

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΠΝΘ'

Τετάρτη 27 Ιουνίου 2007

Αθήνα, σήμερα στις 27 Ιουνίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.49' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής, κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 26/6/2007 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΠΝΗ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 26 Ιουνίου 2007, σ' ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Τροποποίηση και συμπλήρωση του ν. 2251/1994 «Προστασία των καταναλωτών», όπως ισχύει – Ενσωμάτωση της οδηγίας 2005/29 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L149)».)

Εχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 28 Ιουνίου 2007.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 683/25-6-2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρήστου Πρωτόπαπα προς τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τις απολύσεις προσωπικού στα Ναυπηγεία Σκαρामαγκά κ.λπ..

2. Η με αριθμό 689/25.6.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την πρόσληψη του αναγκαίου ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού στο Γενικό Νοσοκομείο Τρικάλων.

3. Η με αριθμό 688/25.6.2007 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, σχετικά με την αντιμετώπιση του προβλήματος της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στη συνοικία του Παλαιού Λιμεναρχείου και της ευρύτερης περιοχής του Βόλου.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 682/25.6.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Χρήστου Χάιδου προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις ελλείψεις κλινών εντατικής θεραπείας παιδιών κ.λπ..

2. Η με αριθμό 692/25.6.2007 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Χουρμούζιδη προς την Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την πρόσληψη του αναγκαίου εκπαιδευτικού προσωπικού στα πανεπιστήμια κ.λπ..

3. Η με αριθμό 690/25.6.2007 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με τον κίνδυνο γενικού μπλακ-άουτ κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του νομοσχεδίου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Θεσμικό πλαίσιο επενδύσεων και αξιοποίησης της περιουσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία ως διενεμήθη.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Θεσμικό πλαίσιο επενδύσεων και αξιοποίησης της περιουσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Θεσμικό πλαίσιο επενδύσεων και αξιοποίησης της περιουσίας των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 1 Γενικές διατάξεις

1. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται όλοι οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) αρμοδιότητας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας που λειτουργούν με τη μορφή Ν.Π.Δ.Δ. και Ν.Π.Ι.Δ., καθώς και κάθε άλλος φορέας ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής που χορηγεί περιοδικές παροχές υπό τύπο κύριων και επικουρικών συντάξεων, βοηθημάτων ή μερισμάτων ή παροχές ασθένειας, εφόσον καταβάλλεται εργοδοτική εισφορά ή κοινωνικός πόρος.

2. Οι επενδυτικές αποφάσεις για την αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α. λαμβάνονται αποκλειστικά

για κάθε κλάδο ασφάλισης του Φ.Κ.Α.. Σε περίπτωση που από την κείμενη νομοθεσία προβλέπεται συγχώνευση Φ.Κ.Α. ή απορρόφηση κλάδων, η μεταβίβαση της κυριότητας ή άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων ακινήτων γίνεται με διαπιστωτική απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, μετά από πρόταση των Φ.Κ.Α., η οποία μεταγράφεται στο αρμόδιο Υποθηκοφυλακείο ή καταχωρείται στο κτηματολόγιο.

3. Με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων των Φ.Κ.Α. και έγκριση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας δύναται να μεταφέρεται μέρος ή το σύνολο της κινητής και ακίνητης περιουσίας ενός κλάδου Ασφάλισης σε άλλο ή άλλους Κλάδους Ασφάλισης του ίδιου Φορέα Ασφάλισης με αντίστοιχη καταβολή της αξίας της μεταφερόμενης περιουσίας.

Η μεταφορά αυτή ενεργείται αποκλειστικά και μόνο στην περίπτωση αδυναμίας του Κλάδου Ασφάλισης να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του λόγω ανακύψαντος ελλείμματος και έλλειψης ταμιακής ρευστότητας.

Ως αξίες για τον υπολογισμό της μεταφερόμενης περιουσίας νοούνται η τιμή εκτίμησης του ακινήτου από το Σ.Ο.Ε. και η τρέχουσα τιμή των στοιχείων της κινητής περιουσίας κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 17 παράγραφος 1 ε' κατά το χρόνο μεταφοράς.

Άρθρο 2 Επενδύσεις διαθεσίμων

1. Τα πλεονάζοντα κεφάλαια των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης που σχηματίζονται πέραν από τις τρέχουσες υποχρεώσεις αυτών στους λογαριασμούς ταμιακής διαχείρισης μεταφέρονται υποχρεωτικά στο λογαριασμό διαθεσίμων, στην Τράπεζα της Ελλάδος, σύμφωνα με τις διατάξεις του α.ν.1611/1950 (ΦΕΚ 304 Α'), όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις του ν.δ. 2999/1954 (ΦΕΚ 211 Α').

2. Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης δύνανται, με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, να επενδύουν μέρος των διαθεσίμων κεφαλαίων τους που τηρούνται στην Τράπεζα της Ελλάδος σε προϊόντα που ορίζονται στα άρθρα 3 και 4 του παρόντος κεφαλαίου.

3. Η διαχείριση των μη επενδυόμενων κεφαλαίων του λογαριασμού διαθεσίμων γίνεται από την Τράπεζα της Ελλάδος σύμφωνα με τις διατάξεις του τρίτου άρθρου του ν. 2216/1994 και της παραγράφου 11α του άρθρου 15 του ν. 2469/1997 περί «Κοινού Κεφαλαίου των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου και Ασφαλιστικών Φορέων».

Άρθρο 3 Επενδύσεις διαθεσίμων σε κινητές αξίες που διενεργούνται χωρίς όρια

1. Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης δύνανται, με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, να επενδύουν χωρίς περιορισμούς κεφάλαια εκ του λογαριασμού διαθεσίμων τους στις παρακάτω κινητές αξίες:

α. σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου, σταθερού ή κυμαινόμενου επιτοκίου πλην των σύνθετων (structured) ομολόγων,

β. σε τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου με τη μορφή της αγοράς με σύμφωνο επαναπώλησης (πράξεις REPOS).

2. Χωρίς περιορισμούς πραγματοποιούνται και οι ρευστοποιήσεις όλων των κινητών αξιών της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 4 Επενδύσεις διαθεσίμων σε περιουσιακά στοιχεία που διενεργούνται με προϋποθέσεις και όρια

1. Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης δύνανται, με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, να επενδύουν μέρος των διαθεσίμων κεφαλαίων τους:

α. Σε ακίνητα, για στέγαση ή εκμετάλλευση.

β. Σε κινητές αξίες ως ακολούθως:

β1. μετοχές και άλλα χρεόγραφα εταιριών εισηγμένων στο Χρηματιστήριο Αθηνών (Χ.Α.),

β2. μετοχές εταιριών που διατίθενται σε δημόσια εγγραφή για να εισαχθούν στο Χρηματιστήριο Αθηνών (Χ.Α.),

β3. μετοχές και άλλα χρεόγραφα εταιριών των κρατών - μελών της Ευρωζώνης, εισηγμένων σε χρηματιστήρια κρατών - μελών της Ευρωζώνης και διαπραγματεύσιμων σε ευρώ, των οποίων το μετοχικό κεφάλαιο έχει ελάχιστο ύψος πεντακοσίων εκατομμυρίων (500.000.000) ευρώ,

β4. μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων του ν. 3283/2004 (ΦΕΚ 210 Α'), μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων των κρατών - μελών της Ευρωζώνης που πληρούν τις προϋποθέσεις των διατάξεων του άρθρου 19 της οδηγίας της ΕΚ 85/611/ΕΟΚ, όπως ισχύει κάθε φορά, καθώς και μερίδια αμοιβαίων κεφαλαίων ακίνητης περιουσίας του ν. 2778/1999 (ΦΕΚ 295 Α'),

β5. συμβόλαιο μελλοντικής εκπλήρωσης και Δικαιώματα Προαίρεσης του Χρηματιστηρίου Αθηνών (Χ.Α.),

β6. κρατικά ομόλογα που εκδίδονται από κράτη - μέλη της Ευρωζώνης, πλην των σύνθετων (structured) ομολόγων.

γ. Σε συγχρηματοδοτήσεις έργων του Ελληνικού Δημοσίου, σε συμπράξεις ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα και σε συγχρηματοδότηση έργων των Οργανισμών που εποπτεύονται από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

δ. Σε δικαιώματα από χρηματοδοτική μίσθωση.

2. Οι επενδύσεις της παραγράφου 1 επιτρέπονται μέχρι ποσοστού είκοσι τρία τοις εκατό (23%) του ποσού που προκύπτει από το συνυπολογισμό των στοιχείων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.

3. Επίσης, οι Φ.Κ.Α. δύνανται, με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, να επενδύουν, μέχρι ποσοστού τρία τοις εκατό (3%) του ποσού που προκύπτει από το συνυπολογισμό των στοιχείων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, στις εξής αξίες:

α. προθεσμιακές καταθέσεις σε πιστωτικά ιδρύματα της ημεδαπής, μέχρι ποσοστού ένα τοις εκατό (1%),

β. σύνθετα (structured) ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, όπως αυτά ορίζονται από την Τράπεζα της Ελλάδος, μέχρι ποσοστού δύο τοις εκατό (2%).

4. Για τον υπολογισμό του ποσοστού επένδυσης λαμβάνονται υπόψη τα εξής στοιχεία:

α. το υπόλοιπο του λογαριασμού ταμιακής διαχείρισης,

β. το υπόλοιπο του λογαριασμού διαθεσίμων κεφαλαίων στην Τράπεζα της Ελλάδος,

γ. οι επενδύσεις σε κινητές αξίες που διαπραγματεύονται σε οργανωμένη αγορά με βάση τις τρέχουσες τιμές των κινητών αξιών,

δ. οι επενδύσεις σε κινητές αξίες που δεν διαπραγματεύονται σε οργανωμένη αγορά με βάση την τιμή κτήσης,

ε. οι επενδύσεις σε ακίνητα με βάση την αντικειμενική τους αξία,

στ. τα ανεξόφλητα ποσά των δανείων,

ζ. το πλεόνασμα χρήσης του προϋπολογισμού του έτους επένδυσης.

Ο συνυπολογισμός των άνω στοιχείων για τον προσδιορισμό του επιτρεπόμενου ποσού επένδυσης ενεργείται κατά το χρόνο λήψης της απόφασης.

Το ποσό προς επένδυση είναι αυτό που απομένει μετά την αφαίρεση από το ποσό του είκοσι τρία τοις εκατό (23%) των τυχόν γενομένων επενδύσεων σε κινητές αξίες και ακίνητα.

5. Οι Φ.Κ.Α. οι οποίοι κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του παρόντος νόμου υπερβαίνουν τα όρια της παραγράφου 2 υποχρεούνται εντός πενταετίας να επαναπροσδιορίσουν τη διάρθρωση των ήδη υφιστάμενων χαρτοφυλακίων τους, σύμφωνα με το οριζόμενο από την παράγραφο αυτή ποσοστό. Κατά το χρονικό διάστημα αναδιάρθρωσης του χαρτοφυλακίου τους, δεν επιτρέπεται η επένδυση σε σύνθετα (structured) ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου.

6. Το ποσοστό επένδυσης της παραγράφου 2 δεν εφαρμόζεται στην περίπτωση επένδυσης κεφαλαίων του Φ.Κ.Α. για την άσκηση των δικαιωμάτων συμμετοχής του στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου εταιριών, στις οποίες είναι παλαιός μέτοχος.

7. Κινητές αξίες ή ακίνητα που δεν είναι προϊόντα επενδυτικής απόφασης των Φ.Κ.Α. αλλά περιέρχονται σε αυτούς έναντι

ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών ή άλλων απαιτήσεων, περιλαμβάνονται ως στοιχείο της βάσης υπολογισμού του ποσοστού επένδυσης, αλλά δεν υπολογίζονται στο σύνολο των επενδύσεων που διενεργούνται με όρια, όπως αυτά προκύπτουν από τον παρόντα νόμο.

8. Παρέχεται η δυνατότητα στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης να συστήνουν ίδια ή ομαδικά Αμοιβαία Κεφάλαια, σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος, καθώς και Ανώνυμες Εταιρίες Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων (Α.Ε.Δ.Α.Κ.) και Εταιρίες Επένδυσης Ακίνητης Περιουσίας (Ε.Ε.Α.Π.), σύμφωνα με το άρθρο 14 του παρόντος. Επιπλέον για τους Φ.Κ.Α. εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 45 του ν. 3283/2004.

9. Με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, οι Φ.Κ.Α. δύνανται να διαθέτουν εκ των διαθεσίμων τους ποσά για τη χορήγηση δανείων προς ασφαλισμένους, συνταξιούχους και υπαλλήλους τους, σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16 του παρόντος, καθώς και δανείων προς άλλους φορείς ή κλάδους ασφάλισης, εφόσον τούτο προβλέπεται από οικείες καταστατικές διατάξεις των φορέων.

10. Τα ανεξόφλητα ποσά των δανείων προς ασφαλισμένους, συνταξιούχους, υπαλλήλους, καθώς και προς άλλους φορείς ή κλάδους ασφάλισης περιλαμβάνονται ως στοιχεία της βάσης υπολογισμού του ποσοστού επένδυσης των Φ.Κ.Α., αλλά δεν υπολογίζονται στο σύνολο των επενδύσεων που διενεργούνται με όρια.

11. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και κατόπιν εισήγησης της Επιτροπής Επενδυτικής Πολιτικής Φ.Κ.Α. μπορούν να καθορίζονται και άλλα επενδυτικά προϊόντα αποδεκτού κινδύνου, στα οποία επιτρέπεται να επενδύουν οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης.

12. Τα υφιστάμενα στο χαρτοφυλάκιο των Φ.Κ.Α., μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, σύνθετα ομόλογα Ελληνικού Δημοσίου και πιστωτικών ιδρυμάτων, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό των ποσοστών των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' **ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ**

Άρθρο 5 **Διαδικασία διενέργειας επενδύσεων σε κινητές αξίες**

1. Όλες οι επενδύσεις των Φ.Κ.Α. σε κινητές αξίες διενεργούνται μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου τους και εμπεριστατωμένη και πλήρως αιτιολογημένη εισήγηση των αρμόδιων υπηρεσιών τους.

2. Καταθέσεις σε Πιστωτικά Ιδρύματα.

Η ανάθεση από Φ.Κ.Α. της ταμιακής του διαχείρισης σε Πιστωτικό Ίδρυμα περιορίζεται αποκλειστικά στην είσπραξη και πληρωμή τακτικών μόνο εσόδων και δαπανών του οικείου Φ.Κ.Α., σύμφωνα με το ν. 1611/1950, όπως ισχύει.

Ενεργείται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα μετά από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

Στη σύμβαση καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την ανάθεση, η διάρκεια της σύμβασης, το ύψος του επιτοκίου, οι προμήθειες, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Προθεσμιακές καταθέσεις.

Οι προθεσμιακές καταθέσεις σε Πιστωτικά Ιδρύματα ενεργούνται με την υπογραφή σχετικής σύμβασης μετά από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

Με τη σύμβαση αυτή καθορίζονται το ύψος του επενδύμενου ποσού κατάθεσης, η χρονική διάρκεια αυτής, το ύψος του επιτοκίου και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια διασφάλισης των κεφαλαίων του Φ.Κ.Α..

4. Συμβάσεις Χρηματοδοτικής Μίσθωσης.

Οι Φ.Κ.Α. δύνανται να συνάπτουν συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 1665/1986, όπως ισχύει, που διέπουν την κατάρτιση αυτών των συμβάσεων. Εάν η χρηματοδοτική μίσθωση καταλήξει είτε σε απόκτηση είτε σε

οριστική μεταβίβαση του κινητού ή ακινήτου περιουσιακού στοιχείου, ισχύουν οι σχετικές με την εν λόγω απόκτηση ή μεταβίβαση διατάξεις.

Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ορίζεται το ρυθμιστικό πλαίσιο, οι σχετικές διοικητικές κυρώσεις για τη μη εφαρμογή του, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την αξιοποίηση της περιουσίας των Φ.Κ.Α..

5. Πράξεις REPOS.

Οι πράξεις REPOS συνάπτονται μόνο με Πιστωτικά Ιδρύματα, σύμφωνα με την αριθμ. 87/11/23.11.2000 (ΦΕΚ 293 Α'/29.12.2000) απόφαση της Επιτροπής Τραπεζικών και Πιστωτικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος.

6. Κινητές αξίες.

Η εντολή του Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης για την πραγματοποίηση των επενδύσεων συνοδεύεται από τη σχετική απόφαση του Δ.Σ. και από εμπεριστατωμένη οικονομική έκθεση στην οποία θα αναφέρονται τα ποιοτικά και ποσοτικά κριτήρια αξιολόγησης και επιλογής των κινητών αξιών τα οποία συνεκτιμήθηκαν κατά τη λήψη των συγκεκριμένων επενδυτικών αποφάσεων.

Η επένδυση σε μετοχές εταιριών που διατίθενται σε δημόσια εγγραφή για να εισαχθούν στο Χρηματιστήριο Αθηνών (Χ.Α.) σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία επιτρέπεται εφόσον έχουν χορηγηθεί οι απαραίτητες εγκρίσεις από τις αρμόδιες προς τούτο Διοικητικές Αρχές.

7. Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης για κάθε επένδυση ή ρευστοποίηση υποχρεούνται να υποβάλουν στην Ειδική Επιτροπή Ελέγχου Επενδύσεων των Φ.Κ.Α., με κοινοποίηση στην αρμόδια διεύθυνση της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων εντός δέκα (10) εργάσιμων ημερών από την πραγματοποίηση της επένδυσης, τα εξής:

α. Την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α. για την πραγματοποίηση της επένδυσης ή ρευστοποίησης.

β. Την εντολή αγοράς - πώλησης (deal slip), η οποία περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

βα. τον ενδιάμεσο φορέα μέσω του οποίου πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή,

ββ. το αντίγραφο της σύμβασης με τον φορέα, μέσω του οποίου πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή,

βγ. την περιγραφή του επενδυτικού προϊόντος,

βδ. την ποσότητα και την τιμή αγοράς - πώλησης ανά τεμάχιο,

βε. τη συνολική αξία συναλλαγής με προμήθειες αγοράς - πώλησης, έξοδα ενδιάμεσου φορέα που μεσολάβησε και ημερομηνία εκκαθάρισης.

8. Η ανάλυση των απαιτούμενων κεφαλαίων για τις ανωτέρω επενδύσεις πραγματοποιείται με εντολή του Φ.Κ.Α. προς την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία συνοδεύεται από την απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 6 **Διαδικασίες διενέργειας επενδύσεων σε ακίνητα**

1. Η διάθεση κεφαλαίων για επενδύσεις σε ακίνητα ενεργείται με αιτιολογημένη απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων των Φ.Κ.Α. μετά από εμπεριστατωμένη εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας. Η απόφαση υποβάλλεται για έγκριση στον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Με την έκδοση της υπουργικής απόφασης εγκρίνονται τα απαιτούμενα προς επένδυση κεφάλαια και καθορίζονται ο χρόνος ισχύος της απόφασης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για το σκοπό αυτόν.

2. Ως επενδύσεις σε ακίνητα νοούνται οι πάσης φύσεως αγορές ακινήτων, οι ανοικοδομήσεις και οι δαπάνες έργων και εργασιών εκτεταμένων επισκευών, συντηρήσεων, αναπλάσεων, βελτιώσεων και ανακαίνισης κτιρίων πλην των έργων ή εργασιών που αναφέρονται στο άρθρο 6 του π.δ. 328/1998 (ΦΕΚ 222 Α'), όπως ισχύει.

3. Οι εκποιήσεις ακινήτων ενεργούνται με αιτιολογημένη από-

φαση των Διοικητικών Συμβουλίων των Φ.Κ.Α. μετά από εμπεριστατωμένη και αιτιολογημένη εισήγηση της αρμόδιας Υπηρεσίας του Φορέα, η οποία υποβάλλεται για έγκριση στον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Με την έκδοση της υπουργικής απόφασης, εγκρίνεται το προς εκποίηση ακίνητο, καθορίζεται ο χρόνος ισχύος της απόφασης και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για το σκοπό αυτόν.

4. Οι διαδικασίες για μισθώσεις, εκμισθώσεις, αγορές, εκποιήσεις, ανταλλαγές και αντιπαροχές ακινήτων από τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης πλην των Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και Ο.Γ.Α. ενεργούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 715/1979 (ΦΕΚ 212 Α') όπως ισχύει, με εξαίρεση τις διατάξεις των άρθρων 50 παράγραφος 3, 52 παράγραφος 2, 54 παράγραφος 3 και 59 παράγραφος 3 του διατάγματος αυτού, κατά το μέρος που οι διατάξεις αυτές προβλέπουν την εκτίμηση της αγοραίας αξίας του προς αγορά ή πώληση ακινήτου.

5. Οι διαδικασίες για μισθώσεις, εκμισθώσεις, αγορές, εκποιήσεις, ανταλλαγές και αντιπαροχές ακινήτων από το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και τον Ο.Γ.Α. ενεργούνται σύμφωνα με τους οικείους κανονισμούς αυτών.

6. Για την αγορά ή εκποίηση ακινήτου ενεργείται εκτίμηση της αγοραίας αξίας αυτού από το Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών (Σ.Ο.Ε.) σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 39 του ν.1041/1980, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 22 του ν. 2753/1999 και ισχύει.

Στις περιπτώσεις που διενεργούνται διαδοχικά επαναληπτικοί ή νέοι διαγωνισμοί για την αγορά ή εκποίηση ακινήτων, απαιτείται η επικαιροποίηση ή επανεκτίμηση της εκτιμηθείσας αξίας του προς αγορά ή πώληση ακινήτου.

7. Το τίμημα αγοράς ακινήτου δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να είναι ανώτερο από την εκτιμηθείσα από το Σ.Ο.Ε. αγοραία αξία του ακινήτου.

Επίσης το τίμημα εκποίησης του ακινήτου δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να είναι μικρότερο από την εκτιμηθείσα από το Σ.Ο.Ε. αγοραία αξία του ακινήτου.

8. Σε κάθε περίπτωση, πριν την υπογραφή του αγοραπωλητηρίου συμβολαίου, η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου περί κατακύρωσης του αποτελέσματος του διαγωνισμού υποβάλλεται μαζί με όλα τα στοιχεία του φακέλου του διαγωνισμού προς έγκριση στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

9. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, τα ακίνητα των Φ.Κ.Α. ασφαλίζονται υποχρεωτικά, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις παροχής υπηρεσιών. Με απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων των Φορέων, καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο των ασφαλιστηρίων συμβολαίων.

Άρθρο 7

Ανάθεση έργων και εργασιών αξιοποίησης ακινήτων στην Κ.Ε.Δ. ή στην τεχνική διεύθυνση του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ.

1. Η διαχείριση και αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας ενεργείται με αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α., μετά από εμπεριστατωμένη εισήγηση της αρμόδιας υπηρεσίας του.

2. Με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, οι Φ.Κ.Α. δύνανται, στο πλαίσιο αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας τους, να αναθέτουν απευθείας στην Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου (Κ.Ε.Δ.) ή στις αρμόδιες Τεχνικές Υπηρεσίες του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. τα ακόλουθα έργα και εργασίες:

α. Τις διαδικασίες αγοράς, πώλησης, μισθώσεως, εκμισθώσεως και ανταλλαγής ακινήτων. Τη σύνταξη προδιαγραφών και την κατάρτιση σχεδίου συμβάσεων για αγορές, πωλήσεις, μισθώσεις, εκμισθώσεις και ανταλλαγές ακινήτων, την οργάνωση αρχείου ακινήτων, καθώς και την έρευνα της αγοράς για αγορές, πωλήσεις, μισθώσεις, εκμισθώσεις και ανταλλαγές ακινήτων.

β. Τις μελέτες αξιοποίησης ακινήτων ιδιοκτησίας τους για την αποδοτικότερη εκμετάλλευσή τους.

γ. Την κατάρτιση προγραμμάτων στέγασης των διοικητικών

και υγειονομικών υπηρεσιών αυτών με τα οποία θα εξετάζονται οι εναλλακτικές δυνατότητες αγοράς ακινήτων ή αξιοποίησης των υφισταμένων.

δ. Το σύνολο ή μέρος των διαδικασιών και εργασιών διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας, καθώς και εργασίες συντήρησης των ακινήτων.

ε. Την ανάληψη και διεκπεραίωση των απαιτούμενων διαδικασιών για εκπόνηση τεχνικών μελετών ή εκτέλεση τεχνικών έργων.

στ. Τη διεκπεραίωση των διαδικασιών έκδοσης τίτλων μεταφοράς συντελεστή δόμησης ακινήτων που έχουν κριθεί διατηρητέα με σκοπό την αξιοποίηση του υπολειπόμενου συντελεστή δόμησης.

ζ. Τις αποτυπώσεις οικοπέδων και κτιρίων, τις επιθεωρήσεις και πραγματογνωμοσύνες των ακινήτων, καθώς και τις εκτιμήσεις για αγορά, πώληση, εκμίσθωση, μίσθωση και ανταλλαγή ακινήτων.

η. Κάθε άλλη προκαταρκτική ή συμπληρωματική πράξη ή ενέργεια που αφορά στην εκτέλεση οποιουδήποτε από τα παραπάνω έργα ή εργασίες.

3. Η ανάθεση γίνεται με σύμβαση η οποία συνάπτεται μεταξύ των νομίμων εκπροσώπων των συμβαλλομένων.

4. Με τη σύμβαση ανάθεσης περιγράφεται το ανατιθέμενο έργο και καθορίζεται το ύψος της αμοιβής, ο τρόπος πληρωμής, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εκτέλεση του έργου.

Με την ίδια σύμβαση επιτρέπεται να παρέχεται πληρεξουσιότητα στους αντισυμβαλλόμενους της παραγράφου 2 φορείς να ενεργούν ως νόμιμοι αντιπρόσωποι, με δικαίωμα υπογραφής εγγράφων για λογαριασμό του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α., στην ευθύνη του οποίου εναπόκειται η οριστική απόφαση αγοράς, πώλησης, μίσθωσης και εκμίσθωσης ακινήτων και η εν γένει αξιοποίηση της περιουσίας.

5. Όταν οι παραπάνω διαδικασίες εκτελούνται από τους Φ.Κ.Α., παρέχεται η δυνατότητα σε αυτούς να αναθέτουν το έργο του τεχνικού συμβούλου στους αντισυμβαλλόμενους της παραγράφου 2 φορείς.

6. Τα ανατιθέμενα έργα και εργασίες της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εκτελούνται από τους αντισυμβαλλόμενους φορείς με βάση τις διαδικασίες που ορίζονται από τους κανονισμούς τους.

Άρθρο 8

Ανάθεση έργων και εργασιών αξιοποίησης ακινήτων σε Τράπεζες ή θυγατρικές Τραπεζών

1. Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης δύνανται με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους να αναθέτουν σε Τράπεζες που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα ή θυγατρικές των Τραπεζών αυτών τα ακόλουθα έργα και εργασίες:

α. Τις μελέτες αξιοποίησης ακινήτων ιδιοκτησίας τους για την αποδοτικότερη εκμετάλλευσή τους.

β. Την κατάρτιση προγραμμάτων στέγασης των διοικητικών και υγειονομικών υπηρεσιών αυτών με σκοπό την αγορά κτιρίων ή την αξιοποίηση της ήδη υφιστάμενης ακίνητης περιουσίας.

γ. Τις διαδικασίες αγοράς, πώλησης, μισθώσεως, εκμισθώσεως και ανταλλαγής ακινήτων. Τη σύνταξη προδιαγραφών και κατάρτιση σχεδίου συμβάσεων για αγορά, πώληση, μίσθωση, εκμίσθωση και ανταλλαγή ακινήτων, την οργάνωση αρχείου ακινήτων, καθώς και την έρευνα της αγοράς για αγορά, πώληση, μίσθωση, εκμίσθωση και ανταλλαγή ακινήτων.

δ. Το σύνολο ή μέρος των διαδικασιών και εργασιών διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας, καθώς και εργασίες συντήρησης μικρής έκτασης.

ε. Την ανάληψη και διεκπεραίωση των απαιτούμενων διαδικασιών για εκπόνηση τεχνικών μελετών, καθώς και εκτέλεση τεχνικών έργων μικρής έκτασης.

Ως έργα μικρής έκτασης νοούνται τα έργα των οποίων η συνολική δαπάνη δεν υπερβαίνει σε ποσοστό το δέκα τοις εκατό (10%) της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου.

στ. Τις αποτυπώσεις οικοπέδων και κτιρίων, τις επιθεωρήσεις

και πραγματοποιησύνες επί ακινήτων, καθώς και τις εκτιμήσεις για αγορά, πώληση, εκμίσθωση, μίσθωση και ανταλλαγή ακινήτων.

ζ. Τη διεκπεραίωση των διαδικασιών έκδοσης τίτλων μεταφοράς συντελεστή δόμησης ακινήτων που έχουν κριθεί διατηρητέα, με σκοπό την αξιοποίηση του υπολειπόμενου συντελεστή δόμησης.

η. Κάθε άλλη συμπληρωματική εργασία που αφορά στην εκτέλεση οποιοδήποτε από τα παραπάνω έργα ή εργασίες.

2. Η ανάθεση γίνεται με τις διαδικασίες της νομοθεσίας περί συνάψεως συμβάσεων δημοσίων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών και συνάπτεται μεταξύ των νόμιμων εκπροσώπων των ενδιαφερόμενων μερών.

Με τη σύμβαση ανάθεσης περιγράφεται το ανατιθέμενο έργο, το ύψος της αμοιβής, ο τρόπος πληρωμής, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εκτέλεση του έργου.

3. Οι Τράπεζες ή οι θυγατρικές αυτών, που αναλαμβάνουν τα προαναφερόμενα έργα ή εργασίες, ενεργούν για λογαριασμό του Φ.Κ.Α., στην ευθύνη του οποίου εναπόκειται η οριστική απόφαση αγοράς, πώλησης, μίσθωσης και εκμίσθωσης ακινήτων και η εν γένει αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας.

4. Όταν οι εργασίες της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εκτελούνται από τους Φ.Κ.Α. ή και για οποιοδήποτε έργο ή εργασία που σχετίζεται με την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας τους, οι Φ.Κ.Α. μπορούν να αναθέτουν το έργο του τεχνικού συμβούλου σε Τράπεζες που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα ή σε θυγατρικές αυτών.

5. Οι Τράπεζες ή οι θυγατρικές τους εταιρίες στις οποίες ανατίθενται τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 έργα και εργασίες ενεργούν σύμφωνα με τις δικές τους διαδικασίες, δεν υπόκεινται στην τήρηση των διαδικασιών του π.δ. 715/1979 κατά την εκπλήρωση του ανατεθέντος σε αυτές έργου για τη διενέργεια αγοραπωλησιών, μισθώσεων και εκμισθώσεων ακινήτων και εν γένει για την αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α..

Άρθρο 9

Ανάθεση εκτέλεσης έργων ή υπηρεσιών του ν. 3389/2005

1. Με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων δύνανται να συνάπτονται συμβάσεις σύμπραξης μεταξύ των Φ.Κ.Α. και Νομικών Προσώπων του Ιδιωτικού Τομέα σύμφωνα με όσα ορίζονται στο ν. 3389/2005 «Περί Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα» (ΦΕΚ 232 Α').

Η απόφαση υποβάλλεται για έγκριση στον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

2. Αντικείμενο των συμβάσεων αυτών είναι η εκτέλεση έργων ή και η ανάθεση υπηρεσιών, όπως κατωτέρω:

α. Η ανέγερση κτιρίων για στέγαση Διοικητικών ή Υγειονομικών Υπηρεσιών του Φ.Κ.Α..

β. Η ανακαίνιση, ανάπλαση και εκσυγχρονισμός κτιρίων ή κτιριακών εγκαταστάσεων ενός ή περισσότερων φορέων.

γ. Η συντήρηση κτιριακών εγκαταστάσεων.

δ. Η συντήρηση του εξοπλισμού των κτιρίων.

ε. Η φύλαξη και καθαριότητα των κτιρίων και κτιριακών εγκαταστάσεων.

στ. Οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία συνδέεται με το αντικείμενο των συμβάσεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 10

Διαδικασίες εκτέλεσης τεχνικών έργων

1. Οι διαδικασίες εκτέλεσης τεχνικών έργων στα ακίνητα των Φ.Κ.Α. που δεν διαθέτουν επαρκή Τεχνική Υπηρεσία ενεργούνται με βάση την ισχύουσα Νομοθεσία περί Δημοσίων Έργων από τη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας της περιοχής όπου εκτελείται το έργο, σύμφωνα με το π.δ. 170/1987 (ΦΕΚ 84 Α') για το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και σύμφωνα με το π.δ. 328/1998 (ΦΕΚ 222 Α') για τους λοιπούς Φ.Κ.Α..

2. Επίσης οι διαδικασίες εκτέλεσης τεχνικών έργων των Φ.Κ.Α. μπορούν να πραγματοποιούνται είτε από την Κτηματική

Εταιρία του Δημοσίου είτε από την Τεχνική Υπηρεσία του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. σύμφωνα με την περίπτωση ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 7 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 11

Τήρηση βιβλίων και στοιχείων επενδύσεων

1. Οι Φ.Κ.Α. υποχρεούνται να τηρούν βιβλία στα οποία καταχωρούνται όλα τα στοιχεία που σχετίζονται με τις επενδύσεις τους. Τα βιβλία και όλα τα στοιχεία τηρούνται για είκοσι (20) χρόνια.

2. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζεται το είδος των βιβλίων, ο τρόπος καταχώρισης των στοιχείων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

3. Οι κινητές αξίες των φορέων κατατίθενται προς φύλαξη σε τράπεζα που λειτουργεί στην Ελλάδα, μετά από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

4. Κινητές αξίες που είναι εισηγμένες σε αλλοδαπό χρηματιστήριο δύνανται να κατατίθενται προς φύλαξη και σε τράπεζες της αλλοδαπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΑΜΟΙΒΑΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΣΤΑΣΗ Α.Ε.Δ.Α.Κ. ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Άρθρο 12

Συγκρότηση αμοιβαίων κεφαλαίων

1. Με απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων των Φ.Κ.Α. δύνανται να συγκροτούνται ίδια ή ομαδικά αμοιβαία κεφάλαια τα οποία διέπονται από τις διατάξεις του ν. 3283/2004 (ΦΕΚ 210 Α'/ 2.11.2004) και του παρόντος νόμου.

2. Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης δύνανται με τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 3283/2004 (ΦΕΚ 210 Α'/ 2.11.2004) να εισφέρουν σε αμοιβαία κεφάλαια, τόσο κατά το στάδιο της αρχικής συγκρότησης όσο και σε μεταγενέστερο στάδιο: α) τις κινητές αξίες που κατέχουν ή μέρος αυτών και β) μέρος των κατατεθειμένων στην Τράπεζα της Ελλάδος διαθεσίμων κεφαλαίων. Η εισφορά κινητών αξιών που αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης στο Χρηματιστήριο Αθηνών γίνεται εξωχρηματιστηριακά κατά παρέκκλιση των παραγράφων 10 και 11 του άρθρου 15 του ν. 3632/ 1928, όπως ισχύει. Η εισφορά και ανταλλαγή κινητών αξιών και κεφαλαίων, τόσο κατά τη συγκρότηση ή και σε μεταγενέστερο στάδιο, απαλλάσσεται από κάθε φόρο, τέλος, εισφορά, δικαίωμα ή οποιαδήποτε άλλη επιβάρυνση υπέρ δημοσίου ή τρίτου.

3. Το Αμοιβαίο Κεφάλαιο Φ.Κ.Α., το οποίο αποτελεί αντικείμενο διαχείρισης Α.Ε.Δ.Α.Κ. της οποίας η καταστατική έδρα και η κεντρική διοίκηση είναι στην Ελλάδα, συνιστάται μετά από άδεια της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και διέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 12-24 του ν. 3283/2004 και του παρόντος νόμου.

4. Ειδικότερα, προκειμένου να συσταθεί Αμοιβαίο Κεφάλαιο Φ.Κ.Α. απαιτείται η παρακάτω διαδικασία:

α. Αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα για σύσταση Αμοιβαίου Κεφαλαίου, στην οποία να περιλαμβάνεται μεταξύ άλλων η οικονομική κατάσταση του Φ.Κ.Α. και αναλυτικός κατάλογος των στοιχείων που θα επενδυθούν και των οποίων η συνολική αξία θα είναι τουλάχιστον πέντε εκατομμύρια (5.000.000) ευρώ.

β. Επιλογή Α.Ε.Δ.Α.Κ. για τη διαχείριση του Αμοιβαίου Κεφαλαίου, η οποία πραγματοποιείται με εκδήλωση ενδιαφέροντος.

β'. Για την ανάθεση της συγκρότησης αμοιβαίων κεφαλαίων σε ήδη λειτουργούσες εταιρίες διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων, οι Φ.Κ.Α. προβαίνουν στη μέση του τύπου πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

ββ'. Οι Φ.Κ.Α. υποβάλλουν στις εταιρίες διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων που θα εκδηλώσουν ενδιαφέρον όλα τα στοιχεία τα οποία πρέπει στη συνέχεια να υποβληθούν στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς από τις εταιρίες διαχείρισης για την έγκριση

συγκρότησης του αμοιβαίου κεφαλαίου, καθώς και τα στοιχεία που θα επιτρέψουν στον Φ.Κ.Α. να καταρτίσει την κατάλληλη επενδυτική πολιτική.

βγ. Οι προσφορές των εταιριών διαχείρισης πρέπει να περιέχουν λεπτομερείς προτάσεις για τη διαχείριση της κινητής περιουσίας που θα εισφέρει ο κάθε Φ.Κ.Α., την επενδυτική πολιτική που θα ακολουθήσουν, τους κανονισμούς των αμοιβαίων κεφαλαίων που θα συγκροτηθούν και στους οποίους θα αναγράφεται η προμήθεια διαχείρισης και θεματοφυλακής, καθώς και τυχόν προμήθειες εξαγοράς μεριδίων και λοιπά έξοδα. Επίσης υποχρεούνται να υποβάλουν λεπτομερή στοιχεία για την οργανωτική τους υποδομή, τα στελέχη και το Διοικητικό τους Συμβούλιο, για όλες τις συνδεδεμένες με αυτές επιχειρήσεις, καθώς και τις κατά το παρελθόν επιτευχθείσες αποδόσεις στα αμοιβαία κεφάλαια που διαχειρίζονται και είναι ομοειδή κατά γενικό τύπο, με αυτά που θα συγκροτήσουν για λογαριασμό των Φ.Κ.Α..

βδ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας συγκροτείται ειδική πενταμελής επιτροπή εμπειρογνομόνων που θα έχει ως έργο την αξιολόγηση των προσφορών των εταιριών διαχείρισης αμοιβαίων κεφαλαίων προς τους Φ.Κ.Α..

Στην Επιτροπή θα συμμετέχει ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, ένας εκπρόσωπος της Τράπεζας της Ελλάδος, ένας εκπρόσωπος της Ένωσης Θεσμικών Επενδυτών και κατά περίπτωση αξιολόγησης, ένας εκπρόσωπος που θα υποδεικνύεται από το Διοικητικό Συμβούλιο του ενδιαφερόμενου Φ.Κ.Α.. Η Επιτροπή θα υποβάλει εντός μηνός από την υποβολή του αιτήματος σε αυτήν το πόρισμά της στο Διοικητικό Συμβούλιο του Φ.Κ.Α., το οποίο θα λαμβάνει την τελική απόφαση αναθέσεως της συγκρότησης του αμοιβαίου κεφαλαίου. Στο Διοικητικό Συμβούλιο των εταιριών αυτών συμμετέχει υποχρεωτικά εκπρόσωπος του πιστωτικού ιδρύματος με δικαίωμα ψήφου.

γ. Έγκριση κανονισμού του Αμοιβαίου Κεφαλαίου του Φ.Κ.Α.. Ο κανονισμός συντάσσεται μετά την επιλογή του διαχειριστή και του θεματοφύλακα, υπογράφεται από την Α.Ε.Δ.Α.Κ. και εγκρίνεται από το Δ.Σ. του Φ.Κ.Α..

5. Το Αμοιβαίο Κεφάλαιο Ακίνητης Περιουσίας είναι ομάδα περιουσίας η οποία σχηματίζεται από ακίνητα, κινητές αξίες και μετρητά, δεν έχει νομική προσωπικότητα και τα επί μέρους περιουσιακά στοιχεία ανήκουν εξ αδιαίρετου σε περισσότερους φορείς.

Η διαχείρισή του ασκείται από Α.Ε.Δ.Α.Κ. που λαμβάνει τη μορφή ανώνυμης εταιρίας και έχει ως αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων, στην οποία περιλαμβάνεται και η διαχείριση ενός ή περισσότερων αμοιβαίων ακίνητης περιουσίας.

6. Ο Κανονισμός του Αμοιβαίου Κεφαλαίου περιέχει εκτός των νομίμως προβλεπόμενων και τα ακόλουθα:

Τα μερίδια ανήκουν αποκλειστικά στους Φ.Κ.Α. ή τους Φ.Κ.Α. που συγκρότησαν το Αμοιβαίο Κεφάλαιο και η πώληση μεριδίων επιτρέπεται μόνον προς Φ.Κ.Α..

Έκθεση σκοπιμότητας για το σκοπό συγκρότησης του Αμοιβαίου Κεφαλαίου και ότι η προκύπτουσα επενδυτική πολιτική συναρτάται με τις ανάγκες κάλυψης των εισροών- εκροών των Φ.Κ.Α..

7. Υπεύθυνη για την υλοποίηση της επενδυτικής πολιτικής είναι η εταιρία διαχείρισης.

8. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, μετά από γνώμη της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς ρυθμίζονται ο τύπος του Αμοιβαίου Κεφαλαίου και όλα τα επί μέρους θέματα που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 13

Σύσταση Α.Ε.Δ.Α.Κ. από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης

1. Οι Φ.Κ.Α. δύνανται να συστήνουν κατά ομάδες Ανώνυμες

Εταιρίες Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Α.Ε.Δ.Α.Κ.- Φ.Κ.Α.), οι οποίες έχουν ως αποκλειστικό σκοπό τη διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων, που διέπονται από τις διατάξεις του ν. 3283/ 2004 και του παρόντος νόμου.

2. Για τη σύσταση της Α.Ε.Δ.Α.Κ.- Φ.Κ.Α., εκτός των προβλεπόμενων από τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 3283/2004, απαιτείται απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα ή των Φορέων που εισφέρουν τα κεφάλαια, η οποία εγκρίνεται από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, μετά από γνώμη της Επιτροπής Επενδυτικής Πολιτικής Φ.Κ.Α.. Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φ.Κ.Α. θα πρέπει να αναφέρει τους ενδιαφερόμενους Φορείς που θα συμμετάσχουν στη σύσταση της εταιρίας, τον τίτλο, το ποσό που θα συνεισφέρουν και αντιστοιχεί στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας και τη διάρκεια της λειτουργίας της. Επίσης με την απόφαση υποβάλλεται και το επιχειρησιακό ή επενδυτικό σχέδιο και έκθεση σχετικά με την οργανωτική διάρθρωση και τα τεχνικά και οικονομικά μέσα της υπό ίδρυση Α.Ε.Δ.Α.Κ. - Φ.Κ.Α..

3. Η διαχείριση αμοιβαίων κεφαλαίων των Φ.Κ.Α. περιλαμβάνει:

α. τη συγκρότηση αμοιβαίων κεφαλαίων,

β. τη διαχείριση επενδύσεων,

γ. τη διοίκηση του Αμοιβαίου Κεφαλαίου Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης. Σε αυτήν περιλαμβάνονται νομικές υπηρεσίες, υπηρεσίες λογιστικής διαχείρισης του Αμοιβαίου Κεφαλαίου, υπηρεσίες εξυπηρέτησης Φ.Κ.Α., αποτίμηση του ενεργητικού του Αμοιβαίου Κεφαλαίου και καθορισμός της αξίας των μεριδίων του, έλεγχος τήρησης των κανονιστικών διατάξεων, έκδοση και εξαγορά μεριδίων Αμοιβαίου Κεφαλαίου, διεκπεραίωση εγγράφων και αποστολές εντύπων και βεβαιώσεων και τήρηση αρχείων.

4. Οι μετοχές της Α.Ε.Δ.Α.Κ. - Φ.Κ.Α. είναι ονομαστικές και δεν αποτελούν αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε οργανωμένη αγορά. Το μετοχικό κεφάλαιο της Α.Ε.Δ.Α.Κ.-Φ.Κ.Α. ανήκει σε έναν ή περισσότερους Φ.Κ.Α., καταβάλλεται σε μετρητά και έχει ελάχιστο ύψος τριών εκατομμυρίων (3.000.000) ευρώ. Στο μετοχικό κεφάλαιο μπορεί να συμμετέχει πιστωτικό ίδρυμα, σε ποσοστό μέχρι και είκοσι τοις εκατό (20%).

Οι διατάξεις του άρθρου 5 παράγραφος 2 του ν. 3283/ 2004 εφαρμόζονται προκειμένου για την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων της με πρόσθετο ποσό, όταν η αξία των χαρτοφυλακίων της Α.Ε.Δ.Α.Κ. - Φ.Κ.Α. υπερβαίνει τα διακόσια πενήντα εκατομμύρια (250.000.000) ευρώ.

5. Με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και Ανάπτυξης, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για τη σύσταση της Α.Ε.Δ.Α.Κ. - Φ.Κ.Α. και γενικά για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

6. Η Α.Ε.Δ.Α.Κ. των Ασφαλιστικών Οργανισμών, η οποία έχει συσταθεί βάσει του ν. 2076/1992, οφείλει να προσαρμοσθεί στις διατάξεις του ν. 3283/2004 και του παρόντος νόμου, εντός διετίας από τη δημοσίευσή του.

Άρθρο 14

Σύσταση εταιρίας επένδυσης ακίνητης περιουσίας

1. Οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης δύνανται να συστήσουν από κοινού, μία ή περισσότερες Εταιρίες Επένδυσης Ακίνητης Περιουσίας (Ε.Ε.Α.Π.), στις οποίες θα συνεισφέρουν τα ακίνητά τους ή τα δικαιώματα επί ακινήτων που παράγουν εισόδημα, κινητές αξίες και μετρητά.

2. Για τη σύσταση της εταιρίας απαιτείται απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα ή των Φορέων που εισφέρουν τα περιουσιακά τους στοιχεία και έγκριση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, η οποία δίδεται μετά από εισήγηση της Επιτροπής Επενδυτικής Πολιτικής. Η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Φορέα θα πρέπει να αναφέρει τους ενδιαφερόμενους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης που θα συμμετάσχουν στη σύσταση της εταιρίας, τον τίτλο, το ποσό και το είδος που θα συνεισφέρουν που αντιστοιχεί στο

μετοχικό κεφάλαιο της εταιρίας, τη διάρκεια λειτουργίας της, τη διαδικασία πρόσληψης θεματοφύλακα, προσωπικού κ.λπ.. Επίσης, μαζί με την απόφαση υποβάλλεται και το επενδυτικό σχέδιο, το οποίο περιέχει υποχρεωτικά αναλυτική περιγραφή των τεχνικών και χρηματοοικονομικών στοιχείων σχετικά με το επενδυτικό πρόγραμμα, των στοιχείων της αγοράς στα οποία βασίζεται η στρατηγική της και των μέσων που προτίθενται να χρησιμοποιηθούν για την επίτευξη των στόχων της εταιρίας.

3. Τα διαθέσιμα της εταιρίας επενδύονται μόνο:

α. σε ποσοστό τουλάχιστον ογδόντα τοις εκατό (80%) σε ακίνητη περιουσία, κατά την έννοια της παραγράφου 4,

β. σε κινητές αξίες ή άλλα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Οι επενδύσεις αυτές δεν υπερβαίνουν το δέκα τοις εκατό (10%) των διαθεσίμων,

γ. σε άλλα κινητά πράγματα τα οποία εξυπηρετούν τις λειτουργικές ανάγκες της εταιρίας και τα οποία μαζί με τα ακίνητα που αποκτά η εταιρία για την εξυπηρέτηση τέτοιων αναγκών δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν το δέκα τοις εκατό (10%) των διαθεσίμων κατά την απόκτησή τους.

4. Ως ακίνητη περιουσία, στην οποία μπορεί να επενδύει η εταιρία, νοούνται τα ακίνητα, τα ευρισκόμενα στην Ελλάδα. Η αξία κάθε ακινήτου, το οποίο περιλαμβάνεται στις επενδύσεις της εταιρίας, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει, κατά το χρόνο της απόκτησης, το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) της αξίας του συνόλου των επενδύσεών της. Ακίνητα που συνδέονται άμεσα μεταξύ τους, κατά τρόπο ώστε τα ακίνητα αυτά να μην είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν χωριστά, θεωρούνται ως ενι-αία ακίνητα. Το όριο του δεύτερου εδαφίου αυξάνεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%), εάν πρόκειται για ακίνητο το οποίο μπορεί να διαχωριστεί σε περισσότερα ακίνητα, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν αυτοτελώς για κάποιον από τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

5. Οι επενδύσεις σε κινητές αξίες υπόκεινται στους ακόλουθους περιορισμούς:

α. η επένδυση σε κινητές αξίες του ίδιου εκδότη δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει ποσοστό τρία τοις εκατό (3%) επί του ανώτατου επιτρεπόμενου ποσοστού επενδύσεων της εταιρίας σε κινητές αξίες,

β. οι επενδύσεις αυτές γίνονται υποχρεωτικά σε κινητές αξίες τουλάχιστον έξι (6) εκδοτών,

γ. οι επενδύσεις της εταιρίας σε κινητές αξίες, που εκδίδονται από εταιρίες με αντικείμενο δραστηριότητας την κατασκευή ή εκμετάλλευση ακινήτων, δεν επιτρέπεται να υπερβαίνουν, στο σύνολό τους, το είκοσι τοις εκατό (20%) των επενδύσεων της εταιρίας σε κινητές αξίες.

6. Απαγορεύεται η μεταβίβαση ακινήτων ή κινητών της εταιρίας σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρίας, του ή των φορέων, στο προσωπικό της εταιρίας και των φορέων, καθώς και στους συζύγους και συγγενείς τους μέχρι τρίτου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας. Επίσης, απαγορεύεται η αγορά ή πώληση ή εκποίηση περιουσιακών στοιχείων της εταιρίας σε εταιρίες που έχουν συμμετοχή μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της εταιρίας και των Διοικητικών Συμβουλίων των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, το προσωπικό της εταιρίας και των φορέων, καθώς και οι σύζυγοι και οι συγγενείς τους μέχρι και τρίτου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας.

7. Οι εταιρίες επένδυσης ακίνητης περιουσίας του παρόντος άρθρου απαλλάσσονται από το φόρο μεταβίβασης ακινήτων στην περίπτωση που σχηματίστηκαν μετά από:

α. εισφορά ακίνητης περιουσίας δύο (2) ή περισσότερων Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης,

β. συγχώνευση δύο (2) ή περισσότερων εταιριών ακίνητης περιουσίας οι οποίες διαθέτουν ακίνητη περιουσία,

γ. διάσπαση ή απόσχιση υφιστάμενης εταιρίας που εισφέρει ακίνητη περιουσία της σε νέο ή υφιστάμενο νομικό πρόσωπο το οποίο λειτουργεί ως εταιρία επενδύσεων σε ακίνητη περιουσία.

8. Τα στοιχεία στα οποία στηρίζονται οι επενδυτικές επιλογές των διαχειριστών των Ε.Ε.Α.Π. και των μελών οργάνων διοίκησης των Ε.Ε.Α.Π. των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης υπόκεινται σε τακτικό ή περιοδικό έλεγχο από την Ειδική Επιτροπή Ελέγχου των Επενδύσεων των Φ.Κ.Α..

9. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις του 2778/1999, όπως ισχύουν.

v.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΑΝΕΙΩΝ

Άρθρο 15 Χορήγηση δανείων

1. Οι Φ.Κ.Α., με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων τους, δύνανται, εκ των διαθεσίμων κεφαλαίων τους, να διαθέτουν χρηματικά ποσά για τη χορήγηση εντόκων δανείων προς ασφαλισμένους, συνταξιούχους και υπαλλήλους τους.

2. Η χορήγηση δανείων γίνεται κατόπιν προηγούμενης εγκριτικής απόφασης του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Άρθρο 16 Όροι και προϋποθέσεις χορήγησης δανείων

1. Από τους Φ.Κ.Α. χορηγούνται προσωπικά δάνεια εκτάκτων αναγκών σε υπαλλήλους, ασφαλισμένους και συνταξιούχους, με τους ακόλουθους όρους και προϋποθέσεις:

α. Το ποσό του χορηγούμενου τοκοχρεωλυτικού δανείου από έναν ή περισσότερους Φ.Κ.Α. δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει κατά περίπτωση τις αποδοχές ή συντάξεις τριών (3) μηνών του δανειολήπτη.

β. Δάνεια εκτάκτων αναγκών σε ασφαλισμένους, υπαλλήλους και συνταξιούχους μπορούν να χορηγούνται από δύο (2), κατ' ανώτατο όριο, Φ.Κ.Α. προς το ίδιο φυσικό πρόσωπο και μέχρι του ορίου τριών (3) μισθών ή συντάξεων από κάθε Φορέα, υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται για αυτοτελείς, αυτόνομους και αυτοδιοικούμενους Φ.Κ.Α..

Δεν επιτρέπεται η χορήγηση από τον ίδιο Φ.Κ.Α. νέου δανείου πριν από την πλήρη εξόφληση από τον δανειοδοτούμενο του δανείου που του χορηγήθηκε κατά το παρελθόν.

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις επείγουσας οικονομικής ανάγκης του δανειολήπτη, η οποία δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί διαφορετικά, είναι δυνατή, μετά τη διαπίστωση της ανάγκης αυτής από το Διοικητικό Συμβούλιο του Φ.Κ.Α., η χορήγηση συμπληρωματικού δανείου μέχρι ποσού ίσου με το πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού που δικαιούται ο δανειοδοτούμενος από κάθε Φ.Κ.Α., ανεξαρτήτως οφειλών του από προηγούμενα δάνεια.

γ. Η χορήγηση δανείου είναι δυνατή αποκλειστικά προς αντιμετώπιση εξόδων σε περιπτώσεις γάμου, τοκετού, σοβαρής ασθένειας, θανάτου, έκτακτης στεγαστικής ανάγκης και σε κάθε άλλη περίπτωση που προβλέπεται από τα καταστατικά των Φ.Κ.Α..

Τα εν λόγω περιστατικά πρέπει να αφορούν τον ίδιο τον δανειοδοτούμενο ή συντηρούμενο από αυτόν μέλος της οικογένειάς του ή προκειμένου περί αγάμου και της πατρικής οικογένειάς του.

δ. Τα δάνεια πρέπει να εξοφλούνται σε τριάντα έξι (36) το πολύ ίσες μηνιαίες δόσεις που αρχίζουν από τον επόμενο της χορηγήσεώς τους, μήνα.

2. Το επιτόκιο με το οποίο βαρύνονται τα δάνεια των Φ.Κ.Α., που συνάπτονται από την ημερομηνία ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

3. Παρέχεται η δυνατότητα στους Φ.Κ.Α. να αναπροσαρμόζουν τα επιτόκια των δανείων, ως εξής:

α. στις υφιστάμενες δανειακές συμβάσεις, μετά από υποβολή αίτησης του δανειολήπτη και

β. στις δανειακές συμβάσεις που συνάπτονται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, εφόσον σε αυτές περιλαμβάνεται σχετική ειδική πρόβλεψη περί αναπροσαρμογής του επιτοκίου και μετά από προηγούμενη ενημέρωση του δανειολήπτη, στα πλαίσια των συμβατικών υποχρεώσεων των Φ.Κ.Α..

4. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζονται τα αναγκαία μέτρα σε περίπτωση ανείσηπρακτων οφειλών από δάνεια, καθώς και κάθε αναγκαία

λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' **ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ – ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ** **ΦΟΡΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ**

Άρθρο 17 **Αρχές επενδυτικής πολιτικής** **και διαχείρισης περιουσίας**

1. Τα Διοικητικά Συμβούλια των Φ.Κ.Α. υποχρεούνται να λαμβάνουν αποφάσεις για επενδύσεις των διαθεσίμων κεφαλαίων τους και για αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας τους εντός του κατωτέρω πλαισίου γενικών αρχών διαχείρισης:

α. Η επενδυτική πολιτική και οι στόχοι πρέπει να καθορίζονται με τρόπο ώστε:

αα. Οι επενδυτικές επιλογές να έχουν κυρίως μακροπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα με γνώμονα την επίτευξη της μεγαλύτερης δυνατής απόδοσης με ελαχιστοποίηση του αναλαμβανόμενου κινδύνου.

αβ. Να βοηθούν στην κατανόηση, ταυτοποίηση και μέτρηση των αναμενόμενων επιπέδων απόδοσης και κινδύνου.

αγ. Να προσφέρονται για συγκριτική αξιολόγηση (benchmarking).

αδ. Να επιτυγχάνεται σε ικανοποιητικό βαθμό η διαφοροποίηση των περιουσιακών στοιχείων με ιδιαίτερη έμφαση στην ευρεία διασπορά των επενδύσεων και να αποφεύγεται οποιαδήποτε σύρρευση κινδύνων για το σύνολο του χαρτοφυλακίου.

αε. Να λαμβάνονται υπόψη οι υποχρεώσεις των Φ.Κ.Α. τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα σε σχέση με την ισχύουσα αλλά και την αναμενόμενη αναλογική σχέση μεταξύ των εν ενεργεία ασφαλισμένων και συνταξιούχων, την ασφαλιστική ωρίμανση των Φορέων και το μέγεθος των υφιστάμενων αποθεματικών κεφαλαίων.

αστ. Να εγγυώνται την εφαρμογή των απαραίτητων διαδικασιών διαχείρισης επενδυτικού κινδύνου (risk management).

β. Καθορισμός παραμέτρων επενδυτικής πολιτικής.

Με αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων και κατόπιν εμπειριστατημένης και αιτιολογημένης αξιολόγησης και ανάλυσης καθορίζονται κατά τακτές χρονικές περιόδους οι παράμετροι επενδυτικής πολιτικής με σκοπό την εξειδίκευση της πολιτικής αυτής και ειδικότερα:

βα. Αναλογίες μεταξύ βασικών επενδυτικών κατηγοριών (asset mix), δηλαδή μετοχών, τίτλων σταθερού εισοδήματος, αμοιβαίων κεφαλαίων κ.λπ..

ββ. Παράμετροι διασποράς όπως μέγιστο και ελάχιστο όριο αριθμού μετοχών του χαρτοφυλακίου, μέγιστο όριο ποσοστιαίας συμμετοχής μετοχών και ποσοστιαία συμμετοχή μετοχών στον ίδιο εκδότη.

βγ. Διάρκεια χαρτοφυλακίου τίτλων.

βδ. Παράμετροι ρευστότητας (ελάχιστα και μέγιστα ποσοστιαία όρια).

Η ύπαρξη ρευστότητας πρέπει να διασφαλίζεται με τη θέσπιση παραμέτρων οι οποίες λαμβάνονται υπόψη για την επιλογή των επενδύσεων ώστε σε περίπτωση ανάγκης εκταμιεύσεων να μην προκύπτουν προβλήματα ρευστοποιήσεων.

βε. Κλαδική σύνθεση χαρτοφυλακίου.

γ. Καθορισμός ποιοτικών και ποσοτικών κριτηρίων για την αξιολόγηση και επιλογή των επενδύσεων σε διάφορα επενδυτικά προϊόντα.

δ. Πρότυπα κινδύνων.

Πρέπει να μελετώνται και να αξιολογούνται οι κίνδυνοι που επηρεάζουν τις αποδόσεις των χαρτοφυλακίων.

ε. Αποτίμηση περιουσιακών στοιχείων.

Για την ακριβή παρακολούθηση της επενδυτικής δραστηριότητας, καθώς και την προσέγγιση και ανάλυση στοιχείων για τη διασφάλιση της ορθότητας στη λήψη των επενδυτικών αποφάσεων, πρέπει οι Φ.Κ.Α. να προβαίνουν σε τακτά χρονικά διαστήματα στην αποτίμηση του χαρτοφυλακίου τους, ανάλογα με το είδος του περιουσιακού στοιχείου:

Η αποτίμηση των χρεογράφων τα οποία διαπραγματεύονται

σε οργανωμένες αγορές, γίνεται με βάση την τιμή κλεισίματος της ημέρας αποτίμησης.

Η αποτίμηση των χρεογράφων τα οποία δεν διαπραγματεύονται σε οργανωμένες αγορές, γίνεται με βάση την τιμή κτήσης.

Η αποτίμηση των ακινήτων γίνεται με βάση τις αντικειμενικές αξίες τους.

Πέραν των άνω αποτιμήσεων οι Φ.Κ.Α. υποχρεούνται να ενεργούν αποτιμήσεις των περιουσιακών τους στοιχείων την τελευταία εργάσιμη ημέρα κάθε έτους.

στ. Διασφάλιση του εμπιστευτικού χαρακτήρα των επενδυτικών αποφάσεων, της ομαλότητας και της εύρυθμης λειτουργίας των αγορών κεφαλαίων και ακινήτων και της διαφάνειας κατά τη λήψη των επενδυτικών αποφάσεων – πλαίσιο εταιρικής διακυβέρνησης (corpo-rate governance).

Ειδικότερα, οι Φ.Κ.Α. στο πλαίσιο της επενδυτικής τους δραστηριότητας οφείλουν:

στα. Να λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα τα οποία διασφαλίζουν τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των επενδυτικών αποφάσεων και την ομαλότητα και την εύρυθμη λειτουργία των αγορών κεφαλαίων και ακινήτων.

στβ. Να διασφαλίζουν την αυτονομία και τον εμπιστευτικό χαρακτήρα των επενδυτικών αποφάσεων, ιδίως στο εσωτερικό τους, και να μεριμνούν για την αποφυγή καταστάσεων σύγκρουσης συμφερόντων, λαμβάνοντας μέτρα για τη διευθέτηση τέτοιων καταστάσεων που ενδέχεται να παρουσιαστούν κατά την ενάσκηση της δραστηριότητάς τους.

σγ. Να χαράσσουν και να ασκούν την επενδυτική τους πολιτική με τέτοιο τρόπο που να διασφαλίζει τη διαφάνεια στη λήψη των αποφάσεών τους, τον αποτελεσματικό έλεγχο της διαχείρισης και την ευθύνη αυτής εξυπηρετώντας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα των ασφαλισμένων.

σδ. Να ακολουθούν τους κανόνες διακυβέρνησης ελέγχου, επικοινωνίας κ.ά. προκειμένου να διασφαλίζεται η ορθή λήψη αποφάσεων, η πιστή εκτέλεση των εντολών, η διαφάνεια και η τακτική ανασκόπηση και αξιολόγηση των δραστηριοτήτων διαχείρισης.

στε. Να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα ώστε να εξασφαλίζονται αποτελεσματικά οι πάσης φύσεως μηχανισμοί ελέγχου.

2. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, μετά από γνώμη της Επιτροπής Επενδυτικής Πολιτικής, εξειδικεύεται το ανωτέρω πλαίσιο γενικών αρχών διαχείρισης με τη θέσπιση κανόνων επενδυτικής συμπεριφοράς, δεοντολογίας και διασποράς για επενδύσεις και αξιοποίηση εν γένει της κινητής και ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α..

3. Οι Φ.Κ.Α. υποχρεούνται εντός πενταετίας να επαναπροσδιορίσουν τη διάρθρωση των ήδη υφιστάμενων χαρτοφυλακίων τους, προκειμένου να εναρμονιστούν με τους κανόνες επενδυτικής συμπεριφοράς που θεσπίζονται με την υπουργική απόφαση της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 18 **Σύμβουλοι επενδύσεων**

1. Οι Φ.Κ.Α. δύνανται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου τους, να προσλαμβάνουν συμβούλους επενδύσεων για την αξιοποίηση της περιουσίας τους καταρτίζοντας σχετική σύμβαση παροχής υπηρεσιών στην οποία καθορίζεται η διάρκεια της σύμβασης, το ύψος και ο συγκεκριμένος τρόπος υπολογισμού της αμοιβής, καθώς και το είδος και η διαδικασία παροχής των υπηρεσιών.

2. Έργο των συμβούλων επενδύσεων είναι η παροχή συμβουλών σε Φ.Κ.Α. σχετικά με τη διάρθρωση της περιουσίας τους, τη διαμόρφωση της επενδυτικής τους στρατηγικής, καθώς και κάθε θέμα σχετικό με την οικονομική τους δραστηριότητα.

3. Η πρόσληψη συμβούλου επενδύσεων γίνεται μετά από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

4. Κριτήρια για την πρόσληψη αυτών είναι:

α. Η κατάλληλη οργανωτική δομή, τα απαραίτητα τεχνικά και οικονομικά μέσα.

β. Η αξιοπιστία, πείρα και επαγγελματική ικανότητα.

γ. Η πιστοποίηση από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

5. Οι Φ.Κ.Α. με απόφαση των Διοικητικών Συμβουλίων τους δύνανται να προσλαμβάνουν από κοινού συμβούλους επενδύσεων.

6. Η απόκτηση από τους Φ.Κ.Α. κινητών αξιών που διαχειρίζονται ή εκδίδουν οι σύμβουλοι επενδύσεων ή ο όμιλος εταιριών στον οποίο ανήκουν επιτρέπεται μέχρι ποσοστού πέντε τοις εκατό (5%) των στοιχείων που προσδιορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4.

7. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, μετά από εισήγηση της Επιτροπής Επενδυτικής Πολιτικής των Φ.Κ.Α., καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 19

Διαχειριστές περιουσιακών στοιχείων

1. Οι Φ.Κ.Α. δύνανται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου τους να αναθέτουν σε διαχειριστές τη διαχείριση μέρους ή του συνόλου των περιουσιακών τους στοιχείων, καταρτίζοντας, μετά από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, σχετική σύμβαση παροχής υπηρεσιών, στην οποία καθορίζεται η διάρκεια της σύμβασης, το ύψος και ο συγκεκριμένος τρόπος της αμοιβής, καθώς και το είδος και η διαδικασία παροχής υπηρεσιών.

2. Έργο του διαχειριστή είναι:

α. Η διαχείριση επενδυτικών χαρτοφυλακίων Φ.Κ.Α., στα πλαίσια εντολής τους, εφόσον τα χαρτοφυλάκια συμπεριλαμβάνουν έναν ή περισσότερους από τους τίτλους που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4 του παρόντος νόμου.

β. Η εκτέλεση εντολών για αγοραπωλησία τίτλων.

γ. Η τακτική, περιοδική, έγγραφη ενημέρωση του Φ.Κ.Α. για τις πράξεις που έχει κάνει ο διαχειριστής κατά τη διάρκεια διαχείρισης του χαρτοφυλακίου επενδύσεων, καθώς και έκτακτη ενημέρωση για γεγονότα που ενδέχεται να επηρεάσουν σημαντικά τις επενδύσεις του Φ.Κ.Α..

3. Κριτήρια για την πρόσληψη των διαχειριστών είναι:

α. Η ορθολογική, διοικητική και τεχνικοοικονομική οργάνωση, οι κατάλληλοι μηχανισμοί ελέγχου και ασφαλείας στον τομέα της ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων, οι αποτελεσματικοί μηχανισμοί εσωτερικού ελέγχου των πράξεων που διενεργούνται από όργανα του διαχειριστή για λογαριασμό του Φ.Κ.Α. και το σύστημα λογιστικής καταχώρησης των διενεργούμενων πράξεων για λογαριασμό του Φ.Κ.Α..

β. Η οργάνωση και οι μηχανισμοί που διασφαλίζουν την προστασία των τίτλων που ανήκουν στους Φ.Κ.Α..

γ. Η πιστοποίηση από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς.

4. Απαγορεύεται η απόκτηση από το Φ.Κ.Α. κινητών αξιών του Διαχειριστή ή του θεματοφύλακα ή των ομίλων αυτών.

5. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Κοινωνικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, μετά από εισήγηση της Επιτροπής Επενδυτικής Πολιτικής των Φ.Κ.Α., καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 20

Επιτροπή επενδυτικής πολιτικής φορέων κοινωνικής ασφάλισης

1. Στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας συστήνεται «Επιτροπή Επενδυτικής Πολιτικής των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης». Η Επιτροπή αποτελεί γνωμοδοτικό και συμβουλευτικό όργανο του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

2. Έργο της Επιτροπής είναι η υποβολή εισηγήσεων επί θεμάτων εφαρμογής της κείμενης νομοθεσίας και των εκδιδόμενων κανονιστικών πράξεων για επενδύσεις και αξιοποίηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α., τον εκσυγχρονισμό αυτής, καθώς και λήψης μέτρων και θέσπισης κανόνων για την τροποποίηση, συμπλήρωση της νομοθεσίας. Ειδικότερα εισηγείται επί θεμάτων που αφορούν:

α. Τον καθορισμό του πλαισίου κανόνων επενδυτικής συμπεριφοράς και δεοντολογίας, καθώς και των κανόνων διαχείρισης των κινδύνων που διατρέχουν οι Φ.Κ.Α., με κοινά αποδεκτούς τρόπους αναγνώρισης, μέτρησης και παρακολούθησης των κινδύνων που αναλαμβάνονται με τις επενδύσεις των Φ.Κ.Α..

β. Την υιοθέτηση ενιαίας μεθοδολογίας μέτρησης των αποδόσεων και των κινδύνων, σε συνδυασμό με την επιλογή κατάλληλων δεικτών αναφοράς (benchmarks), ώστε να καθίσταται δυνατή και άμεσα συγκρίσιμη η αξιολόγηση της απόδοσης των χαρτοφυλακίων.

γ. Το πλαίσιο της διαχείρισης της ακίνητης περιουσίας των Φ.Κ.Α..

δ. Τον καθορισμό πλαισίου για τη διαχείριση του συνολικού κινδύνου χαρτοφυλακίων (risk management), λαμβάνοντας υπόψη τις διεθνείς επιστημονικές παραδοχές.

ε. Την αξιολόγηση νέων επενδυτικών προϊόντων.

στ. Την επίλυση τυχόν αναφυόμενων αμφισβητήσεων ως προς την εφαρμογή των διατάξεων της νομοθεσίας περί επενδύσεων των Φ.Κ.Α..

3. Η Επιτροπή επιλαμβάνεται όλων των ανωτέρω, μετά από σχετική παραπομπή των θεμάτων από τη Διεύθυνση Οικονομικού της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

4. Η Επιτροπή αποτελείται από έντεκα (11) μέλη, με τους αναπληρωτές τους, η θητεία των οποίων διαρκεί τρία χρόνια. Στην Επιτροπή μετέχουν οι εξής:

α. Ο Γενικός Γραμματέας της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, ως Πρόεδρος.

β. Ένας (1) εκπρόσωπος της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, ως μέλος.

γ. Ένας (1) εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, ως μέλος.

δ. Ένας (1) εκπρόσωπος της Τράπεζας της Ελλάδος, ως μέλος.

ε. Ένας (1) εκπρόσωπος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, ως μέλος.

στ. Ένας (1) εκπρόσωπος της Ένωσης Θεσμικών Επενδυτών (Ε.Θ.Ε.), ως μέλος. Στις περιπτώσεις που συζητούνται θέματα ακινήτων, συμμετέχει ένας (1) εκπρόσωπος της Κ.Ε.Δ. αντί του εκπροσώπου της Ε.Θ.Ε..

ζ. Ένας (1) εκπρόσωπος των Φ.Κ.Α., ως μέλος.

η. Δύο (2) εκπρόσωποι της Γ.Σ.Ε.Ε., ως μέλη.

θ. Ένας (1) εκπρόσωπος του Σ.Ε.Β., ως μέλος.

ι. Ένας (1) εκπρόσωπος του Χ.Α., ως μέλος.

Τα μέλη της Επιτροπής είναι ανώτερα στελέχη των φορέων από τους οποίους προτείνονται, με γνώσεις και εμπειρία σε θέματα διαχείρισης επενδύσεων και αξιοποίησης της περιουσίας των Φ.Κ.Α. και σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να είναι τα ίδια με τα μέλη της Ειδικής Επιτροπής Ελέγχου των Επενδύσεων των Φ.Κ.Α..

Οι δαπάνες λειτουργίας της Επιτροπής βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Η Επιτροπή υποστηρίζεται από Γραμματεία αποτελούμενη από δύο (2) μέλη που είναι μόνιμοι υπάλληλοι της Διεύθυνσης Οικονομικού της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

5. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, συγκροτείται η Επιτροπή και καθορίζεται ο κανονισμός λειτουργίας της και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 21

Ειδική επιτροπή ελέγχου επενδύσεων Φ.Κ.Α.

1. Συστήνεται Ειδική Επιτροπή Ελέγχου των Επενδύσεων των Φ.Κ.Α..

2. Έργο της Επιτροπής είναι:

α. Ο έλεγχος της νομιμότητας με βάση τα στοιχεία συναλλαγής όπως αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 7, των πάσης φύσεως επενδύσεων σε κινητές αξίες, καθώς και ο έλεγχος εφαρμογής των αρχών διαχείρισης και των κανόνων επενδυτικής

κής συμπεριφοράς.

β. Ο περιοδικός έλεγχος των στοιχείων στα οποία στηρίζονται οι επενδυτικές επιλογές των Διοικητικών Συμβουλίων των Φ.Κ.Α. και των διαχειριστών της περιουσίας τους.

Οι Φ.Κ.Α. υποχρεούνται να παρέχουν στην Επιτροπή τα απαραίτητα για την πραγματοποίηση του έργου της στοιχεία οποτεδήποτε η Επιτροπή τα ζητήσει.

Για την υποβοήθηση του έργου της Επιτροπής μπορεί κατά περίπτωση να ζητείται η συνδρομή των αρμόδιων υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, των Τραπεζών και των Α.Χ.Ε.Π.Ε.Υ..

3. Στην Επιτροπή μετέχουν:

α. Ανώτατος κρατικός λειτουργός εν ενεργεία ή συνταξιούχος ή ανώτατος δικαστικός λειτουργός επί τιμής ή πρόσωπο αναγνωρισμένου κύρους με γνώσεις και εμπειρία σε οικονομικά θέματα ελέγχου και διαχείρισης, ως Πρόεδρος.

β. Δύο (2) εκπρόσωποι της Τράπεζας της Ελλάδος, ως μέλη.

γ. Ένας (1) εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, ως μέλος.

δ. Ένας (1) εκπρόσωπος του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, ως μέλος.

ε. Ένας (1) εκπρόσωπος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, ως μέλος.

στ. Δύο (2) εκπρόσωποι των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης οι οποίοι επιλέγονται μεταξύ των προτεινομένων από τους πέντε (5) μεγαλύτερους σε κινητή περιουσία φορείς, ως μέλη.

ζ. Δύο (2) εκπρόσωποι της Γ.Σ.Ε.Ε., ως μέλη.

η. Ένας (1) εκπρόσωπος του Σ.Ε.Β., ως μέλος.

Τα μέλη της Επιτροπής είναι ανώτερα στελέχη των φορέων από τους οποίους προτείνονται, με γνώση και εμπειρία σε θέματα διαχείρισης επενδύσεων.

Τα μέλη της Επιτροπής και οι αναπληρωτές τους, ορίζονται ύστερα από προτάσεις των φορέων που υποβάλλονται εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών από του ζητηθούν.

Η Επιτροπή υποστηρίζεται από Γραμματεία αποτελούμενη από έναν μόνιμο υπάλληλο της Τράπεζας της Ελλάδος και έναν μόνιμο υπάλληλο της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Το έργο και η λειτουργία της Επιτροπής υποστηρίζεται από τη Διεύθυνση Εργασιών Δημοσίου της Τράπεζας της Ελλάδος.

Οι δαπάνες λειτουργίας της Επιτροπής βαρύνουν τον προϋπολογισμό της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

4. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, συγκροτείται η Επιτροπή και καθορίζεται ο κανονισμός λειτουργίας της.

Η αποζημίωση των μελών και των γραμματέων της Επιτροπής του παρόντος άρθρου, καθώς και της Επιτροπής του άρθρου 20, ορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

5. Ο έλεγχος και η αξιολόγηση της ασκούμενης διαχείρισης εκ μέρους των διαχειριστών της περιουσίας των Φορέων δεν υποκαθιστά σε καμία περίπτωση άλλους ελέγχους που γίνονται στα πλαίσια της κείμενης νομοθεσίας για εποπτικούς ή άλλους σκοπούς.

6. Επιβολή Ποινών.

Σε περίπτωση διαπίστωσης, κατά τη διενέργεια του ελέγχου, παράβασης της κείμενης νομοθεσίας, η Επιτροπή υποβάλλει πόρισμα με το οποίο εισηγείται στους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας την έκδοση κοινής απόφασης για την επιβολή ποινών:

α. Χρηματικών προστίμων στα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων και των διοικητικών υπηρεσιών των Φ.Κ.Α. που έλαβαν τη σχετική απόφαση, στα μέλη των οργάνων διοίκησης των Α.Ε.Δ.Α.Κ. και των Ε.Ε.Α.Π. των Φ.Κ.Α., καθώς και στους διαχειριστές των Φ.Κ.Α. και μέχρι ποσοστού ένα τοις εκατό (1%) επί της αξίας της επένδυσης για την οποία διαπιστώθηκε η παράβαση.

β. Διοικητικών ποινών στα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων και των διοικητικών υπηρεσιών των Φ.Κ.Α., στα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των Α.Ε.Δ.Α.Κ. και των Ε.Ε.Α.Π. των Φ.Κ.Α.,

καθώς και στους διαχειριστές των Φ.Κ.Α., οι οποίες δύνανται να φθάνουν έως και την οριστική τους παύση.

Οι αποφάσεις επιβολής ποινών υπόκεινται σε προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια.

7. Η ευθύνη των μελών της Επιτροπής κατά την άσκηση των καθηκόντων τους είναι αυτή των δημοσίων υπαλλήλων.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας εξειδικεύονται τα χρηματικά πρόστιμα και οι ποινές ανάλογα με τις παραβάσεις, τα οποία αποτελούν έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια σχετική με το θέμα αυτό.

9. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, καταργείται η Ειδική Επιτροπή Ελέγχου και Εποπτείας της Διαχείρισης της Περιουσίας των Φ.Κ.Α., που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 42 του ν. 2676/1999.

Άρθρο 22 Λοιπές διατάξεις

1. Οι μετοχές των «Επαγγελματική Κατάρτιση Α.Ε.» και «Εθνικό Παρατηρητήριο Απασχόλησης-Ερευνητική-Πληροφορική Α.Ε.», που συστήθηκαν με τα άρθρα 9 και 10 του ν. 2956/2001 (ΦΕΚ 258 Α'), καθώς και η κινητή και ακίνητη περιουσία των εταιριών αυτών, περιέρχονται αυτοδίκαια στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

2. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται μετά από πρόταση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ρυθμίζονται οποιαδήποτε θέματα σχετίζονται με τη λειτουργία των εταιριών της παραγράφου 1.

3. Οι Διοικητές, Υποδιοικητές και Πρόεδροι των Ν.Π.Δ.Δ. που εποπτεύονται από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας διορίζονται με απόφαση του Υπουργού σύμφωνα με τη διαδικασία επιλογής που προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις.

4. Όπου από την εφαρμογή του παρόντος νόμου ανακύπτουν θέματα καταβολής προμηθειών, αμοιβών ή οποιασδήποτε άλλης φύσεως αντιπαροχής προς τους επιλεγόμενους, σύμφωνα με τις διαδικασίες του νόμου αυτού, συμβούλους επενδύσεων, διαχειριστές κινητής και ακίνητης περιουσίας, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, χρηματοπιστωτικές εταιρίες και θεματοφύλακες, αυτές δεν μπορεί να υπερβαίνουν το οριζόμενο από το Φ.Κ.Α. αναγραφόμενο όριο στη μεταξύ τους σύμβαση, το οποίο πάντως πρέπει να βρίσκεται αυστηρά εντός του πλαισίου των τιμών της αγοράς, για κάθε προϊόν επένδυσης και μορφή συναλλαγής.

Άρθρο 23

Καταβάλλεται έκτακτη οικονομική ενίσχυση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό προς το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (Τ.Ε.Α.Δ.Υ.), ύψους 1.095.629,42 ευρώ, το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (Τ.Ε.Α.Π.Ο.Κ.Α.), ύψους 876.503,54 ευρώ το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Φαρμακευτικών Εργασιών (Τ.Ε.Α.Υ.Φ.Ε.), ύψους 602.596,18 ευρώ και το Ταμείο Συντάξεων Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων (Τ.Σ.Ε.Υ.Π.), ύψους 493.033,24 ευρώ.

Η παροχή αυτή δεν θίγει οποιεσδήποτε αξιώσεις των Ταμείων κατά τρίτων και είναι ανεξάρτητη από τη δυνατότητα άσκησης παντός δικαιώματος του Δημοσίου.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 24

1. Κάθε διάταξη αντίθετη με τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

2. Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του

στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης μέχρι αυτού του σημείου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Πτωχευτικός Κώδικας».

Ως γνωστόν, στη Διάσκεψη των Προέδρων αποφασίστηκε το νομοσχέδιο να συζητηθεί σε μία συνεδρίαση.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, πριν προχωρήσουμε, θα μπορούσα, αν μου επιτρέπετε, να κάνω κάποιες φραστικές αλλαγές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, μπορείτε να αναφερθείτε στις αλλαγές αυτές, για να τις διανεύουμε στους συναδέλφους.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Θα είναι αμιγώς φραστικές οι αλλαγές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα καταθέσω τις αλλαγές για τα Πρακτικά, αλλά θα τις διαβάσω για την τάξη.

Στο άρθρο 21, αντί των λέξεων «απαίτησή τους» στα στοιχεία α έως και δ να τεθεί η λέξη «απαίτηση».

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, φεύγει το κτητικό «τους».

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Φεύγει το κτητικό «τους». Απαλείφεται το κτητικό «τους».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Στο άρθρο 42, στοιχείο δ, αντί της λέξης «εγγυήσεων» να τεθεί η λέξη «ασφαλειών».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Στο άρθρο 86, παράγραφος 1, αντί των λέξεων «συνδράμει το» να τεθούν οι λέξεις «παρέχει τη συνδρομή στο».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

Ξέρετε, επειδή αυτό γίνεται με τη διαδικασία των Κωδίκων, πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι για τις αλλαγές.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Από την παράγραφο 2 του άρθρου 104 να διαγραφούν οι τρεις πρώτες λέξεις («Από την τελεσιδικία της») και το επόμενο «η» να γίνει κεφαλαίο «Η».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Στο άρθρο 122 παράγραφος 4, αντί των λέξεων «περί αποδοχής ή απόρριψης», να τεθούν οι λέξεις «για επικύρωση ή απόρριψη».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Να διαγραφεί η πρώτη λέξη «Αμέσως» από το άρθρο 136, ως περιττή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Από το άρθρο 164 να διαγραφούν οι λέξεις «και τη λογοδοσία του συνδίκου».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Στο άρθρο 168 μεταξύ των λέξεων «αν επήλθε» και «αποκατάστασή του», να παρεμβληθεί η λέξη «ποινική».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Στο άρθρο 181, α) η περίπτωση θ' αντικαθίσταται με τη φράση «τα εδάφια 2 και 3 περίοδος β', της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του ν. 1667/1986 «Αστικοί Συνεταιρισμοί και άλλες διατάξεις» και β) η περίπτωση θ' αναριθμείται σε ι'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Στο άρθρο 182, α) αντί της λέξης «άρχισαν» να τεθεί η λέξη «αρχίζουν» και β) στην παράγραφο 2 να προστεθεί το εδάφιο: «Μέχρι την έκδοση της κατά το άρθρο 8 παράγραφος 3 υπουργικής απόφασης, τα προβλεπόμενα στη διάταξη αυτή Μητρώα εξακολουθούν να τηρούνται σύμφωνα με τις ήδη ισχύουσες διατάξεις».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Επομένως, γίνεται δεκτή η αλλαγή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κύριε Πρόεδρε, θέλω να σημειώσω ότι στη σχετική έκθεση της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής προς τη Βουλή, καταγράφεται ότι οι εν λόγω συμπληρώσεις και διορθώσεις δεν αλλοιώνουν, ούτε διαφοροποιούν στην ουσία του το αρχήθεν ηθελημένο από την επιτροπή κείμενο του Κώδικα, αλλά αφορούν καθαρά τυπικές ελλείψεις και παραδρομές κατά την τελική του διατύπωση.

Υπογράφεται από τον Πρόεδρο της επιτροπής κ. Μιχάλη Μαργαρίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ. Εξάλλου, και το Σώμα συμφώνησε ομόφωνα.

Το κείμενο των συμπληρώσεων-διορθώσεων να φωτοτυπηθεί, να κατατεθεί στα Πρακτικά και να διαμοιραστεί στους κυρίους συναδέλφους.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αναστάσης Παπαληγόρας καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες συμπληρώσεις-διορθώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Φούσας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να εισηγηθώ στην Ολομέλεια της Εθνικής Αντιπροσωπείας το νέο Πτωχευτικό Κώδικα και να σας παρακαλέσω από την αρχή για την επιψήφισή του.

Όπως είναι γνωστό, αυτό το σχέδιο νόμου ψηφίστηκε, τόσο από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, όσο και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην αρμόδια επιτροπή, κάτι που είναι ιδιαίτερα θετικό και θέλω να το υπογραμμίσω.

Πράγματι, πρόκειται για ένα ιδιαίτερα σοβαρό νομοθέτημα, που ασφαλώς πρέπει να έχει τη σύμφωνη γνώμη, όπως ήδη προανέφερα, όλων των παρατάξεων. Μιλούμε ειδικότερα για το Πτωχευτικό Δίκαιο, το οποίο θεωρείται ένα μέρος του όλου εμπορικού δικαίου της πατρίδας μας.

Συγκεκριμένα, αφορά την οικονομική πτώση του εμπόρου και ακόμη την «καθαίρεσή» του –σε εισαγωγικά η λέξη «καθαίρεσή» του– από την ιδιότητα του εμπόρου ή του επιχειρηματία. Αυτό όμως, δηλαδή, η πτώση του εμπόρου από την εμπορική του ιδιότητα, είναι ένα ιδιαίτερα σπουδαίο και σοβαρό γεγονός έχει δε πολλές και πολύ μεγάλες συνέπειες. Συνέπειες για την κοινωνία μας, συνέπειες για την οικονομία, συνέπειες για τους πιστωτές, για τους εργαζόμενους, συνέπειες για τον υπό πτώχευση και, βεβαίως, για τον ίδιο τον πτωχό αλλά και για την οικογένειά του, όπως και για την περιουσία του.

Ανεξάρτητα απ' αυτές τις συνέπειες, θα πρέπει προεχόντως και ιδίως να προστατευτεί και το συμφέρον της ίδιας της κοινωνίας, για μια υγιή πίστη και καθαρή συναλλαγή, που είναι απολύτως απαραίτητο.

Έτσι, η έννομη τάξη πρέπει να αντιδρά σ' ένα γεγονός μεγάλης οικονομικής σημασίας, δηλαδή, την πτώση του εμπόρου, και η αντίδραση αυτή θα πρέπει να γίνεται με κανόνες σύγχρονους, όπως προβλέπει γενικότερα το Πτωχευτικό Δίκαιο, αλλά, βεβαίως, φιλοδοξεί να κάνει και ο υπό συζήτηση νέος Πτωχευτικός Κώδικας.

Εδώ και πολλά χρόνια, έχει καταστεί διεθνώς αναγκαίο, αλλά βεβαίως και στην πατρίδα μας και είναι ιδιαίτερα σαφές, ότι πρέπει να γίνει σοβαρή πτωχευτική μεταρρύθμιση και σε πολλές χώρες αυτό ήδη έχει επιτευχθεί.

Υπάρχουν πολλά στατιστικά στοιχεία από τα οποία αποκαλύπτεται, ότι η αύξηση του αριθμού των πτωχεύσεων διεθνώς επιταχύνεται και μάλιστα κατά τρόπο επικίνδυνο, με συνέπεια, τόσο την απώλεια πολλών επιχειρήσεων –και αυτό είναι πάρα πολύ σπουδαίο και ενδιαφέρει μια κοινωνία– όσο δε επίσης και την κατάργηση εργατικών θέσεων, που επίσης είναι πάρα πολύ ασύμφορο ζήτημα και, βεβαίως, δημιουργεί πολλά και επιτακτικά κοινωνικά, οικονομικά και αναπτυξιακά προβλήματα.

Όμως και ο στιγματισμός του ίδιου του εμπόρου, δηλαδή, του οφειλέτη, που οδηγείται στην πτώχευση είναι ένα τεράστιο ζήτημα, χωρίς μάλιστα αντίκρισμα, ενώ η ικανοποίηση των δανειστών από τις πτωχεύσεις είναι συνήθως μηδαμινή και πολλές φορές και ανύπαρκτη.

Οι σύγχρονες νομοθετικές τάσεις για την πτώχευση κατευθύνονται στη θεσμοποίηση, όπως παραδείγματος χάριν στην Αμερική ή και στη Γαλλία ή στην αναζήτηση άλλης διαδικασίας, με την οποία αφ' ενός μεν να αναστέλλεται η διαδικασία έναρξης της πτώχευσης, όπου αυτό είναι δυνατόν, αφ' ετέρου δε κυρίως να επιτρέπει την επιβίωση της προβληματικής επιχείρησης. Πρόκειται, δηλαδή, για τη διαδικασία της εξυγίανσης ή της αναδιοργάνωσης των επιχειρήσεων αυτών.

Προς την κατεύθυνση αυτή κινείται ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας, ο οποίος διαλαμβάνει ιδιαίτερα σημαντικές, ουσιαστικές και σύγχρονες διατάξεις και τον οποίο ασφαλώς καλούμαστε να κυρώσουμε, προκειμένου να γίνει νόμος του κράτους και, βεβαίως, να τον κυρώσουμε με τη διαδικασία των κωδίκων.

Ας πούμε μερικές σκέψεις για την εξέλιξη του Πτωχευτικού Κώδικα στην πατρίδα μας και γενικότερα.

Κατ' αρχάς, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι το Εμπορικό Δίκαιο αρχίζει να διαμορφώνεται, ως ιδιαίτερο δίκαιο, κατά το Μεσαίωνα, διά μέσου των θεσμών των πόλεων και των συντε-

χνιών στη βόρειο Ιταλία. Πολλά, όμως, από τα θέσμινα αυτά έχουν τις ρίζες τους στο Ρωμαϊκό Δίκαιο, το οποίο προσέφερε τα πρότυπα για τη διαμόρφωση και του Εμπορικού Δικαίου και, βεβαίως, και για την πτώχευση. Είναι ανάγκη, όμως, να επισημανθεί ότι παρόμοια εξέλιξη είχαμε και στο Βυζαντινό Δίκαιο.

Αργότερα ο θεσμός της πτώχευσης επεκτάθηκε και εξελίχθηκε σ' όλες τις πολιτισμένες χώρες του κόσμου και ρυθμίζεται σήμερα απ' όλες τις σύγχρονες νομοθεσίες.

Υπάρχει, βεβαίως, μια βασική διαφορά στις νομοθεσίες πολλών κρατών. Το επεσήμανα αυτό και στην επιτροπή και αισθάνομαι την ανάγκη να το επαναλάβω και σήμερα, ως προς την έκταση του πτωχευτικού συστήματος.

Άκουσα αίφνης τον κ. Κοσμίδη να έχει στην επιτροπή διαφορετική άποψη απ' αυτήν που εγώ θα υποστηρίξω τώρα, αλλά με χαρά την ακούσαμε και θα ακούσουμε και πάλι να την επαναλαμβάνει.

Άλλες νομοθεσίες εφαρμόζουν την πτώχευση μόνο σε εμπόρους οφειλέτες, μεταξύ των οποίων είναι και η Ελλάδα, το Βέλγιο, η Ιταλία και άλλες σε οποιονδήποτε οφειλέτη, ακόμη και σε μη έμπορο. Αυτό συμβαίνει στη Γερμανία, στην Ελβετία, στη Σουηδία, στην Αγγλία και σε άλλες χώρες.

Στην πατρίδα μας για πρώτη φορά σοβαρή νομοθετική πτωχευτική ρύθμιση έγινε το έτος 1878 με τον τότε νόμο ΨΛΣΤ' «Περί πτωχεύσεως και χρεοκοπίας».

Άλλες ουσιώδεις τροποποιήσεις έγιναν αργότερα με το νόμο ΓΘΟΔ'/1910, κυρίως με τον αναγκαστικό νόμο 635/1937 «Περί διατάξεων τινών του Πτωχευτικού Δικαίου», όπως λέει η επικεφαλίδα του νόμου αυτού, ενώ με τον τελευταίο νόμο 2479/1997 έγιναν περιορισμένες νομοθετικές επεμβάσεις, με σκοπό την επιτάχυνση της πτωχευτικής διαδικασίας.

Αυτό είναι, λοιπόν, το νομικό πλαίσιο, που ίσχυε μέχρι σήμερα στην πατρίδα μας. Και, βεβαίως, για να υπογραμμίσω αυτό που είπα από την αρχή, στην πατρίδα μας, για να κηρυχθεί κάποιος «πτωχός», πέραν των άλλων προϋποθέσεων, βασική, κύρια και πρωταρχική προϋπόθεση είναι να έχει την ιδιότητα του εμπόρου.

Βεβαίως υπάρχουν στη χώρα μας και άλλες διάσπαρτες διατάξεις, όπως στον Αστικό Κώδικα, στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, αλλά, βεβαίως, και στους εισαγωγικούς νόμους του Αστικού Κώδικα.

Από τότε, από το 1937 μέχρι και σήμερα, επί εβδομήντα ολόκληρα χρόνια έγιναν προσπάθειες για να έχουμε έναν καινούργιο Πτωχευτικό Κώδικα, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Θέλω να υπογραμμίσω, ότι στην πατρίδα μας έγιναν προσπάθειες εβδομήντα ετών από αξιόλογους επιστήμονες και πολιτικούς, χωρίς αποτέλεσμα –και αυτό είναι ένα φαινόμενο που δεν κολακεύει τους αρμόδιους– αλλά τώρα, ευτυχώς, γίνεται πράξη. Δεν είναι ώρα να υπογραμμίσω τις αδυναμίες, τις δυσκολίες, και δυστυχώς, την έλλειψη αναγκαίας πολιτικής βούλησης για να έχουμε καινούργιο και σύγχρονο Πτωχευτικό Κώδικα. Έχω, όμως, χρέος να εξάρω την πρωτοβουλία και να συγχάρω την παρούσα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, που, επιτέλους, θα έχουμε έναν καινούργιο και σύγχρονο Πτωχευτικό Κώδικα. Αποτελεί ένα από τα πλέον σημαντικά νομοθετικά έργα για τον εκσυγχρονισμό του δικαίου μας και ιδίως του εμπορικού και την παράλληλη πορεία του με τις σύγχρονες νομοθεσίες του πολιτισμένου κόσμου. Εξάλλου, είναι γνωστό ότι τα αποτελέσματα –και θέλω σ' αυτό να σταθώ ιδιαίτερα– διεθνώς με τις σημερινές νομοθεσίες, που δεν είναι, επαναλαμβάνω, σύγχρονες, αλλά με προβλήματα, όπως προανέφερα, για την εξυγίανση των επιχειρήσεων, ήταν πενιχρά, αφού ποσοστό περίπου 90% των αφερέγγυων επιχειρήσεων καταλήγουν σε πτώχευση. Οι εργασίες του Σ.Δ.Ε. σε ποσοστό 80%-85% κλείνουν λόγω έλλειψης ενεργητικού. Και ακόμη, το 4%-5% μόνο απ' αυτές έκλεισαν με συμβιβασμό που είναι απαραίτητη διαδικασία σ' ένα Πτωχευτικό Δίκαιο και σε μία ευνομούμενη πολιτεία και σε μία αγορά η οποία λειτουργεί με σύγχρονες συνθήκες και σύγχρονους κανόνες. Το δε μέρος προς διανομή στους πιστωτές δεν ξεπερνά το 15% έως 20%, ενώ το προς ρευστοποίηση δεν θα φθάσει ποτέ στο 10%. Επομένως τα αποτελέσματα είναι πενιχρά, κάτι έπρεπε να γίνει, και ορθώς έρχεται ο Κώδικας

αυτός για να μπούμε σε μία άλλη βάση και να έχουμε μία καινούργια νομοθεσία.

Για το λόγο αυτό, οι σύγχρονες νομοθεσίες, όπως ο γερμανικός νόμος του 1994 και ο ισπανικός του ίδιου έτους, θέτουν ως βάση ένα ενιαίο σύστημα πτώχευσης, άλλως εκκαθάρισης και αναδιοργάνωσης, με κύριο σκοπό την ικανοποίηση των πιστωτών.

Η σύνταξη του νέου αυτού Πτωχευτικού Κώδικα στη χώρα μας άρχισε, δυστυχώς όπως σας είπα προηγουμένως, από το 1930. Και το «δυστυχώς» έχει σχέση με τη μεγάλη καθυστέρηση μέχρι σήμερα που ίσως –και νομίζω είμαι βέβαιος– είναι το μοναδικό φαινόμενο στη χώρα μας –μπορεί και διεθνώς– που επί εβδομήντα χρόνια επιχειρούμε να κάνουμε νέο Κώδικα και δεν τα καταφέραμε, αλλά έστω και τώρα γίνεται. Έτσι, με απόφαση του 2001 της προηγούμενης κυβέρνησης, της κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., συστήθηκε ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή για την αναμόρφωση του Πτωχευτικού Δικαίου, η οποία αποτελείτο από διακεκριμένους επιστήμονες, καθηγητές, δικαστές, δικηγόρους. Η επιτροπή αυτή περάτωσε το έργο της το 2003 πριν από τις εκλογές, αλλά δεν το ολοκλήρωσε πλήρως και δεν είχε διατυπώσει τα άρθρα. Μετά έχουμε μία νέα επιτροπή με ημερομηνία 10.2.2004, με πρωτοβουλία της παρούσης πολιτικής ηγεσίας, η οποία έλαβε υπόψη της τα πρακτικά της προηγούμενης επιτροπής, τα επεξεργάστηκε και καταλήξαμε στο σημερινό αποτέλεσμα του νέου μας Πτωχευτικού Κώδικα. Σημειώνω ότι και η δεύτερη επιτροπή αποτελείτο από διακεκριμένους επιστήμονες, καθηγητές, δικαστές, δικηγόρους και άλλους επιστήμονες, εκ των οποίων ορισμένοι συμμετείχαν και στην πρώτη και στη δεύτερη επιτροπή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Δεν τον επεξεργάστηκε απλώς.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Η επιτροπή αυτή τον επεξεργάστηκε, έβαλε νέες διατάξεις με σύγχρονες απαιτήσεις, σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της πολιτικής ηγεσίας και σύμφωνα μ' αυτά τα οποία ορίζονται διεθνώς και έκανε ένα σύγχρονο Κώδικα, ο οποίος είναι τελείως διαφορετικός, αλλά πάντως με διατάξεις απολύτως απαραίτητες για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα του Πτωχευτικού μας Δικαίου.

Η νέα επιτροπή περάτωσε το έργο της και το παρέδωσε στην πολιτική ηγεσία. Έτσι ύστερα από σχετικές διαβουλεύσεις με όλους τους φορείς –είναι γνωστό αυτό, το είπαμε και στην επιτροπή– ιδίως όμως σε συνεργασία με τη Γ.Σ.Ε.Ε., έρχεται ο παρών Κώδικας, αφού η πολιτική ηγεσία δέχτηκε όλες τις προτάσεις της Γ.Σ.Ε.Ε.. Διότι πρέπει να διακρινόμεθα και στον τομέα αυτό από μια ευαισθησία για τα προβλήματα και τις ανάγκες των εργαζομένων σ' αυτές τις επιχειρήσεις.

Δύο είναι οι πυλώνες των ρυθμίσεων του νέου Πτωχευτικού Κώδικα: Πρώτον, η εισαγωγή ενός ενιαίου συστήματος εκκαθάρισης και αναδιοργάνωσης με υπαγωγή ενιαία στο θεσμό της πτώχευσης σε αντικατάσταση του δυαδικού συστήματος ως εκκαθάριση, που είχε μέχρι τώρα και δεύτερον, η αυτορρυθμίστη της πτώχευσης κατά το διαδικαστικό και ουσιαστικό της περιεχόμενο με αναβάθμιση της αυτονομίας των μισθωτών και των άλλων εμπλεκόμενων στην πτώχευση. Θα πρέπει να επισημανθεί ότι το ουσιαστικό και διαδικαστικό δίκαιο της πτώχευσης συνδέονται λειτουργικά.

Η πτώχευση, ως θεσμός του ουσιαστικού εμπορικού δικαίου, και όχι του δικονομικού με φύση αναγκαστικού δικαίου, αν και εποπτευόμενος από την πολιτεία, λόγω των πολλαπλών εμπλεκόμενων συμφερόντων και της σημασίας του για την οικονομία γενικότερα, χαρακτηρίζεται από συλλογικότητα δράσης. Επιπλέον, ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας επιδιώκει να αποδώσει το κείμενο σε μια απλή γλώσσα, ώστε να είναι κατανοητός, εκτός από τους ειδικούς και από τον απλό κόσμο και ιδίως από τους εμπόρους και τους επιχειρηματίες.

Ειδικότερες παρατηρήσεις θα μπορούσε να κάνει κανείς στα άρθρα. Νομίζω όμως ότι δεν είναι ανάγκη. Εγώ θα κάνω τις εξής και μόνον:

Πρώτον, ο νέος Κώδικας έχει εκατόν ογδόντα δύο άρθρα. Περιλαμβάνει δεκατρία ειδικότερα κεφάλαια. Παραδείγματος χάριν, τα άρθρα 1 έως 14 αποτελούν το πρώτο κεφάλαιο, που

αναφέρεται στη διαδικασία και στις προϋποθέσεις κήρυξης της πτώχευσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Κύριε Πρόεδρε, πόσο χρόνο μπορώ να έχω ακόμα αντί για δευτερολογία; Δύο, τρία λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε συνάδελφε, μην πάρετε όλο το χρόνο σας. Καλύτερα να δευτερολογήσετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Ευχαριστώ, θα τελειώσω όσο γίνεται πιο γρήγορα.

Θα ήθελα, επίσης, να πω, ότι υπάρχουν και άλλες ρυθμίσεις, οι οποίες είναι πολύ χρήσιμες. Ειδικότερα θα αναφερθώ στα άρθρα 52 έως 58, που αποτελούν το τρίτο κεφάλαιο και αναφέρονται στα όργανα της πτώχευσης. Αυτά είναι το πτωχευτικό δικαστήριο, ο εισηγητής, ο σύνδικος, η συνέλευση των πιστωτών, αλλά βεβαίως και η επιτροπή των πιστωτών, που είναι ένα καινούργιο όργανο στη διαδικασία των πτωχεύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές ήταν μερικές από τις παρατηρήσεις, που είχα την τιμή να επισημάνω και να αναφέρω στην Ολομέλεια της Βουλής μας. Και το κάνω σήμερα αυτό και με όσα είχα την τιμή να αναφέρω και στην επιτροπή και με ορισμένες συμπληρωματικές τώρα σκέψεις. Προσπάθησα και σήμερα, όπως και στην επιτροπή, να κρατήσω ήπιους τόνους. Και μετά χαράς βλέπω, ότι αυτό το κλίμα θα επικρατήσει. Αυτό απαιτεί εξάλλου το νομοθέτημα αυτό και το αντικείμενό του. Διότι το εν λόγω θέμα δεν επιτρέπει ούτε υπερβολές ούτε φανατισμούς. Και θέλω να πιστεύω ότι η ίδια τακτική θα ακολουθηθεί και από τους άλλους αγορητές και τα κόμματα, όπως και στην επιτροπή, πολύ δε περισσότερα διότι πράγματι, όπως είναι γνωστό, αφού είναι Κώδικας, δεν μπορούν να γίνουν άλλες αλλαγές, πέραν των ορισμένων φραστικών αλλαγών, που ήδη ο κύριος Υπουργός ανέφερε και μας μοίρασε με το σχετικό σημειώμά του. Πέραν λοιπόν αυτών, δεν μπορούν να αλλάξουν πολλά πράγματα. Πάντως, είναι θετικό ότι και από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναφέρθηκε ότι θα ψηφιστεί αυτός ο Κώδικας.

Ο Κώδικας αυτός είναι προϊόν πολλών κόπων και πολλών προσπαθειών δύο ειδικών επιστημονικών επιτροπών, όπως είχα την τιμή να προαναφέρω. Μάλιστα, μερικά διακεκριμένα μέλη τους ήταν και στις δύο επιτροπές. Εύχομαι, λοιπόν, ο Κώδικας αυτός, να ψηφιστεί από όλα τα μέρη της Βουλής κι εύχομαι να έχει θετικά αποτελέσματα κατά την εφαρμογή του. Αναφέρονται σ' έναν πολύ ευαίσθητο τομέα, που είναι το εμπόριο, ο Εμπορικός Κώδικας και ιδιαίτερα ο Πτωχευτικός Κώδικας. Είναι ανάγκη να έχει θετικά αποτελέσματα, σε μια νέα φιλοσοφία, σε μια νέα αντίληψη, που σαν βασικό στοιχείο έχει, αν είναι δυνατόν, το να αποκατασταθεί και να αναδιοργανωθεί μια επιχείρηση με προβλήματα, αλλά βεβαίως το να στηριχθούν και οι εργαζόμενοι σ' αυτήν.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο εισηγητής του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κοσμίδης.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν πρωτοποριακή και καινοτόμος η πρώτη νομοθεσία, που το 1878 επιχείρησε να θεσπίσει κανόνες Πτωχευτικού Δικαίου, με σκοπό τη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών εμπόρου ο οποίος ατύχησε στην επιχειρηματική του δραστηριότητα.

Μετά από διαδρομή έκτοτε εκατόν τριάντα περίπου ετών και παρά τις κατά καιρούς νομοθετικές πρωτοβουλίες βελτίωσης, ο θεσμός δεν ικανοποιεί τις απαιτήσεις του σκοπού του. Η πράξη είναι σκληρή. Συχνά ο οφειλέτης βλέπει την κατάρρευση και φροντίζει πώς θα χάσουν οι πιστωτές του και όχι ο ίδιος, δηλαδή μεθοδεύει την πτώχευση σε όφελος ή με το λιγότερο κακό γι' αυτόν. Συχνά, εν όψει της καταστροφικής πτώχευσης για τους πιστωτές, εκβιάζει για ταπεινωτικούς συμβιβασμούς. Κάποιοι γνωστοί μεγαλοεπιχειρηματίες εφήρμοσαν τη μέθοδο αυτή αρκετές φορές.

Τηρουμένων των αναλογιών, έτσι εκβιάζονται και οι κυβερνήσεις που ρυθμίζουν χρέη ιδιωτών προς το δημόσιο και τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κατά τρόπο χαριστικό. Συχνότερα η πτώχευση σχεδιάζεται έτσι, που δεν υπάρχει τίποτε για να

σφραγιστεί ούτε 1 ευρώ για τα έξοδά της.

Η συντριπτική πλειοψηφία των πτωχεύσεων κλείνει από έλλειψη ενεργητικού για την έναρξη ή συνέχιση των εργασιών της. Συχνά ο οφειλέτης εξαφανίζεται. Επίσης, συχνά οι πιστωτές καταθέτουν αιτήσεις πτώχευσης, χωρίς να υφίστανται οι αντικειμενικές προϋποθέσεις, απλά υπάρχει μία πρόσκαιρη αδυναμία. Ο οφειλέτης εκβιάζεται να πληρώσει, έστω και έναντι, για να μη ρισκάρει τη συζήτηση της αίτησης. Γι' αυτό στη συντριπτική πλειοψηφία τους οι αιτήσεις πτώχευσης ματαιώνονται ή αναβάλλονται. Έτσι ο θεσμός καταστρατηγείται ή χρησιμοποιείται κατά το συμφέρον εκάστου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η οικονομία είναι πλέον διαφορετική ως προς τα μεγέθη της, τις διαστάσεις της, το πεδίο της, την εμβέλειά της. Προσφυώς έχει λεχθεί ότι ζούμε στην εποχή της ολοκληρωτικής οικονομίας. Τα περιουσιακά στοιχεία είναι συχνά αφανή. Μεγάλες περιουσίες ανήκουν σε off shore εταιρείες ή σε άυλες αξίες. Επομένως τι να σφραγίσει ο ειρηνοδίκης, τι να βρουν ο σύνδικος ή οι πιστωτές; Κάποιοι πτωχεύουν και παράλληλα ζουν πολύ πλούσια.

Ποια η λειτουργία του θεσμού της πτώχευσης σήμερα που οι επιχειρήσεις γιγαντώνονται και πολυεθνικοποιούνται, σήμερα που οι εξαγωγές «παίζονται» καθημερινά και αιφνιδιαστικά, σήμερα που οι τράπεζες, με τον τεράστιο όγκο τους, χειρίζονται τις οικονομίες; Πάντως, είναι ένας θεσμός του οποίου τα στοιχεία είναι δείκτης για την οικονομική κατάσταση μιας χώρας ή μιας περιφέρειας.

Εξομολογούμαι ότι για τους παραπάνω λόγους, ως δικηγόρος, είχα αποστροφή στην πτωχευτική διαδικασία. Θεωρούσα ότι ο θεσμός εξυπηρετεί τους πολυμήχανους εμπόρους - οφειλέτες ή και κάποιους παράγοντες της πτωχευτικής διαδικασίας.

Όσα ανέφερα, δεν σημαίνουν υποβάθμιση της σημασίας του νομοσχεδίου που συζητούμε. Κάθε άλλο. Το νομοσχέδιο διακρίνεται για νομοτεχνική αρτιότητα, αν και το βρίσκω κοινωνικά ουδέτερο. Είναι ευπρόσδεκτο στο βαθμό που συμμαζεύει, νοικοκυρεύει, κωδικοποιεί, εκσυγχρονίζει τις απαρχαιωμένες και διάσπαρτες διατάξεις της νομοθεσίας. Είναι ευπρόσδεκτο και στο βαθμό που εισάγει ή βελτιώνει θεσμούς, όπως η απόπειρα συνδιαλλαγής και το σχέδιο αναδιοργάνωσης, το οποίο εξ όσων γνωρίζω στη δεκαετία του '80 ανήκε στα λεγόμενα «must» για το Πτωχευτικό Δίκαιο, όπως παραδείγματος χάρι στη Γαλλία, όπου εφαρμόζεται, με μικρά όμως αποτελέσματα.

Η πράξη θα δείξει, εάν οι σκοποί των ρυθμίσεων επιτευχθούν έστω και σε μικρή κλίμακα. Αν γίνει αυτό, θα είναι κέρδος. Η νομολογία και η επιστήμη έχουν μπροστά τους πεδίο δόξας σε σχέση με το κείμενο. Ελπίζω να μην έχουν πεδίο δόξας οι πολυμήχανοι επιχειρηματίες, οι οποίοι μέσα από τις διαδικασίες θα εξυπηρετήσουν άλλους σκοπούς, δηλαδή πώς θα μειώσουν τις απαιτήσεις των πιστωτών τους, ανάμεσα στους οποίους συχνά είναι το δημόσιο και οι ασφαλιστικοί οργανισμοί. Διατηρώ μια συγκρατημένη αισιοδοξία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς ψηφίζουμε τον Κώδικα. Πρώτα απ' όλα, είναι ένα έργο που ξεκίνησε το 2001, με κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τότε συστήθηκε η ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή υπό τον Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου κ. Βελλή για τη σύνταξη Πτωχευτικού Κώδικα, η οποία το 2003 παρέδωσε το πόρισμα με τις επιλογές της. Χαίρομαι που η σημερινή Κυβέρνηση ολοκληρώνει αυτό το έργο. Είναι καλό που στο σημείο αυτό λειτούργησε η αρχή της συνέχειας του κράτους. Διατηρώ κάποιες επιφυλάξεις για τις επί μέρους ρυθμίσεις.

Πριν από αυτό, όμως, θα ήθελα να τονίσω ότι διαφωνώ που το νομοσχέδιο συζητείται με τη διαδικασία των κωδίκων, η οποία δεν επιτρέπει καμμία παρέμβαση. Όταν εισήχθη στο Σύνταγμα η διαδικασία των κωδίκων, οι σοφοί και εξειδικευμένοι που τους συνέτασσαν, ήταν ελάχιστοι. Τώρα, ευτυχώς, είναι περισσότεροι και ανάμεσά τους είναι και κάποιοι Βουλευτές ή συνεργάτες τους. Θα μπορούσε η διαδικασία να είναι η συνήθης. Καμμία καθυστέρηση δεν θα υπήρχε στη συζήτηση και στην ψήφιση. Βελτιώσεις θα μπορούσαν να γίνουν. Μου είναι ακατανόητο που μία επιτροπή συντάσσει έναν Κώδικα έπειτα από ένα μεγάλο αριθμό μαραθώνιων συνεδριάσεων και η Βουλή

απλά τον επικυρώνει σε λίγες ώρες.

Για να υποστηρίξω τη θέση μου θα αναφερθώ σε κάποιες διατάξεις, όπου θα διατυπώσω κάποια σχόλια και κάποιες παρατηρήσεις, ουσιαστικές και νομοτεχνικές.

Στο άρθρο 1 διατηρείται η ορολογία «πτώχευση». Σε πολλές χώρες η ορολογία έχει αλλάξει. Ο οφειλέτης κηρύσσεται αφερέγγυος. Δεν υπάρχει κατάσταση πτώχευσης, αλλά κατάσταση αφερεγγυότητας. Η ορολογία αυτή συνάδει με τη φιλοσοφία του σκοπού του θεσμού, όπως περίτεχνα και ορθολογικά αποτυπώνεται στο άρθρο 1. Στον Κώδικα, ο όρος «πτώχος» έχει απαλειφθεί, όχι όμως και ο όρος «πτώχευση».

Στο άρθρο 2, παράγραφος 1, αναφέρεται ότι πτωχευτική ικανότητα έχουν οι έμποροι, καθώς και οι ενώσεις προσώπων με νομική προσωπικότητα που επιδιώκουν οικονομικό σκοπό. Ποιες είναι αυτές οι ενώσεις; Είναι αστικές εταιρείες με οικονομικό, αλλά όχι κερδοσκοπικό στόχο. Ήδη έτσι παρατηρείται μία κάμψη της αρχής ότι πτωχευτική ικανότητα έχουν μόνο οι έμποροι. Ο νέος Κώδικας διατηρεί την ελληνική παράδοση στο μείζον αυτό θέμα, εμμένοντας στην εμπορική ιδιότητα για την ύπαρξη πτωχευτικής ικανότητας. Ήταν ευκαιρία, νομίζω, να πάμε ένα βήμα παραπέρα, θεωρώντας ότι πτωχευτική ικανότητα έχουν όλοι οι επαγγελματίες και όχι μόνο οι έμποροι.

Σήμερα ένας μέσος αστός επαγγελματίας πραγματοποιεί οικονομικές συναλλαγές μεγαλύτερης εμβέλειας από έναν ιδιοκτήτη περιπτέρου και όχι μόνο. Η ρύθμιση αυτή ισχύει από παλιά στη Γερμανία και επιτυχώς και πιο πρόσφατα στην Αγγλία, στη Γαλλία, στην Ελβετία, στη Σουηδία και σε άλλες χώρες. Η έκθεση της επιτροπής που συνέταξε τον Κώδικα, αναφέρει ότι απέφυγε αυτήν την επέκταση, αλλά δεν μνημονεύει τους λόγους.

Θεωρώ περιττή τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 2, όπου αναφέρεται ότι δεν κηρύσσονται σε πτώχευση τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι Ο.Τ.Α. και -προσέξτε- οι δημόσιοι οργανισμοί. Και αυτό, γιατί οι φορείς αυτοί δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα ως μη έμποροι.

Πέραν αυτού, ιδιαίτερη συζήτηση έγινε στην επιτροπή πάνω στο ερώτημά μου, ποιοι φορείς ανήκουν στην κατηγορία των αναφερόμενων δημόσιων οργανισμών, που δεν είναι ούτε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ούτε Ο.Τ.Α.. Νοούνται οι ανώνυμες εταιρείες, δηλαδή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, όπου το δημόσιο ορίζει τη διοίκηση ή έχει την πλειοψηφία των μετοχών; Νοούνται και οι Δ.Ε.Κ.Ο., δηλαδή οι κοινωφελείς οργανισμοί που έχουν μορφή Α.Ε.; Ο κύριος Υπουργός στην επιτροπή απήγγησε ότι πτωχεύουν και οι Δ.Ε.Κ.Ο., ενώ ο πρόεδρος της νομοπαρασκευαστικής επιτροπής υποστήριξε το αντίθετο. Γιατί αυτή η σύγχυση;

Εγώ επιμένω. Εφόσον όλοι αυτοί οι φορείς δεν έχουν εμπορική ιδιότητα, άρα ούτε πτωχευτική ικανότητα, δεν βλέπω κανένα λόγο να αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 2.

Στο άρθρο 3, παράγραφος 2 τώρα, σχετικά με την επαπειλούμενη αδυναμία. Αυτή η έννοια αποτελεί ρήγμα στη φιλοσοφία της πτώχευσης, που στηρίζεται στην παύση των πληρωμών ως μόνιμη και γενική αδυναμία εκπλήρωσης υποχρεώσεων και θα δημιουργήσει ερμηνευτικά προβλήματα.

Στο άρθρο 4, παράγραφος 1, σχετικά με την τοπική αρμοδιότητα του πτωχευτικού δικαστηρίου, γιατί επιλέγουμε την περιφέρεια, όπου ο οφειλέτης έχει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του και όχι την κατοικία ή την έδρα της επιχείρησης, η οποία αναφέρεται στο Εμπορικό Μητρώο, που είναι ο ασφαλέστερος δείκτης, οπότε δεν θα υπάρχουν αμφισβητήσεις για το ποιο και πού είναι το κέντρο των κύριων συμφερόντων του; Βέβαια, εάν καλώς ενθυμούμαι, σε κάποιο κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπάρχει αυτή η έννοια για τις λεγόμενες «διασυννοιακές πτωχεύσεις». Εάν η διάταξη ελήφθη από αυτόν τον κανονισμό, αυτό είναι μία εξήγηση, αλλά σε κάθε περίπτωση, φοβούμαι ότι αυτό θα δημιουργήσει προβλήματα.

Επίσης, στο άρθρο 5, παράγραφος 1, αναρωτιέμαι εάν το δημόσιο έχει ζητήσει ποτέ αυτεπάγγελτα ως πιστωτής την πτώχευση οφειλέτη του. Δεν συμφωνώ με την παροχή της δυνατότητας στον εισαγγελέα να ζητά την πτώχευση, με επίκληση λόγων δημοσίου συμφέροντος, όταν αυτό δεν ζητείται από

κανένα πιστωτή ούτε από τον οφειλέτη. Ο εισαγγελέας πώς μπορεί να γνωρίζει τις αντικειμενικές προϋποθέσεις, για να ζητήσει αυτά που αναφέρονται σ' αυτήν τη διάταξη;

Άρθρο 5, παράγραφος 3. Ποια η συνέπεια, εάν τα προβλεπόμενα σ' αυτήν τη διάταξη και τα παρεχόμενα στοιχεία είναι ανακριβή;

Στο άρθρο 5, παράγραφος 4, διαφωνώ με την υποχρέωση κατάθεσης γραμματίου 500 ευρώ εκ μέρους του πιστωτή, που ζητά την πτώχευση του οφειλέτη του. Δεν αρκούν οι διαπάνες στις οποίες θα προβεί ο αιτών για δικηγόρους και άλλα δικαστικά έξοδα; Πρέπει να υποχρεώνεται να πληρώνει και 500 ευρώ για τα πρώτα έξοδα της πτώχευσης; Εάν δεν υπάρχει ενεργητικό για την πτώχευση, τότε δεν κηρύσσεται η πτώχευση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 6, παράγραφος 2. Διαφωνώ με τα λεγόμενα «χαράτσια», που δυσχεραίνουν την πρόσβαση στη δικαιοσύνη.

Όσον αφορά στο άρθρο 6, παράγραφος 1, τι σημαίνει ότι το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση, εάν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις; Αυτό γιατί αναφέρεται; Θα μπορούσε να τη δεχθεί; Προφανώς θα την απορρίψει. Είναι μία περιττή διάταξη, ως αυτονόητη.

Συμφωνώ με την παράγραφο 2 του άρθρου 6, όπου δεν κηρύσσεται η πτώχευση, εάν αποδεικνύεται ότι δεν επαρκεί η περιουσία για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας. Θα ήθελα, όμως, να πληροφορηθώ από εκεί που πέρα ποια έννοια έχει η εγγραφή στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο και στα Μητρώα Πτωχεύσεων. Αφού δεν κηρύσσεται κάποιος σε πτώχευση, γιατί να γραφτεί στα Μητρώα Πτωχεύσεων; Σε ζητούμενο πιστοποιητικό θα αναγράφεται ότι δεν έχει κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης, αλλά ότι έχει εγγραφεί στα Μητρώα Πτωχεύσεων; Ο έμπορος αυτός θα μπορεί να μετέχει σε διαγωνισμούς;

Στο άρθρο 14 παράγραφος 1, γιατί δεν αναφέρετε ότι οι κοινοποιήσεις, επιδόσεις κ.λπ. γίνονται πριν τρεις εργάσιμες μέρες; Γιατί προστίθεται η δεύτερη παράγραφος, η οποία καλύπτεται, εάν προστεθεί στην πρώτη η λέξη «εργάσιμες»;

Στο άρθρο 63 διατηρείται το καθεστώς ανάθεσης της συνδικίας σε δικηγόρο. Ανήκω στη συντεχνία των δικηγόρων, έχω και γιο δικηγόρο και πώς να πω ότι δεν συμφωνώ με αυτό; Προσπαθώ, όμως, να σκεφτώ ένα νεαρό δικηγόρο, που θα κληθεί να σχεδιάσει την αναδιοργάνωση μίας επιχείρησης ως σύνδικος και δυσκολεύομαι. Τουλάχιστον ας είναι δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω.

Δεν έχω το χρόνο ούτε έχει νόημα στη διαδικασία των κωδίκων να διεξέλθω και άλλες διατάξεις. Θα κλείσω με δύο ερωτήματα, που δεν απαντήθηκαν στην Επιτροπή. Πρώτον, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση, η Επιτροπή Βελλή το 2003 κατέθεσε στον Υπουργό πορίσματα των εργασιών της με τις επιλογές της, όσον αφορά στην ουσία των ρυθμίσεων. Θα ήθελα να μου γνωστοποιηθεί ποιες είναι οι διαφορές εκείνων των επιλογών με τις επιλογές της Επιτροπής υπό τον αξιότιμο κ. Μαργαρίτη.

Δεύτερον, στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης γνωρίζω ότι γινόντουσαν συζητήσεις για τη σύνταξη Ευρωπαϊκού Πτωχευτικού Δικαίου. Εάν δεν κάνω λάθος, εγκαταλείφθηκε αυτή η προσπάθεια στις αρχές της δεκαετίας του '80. Ερωτώ εάν έκτοτε υπήρξε κάποια αναζωπύρωση του θέματος σε ευρωπαϊκό επίπεδο ή τα πράγματα περιορίστηκαν σε ρυθμίσεις θεμάτων διασυνοριακής φύσεως.

Κλείνω, λέγοντας ότι παρά τις όποιες επιφυλάξεις, ο συζητούμενος Κώδικας αποτελεί θετική εξέλιξη. Τα πράγματα οπωσδήποτε θα είναι καλύτερα από χτες. «Κρατώ, όμως, μικρό καλάθι» όσον αφορά στην αποτελεσματικότητα, κατά την εφαρμογή του και εκτιμώ ότι χρειάζεται διαρκής έγνοια και παρακολούθησή του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σκυλλάκος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Γενικά, το δίκαιο στις κοινωνίες που

ζούμε συνήθως δεν ευνοεί τους αδύνατους, τους εργαζόμενους, ευνοεί τους επιχειρηματίες. Αυτό συμβαίνει και με το ισχύον Πτωχευτικό Δίκαιο και δεν είναι μόνο το τι ισχύει, αλλά και το τι πρακτική εφαρμοζόταν. Όταν πτώχευαν οι επιχειρήσεις, σπάνια εισέπρατταν κάποια από τα χρωστούμενα οι εργαζόμενοι και πάντα υπήρχαν τρόποι, οι επιχειρηματίες που πτώχευαν, από τη μία να πτωχεύουν και από την άλλη να φεύγουν πλούσιοι. Πάντως, χαμένες οι τράπεζες σε κάθε περίπτωση ή στις περισσότερες περιπτώσεις δεν ήταν, από την όλη εξέλιξη. Έρχεται, λοιπόν, τώρα ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας που χειροτερεύει αυτήν την κατάσταση και γι' αυτόν το λόγο εμείς δεν θα τον ψηφίσουμε.

Κέντρο του προβλήματος είναι το άρθρο 154, το οποίο αφορά τις όποιες χρηματοδοτήσεις από τις τράπεζες ή από αυτούς που χρηματοδοτούν τις επιχειρήσεις -που συνήθως είναι οι τράπεζες- ή τις εταιρείες οι οποίες δεν πτώχευσαν ακόμα, διότι μπήκαν στη διαδικασία της συνδιαλλαγής -μία καινούργια διαδικασία που προβλέπει ο νέος Κώδικας- ή επειδή μπήκαν στη διαδικασία της αναδιοργάνωσης, με στόχο να σωθεί η επιχείρηση, να συνεχίσει τη λειτουργία της, να χρηματοδοτηθεί, μπας και ανακάμψει. Αυτές, λοιπόν, οι χρηματοδοτήσεις θα ικανοποιηθούν από την πτωχευτική περιουσία κατά προτεραιότητα και πιο μπροστά από τις απαιτήσεις των εργαζομένων, από τις απαιτήσεις των αγροτικών συνεταιρισμών και από τις απαιτήσεις του δημοσίου και των ασφαλιστικών φορέων.

Στην πράξη τι θα γίνει; Και αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς, αλλά και νομικοί οι οποίοι ασχολούνται ειδικά με το Πτωχευτικό Δίκαιο. Στην πράξη, όταν κάποιος θα κινδυνεύει με πτώχευση, συνήθως ο ίδιος ή και κάποιοι άλλοι θα λένε: «Να μην προσπαθήσω να παρατείνω τη λειτουργία της επιχείρησης και να βγω ωφελημένος; Τι μπορώ να κάνω; Να ακολουθήσω είτε τη διαδικασία της συνδιαλλαγής κατ' αρχήν είτε τη διαδικασία αναδιοργάνωσης». Τόσο η μία όσο και η άλλη διαδικασία μπορούν να κρατήσουν και ένα και δύο και τρία χρόνια. Θα είναι μακρύ το χρονικό διάστημα.

Θα απευθυνθεί, λοιπόν, στις τράπεζες και θα πει «δώστε μου χρήματα, για να μην πτωχεύσω». Οι τράπεζες τι θα μετρήσουν; Θα μετρήσουν ποια είναι η περιουσία, πόσο είναι το ενεργητικό της περιουσίας που θα μπει υπό πτώχευση και θα πουν: Τι έχω να κερδίσω εγώ από αυτήν τη χρηματοδότηση; Κάποιους τόκους, κάποια οφέλη. Θα μετρήσει, λοιπόν, το ύψος της χρηματοδότησης, το κεφάλαιο, τι τόκους μπορεί να αποκομίσει, εάν αυτά φθάσουν από την πτωχευτική περιουσία και θα δώσει ακριβώς αυτήν τη χρηματοδότηση, ώστε και τους τόκους να παίρνει και τη χρηματοδότηση να μπορέσει να εισπράξει, όταν θα γίνει η πτώχευση.

Συνεπώς, θα έχουμε ουσιαστικά μία παράταση λειτουργίας μιας επιχείρησης που δεν μπορεί να σωθεί, που δεν έχει βιωσιμότητα, απλώς για να εισπράττουν και να κερδοσκοπούν οι τράπεζες σε βάρος της πτωχευτικής περιουσίας, σε βάρος εκείνων που είχαν την προτεραιότητα να εισπράξουν τις απαιτήσεις τους. Δηλαδή, εάν χρωστά μισθούς ενός έτους ή μία σειρά από χρήματα στους εργαζόμενους, αν χρωστά στα ασφαλιστικά ταμεία, θα χάνονται αυτά τα χρήματα και θα τα εισπράττουν οι τράπεζες.

Αυτή η παράταση των δύο και τριών χρόνων θα δώσει τη δυνατότητα στον επιχειρηματία κατά τη διαδικασία συνδιαλλαγής ή αναδιοργάνωσης ό,τι απέμεινε και ό,τι μπορεί να κερδίσει από την επιχείρηση να το εκμεταλλευτεί και να την ξεκοκαλίσει. Οι τράπεζες από τη μία, ο επιχειρηματίας που ξέρει ότι θα πτωχεύσει από την άλλη, θα ξεκοκαλίσουν όλη την πτωχευτική περιουσία και θα μείνουν επί ξύλου κρεμάμενοι οι εργαζόμενοι. Γι' αυτό είμαστε αντίθετοι. Αυτό είναι το πιο βασικό, αυτό είναι το άρθρο 154.

Τώρα, μέσα στις διαδικασίες συνδιαλλαγής και αναδιοργάνωσης, κάνω τις εξής παρατηρήσεις:

Πρώτον, ότι όταν θα αποφασίσει το δικαστήριο να μπουν στην πρώτη διαδικασία ή στη δεύτερη διαδικασία δεν μπορεί να ασκήσει έφεση. Αυτοί που έχουν αντίρρηση δεν μπορούν να κάνουν ένσταση για να ξαναδικαστεί αυτή η απόφαση.

Δεύτερον, στην πρώτη περίπτωση συνδιαλλαγής το 50% των πιστωτών με αντίθετη γνώμη των εργαζομένων, επειδή οι απαιτήσεις τους είναι 49% και δεν είναι 51% και στη δεύτερη περίπτωση στη διαδικασία της αναδιοργάνωσης με το 60% των πιστωτών, θα αποφασίζεται να μπου σε αυτές τις διαδικασίες, παρά τις αντιρρήσεις. Ούτε σε δεύτερο βαθμό μπορούν να προσφύγουν. Θα υπάρχει εκβιασμός. Πρέπει να συμφωνήσετε και σεις. Για να προχωρήσουμε σε αυτές τις διαδικασίες, μειώστε τις απαιτήσεις σας. Προβλέπεται η μείωση των απαιτήσεων, η παράταση του ληξιπρόθεσμου των απαιτήσεων και η μετοχοποίηση. «Αγοράστε και μετοχές», θα λένε στους εργαζομένους, για εταιρεία, η οποία θα πτωχεύσει. Αυτά τα πράγματα είναι απαράδεκτα. Είναι εκβιασμοί σε βάρος των εργαζομένων. Χειροτερεύει η θέση των εργαζομένων, των ασφαλιστικών ταμείων και του δημοσίου.

Για αυτούς τους λόγους, βασικά, εμείς είμαστε αντίθετοι, αλλά έχουμε και άλλες επιμέρους παρατηρήσεις.

Μέχρι τώρα, εάν μία επιχείρηση κηρυσσόταν σε πτώχευση, θα έπρεπε ο σύνδικος της πτώχευσης, για να μπορέσει να απολύσει –να είναι νόμιμη η απόλυση– έναν εργαζόμενο με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, να καταβάλει την αποζημίωση. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι αν δεν κατέβαλε την αποζημίωση έτρεχαν οι μισθοί, ήταν μισθοί υπερημερίας και έπαιρνε αυτούς τους επιπλέον μισθούς από την πτωχευτική περιουσία, αν έμενε κάτι απ' αυτήν την πτωχευτική περιουσία και προλάβαιναν να πάρουν αυτά τα ποσά οι εργαζόμενοι. Δηλαδή θα τα έπαιρναν κατά προτεραιότητα ή αν απέμενε κάτι. Τώρα, βγαίνει αυτό το πράγμα για να διευκολύνεται μ' αυτό τον τρόπο και η απόλυση και για να χάνονται οι μισθοί υπερημερίας και αυτό είναι σε βάρος των εργαζομένων.

Στο άρθρο 24 διατηρείται το καθεστώς του να μην επιτρέπεται να μπαίνουν τόκοι, να σταματάει η γένεση τόκων μόνο για τους εργαζόμενους, για τους γενικούς προνομιούχους πιστωτές, που είναι οι εργαζόμενοι βασικά. Ό,τι χρωστάει δηλαδή στους εργαζόμενους, από τη στιγμή που κηρυχθεί η πτώχευση –και μπορεί να περάσει μεγάλο χρονικό διάστημα– δεν τοκίζεται, δεν αυξάνεται. Ενώ για τους τραπεζίτες και οποιουσδήποτε πιστωτές έχουν βάλει υποθήκη, τους ενέγγυους, όπως λέμε πιστωτές, οι τόκοι τρέχουν. Αυτό ήταν και στην παλιά διάταξη, παραμένει και τώρα. Είμαστε εντελώς αντίθετοι.

Υπάρχουν τρεις παρατηρήσεις σε σχέση με την ασφάλεια των συναλλαγών. Δεν είναι επαρκής η ασφάλεια των συναλλαγών, δεν μπορεί δηλαδή ο καθένας να γνωρίζει το τι συμβαίνει με μία συγκεκριμένη επιχείρηση, πρώτον, στην περίπτωση που επειδή θεωρείται πολύ μικρή η πτωχευτική περιουσία δεν θα επιτρέπεται να γίνεται πτώχευση, δεν θα αποφασίζει το δικαστήριο για πτώχευση. Τότε δεν θα αναγράφεται ως πτωχεύσας, αλλά θα αναγράφεται σ' ένα βιβλίο αφερεγγυότητας. Θα μπορεί να συνεχίζει δηλαδή παράταπα την επιχειρηματική δραστηριότητά του και θα πρέπει ο άλλος να πηγαίνει σε κάποια βιβλία, από τα οποία είναι αμφίβολο αν θα μάθει η κοινή γνώμη ότι μπήκε σε αυτή την κατάσταση. Αυτός θα λέει ότι «εγώ δεν πτωχεύσα». Δεύτερος κίνδυνος είναι με το άρθρο 78 και τρίτος κίνδυνος είναι με το άρθρο 15, όπου ο πτωχεύσας ως τώρα δεν θα μπορούσε να ανοίξει ξανά επιχείρηση με άλλο είδος. Τώρα επιτρέπεται. Άρα, μπορεί, αν πάει σε άλλο αντικείμενο, να ανοίξει δεύτερη επιχείρηση, και να την κλείσει αυτή. Δεν χάνει την εμπορική ιδιότητα. Να προχωρήσει πιο πέρα και να υπάρχει αλυσίδα πτωχεύσεων. Αυτά δεν βοηθούν στην ασφάλεια των συναλλαγών και συνήθως την πληρώνουν οι εργαζόμενοι και οι μικρομεσαίοι πιστωτές, που τους έμπλεξαν σε αυτή την υπόθεση.

Είναι σωστή η παρατήρηση – συμφωνούμε και εμείς– του κ. Κοσμίδη ότι δεν πρέπει να αυξηθεί και άλλο το κόστος πρόσβασης στη δικαιοσύνη. Δεν συμφωνούμε με το άρθρο 5, που μιλάει για 500 ευρώ σαν προϋπόθεση ενός εργαζομένου ή οι εργαζόμενοι με 500 ευρώ να πληρώνουν χαράτσι για να ξεκινήσει η διαδικασία της πτώχευσης.

Τέλος, όσον αφορά τους συνδίκους, τους δικηγόρους, το θεωρούμε υπερβολικό το να υπάρχει αστική ευθύνη του συνδίκου. Εντάξει, για βαριά αμέλεια, και για δόλο να υπάρχει αυτή

η ευθύνη έναντι των πιστωτών και του οφειλέτη αλλά όχι και για ελαφρά αμέλεια.

Δεν θα τολμάει κάποιος, αν είναι και νέος δικηγόρος, να μπει σ' αυτή την περιπέτεια και να κατηγορηθεί, να κινδυνεύει, να του ζητούνται χρήματα, δέθεν για ελαφρά αμέλεια.

Δεύτερον, δεν υπάρχουν αντικειμενικοί κανόνες για το τι μισθό παίρνει ο σύνδικος. Δεν υπάρχει κατώτερη αντιμισθία.

Έχουμε επιφυλάξεις και για την τριμελή επιτροπή πιστωτών, καινούργιο όργανο. Αρκεί η συνέλευση. Θα βάλουν τώρα οι εργαζόμενοι εκπρόσωπο στην τριμελή επιτροπή; Οι τράπεζες θα είναι στην τριμελή επιτροπή, θα παρακολουθούν και θα πιέζουν τον σύνδικο προς την κατεύθυνση που θέλουν αυτές. Δεν θα υπάρχει, φοβόμαστε, ισότιμη πρόσβαση των εργαζομένων στο σύνδικο και στην εξέλιξη της πτώχευσης.

Για όλους αυτούς τους λόγους, εμείς θα καταψηφίσουμε τον Πτωχευτικό Κώδικα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι στο πλαίσιο της διαδικασίας των κωδίκων δεν είναι δυνατόν, δεν είναι επιτρεπτό να αναφερθούμε και να διεκδικήσουμε επιμέρους ρυθμίσεις. Και βεβαίως, είναι ένα γενικότερο ζήτημα, κύριε Υπουργέ, αν ακόμη και οι κώδικες θα έπρεπε να συζητούνται στη Βουλή με τον ίδιο τρόπο που σήμερα, κατά τα οριζόμενα από τον Κανονισμό, συζητούνται, διότι στερείται έτσι η Βουλή της δυνατότητας να τροποποιεί ευεργετικά ή να απορρίπτει επίσης ευεργετικά. Εν πάση περιπτώσει.

Είναι θετικό το γεγονός, κύριε Πρόεδρε, ότι μετά από πάρα πολλά χρόνια έρχεται ένας νέος Πτωχευτικός Κώδικας, ο οποίος επιχειρεί να αντιμετωπίσει όλα εκείνα τα μεγέθη, τα οποία κατεγράφησαν μέσα στη μεγάλη διαδρομή του χρόνου. Και είναι επίσης θετικό το γεγονός ότι ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας λαμβάνει υπ' όψιν του σημαντικές αλλαγές και επανακαθορισμούς που έχουν γίνει μέσα στην αγορά η οποία βεβαίως είναι ασύδωτη αλλά έχει επανακαθοριστεί. Και ο λόγος για να είναι αποτελεσματικός οφείλει να είναι και ειλικρινής. Είναι γεγονός ότι ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας διαμορφώνει συνθήκες ελέγχου της κατά πρόφασιν πτώχευσης, η οποία ήτο στο παρελθόν εξαιρετικά συνηθισμένο φαινόμενο.

Όμως, έχουμε μερικές διαφορές, διαφορές θα έλεγα αρχής οι οποίες δεν μας επιτρέπουν να ψηφίσουμε αυτόν τον Κώδικα.

Αναφέρομαι και εγώ, κύριε Υπουργέ, στο άρθρο 154 του νέου Πτωχευτικού Κώδικα αναφορικά με τις χρηματοδοτήσεις από τις τράπεζες προς επιχειρήσεις, οι οποίες κατά τη γνώμη μου γίνονται σε μια κατά κυριολεξία ύποπτη περίοδο για τις επιχειρήσεις, για να χρησιμοποιήσω τη γνωστή και οικεία έκφραση του νόμου.

Αυτές, λοιπόν, οι χρηματοδοτήσεις των τραπεζών και των άλλων πιστωτικών ιδρυμάτων που γίνονται, επαναλαμβάνω, στην ύποπτη περίοδο, περιορίζουν σημαντικά την προνομιακή κατάταξη των απαιτήσεων των εργαζομένων και όλων των άλλων που αναφέρονται στη σχετική ρύθμιση, αφού προτάσσονται των αξιώσεων των εργαζομένων. Θεωρώ ότι δεν είχατε κανένα λόγο να το πράξετε, διότι το προνόμιο κατάταξης των αξιώσεων των εργαζομένων δεν έχει αμφισβητηθεί ούτε ως προς το χαρακτήρα του ούτε ως προς την αναγκαιότητά του. Ειλικρινά, δεν μπορώ να αντιληφθώ τι είναι εκείνο που σας κινεί να επιμένετε ότι αυτές οι χρηματοδοτήσεις πρέπει να προηγούνται των αξιώσεων των εργαζομένων. Είναι ένα θέμα αρχής και θα σας έλεγα ότι δηλώνει και συγκεκριμένη πολιτικοϊδεολογική επιλογή του νέου Πτωχευτικού Κώδικα αναφορικά με αυτή τη ρύθμιση. Όπως επίσης και παρά τις εξηγήσεις που εδόθησαν στη διαρκή επιτροπή από τον αξιότιμο κ. Μαργαρίτη σε σχέση με τη δυνατότητα των επιχειρήσεων των Δ.Ε.Κ.Ο. που δραστηριοποιούνται και εμπορεύονται ένα δημόσιο αγαθό, να πτωχεύουν. Δεν είναι δυνατόν ένα τέτοιο ζήτημα να αφεθεί στην πολιτική βούληση και όπως αυτή θα εκφραστεί στον μέλλοντα και κατάλληλο χρόνο.

Νομίζω ότι ο Πτωχευτικός Κώδικας θα έπρεπε να αποκλείει ένα τέτοιο ενδεχόμενο για αυτές τις επιχειρήσεις, οι οποίες

δραστηριοποιούνται στο επίπεδο της επιχείρησης και της εμπορίας –επιλέγω τη διατύπωση- δημόσιου αγαθού.

Και βεβαίως, αντιλαμβάνομαι ότι η επιτροπή δεν θα μπορούσε να επισέλθει σε ζητήματα τα οποία αφορούν στην πολιτική επιλογή και στην πολιτική ευθύνη. Εσείς όμως, ως αρμόδιος Υπουργός, θα μπορούσατε να κάνετε τη σχετική τομή και να υπάρχει μέσα στον Πτωχευτικό Κώδικα μια σαφής ρύθμιση.

Το λέω αυτό με την έννοια, κύριε Πρόεδρε, ότι όσο προχωράει ο χρόνος, φαίνεται, δυστυχώς κατά την άποψή μας, ότι θα επέλθει πλήρης ιδιωτικοποίηση όλων εκείνων των οργανισμών που δραστηριοποιούνται στη διαχείριση δημόσιου αγαθού, όπως είναι η ενέργεια και άλλα συναφή ζητήματα.

Διαφωνώ και εγώ με την προβλεπόμενη αστική ευθύνη του συνδίκου και θα έλεγα ότι αυτή πρέπει να περιοριστεί για τις περιπτώσεις επιδεικνυόμενης βαρείας αμέλειας εκ μέρους αυτού. Και είναι επίσης ορθή η παρατήρηση ότι δεν χρειάζεται περαιτέρω αύξηση του κόστους για τη παροχή έννομης προστασίας και εν προκειμένω για τη ρύθμιση στην οποία αναφέρεται με το παράβολο των 500 ευρώ για τη πτωχευτική διαδικασία.

Θέλω όμως να σας πω -γιατί το ορθό πρέπει να αναδεικνύεται- εγώ συμφωνώ, απόλυτα, με τη διάκριση που κάνετε μεταξύ του αφερέγγυου και του πτωχού. Και τη συναλλαγή προστατεύει και ταυτόχρονα διαμορφώνει και τη υποχρέωση του συναλλασσόμενου, να μπορεί κάθε φορά να διακρίνει τον αφερέγγυο από τον πτωχό. Και νομίζω ότι είναι μία πάρα πολύ καλή ρύθμιση. Είναι μία εξαιρετικά, θα έλεγα ευφυής τομή με ό,τι εμπεριέχει ο όρος ευφυής.

Δεν συμμερίζομαι την άποψη ότι δημιουργείται ανασφάλεια. Δεν δημιουργείται ανασφάλεια. Διότι σήμερα, ποιος έμπορος δεν προστρέχει σε πηγές, συγκεκριμένες πηγές –και τούτο ανεξάρτητα από τη κριτική που μπορεί να κάνει κάποιος σε ορισμένες πηγές όπως ο «ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ» για να πληροφορηθεί την οικονομική κατάσταση εκείνου με τον οποίο πρόκειται να έχει μια συγκεκριμένη συναλλαγή. Εγώ θεωρώ ότι είναι ορθή η διάκριση του πτωχού από τον αφερέγγυο και αυτό, συν τοις άλλοις, εκτιμώ ότι μπορεί να δίνει τη δυνατότητα στο μέχρι σήμερα αφερέγγυο να αποφεύγει την πτώχευση και να καθίσταται φερέγγυος μέσα στη διαδρομή του χρόνου.

Με τις σκέψεις αυτές, κύριε Πρόεδρε, έχω ολοκληρώσει. Αναφέρθηκα και επικαλέστηκα τα ζητήματα αρχής που δεν μου επιτρέπουν να ψηφίσω τον Κώδικα και για αυτό τον καταψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Καλαντζάκου.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, καταρχήν θα ήθελα, απαντώντας στον προλαλήσαντα συνάδελφο του Κομμουνιστικού Κόμματος, να πω το εξής: Όταν κάποιος ανοίγει μία επιχείρηση, παίρνει ένα ρίσκο. Ένας μπορεί να ανοίξει περισσότερες από μία εμπορική επιχείρηση, μία οποιαδήποτε επιχείρηση. Κάποιες επιχειρήσεις θα πάνε καλά, κάποιες επιχειρήσεις δεν θα πάνε καλά. Εάν δεν υπήρχαν εργοδότες είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα, δεν θα υπήρχαν και εργαζόμενοι.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι θα πρέπει να βρούμε μία ισορροπία ανάμεσα στα δικαιώματα των εργαζομένων, τα οποία όλοι, βεβαίως, στηρίζουμε αλλά και στη βασική λογική, ότι για να υπάρξει οικονομία, για να υπάρξει μία κίνηση, για να υπάρξουν εργαζόμενοι, χρειάζεται να λαμβάνουμε υπ' όψιν μας και το τι συμβαίνει, πραγματικά, στην αγορά.

Όπως είπε και ο κ. Κουβέλης, δεν μπορούν να γίνουν αλλαγές εδώ. Και είναι πολύ σημαντικό το ότι έρχεται αυτός ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας για να καλύψει μία σημαντική ανάγκη εκσυγχρονισμού της ελληνικής εμπορικής νομοθεσίας. Και ήταν πραγματικά πολύς ο καιρός που δεν είχαν γίνει αλλαγές και θα έπρεπε να προσαρμοστεί, όπως προσαρμόζεται τώρα, στην οικονομική ζωή και στις συνθήκες οι οποίες μεταβάλλονται με μεγάλη ταχύτητα και που θα μεταβληθούν και αύριο και μεθαύριο και όλο και περισσότερο πιο γρήγορα από ότι μπορούμε και μπορούν οι νομοθέτες να προβλέψουν.

Θα ήθελα όμως, να επισημάνω μερικά σημεία, στα οποία, ενδεχομένως, θα μπορούσαν να είχαν βελτιωθεί κάποιες διατάξεις. Και είναι σημεία που έχουν επισημάνει και το Ε.Β.Ε.Α., ο Εμπορικός Σύλλογος, η Ένωση Τραπεζών και άλλοι.

Το θέμα του συμβιβασμού μεταξύ των επιχειρήσεων που αντιμετωπίζουν πρόβλημα και των πιστωτών τους. Είναι αυτό που χαρακτηρίζουμε ως δεύτερη ευκαιρία. Και στις διατάξεις, όπως είναι διατυπωμένες, το σχέδιο προβλέπει τη λεγόμενη διαδικασία συνδιαλλαγής, που προϋποθέτει τη συμφωνία του 51% των πιστωτών, αλλά δεν δεσμεύει τους πιστωτές που διαφωνούν, δηλαδή τη μειοψηφία.

Πιστεύω ότι είναι βάσιμες οι αντιρρήσεις που έχουν διατυπωθεί, ότι με τον τρόπο αυτό θα εμποδίζονται οι συμβιβασμοί. Οι πιστωτές της πλειοψηφίας θα ξέρουν ότι, για να είναι βιώσιμος ο συμβιβασμός, θα πρέπει να θυσιάσουν τόσο μέρος των απαιτήσεών τους, ώστε να μπορέσει η επιχείρηση να ικανοποιήσει εν λόγω εκείνους που διαφωνούν. Δηλαδή, με απλά ελληνικά, δεν υπάρχει κανένα κίνητρο να υπάρξει συμβιβασμός, γιατί αυτοί οι οποίοι θα διαφωνήσουν, θα μπορούν να διεκδικήσουν μέχρι τέλους και αυτοί οι οποίοι θα συμβιβαστούν, θα βγουν περισσότερο συμβιβασμένοι απ' ό,τι θα μπορούσαν σε αντίθετη περίπτωση. Μπορούν να τινάξουν όλη τη διαδικασία στον αέρα. Και νομίζω ότι, όταν θέλουμε να δώσουμε μία δεύτερη ευκαιρία και θέλουμε να υπάρξει πραγματικός συμβιβασμός και όταν ακόμα και στη δημοκρατία μας χρειάζονται εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές, για να λειτουργήσει μία κυβέρνηση, ίσως θα μπορούσε να αυξηθεί αυτό το ποσοστό στο 60% ή 65% -δεν θα «κολλήσω» στα νούμερα, αλλά να είναι ένα μεγαλύτερο ποσοστό αυτών που δέχονται να συμβιβαστούν- και οι υπόλοιποι να δεσμεύονται με κάποιον τρόπο. Γιατί διαφορετικά είναι κοινή λογική. Είναι η θεωρία παιγνίου. Είναι η πραγματικότητα. Δεν υπάρχει πραγματικό κίνητρο, για να συμβιβαστούν κάποιοι και να μπορέσουμε να περάσουμε στο επόμενο στάδιο.

Αυτό, απλώς, ήθελα να επισημάνω, γιατί νομίζω ότι πράγματι, η Κυβέρνηση εκσυγχρονίζει πάρα πολύ τον Κώδικα, λαμβάνει υπ' όψιν της ότι χρειάζονται πολλές φορές οι επιχειρήσεις και μία δεύτερη ευκαιρία, λαμβάνει υπ' όψιν της τα προβλήματα της επιχειρηματικότητας. Απλώς, ίσως αυτό το σημείο θα μπορούσε να φανεί χρήσιμο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μαγκριώτης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο εισηγητής μας κ. Κοσμίδης αναφέρθηκε και γενικά στη φιλοσοφία των κωδίκων και ειδικότερα του σημερινού που συζητούμε και σε ειδικότερα θέματα.

Θα ήθελα να τονίσω δύο τρία σημεία που θεωρώ πολύ βασικά. Ένα εξ αυτών το ανέφερε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Σκυλλάκος, προηγουμένως και έχει να κάνει με την προτεραιότητα που έχει, όταν πτωχεύει μία επιχείρηση, η τράπεζα η οποία έχει να αναχρηματοδοτήσει το υποτιθέμενο σχέδιο ανασυγκρότησης και σωτηρίας της επιχείρησης. Θεωρώ ότι είναι πολύ βασικό -γιατί πολλές φορές αυτό λειτουργεί ως τέχνασμα- η ίδια η τράπεζα, που είναι ο πρώτος δανειοδότης, να γίνεται και εκκαθαριστής, να είναι η επιχείρηση σε λειτουργία και σε εκκαθάριση ταυτόχρονα και βεβαίως, να αναχρηματοδοτεί ένα σχέδιο μιας προσωρινής λειτουργίας της επιχείρησης που σκοπό έχει, όταν θα φτάσει στο σημείο της πτώχευσης, να πουλήσει τα περιουσιακά της στοιχεία, όποια είναι αυτά, τα οικόπεδα ή ό,τι άλλο έχει, και φυσικά να πάρει πίσω τα χρήματα πρώτη η ίδια η τράπεζα.

Και δεν είναι γενική, θα έλεγα, αυτή η διαπίστωση. Τη ζούμε αυτήν τη στιγμή στη Θεσσαλονίκη. Έχω καταθέσει και ερώτηση προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για το εργοστάσιο της Ομοσπονδίας στη Θεσσαλονίκη. Έχουν απολυθεί σαράντα με πενήντα περίπου εργαζόμενοι, διότι δεν υπήρχε πρώτη ύλη και δεν είναι ανταγωνιστικό το προϊόν. Υπάρχει ένας μικρός αριθμός που συνεχίζει και εργάζεται. Η ίδια η Αγροτική Τράπεζα, που είχε δανειοδοτήσει την επιχείρηση αυτή, είναι και

ο εκκαθαριστής και αυτός που αναχρηματοδοτεί το σχέδιο, υποτίθεται, σωτηρίας. Όλοι γνωρίζουν και ξέρουν ότι μένουν το πολύ έξι μήνες ή ένας χρόνος ακόμη βιωσιμότητας. Συνεχίζει να μπαίνει μέσα και να συσσωρεύει ελλείμματα και χρέη η επιχείρηση. Απλώς, με τον τρόπο αυτό η Αγροτική Τράπεζα, όταν μετά από έξι μήνες ή ένα χρόνο κλείσει η επιχείρηση, θα πουληθούν τα υπάρχοντά της –και έχει πράγματι ένα οικόπεδο φιλέτο– δεν θα πληρωθούν οι εργαζόμενοι, δεν θα πληρωθούν τα ασφαλιστικά ταμεία, πιθανόν και το δημόσιο και θα πάρει πίσω πρώτη η τράπεζα τα χρήματα. Θα φτάσει μέχρι εκείνο το σημείο, που τα χρήματα που θα πάρει από την πώληση των περιουσιακών στοιχείων να της καλύψουν πλήρως τα δάνεια και τους τόκους.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και θα έλεγα ότι ακόμα και οι αρμόδιοι της τράπεζας με μεγάλη ειλικρίνεια, σε επικοινωνία που είχα μαζί τους, μου το επεσήμαναν ότι έχει συμβεί, αλλά μου είπαν ότι αυτό είναι νόμιμο. Θεωρώ, λοιπόν, ότι τουλάχιστον αυτό που χρειάζεται να γίνει είναι να μην είναι εκκαθαριστής μία τράπεζα, να μην αναλαμβάνει το ρόλο αυτό και να είναι και αυτή επίσης που θα αναχρηματοδοτεί το σχέδιο. Δηλαδή, «το ένα χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο», από τη μια τσέπη στην άλλη. Αυτό είναι –θα έλεγα– μια νομιμοφανής απάτη εις βάρος των εργαζομένων και των ασφαλιστικών ταμείων και είναι μία ζώσα πραγματικότητα, δεν είναι γενικά και αόριστα δηλαδή ένα σενάριο και πρέπει αυτό να αλλάξει. Είναι ντροπή! Κοροϊδεύουμε τους εργαζόμενους άμεσα για τις δικές τους αποζημιώσεις για τη δουλειά που προσέφεραν και έμμεσα τα ασφαλιστικά τους ταμεία.

Το δεύτερο που θα ήθελα να τονίσω και εγώ, που το είπε και ο κ. Κοσμίδης και οι άλλοι αγορητές των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, είναι ότι επιτέλους είμαστε σε μια εποχή που και γνώση υπάρχει και τεχνογνωσία υπάρχει. Εκείνο που χρειάζεται είναι το κράτος να διαμορφώσει και να συγκροτήσει –όπως είναι η δικαιοσύνη από τη δική της πλευρά– ισχυρούς και αποτελεσματικούς μηχανισμούς εποπτείας και διαχείρισης αυτών των υποθέσεων. Να τελειώσει, επιτέλους, η γραφειοκρατία, η οποία πολλές φορές σκοτώνει επιχειρήσεις και καταδικάζει επαγγελματίες, να απλοποιηθεί ακόμα περισσότερο, να δίνονται λύσεις γρήγορες, με διαφάνεια, καθαρές και βεβαίως να αποκαλύπτεται η δολιότητα του επαγγελματία ή του επιχειρηματία. Και το ζήσαμε πολλές φορές: Προβληματικές επιχειρήσεις, προβληματίστοι όμως οι επιχειρηματίες, έχοντας ενθυλακώσει ουσιαστικά όλο το κεφάλαιο της επιχείρησης, όλη την υπεραξία, έχοντας τοποθετήσει αυτό το κεφάλαιο σε άλλες δραστηριότητες ή σε τράπεζες του εξωτερικού στο παρελθόν ή σε φορείς που δεν μπορούν πλέον να ελεγχθούν ή να εντοπιστούν, όπως είναι οι off-shore εταιρείες. Γι' αυτό, λοιπόν, χρειάζεται το ίδιο το κράτος να παρακολουθεί, να εποπτεύει και να δίνει γρήγορα λύσεις και φυσικά να συνεπικουρεί και το πτωχευτικό δίκαιο.

Από την άλλη πλευρά, όμως, υπάρχουν και επαγγελματίες και επιχειρηματίες, οι οποίοι μπορεί να έχουν μια ατυχία στη ζωή τους, για παράδειγμα, μία περιπέτεια στην υγεία τους, όταν είναι αυτοαπασχολούμενοι επαγγελματίες, τους οποίους βέβαια δεν περιλαμβάνει ο Κώδικας και αναφέρθηκε εκτεταμένα ο κ. Κοσμίδης. Μπορεί να έχουν μια ατυχία στη ζωή τους, δεν υπάρχει δηλαδή καμμία δολιότητα. Αυτοί οι άνθρωποι πολλές φορές καταλήγουν και στις φυλακές μετά από μια μεγάλη περιπέτεια της υγείας τους. Όχι μόνο δεν τους δίνεται μια δεύτερη ευκαιρία, όχι μόνο δεν υποστηρίζονται, αλλά καταστρέφονται ολοσχερώς. Γι' αυτό, λοιπόν, χρειάζονται γρήγορες, χωρίς γραφειοκρατία, καθαρές λύσεις που θα αποτρέπουν τη δολιότητα και θα επιβραβεύουν τον επαγγελματία και τον επιχειρηματία που θέλει να ξαναπροσπαθήσει να ξεπεράσει την όποια προσωπική ατυχία είχε.

Άρα, λοιπόν, κλείνοντας θέλω να τονίσω και πάλι ότι έχει πολλές θετικές διατάξεις, μπορώ να πω ότι είναι ένα εκσυγχρονιστικό νομοθέτημα αυτό που φέρνει η Κυβέρνηση, συνέχεια μιας προηγούμενης προπαρασκευής, όπως τονίστηκε ήδη και αναφέρεται και στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου. Νομίζω ότι τιμά τη συνέχεια του κράτους και της πολιτείας. Μακάρι και σε άλλα, σε πιο βασικά και πιο κρίσιμα θέματα, σε ουσιαστικά

και λειτουργικά θέματα να λειτουργούσε έτσι η εκάστοτε κυβέρνηση ως συνέχεια, όταν η λαϊκή ετυμηγορία τη φέρνει στο τιμόνι της χώρας και της δίνει την πλειοψηφία στη Βουλή. Θα έλεγα πως θα ήταν πολύ πιο υψηλή η αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, θα ήταν πολύ πιο κοντά και ο πολίτης στο πολιτικό σύστημα και το πολιτικό σύστημα στον πολίτη και η χώρα πολύ πιο μπροστά.

Τέλος, θα ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε και να κλείσω, ότι όλα αυτά τα νομοθετήματα είναι θετικά, έστω και με τις ατέλειες και τις αδυναμίες τους. Το πιο σημαντικό, όμως, για την αγορά είναι να υπάρχει τζίρος, όπως λέμε, να υπάρχει δραστηριότητα και αυτό που λείπει σήμερα από την αγορά είναι η δραστηριότητα, η διευρύνση της δραστηριότητάς της. Η όποια ζήτηση υπάρχει στην αγορά σ' ένα μεγάλο βαθμό είναι τεχνητή ζήτηση, στηρίζεται πρωτίστως στα δάνεια, είτε είναι στεγαστικά είτε καταναλωτικά δάνεια, από πολίτες και επαγγελματίες που θέλουν να διασώσουν και να συντηρήσουν τις επιχειρήσεις τους, είτε από πολίτες που θέλουν να διατηρήσουν ένα ελάχιστο επίπεδο διαβίωσης που κατέκτησαν τα προηγούμενα χρόνια και αυτό είναι απότοκο της εφαρμοζόμενης οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της Κυβέρνησης και αυτό είναι το μέγα πρόβλημα της χώρας και κανείς Κώδικας βέβαια δεν μπορεί να αντιστρέψει αυτήν την πορεία.

Αυτό είναι θέμα συνολικά της κυβερνητικής πολιτικής και σε αυτό θα δώσει λύση και απάντηση ο ελληνικός λαός στις επόμενες εκλογές όποτε και αν αποφασίσουν τα κορυφαία στελέχη σας είτε ο Πρωθυπουργός είτε όλοι μαζί, είτε ξεχωριστά να τις πραγματοποιήσουν. Το Σύνταγμα τους δίνει την πρόνοια. Όμως ο ελληνικός λαός δεν μπορεί να τους περιμένει τότε αυτοί θα συνομολογήσουν, τότε συμφέρει τον καθένα ξεχωριστά και όλους μαζί να πάει η χώρα σε εκλογές. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αν δεν εξαντληθεί ο χρόνος σας και δεν ακούσετε το κουδούνι κ. Μαγκριώτη, δεν τελειώνετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ: Είμαστε ανεξάντλητοι κύριοι της Πλειοψηφίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Εδώ που συμφωνούμε τώρα!

Ο κ. Αγοραστής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εκλογές θα γίνουν στην ώρα τους και θα γίνουν τη στιγμή που η Νέα Δημοκρατία θα ολοκληρώσει το έργο της, ένα έργο το οποίο και σεις στηρίζετε σε αυτήν τη χρονική στιγμή με την ψήφιση του νέου Πτωχευτικού Κώδικα γιατί έχετε ανακαλύψει μια σημαντική ανάγκη εκσυγχρονισμού της ελληνικής εμπορικής νομοθεσίας. Είναι μια ανάγκη αλλαγής που έπρεπε να έχει γίνει από δεκαετίες.

Οι διατάξεις που διέπουν σήμερα το θεσμό της πτώχευσης είναι πάρα πολύ παλιές. Είναι κοινή η διαπίστωση ότι στην πράξη δεν εξυπηρετούν, αφού ούτε την εκποίηση του ενεργητικού των πτωχευμένων επιχειρήσεων διευκολύνουν, ούτε παρέχουν αποτελεσματικό πλαίσιο για τον συμβιβασμό των υπερχρεωμένων με τους πιστωτές τους.

Κύριοι συνάδελφοι, στην οικονομική ζωή όπου ειδικά σήμερα οι συνθήκες μεταβάλλονται με μεγάλη ταχύτητα και το σήμερα γίνεται χθες πάρα πολύ γρήγορα δεν μπορεί κανείς να προβλέψει με ασφάλεια τα προβλήματα που θα εγερθούν αύριο. Δεν μπορούν να πω ότι είμαστε σίγουροι ότι ο νέος Κώδικας θα παρέχει επαρκείς απαντήσεις σε ζητήματα που θα θέσει και στο κοντινό ακόμη μέλλον η πρακτική της οικονομίας. Με αυτή όμως τη λογική η χώρα ανέβαλε και οι κυβερνήσεις του χθες ανέβαλαν επί χρόνια την κατάρτιση του νέου Πτωχευτικού Κώδικα όπως άλλωστε και του νέου Εμπορικού Κώδικα. Η νομοθεσία γινόταν έτσι όλο και πιο παρωχημένη και αδύναμη ν' αντιμετωπίσει τα ζητήματα του σήμερα.

Γι' αυτό το λόγο είναι αξιέπαινη, είναι σημαντική αυτή η μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης και του Υπουργείου να καταρτίσει το νέο σχέδιο του Πτωχευτικού Κώδικα οι ρυθμίσεις του οποίου κρίνονται από τους περισσότερους ειδικούς εύστοχες και αποτελεσματικές. Είναι ένας Κώδικας ο οποίος προήλθε μέσα από δημόσια διαβούλευση με όλους τους φορείς και οι

περισσότερες παρατηρήσεις τους έγιναν δεκτές. Δόθηκε και ιδιαίτερο βάρος στις παρατηρήσεις της Γ.Σ.Ε.Ε. που αφορούν τους εργαζόμενους και τις υπό πτώχευση επιχειρήσεις ή τα φυσικά πρόσωπα. Ας πάνε να ρωτήσουν όλες αυτές τις επιχειρήσεις που έκλειναν τόσα χρόνια. Ας πάνε να ρωτήσουν όλους αυτούς τους ανθρώπους που δούλευαν εκεί πως τους συμπεριφέρθηκαν και αν ποτέ δικαιώθηκαν. Και μετά να έρχονται μέσα στην Αίθουσα, σήμερα και να ομιλούν για αύξηση της ζήτησης, αύξηση της ανεργίας.

Η σύνταξη του Κώδικα έχει γίνει στα πρότυπα του σύγχρονου γαλλικού, γερμανικού και ισπανικού κώδικα, λαμβάνοντας υπ' όψιν την ελληνική νομική παράδοση. Δίνει βαρύτητα στην αναστολή της διαδικασίας έναρξης της πτώχευσης και στην επιβίωση της προβληματικής επιχείρησης. Ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας στηρίζεται σε δυο πυλώνες: Πρώτον, στην εισαγωγή ενός ενιαίου συστήματος εκκαθάρισης και αναδιοργάνωσης με υπαγωγή ενιαίως στο θεσμό της πτώχευσης. Στην εγκατάσταση του δυαδικού συστήματος ως εκκαθάρισης και εξυγίανσης ως άλλης μορφής συλλογικής επένδυσης. Και δεύτερον, στην αλληλορύθμιση της πτώχευσης κατά το διαδικαστικό και ουσιαστικό της περιεχόμενο με αναβάθμιση της αυτονομίας των πιστωτών και των άλλων εμπλεκόμενων στην πτώχευση.

Σημαντικό είναι ότι το ουσιαστικό και το διαδικαστικό δίκαιο της πτώχευσης συνδέονται λειτουργικά ενώ και τα δυο δομούνται και διαμορφώνονται πάνω στην ίδια κατάσταση, δηλαδή, στην αδυναμία του οφειλέτη να αποπληρώσει τους πιστωτές του. Η αρχή της αυτονομίας των πιστωτών κυριαρχεί και στα δυο. Χαρακτηριστικό είναι ότι ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας είναι γραμμένος σε απλή γλώσσα αποφεύγοντας τη χρήση δύσκολων νομικών όρων όπου αυτό είναι εφικτό ώστε να είναι κατανοητός από τους πολίτες. Αποτελείται από δεκατρία κεφάλαια και από 182 άρθρα.

Οι επί μέρους ρυθμίσεις του βασίζονται σε κάποιες βασικές αρχές. Πρώτη βασική αρχή, δίνεται προτεραιότητα στη διάσωση και την αναδιοργάνωση των επιχειρήσεων που είναι δυνατόν να διασωθούν και να εξυγιανθούν πάνω σε υγιείς βάσεις. Δηλαδή ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας δεν ρυθμίζει μόνο τα του επιχειρηματικού θανάτου μιας επιχείρησης, αλλά αντίθετα επιχειρεί και προνοεί για τη διατήρηση της λειτουργίας της επιχείρησης αυτής.

Έτσι, το νομοσχέδιο προβλέπει η διαδικασία πτώχευσης να αποσκοπεί στη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών του οφειλέτη, με τη ρευστοποίηση περιουσίας του ή με άλλο τρόπο που προβλέπεται από σχέδιο αναδιοργάνωσης και ιδίως με τη διατήρηση της επιχείρησης.

Μέχρι σήμερα η στόχευση εικονογραφείτο από τις βεβαιωμένες ενέργειες που γίνονταν προκειμένου άμεσα να διατεθούν, να πουληθούν τα διάφορα στοιχεία της επιχείρησης, μια διαδικασία που ισοδυναμούσε με κανιβαλισμό επί της επιχείρησης, που στην πραγματικότητα έτσι έπαυε να έχει οποιαδήποτε δυνατότητα να συνεχίσει να λειτουργεί.

Με το νέο νόμο ο σκοπός της πτώχευσης είναι η διατήρηση στη ζωή της παραγωγικής μονάδας προς όφελος των πιστωτών πρώτα απ' όλα, αλλά και της οικονομίας της χώρας προς όφελος της απασχόλησης και των εργαζομένων.

Δεύτερη αρχή είναι η παροχή μίας δεύτερης ευκαιρίας στον καλόπιστο οφειλέτη, ώστε να μπορεί να αναπτύξει εξ αρχής την οικονομική, την επιχειρηματική του δραστηριότητα χωρίς να τον συνοδεύουν οι δυσβάσταχτες σημερινές συνέπειες της πτώχευσης.

Η τρίτη αρχή αντιμετωπίζει επιεικότερα τον καλόπιστο οφειλέτη, σε αντίθεση βέβαια με τον δόλιο οφειλέτη ο οποίος αντιμετωπίζεται αυστηρά.

Στην τέταρτη αρχή, εφόσον δεν τελεσφορήσει η προσπάθεια ανασυγκρότησης της επιχείρησης, υιοθετείται μία πολύ ταχύτερη πτωχευτική διαδικασία με επάλληλους μηχανισμούς ελέγχου, που διασφαλίζουν την άμεση ρευστοποίηση της πτωχευτικής περιουσίας, καθώς και της διανομής της, πάντοτε προς όφελος κατ' αρχήν των οικονομικά πλέον ανίσχυρων πιστωτών της επιχείρησης, δηλαδή των εργαζομένων, τα προνομιακά δικαιώματα των οποίων προστατεύονται πλήρως.

Τα δικαιώματα των εργαζομένων δεν θίγονται καθόλου σε σχέση με το σημερινό καθεστώς. Οι διαδικασίες ρευστοποίησης της πτωχευτικής περιουσίας και της διανομής του προϊόντος στους πιστωτές επιταχύνεται κυρίως με την άμεση έναρξη της εκκαθάρισης μόλις ολοκληρωθεί ο έλεγχος.

Η πέμπτη αρχή διασφαλίζει μεγαλύτερη διαφάνεια στη διαδικασία ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη παίρνοντας μέτρα, ένα από τα οποία είναι η θεσμοθέτηση ενός οργάνου-επιτροπής των πιστωτών που αποτελείται από τρία μέλη, που εκλέγονται ένα από κάθε συγκεκριμένο κύκλο συμφερόντων.

Η έκτη αρχή εισάγει τη διαδικασία της συνδιαλλαγής υπό δικαστική καθοδήγηση με στόχο να επιτευχθεί ένας συμβιβασμός που θα αποτρέψει την πτώχευση των επιχειρήσεων.

Στην έβδομη αρχή προβλέπεται ειδική ταχεία διαδικασία αντιμετώπισης των μικροπτωχεύσεων των επιχειρήσεων, των οποίων η αξία δεν υπερβαίνει το ποσό των 100.000 ευρώ. Ουσιαστικά πρόκειται για μία απλοποιημένη ταχεία διαδικασία για την ολοκλήρωση της πτώχευσης.

Βέβαια, εδώ η συμφωνία προϋποθέτει το 51% των πιστωτών, αλλά δεν δεσμεύει τους πιστωτές που δεν διαφωνούν. Εδώ αυτό πρέπει να διασφαλιστεί, διότι μπορεί κάποιος πιστωτής ή κάποιος πιστωτής να τινάξουν στον αέρα την όλη διαδικασία της αναδιοργάνωσης. Επίσης, υπάρχει και το θέμα των εμπόρων οι οποίοι δεν έχουν περιουσία, δεν έχουν περιουσιακά στοιχεία και δεν μπορούν να πτωχεύσουν.

Θα ήθελα ακόμη να πω ότι αυτός ο Πτωχευτικός Κώδικας έπρεπε να έχει ψηφιστεί προ πολλού. Χάθηκαν ευκαιρίες αναδιοργάνωσης πολλών επιχειρήσεων που, ενώ έκλεισαν στην Ελλάδα, έφυγαν και πήγαν σε άλλες χώρες των Βαλκανίων και τους δόθηκε εκεί η ευκαιρία. Οι ίδιοι επιχειρηματίες των ιδίων επιχειρήσεων του ίδιου κλάδου εκεί μεγαλοφυούν.

Κύριοι συνάδελφοι, η οικονομία δεν αναδεικνύει μόνο νικητές. Έχει και ηττημένους και ο νόμος πρέπει να τους παρέχει κάποια προστασία, όταν βεβαίως δεν είναι απατεώνες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κύριοι συνάδελφοι, η ισχύουσα μέχρι σήμερα νομοθεσία για την πτώχευση είχε ως βάση βασιλικό διάταγμα του 1835, με ελάχιστες μεταβολές που επέφερε ο αναγκαστικός νόμος 635/1937.

Παράλληλα προς τις διατάξεις αυτές του πτωχευτικού δικαίου ίσχυαν σχετικά και κάποιες ειδικότερες διατάξεις, όπως ο ν. 1386/83 περί Οργανισμού Οικονομικής Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων, ο ν. 1892/90 για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και ακόμα -σχετικός και αυτός- ο ν. 2000/1991 για τις αποκρατικοποιήσεις.

Απ' όλους αναγνωρίζεται ότι οι ισχύουσες αυτές διατάξεις του πτωχευτικού δικαίου και του δικαίου της αφερεγγυότητας γενικότερα δεν επαρκούν για να δώσουν ικανοποιητικές λύσεις στα προβλήματα που απαντώνται καθημερινά στην ελληνική κοινωνία.

Τις τελευταίες δεκαετίες έγιναν επανειλημμένες αλλά -ας ομολογηθεί- ατελέσφορες προσπάθειες εισαγωγής ενός νέου σύγχρονου Κώδικα προσαρμοσμένου στην πραγματικότητα. Καμία από τις προσπάθειες αυτές δεν έφθασε στη διατύπωση άρθρων, παρά μόνο στη διατύπωση θεωρητικών αρχών.

Επισημαίνεται ακόμη ότι διάφοροι διεθνείς οργανισμοί, όπως ο ΟΟΣΑ, όπως το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και άλλοι, προτρέπουν τα μέλη τους σε εξορθολογισμό και εκσυγχρονισμό των νομοθεσιών τους, ώστε να μπορούν να διέπουν και τα διεθνώς αναφερόμενα φαινόμενα αφερεγγυότητας στο πλαίσιο μιας διαρκώς παγκοσμιοποιούμενης οικονομίας.

Ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας συντάχθηκε από υψηλού κύρους επιτροπή με πρόεδρο τον επίτιμο αρεοπαγίτη κ. Μαργαρίτη και τους καθηγητές κ. Λάμπρο Κοτσιρή και Νίκο Ρόκκα -είναι και οι τρεις παρόντες- μεταξύ άλλων. Βασίστηκε στα σύγ-

χρονα πρότυπα των κωδίκων της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Ισπανίας, χωρίς βεβαίως να ανησυχώ η μακρά μας νομική παράδοση. Μεσολάβησε τετράμηνη περίοδος δημόσιας διαβούλευσης κατά την οποία αρμόδιοι φορείς και οργανώσεις κατέθεσαν τις σχετικές παρατηρήσεις τους και πρέπει να σημειώσω ότι κάποιες από αυτές υιοθετήθηκαν στην τελική μορφή του νομοσχεδίου που έρχεται ενώπιον της Βουλής προς ψήφιση.

Παρατήρησε –και το σημείωσα με προσοχή– ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο κ. Κοσμίδης, ότι διαφωνεί με τη διαδικασία με την οποία έρχεται προς ψήφιση ο Κώδικας αυτός, το νομοσχέδιο αυτό.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Και κάθε κώδικας.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Και μάλιστα σημειώσω ως βασικό, αν δεν απατώμαι, επιχείρημα το γεγονός ότι ίσως κάποτε να δικαιολογούνταν μια τέτοια διαδικασία, γιατί ήταν λίγοι είπε οι ειδικοί, οι επαΐοντες τότε, ενώ σήμερα είναι πολλοί οι ειδικοί οι οποίοι θα μπορούσαν να συνεισφέρουν με τις απόψεις τους στη σύνταξη ενός τέτοιου νομοσχεδίου. Δεν ξέρω αν υπάρχουν αυτές οι αριθμητικές διαφοροποιήσεις των ειδικών μεταξύ του παρελθόντος και του παρόντος, δεν ξέρω καν ποιο ονομάζει παρελθόν και ποιο όχι, ο κ. Κοσμίδης, πόσο πίσω δηλαδή ανάγεται στη συγκριτική αυτή σκέψη του...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Τότε που μπήκε στο Σύνταγμα η διάταξη αυτή.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

...αλλά θέλω να σημειώσω ότι κατά τη δική μου άποψη ο δικαιολογητικός λόγος της ειδικής διαδικασίας των Κωδίκων δεν έχει τόσο να κάνει με τον αριθμό των ειδικών επιστημόνων όσο έχει να κάνει με την ανάγκη να αντιμετωπιστούν πολύ εκτεταμένα κείμενα –το συγκεκριμένο έχει εκατόν ογδόντα δύο άρθρα– που έχουν μια εσωτερική λειτουργία, μια εσωτερική λογική, μια εσωτερική φιλοσοφία η οποία δεν θα πρέπει να μπορεί να ανταπεύγει από τις όποιες μεταβολές ή τροπολογίες θα εγένοντο κατά τη συνήθη διαδικασία που η Βουλή επιφυλάσσει μέχρι να εγκριθεί ένα νομοσχέδιο. Θα μπορούσε, δηλαδή, να διαταραχθεί αυτή η εσωτερική λογική και ισορροπία ενός συγκροτημένου κώδικα από κάποιες παρατηρήσεις που θα μπορούσαν να γίνουν, αν θέλετε, αποσπασματικά δεκτές από μια συγκυριακή πλειοψηφία της Βουλής την ώρα της ψηφοφορίας.

Επίσης θα σημειώσω, ως τελευταίο και νομίζω ισχυρό επιχείρημα, ότι πάντως έτσι επιβάλλεται από τον Κανονισμό της Βουλής. Και νομίζω ότι αν υπάρχουν αντιρρήσεις με μια τέτοια διαδικασία, καθεαυτός ο Κανονισμός της Βουλής, καθώς και...

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Το Σύνταγμα τα προβλέπει αυτά, κύριε Υπουργέ, όχι ο Κανονισμός.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

...καθώς και το Σύνταγμα. Είχατε τη δυνατότητα, λοιπόν, με συνταγματικές αναθεωρήσεις, αρκετές κατά τη διάρκεια των τελευταίων δύο δεκαετιών, είτε ως κυβέρνηση είτε ως Αντιπολίτευση να δράσετε την ευκαιρία αυτή, να προβλέψετε μία διαφορετική ρύθμιση.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Δεν είστε καλά ενημερωμένος. Θα χρειαστεί να δευτερολογήσω.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Μπορεί. Θα με διορθώσετε αν έχω κάνει λάθος σε σχέση με πρωτοβουλίες που έχετε λάβει. Εσείς προσωπικώς ή το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Για πείτε μου.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Τι ερώτηση είναι αυτή; Θα σας απαντήσω δευτερολογώντας.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Για πείτε μου: Εσείς προσωπικά ή το ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Να μη σας φέρνω όμως σε δύσκολη θέση, κύριε Κοσμίδη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Όταν σε μια πρόταση Αναθεώρησης του Συντάγματος συγκεντρώνω πάνω από πενήντα υπογραφές, προκειμένου να συζητηθεί στην Επιτροπή Αναθεώρησης, προφανώς σημαίνει ότι ήταν η πρωτοβουλία δική μου, αλλά ενεκρίθη από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Τι θέλετε τώρα; Τι κουβέντες είναι αυτές;

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Το δέχομαι. Σημειώνω, λοιπόν, ότι αντί να κουβεντιάζουμε τη διαδικασία περί κωδίκων, με αφορμή τη συζήτηση οποιουδήποτε κώδικα, θα έπρεπε η πρωτοβουλία σας να είναι διαφορετική, σε άλλο επίπεδο και να επιχειρήσετε εκεί να μεταβάλετε τις υπάρχουσες ρυθμίσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Αν ήταν στην Ολομέλεια, αν είχε προσέλθει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Ολομέλεια, θα είχε διαφορετική τύχη. Θα είχε ψηφιστεί, αν είχε έρθει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Ολομέλεια.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Τώρα έρχομαι στην αρχή του νομοσχεδίου. Θα επιχειρήσω να αναφερθώ στους κεντρικούς άξονες, στις βασικές αρχές, να πω στις αξιακές επιλογές, οι οποίες έγιναν και επιγραμματικά είναι οι παρακάτω.

Πρώτη βασική αρχή είναι ότι δίνεται πια προτεραιότητα στη διάσωση όσων επιχειρήσεων επιτέλους είναι δυνατόν να διασωθούν με την, σε υγιείς βάσεις, ανασυγκρότησή τους.

Με άλλα λόγια, το νέο Πτωχευτικό Δίκαιο –και νομίζω ότι αποτελεί μια ουσιαστική διαφορά από το προηγούμενο– δεν ρυθμίζει μόνο τα του «θανάτου», αν θέλετε, μιας επιχείρησης, αλλά προνοεί και για τη διατήρηση της επιχείρησης αυτής στην οικονομική ζωή.

Έτσι στο άρθρο 1 του νομοσχεδίου προβλέπεται ότι η διαδικασία πτώχευσης αποσκοπεί στη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών των οφειλέτη με τη ρευστοποίηση της περιουσίας του ή με άλλον τρόπο, που προβλέπεται από σχέδιο αναδιοργάνωσης και ιδίως με τη διατήρηση της επιχείρησής του.

Μέχρι σήμερα η πτώχευση, στις περισσότερες τουλάχιστον των περιπτώσεων, εικονογραφείτο με το άρον άρον ξεπούλημα από το σύνδικο πτώχευσης των κινητών περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης. Και ας το ομολογήσουμε: ήταν μια διαδικασία, η οποία ισοδυναμούσε με κανιβαλισμό επί της επιχείρησης, η οποία στην πραγματικότητα έπαυε πλέον να έχει τη δυνατότητα να συνεχίσει τη λειτουργία της.

Με το νέο μας νόμο τώρα ο στόχος της πτώχευσης είναι η διατήρηση στη ζωή της παραγωγικής μονάδας, προς όφελος της οικονομίας και της προστασίας της απασχόλησης και βεβαίως –ο πρώτος στόχος– και προς ικανοποίηση των πιστωτών.

Το νομοσχέδιό μας ειδικότερα ενθαρρύνει την υιοθέτηση σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης, με στόχο τη διάσωσή της, με στόχο την αξιοποίησή της. Το σχέδιο αυτό υποβάλλεται στο δικαστήριο από τον οφειλέτη ή το σύνδικο μέσα σε βραχεία, σε σύντομη προθεσμία. Αξιολογείται από το ίδιο το δικαστήριο και η αποδοχή ή η απόρριψη του σχεδίου αυτού ανασυγκρότησης γίνεται από τη συνέλευση των πιστωτών, οι οποίοι ελεύθερα μπορούν να αποφασίσουν να περιορίσουν τις απαιτήσεις τους.

Αρχή δεύτερη. Παρέχεται μια δεύτερη ευκαιρία στον καλόπιστο οφειλέτη. Σημειώνω βέβαια ότι αναφέρομαι στον καλόπιστο οφειλέτη και μόνο σ' αυτόν, σ' αυτόν δηλαδή ο οποίος δεν επώχευσε από δόλο, έτσι ώστε να μπορεί εξ υπ' αρχής να αναπτύξει οικονομική δραστηριότητα, χωρίς να τον συνοδεύουν οι σημερινές δυσμενείς συνέπειες της πτώχευσης.

Αρχή τρίτη. Αντιμετωπίζεται επιεικότερα απ' ό,τι μέχρι σήμερα αυτός ο ίδιος ο καλόπιστος, ο μη δόλια πτωχεύσας οφειλέτης, σε αντίθεση με το δόλιο χρεοκόπο που αντιμετωπίζεται οπωσδήποτε αυστηρά. Έτσι αποποινικοποιούμε τη μη δόλια χρεοκοπία, ένα αδίκημα χωρίς περιεχόμενο που οδηγούσε μέχρι σήμερα στο εδώλιο χιλιάδες, ατυχήσαντες απλώς, εμπόρους και καταργείται η προσωπική κράτηση του καλόπιστου οφειλέτη και η στέρηση ακόμα των πολιτικών του δικαιωμάτων.

Αρχή τέταρτη. Στην περίπτωση που δεν τελεσφορήσει η προσπάθεια ανασυγκρότησης της επιχείρησης, υιοθετείται μια πολύ ταχύτερη πτωχευτική διαδικασία με επάλληλους ελεγκτικούς μηχανισμούς που διασφαλίζουν την άμεση ρευστοποίηση, την άμεση πώληση της πτωχευτικής περιουσίας, καθώς και τη διανομή της προς όφελος πάντα των οικονομικά πλέον ανίσχυρων πιστωτών της επιχείρησης, των εργαζομένων δηλαδή, τα προνομιακά δικαιώματα των οποίων προστατεύονται πλήρως.

Οι διαδικασίες της ρευστοποίησης της πτωχευτικής περιου-

σίας αλλά και αμέσως μετά οι διαδικασίες της διανομής του προϊόντος στους πιστωτές επιταχύνονται, κυρίως με την άμεση έναρξη της εκκαθάρισης, μόλις ολοκληρωθεί η εξέλεξη των πιστώσεων, καθώς και με την ταχεία εκδίκαση όλων των πτωχευτικών υποθέσεων σε πολύ βραχείς προσδιορισμούς, λίγων ημερών προσδιορισμούς και για την έκδοση της απόφασης όπως και για τη συζήτηση, αλλά και με την πρόβλεψη κάποιων περιορισμών στην άσκηση των ενδίκων μέσων.

Επίσης, μιας και εδώ μιλάμε για χρόνους, ας σημειώσω ότι παύουν αυτοδικαίως μετά πάροδο δεκαπέντε χρόνων οι εργασίες της πτώχευσης, ενώ θυμίζω ότι μέχρι σήμερα έχουμε ατέρμονη στην πραγματικότητα παρατάση της πτωχευτικής διαδικασίας.

Αρχή πέμπτη. Διασφαλίζεται μεγαλύτερη διαφάνεια στη διαδικασία της ρευστοποίησης των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, ιδίως με τα εξής μέτρα:

Η επιχείρηση ως σύνολο εκποιείται μετά από απόφαση του δικαστηρίου και με ενσφράγιστες προσφορές, τα δε επί μέρους στοιχεία της, είτε μιλάμε για κινητά είτε μιλάμε για ακίνητα με ανοιχτές προσφορές, με ταυτόχρονη δήλωση αυτών που συμμετέχουν ότι μετέχουν είτε για τους εαυτούς τους είτε μετέχουν για λογαριασμό τρίτου, δηλαδή όμως, συγκεκριμένου τρίτου, τον οποίο κατονομάζουν προσκομίζοντας μάλιστα και ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο και καταβάλλοντας σημαντική εγγυοδοσία, η οποία είναι ίση με το ένα τρίτο της τιμής της πρώτης προσφοράς.

Με αυτόν τον τρόπο πιστεύουμε ότι σε μεγάλο βαθμό απομακρύνουμε τα γνωστά «κοράκια» που αποτελούν σήμερα, κακά τα ψέματα, τη μεγάλη πλάτη των πλειστηριασμών.

Θεσμοθετείται, εξάλλου -μιλώντας για περισσότερη διαφάνεια που διασφαλίζει το νομοσχέδιο- νέο όργανο στη διαδικασία της πτώχευσης, η επιτροπή των πιστωτών, που αποτελείται από τρία μέλη, τα οποία εκλέγονται, το ένα μέλος από τους εμπράγματους ασφαλισμένους πιστωτές, το δεύτερο από τους γενικούς προνομιούχους, τους εργαζόμενους δηλαδή και το τρίτο από τους ανέγγυους πιστωτές. Και έτσι έχουμε δηλαδή εκπρόσωπο των τριών βασικών κατηγοριών πιστωτών, εκλεγμένους και συναποτελούντες, όργανο που παρακολουθεί την πορεία των εργασιών της πτώχευσης και βοηθάει, συνδράμει το σύνδικο της πτώχευσης στην εκτέλεση των καθηκόντων του, διασφαλίζοντας έτσι τον έλεγχο της διαδικασίας από το σύνολο των πιστωτών, από τους πιστωτές όλων των κατηγοριών.

Αρχή έκτη. Εισάγεται η διαδικασία συνδιαλλαγής υπό δικαστική καθοδήγηση και έλεγχο. Στόχος είναι η επίτευξη συμβιβασμού που, όπως είπα και πριν, θα αποτρέπει την πτώχευση των επιχειρήσεων.

Αρχή έβδομη. Τέλος, προβλέπεται ειδική αντιμετώπιση των μικροπτωχεύσεων, δηλαδή, αυτών των πτωχεύσεων των οποίων η αξία της περιουσίας δεν υπερβαίνει το ποσό των 100.000 ευρώ. Και αυτές οι μικροπτωχεύσεις αποτελούν το συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό των πτωχεύσεων. Πρόκειται για μία απλουστευμένη, ταχεία διαδικασία που διασφαλίζει γρήγορη περάτωση της πτώχευσης.

Συμπερασματικά, αγαπητοί συνάδελφοι, δεδομένου ότι έχουν ήδη απαντηθεί σε επίπεδο επιτροπής οι παρατηρήσεις που ακούστηκαν στην Αίθουσα αλλά και της αδυναμίας οποιασδήποτε μεταβολής με την προβλεπόμενη από τον Κανονισμό διαδικασία, ολοκληρώνω με την παρατήρηση ότι ο νέος νόμος μας αντικαθιστά ένα γερασμένο νομοθετικό πλαίσιο που απηχούσε ηθικονομικές αντιλήψεις άλλης εποχής, πεπαλαιωμένες, ότι ο καινούργιος αυτός Πτωχευτικός Κώδικας αρθρώνει ένα απλουστευμένο, σύγχρονο, δίκαιο και λειτουργικό σύστημα ρυθμίσεων, με βάση τη δεύτερη ευκαιρία.

Αυτό είναι -αν θέλετε- το βασικό μήνυμα το οποίο θα θέλαμε σήμερα να περάσουμε στον βιοποικτικό κόσμο, δηλαδή, την αντίληψη ότι και ο επιχειρών έχει τη δυνατότητα -κακά τα ψέματα- χωρίς να υποστεί ηθικό ή οικονομικό ή πραγματικό ως άνθρωπος ακρωτηριασμό -μιλάω βέβαια για τον μη δολίως πτωχεύοντα- να πέσει έξω, να μην έχει την τύχη που είχε ενδεχομένως κάποιος άλλος, αλλά να έχει και τη δυνατότητα να αναπτύξει μία άλλη δραστηριότητα, χωρίς διά βίου να τίθεται στο περιθώ-

ριο.

Πιστεύουμε ότι ο νέος Πτωχευτικός Κώδικας θα προσφέρει σημαντικά οφέλη στην υγιή επιχειρηματικότητα, στην υγιή επιχειρηματική δράση, ιδίως σημειώνω των μικρομεσαίων μονάδων και ότι συγχρόνως θα συμβάλλει στην αντιμετώπιση της ανεργίας, θα συμβάλλει ακόμα στην ενδυνάμωση της οικονομικής ανάπτυξης, θα συμβάλλει στην αναγκαία κοινωνική ισορροπία και συνοχή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Κοσμίδη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα έπαιρνα το λόγο, εάν δεν προσπαθούσε ο κύριος Υπουργός άκομψα και άστοχα να με διαφοροποιήσει από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, ήμουν, είμαι και θα είμαι ΠΑ.ΣΟ.Κ...

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ουδείς το αμφισβητεί αυτό, κύριε συνάδελφε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: ...όχι μόνο για ιδεολογικούς λόγους, αλλά διότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ένα κόμμα όπου ακούγονται όλες οι απόψεις, ζυμώνονται και συντίθενται.

Εάν δεν το ξέρετε, να σας πω ότι ήμουν δίπλα στον Πρωθυπουργό Σημίτη και όμως δημοσίως είχα τολμήσει -από το 1996-1997 ακόμη- και είχα εκφράσει απόψεις, οι οποίες ίσως και σήμερα εμφανίζονται αιρετικές στο πολιτικό στερέωμα, όπως απόψεις για το μοντέλο διακυβέρνησης. Ήμουν και είμαι φανατικά υπέρ ενός μικρού κυβερνητικού σχήματος με είκοσι πέντε το πολύ Υπουργούς, Υφυπουργούς και υπέρ της κατάργησης αρκετών Υπουργείων κ.λπ..

Όλα αυτά τα έλεγα δημοσίως με την προηγούμενη ιδιότητά μου όντας δίπλα στον τότε Πρωθυπουργό.

Στη διαδικασία Αναθεώρησης του Συντάγματος, όντας μέλος της Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος, συνέταξα πέντε προτάσεις, προκειμένου να συγκεντρώσω τις πενήντα υπογραφές που απαιτούνται για να συζητηθούν στην Επιτροπή. Στις δύο απ' αυτές άτυχισα γιατί δεν συγκέντρωσα πενήντα υπογραφές, ίσως λόγω του θέματος, ίσως επειδή δεν είχα το χρόνο. Η μία αφορούσε το ασυμβίβαστο μέλους της Κυβέρνησης και Βουλευτή, κάτι το οποίο υποστηρίζα και με την προηγούμενη ιδιότητά μου. Εκεί μάζεψα είκοσι πέντε υπογραφές. Η άλλη αφορούσε το θέμα των πρόωρων εκλογών -όπου μάζεψα σαράντα πέντε υπογραφές και μου έλειψαν πέντε υπογραφές, δεν είχα το χρόνο- το ποιες οι συνέπειες πρόωρων εκλογών.

Συνέταξα και άλλες τρεις, στις οποίες με ιδιαίτερη ευκολία συγκέντρωσα πενήντα υπογραφές. Η μία αφορούσε την κατάργηση τελείως της έννοιας «τροπολογία», η άλλη το πώς συζητούνται οι προτάσεις νόμων Βουλευτών -είτε της Συμπολίτευσης είτε της Αντιπολίτευσης- και η τρίτη τη διαδικασία των κωδίκων.

Σας βεβαιώνω -μπορεί να σας το βεβαιώσει και ο κ. Τραγάκης, ο οποίος προηδρεύε στην επιτροπή- ότι και οι τρεις αυτές απόψεις με ελάχιστες αποκλίσεις υιοθετήθηκαν απ' όλες τις πτέρυγες των κομμάτων που εκπροσωπούσαν στην επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Τι να το κάνουμε αυτό, όμως, αφού δεν ήλθατε στην Ολομέλεια να τις ψηφίσουμε; Εάν ήσασταν στην Ολομέλεια, θα τις ψηφίζαμε όλες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Στην Ολομέλεια ακόμα και κάποιοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας τις ψήφισαν αυτές τις προτάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Βεβαίως. Και μεγάλος αριθμός μάλιστα.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Άρα;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΚΟΣΜΙΔΗΣ: Όσον αφορά τους κώδικες, η πρότασή μου ήταν οι διοικητικοί κώδικες να συζητούνται με τη συνήθη διαδικασία, όχι και οι δικαστικοί, γιατί θεωρούσα ότι αν έβαζα και τους δικαστικούς δεν θα συγκέντρωνα τις πενήντα υπογραφές. Όμως, πλέον ισχυρίζομαι ότι και οι δικαστικοί κώδικες θα πρέπει να συζητούνται με τη συνήθη διαδικασία.

Και επειδή αναρωτηθήκατε και με ρωτήσατε τότε ήταν λιγό-

τεροι σοφοί και τότε ήταν περισσότεροι, να σας πω –και σας το είπα βέβαια και την ώρα που μιλούσατε– ότι το Σύνταγμα στο άρθρο 76 προβλέπει τη διαδικασία των κωδίκων. Ο Κανονισμός εξειδικεύει τη διάταξη του Συντάγματος. Εάν δεν με απατά η μνήμη μου, σε Σύνταγμα των πρώτων ετών του 20ου αιώνα μπήκε αυτή η διάταξη.

Την εποχή εκείνη, κύριε Υπουργέ –θα έλεγα προπολεμικά, πριν το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο– όποιος Έλληνας νομικός πήγαινε στη Γερμανία για ένα ή δύο χρόνια, επέστρεφε στην Ελλάδα και γινόταν τακτικός καθηγητής στην έδρα, μόνος του. Και όλοι οι καθηγητές που είχα και εγώ ήταν έτσι, δηλαδή προπολεμικά είχαν πάει στη Γερμανία για ένα ή δύο χρόνια και επέστρεψαν καθηγητές.

Αυτό δείχνει πόσο ελάχιστοι ήταν αυτοί που είχαν τη σοφία και τη γνώση να κάνουν κάποιες δουλειές.

Σήμερα, ξέρετε πόσοι είναι οι διδάκτορες της νομικής; Είναι εκατοντάδες, ίσως και υπερχίλιοι πλέον. Πολύς κόσμος μπορεί να ασχοληθεί μ' ένα αντικείμενο Αστικού, Πτωχευτικού, Εμπορικού Δικαίου, ώστε να μην παίρνει τη μορφή κώδικα.

Στο κάτω-κάτω, κύριε Υπουργέ, δεν θα πρέπει να υποβαθμίζετε και τις δυνατότητες των Βουλευτών. Οι Βουλευτές και οι κατά θεματικό αντικείμενο πλέον συνεργάτες τους έχουν την ικανότητα να αξιολογήσουν ένα κείμενο, να συνεισφέρουν στη βελτίωσή του κ.λπ..

Επομένως, δεν θα έπρεπε να πείτε αυτά που είπατε, σε σχέση με τη διαδικασία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Πάντως, κύριε Υπουργέ, εγώ θα ήθελα να επιβεβαιώσω την πραγματικά πολύ σωστή παρουσία του κ. Κοσμίδη στην Επιτροπή για την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Είχε πάρει το λόγο σχεδόν σε όλα τα άρθρα και είχε ουσιαστικές προτάσεις. Όμως, είναι κρίμα που το Π.Α.Σ.Ο.Κ. αποχώρησε από την Ολομέλεια της Βουλής και πολλές απ' αυτές τις προτάσεις, που ήταν πραγματικά σωστές, δεν πέρασαν.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης):

Νομίζω ότι τελικά ήταν άστοχος και άκομπος ο χαρακτηρισμός από τον κ. Κοσμίδη της δικής μου αναφοράς ως τάχα άστοχης και άκομψης.

Κύριε Κοσμίδη, δεν έχω καμμία δυσκολία να αναγνωρίσω ότι ελευθέρως διατυπώνετε τις απόψεις σας και σας τιμώ ιδιαίτερα γι' αυτό. Όμως, δεν σας τιμώ για την ευκολία σας να χαρακτηρίσετε άστοχη και άκομψη την παρέμβασή μου.

Επί της ουσίας ρώτησα αν η σχετική σας παρατήρηση ήταν προσωπική ή του κόμματός σας. Δεν είναι παράδοξο αυτό ούτε θέλησα να κάνω οποιονδήποτε άλλον υπαιτιγόμ. Όλοι γνωρίζουμε τη θέση του καθενός σ' αυτήν την Αίθουσα. Όμως, μην απατάσθε. Χρησιμοποιήσατε το επιχείρημα ότι ήταν προπολεμικά το πρώτον που προβλέφθηκε από το Σύνταγμα η ταχεία διαδικασία ψήφισης των κωδίκων. Μου φαίνεται ότι κακώς κάνετε και ανατρέχετε στο χρόνο που το πρώτον το Σύνταγμα επιχειρεί αυτήν τη ρύθμιση.

Είναι πολύ λογικότερο –τουλάχιστον με τη δική μου λογική– να μας πείτε ποια είναι η τελευταία φορά που αναθεωρήθηκε το Σύνταγμα και παρά ταύτα διατηρείται η διαδικασία των κωδίκων. Σε απόδειξη, δηλαδή, ότι αναγνωρίζεται και στις μέρες μας η ανάγκη πρόβλεψης μιας τέτοιας διαδικασίας. Δεν είναι κάτι το οποίο θεομοθετήθηκε πριν από εκατό χρόνια και ξέμεινε. Είναι κάτι το οποίο έχει εκτιμηθεί εκ νέου πλείστες φορές φορές έκτοτε, και παρά ταύτα η πλειοψηφία της Βουλής εμμένει στην αναγκαιότητα της ρύθμισης.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι αν πράγματι υπάρχει γενικότερη συμφωνία για την κατάργηση της διάταξης, καλό είναι να μην το κουβεντιάσουμε και μάλιστα σε κάποιο νομοσχέδιο, όταν ως εκ περιουσίας γίνεται περίπου η συζήτηση αυτή, αλλά στα αρμόδια όργανα με τις σχετικές διαδικασίες, δηλαδή όταν αναθεωρείται το Σύνταγμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Δριβελέγκας ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Επίσης, η συνάδελφος κ. Ρόζα Βρεττού ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διάρκης Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμου του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας:

α) «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Νιγηρίας για τις Θαλάσσιες Μεταφορές».

β) «Κύρωση της Συμφωνίας για τις Θαλάσσιες Μεταφορές, μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Δημοκρατίας της Κορέας».

Επίσης, θα ήθελα να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Οικονομίας και Οικονομικών, Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση Σύμβασης Παραχώρησης του Έργου της «ΜΕΛΕΤΗ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ-ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ-ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ-ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΔΡΟΜΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ε-65) και ρύθμιση συναφών θεμάτων».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Πτωχευτικός Κώδικας».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Πτωχευτικός Κώδικας» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του άρθρου μόνου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο μόνο με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνεπώς το άρθρο μόνο έγινε δεκτό με τις νομοτεχνικές βελτιώσεις του κυρίου Υπουργού κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο και στο σύνολό του;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολό του κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης: «Πτωχευτικός Κώδικας» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Πτωχευτικός Κώδικας

Άρθρο μόνο

Κυρώνεται ως Κώδικας το ακόλουθο σχέδιο νόμου το οποίο καταρτίστηκε από την ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή που συγκροτήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 του ν. 2145/1993, όπως συμπληρώθηκε με το άρθρο 16 παράγραφος 9 του ν. 3472/2006 (ΦΕΚ 135 Α'):

ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Η ΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ

Ι. Γενική διάταξη

Σκοπός της πτώχευσης

Άρθρο 1.- Η πτώχευση αποσκοπεί στη συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών του οφειλέτη με τη ρευστοποίηση της περιουσίας του ή με άλλο τρόπο που προβλέπεται από σχέδιο αναδιοργάνωσης και ιδίως με τη διατήρηση της επιχείρησής του.

ΙΙ. Προϋποθέσεις και διαδικασία κήρυξης

Υποκειμενικές προϋποθέσεις

Άρθρο 2.- 1. Πτωχευτική ικανότητα έχουν οι έμποροι, καθώς και οι ενώσεις προσώπων με νομική προσωπικότητα που επιδιώκουν οικονομικό σκοπό.

2. Δεν κηρύσσονται σε πτώχευση τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και οι δημόσιοι οργανισμοί.

3. Η παύση της εμπορίας ή της οικονομικής δραστηριότητας ή ο θάνατος δεν κωλύουν την πτώχευση, εφόσον επήλθαν σε χρόνο κατά τον οποίο ο οφειλέτης είχε παύσει τις πληρωμές του. Σε περίπτωση θανάτου του οφειλέτη, η αίτηση για κήρυξη του σε πτώχευση πρέπει να υποβληθεί το αργότερο εντός έτους από το θάνατό του.

Αντικειμενικές προϋποθέσεις

Άρθρο 3.- 1. Σε πτώχευση κηρύσσεται ο οφειλέτης που αδυνατεί να εκπληρώνει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές υποχρεώσεις του κατά τρόπο γενικό και μόνιμο (παύση πληρωμών). Δεν αποτελούν εκπλήρωση των υποχρεώσεων οι πληρωμές που γίνονται με δόλια ή καταστρεπτικά μέσα.

2. Επαπειλούμενη αδυναμία εκπλήρωσης αποτελεί λόγο κήρυξης της πτώχευσης, όταν την κήρυξή της ζητεί ο οφειλέτης.

Αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο- Διαδικασία

Άρθρο 4.- 1. Αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο για την κήρυξη της πτώχευσης είναι το πολυμελές πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου ο οφειλέτης έχει το κέντρο των κύριων συμφερόντων του.

2. Κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος, όπου ο οφειλέτης ασκεί συνήθως τη διοίκηση των συμφερόντων του και είναι αναγνωρίσιμος από τους τρίτους. Για τα νομικά πρόσωπα τεκμαίρεται, μέχρι να αποδειχθεί το αντίθετο, ότι κέντρο των κύριων συμφερόντων είναι ο τόπος της καταστατικής έδρας.

3. Η υπόθεση εκδικάζεται κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 επ. Κ.Πολ.Δ.). Οι παρεμβάσεις, απλές ή κύριες, ασκούνται και με δήλωση που καταχωρείται στα πρακτικά.

Αίτηση πτώχευσης

Άρθρο 5.- 1. Η πτώχευση κηρύσσεται μετά από αίτηση πιστωτή που έχει έννομο συμφέρον, καθώς και μετά από αίτηση του εισαγγελέα πρωτοδικών, εφόσον τούτο δικαιολογείται από λόγους δημόσιου συμφέροντος.

2. Ο οφειλέτης υποχρεούται να υποβάλει, χωρίς υπαίτια βραδύτητα, πάντως το αργότερο μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες, αφότου συντρέξουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 3, αίτηση προς το πτωχευτικό δικαστήριο για την κήρυξη της πτώχευσης.

3. Στην αίτηση πρέπει να αναγράφονται το όνομα, επώνυμο, πατρώνυμο, η επωνυμία, καθώς και η διεύθυνση, όπου ο οφειλέτης έχει την κατοικία του ή κατά περίπτωση το κέντρο των κύριων συμφερόντων του και τις τυχόν δευτερεύουσες εγκαταστάσεις του. Επίσης στην αίτηση πρέπει να αναγράφεται και ο αριθμός του Εμπορικού Μητρώου του οφειλέτη. Επί ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας πρέπει να αναγράφονται τα ανω-

τέρω στοιχεία και ως προς όλους τους ομόρρυθμους εταίρους. Αν τα στοιχεία αυτά δεν έχουν αναγραφεί ή δεν συμπληρώθηκαν, κατά το άρθρο 227 του Κ.Πολ.Δ., η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη.

4. Στην αίτηση επισυνάπτεται σε πρωτότυπο, με ποινή απαράδεκτου αυτής, γραμμάτιο κατάθεσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων πεντακοσίων (500) ευρώ για την αντιμετώπιση των πρώτων εξόδων της πτώχευσης. Το ποσό αναλαμβάνεται από τον σύνδικο με άδεια του εισηγητή. Ο αιτών ικανοποιείται ως ομαδικός πιστωτής για το προκαταβληθέν ποσό. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης ή παραίτησης από το δικόγραφο, επιστρέφεται το ποσό στον αιτούντα.

Απόρριψη της αίτησης

Άρθρο 6.- 1. Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση, εάν δεν συντρέχουν οι υποκειμενικές ή οι αντικειμενικές προϋποθέσεις για την κήρυξη της πτώχευσης.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει επίσης την αίτηση, εφόσον αποδεικνύεται ότι, αν και συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, η περιουσία του οφειλέτη δεν θα επαρκέσει για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας. Σε περίπτωση απόρριψης για την αιτία αυτή, το πτωχευτικό δικαστήριο διατάσσει την καταχώρηση του ονόματος ή της επωνυμίας, κατά περίπτωση, του οφειλέτη στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο, καθώς και στα Μητρώα Πτωχεύσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 8. Η καταχώρηση διαγράφεται μετά πάροδο τριετίας.

3. Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση, εάν αποδειχθεί ότι αυτή ασκείται καταχρηστικά. Καταχρηστική είναι η αίτηση ιδίως, εάν ο πιστωτής την χρησιμοποιεί ως υποκατάστατο διαδικασίας ατομικής ικανοποίησης ή προς επιδίωξη σκοπών άσχετων με την πτώχευση, ως θεσμό συλλογικής εκτέλεσης, καθώς και εάν ο οφειλέτης την υποβάλλει προς το σκοπό δόλιας αποφυγής πληρωμής των χρεών του.

4. Στην περίπτωση που συντρέχουν οι όροι της παραγράφου 3, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση όποιου από τους διαδίκους έχει έννομο συμφέρον, να επιδικάσει αποζημίωση κατ' εκείνου που υπέβαλε την αίτηση.

Απόφαση

Άρθρο 7.- 1. Με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση το πτωχευτικό δικαστήριο διορίζει εισηγητή δικαστή και σύνδικο της πτώχευσης και διατάσσει τη σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας. Ορίζει ημέρα, ώρα και τόπο όπου οι πιστωτές θα συνέλθουν ενώπιον του εισηγητή σε συνέλευση για σύνταξη πίνακα εικαζόμενων πιστωτών και εκλογή της επιτροπής πιστωτών και ορίζει τον τρόπο δημοσιότητας. Με την ίδια απόφαση το πτωχευτικό δικαστήριο ορίζει ημερομηνία σύγκλησης της συνέλευσης των πιστωτών για να αποφασίσει με βάση την έκθεση του συνδίκου κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 70. Η ημερομηνία αυτή δεν πρέπει να απέχει περισσότερο από τέσσερις (4) μήνες από την κήρυξη της πτώχευσης. Οι δύο συνελεύσεις μπορεί να συμπίπτουν. Στην απόφαση αναφέρονται επίσης και τα στοιχεία του οφειλέτη, κατά το άρθρο 5 παράγραφος 3.

2. Στην απόφαση προσδιορίζεται και η ημέρα παύσης των πληρωμών, η οποία δεν μπορεί να απέχει πέραν της διετίας από την ημερομηνία κήρυξης της πτώχευσης ή, σε περίπτωση θανάτου του οφειλέτη, πέραν του έτους πριν το θάνατο. Σε περίπτωση κήρυξης της πτώχευσης, κατά το άρθρο 3 παράγραφος 2, ημέρα παύσης πληρωμών λογίζεται η ημέρα δημοσίευσής της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση.

3. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, με μεταγενέστερη απόφασή του, μετά από αίτηση του συνδίκου, της επιτροπής πιστωτών, πιστωτή και οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον να μεταβάλει το χρόνο παύσης των πληρωμών. Η αίτηση μεταβολής του χρόνου παύσης των πληρωμών είναι απαράδεκτη μετά από την περάτωση της επαλήθευσης των πιστώσεων, κατά το άρθρο 93 και σε κάθε περίπτωση μετά πάροδο έτους από την κήρυξη της πτώχευσης.

4. Επί πτώχευσης ομόρρυθμων ή ετερόρρυθμων εμπορικών

εταιριών, με την ίδια απόφαση με την οποία κηρύσσεται σε πτώχευση η εταιρία, κηρύσσονται σε πτώχευση και τα ομόρρυθμα μέλη της και χωρίς άλλη διατύπωση. Η πτώχευση αστικής εταιρίας με νομική προσωπικότητα ή άλλης ένωσης προσώπων με νομική προσωπικότητα, δεν επιφέρει και τη συμπτώχευση των μελών της.

5. Η απόφαση είναι αμέσως εκτελεστή και δεν επιτρέπεται δικαστική αναστολή της. Είναι δυνατή η προσβολή της με τα ένδικα μέσα της έφεσης και της αναίρεσης που ασκούνται και εκδικάζονται κατά την ίδια διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 επ. Κ.Πολ.Δ.) και απευθύνονται και κατά του συνδίκου.

Δημοσιότητα

Άρθρο 8.- 1. Περιλήψεις των αποφάσεων που κηρύσσουν την πτώχευση ή μεταβάλλουν το χρόνο παύσης των πληρωμών, καθώς και κάθε άλλη πρόσκληση ή πράξη που προβλέπεται στον παρόντα κώδικα, δημοσιεύονται με την επιμέλεια του συνδίκου, του οφειλέτη ή οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, κατά την κρίση του, να διατάξει και πρόσθετες δημοσιεύσεις.

2. Οι αποφάσεις που κηρύσσουν ή ανακαλούν πτώχευση ή διατάσσουν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής, επικυρώνουν τη συμφωνία συνδιαλλαγής, κηρύσσουν τη λύση αυτής, επικυρώνουν ή απορρίπτουν το σχέδιο αναδιοργάνωσης, ακυρώνουν τούτο ή διατάσσουν την ατομική ανατροπή του ή παύουν τις εργασίες της πτωχεύσεως και σε όσες άλλες περιπτώσεις ορίζεται στον παρόντα κώδικα, σημειώνονται στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο.

3. Σε κάθε πρωτοδικείο, στο γραφείο του εισηγητή, τηρείται με επιμέλεια του γραμματέα των πτωχεύσεων Μητρώο Πτωχεύσεων, στο οποίο εγγράφονται τα ονόματα και επί νομικών προσώπων η επωνυμία αυτών που κηρύχθηκαν σε πτώχευση ή ζητήθηκε το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής. Στη μερίδα τους καταχωρείται κάθε περαιτέρω πράξη της διαδικασίας, καθώς και η αποκατάσταση. Τηρείται επίσης και αλφαβητικό ευρετήριο. Στο Πρωτοδικείο Αθηνών τηρείται Γενικό Μητρώο, στο οποίο καταχωρούνται οι άνω μεταβολές για ολόκληρη τη Χώρα. Οι λεπτομέρειες τήρησης των Μητρώων αυτών καθορίζονται με Απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης.

Καταχωρήσεις

Άρθρο 9.- 1. Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση, με επιμέλεια του συνδίκου, καταχωρείται στο υποθηκοφυλακείο ή στο κτηματολόγιο, στο οποίο έχουν καταχωρηθεί εμπράγματα δικαιώματα του οφειλέτη επί ακινήτων.

2. Σε περίπτωση εκποίησης ή αποδέσμευσης των ακινήτων αυτών από τον σύνδικο, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτησή του, διατάσσει τη διαγραφή της καταχώρησης αυτής.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και σε μητρώα πλοίων ή αεροσκαφών, επί των οποίων ο οφειλέτης έχει εμπράγματα δικαιώματα, καθώς και σε δημόσια βιβλία στα οποία καταχωρούνται κατά το νόμο άλλα περιουσιακά στοιχεία.

III. Εξασφαλιστικά μέτρα

Προληπτικά μέτρα

Άρθρο 10.- 1. Μετά την υποβολή της αίτησης για κήρυξη του οφειλέτη σε πτώχευση, ο πρόεδρος του αρμόδιου κατά το άρθρο 4 δικαστηρίου, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682 επ. Κ.Πολ.Δ.), μετά από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να διατάξει όποιο μέτρο κρίνει αναγκαίο για να αποτραπεί κάθε επιζήμια για τους πιστωτές μεταβολή της περιουσίας του οφειλέτη ή μείωση της αξίας της, μέχρι να δημοσιευθεί η απόφαση επί της αίτησης για κήρυξη της πτώχευσης. Ο πρόεδρος μπορεί, ιδίως, να απαγορεύσει οποιαδήποτε διάθεση περιουσιακού στοιχείου από τον οφειλέτη ή προς αυτόν, να διατάξει την αναστολή των ατομικών διώξεων των πιστωτών, να ορίσει μεσεγγυούχο. Η απόφαση

υποβάλλεται στη δημοσιότητα του άρθρου 8.

2. Τα διατασσόμενα μέτρα παύουν αυτοδικαίως με την έκδοση της απόφασης του δικαστηρίου επί της αίτησης για κήρυξη της πτώχευσης.

Σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας

Άρθρο 11.- 1. Ο γραμματέας των πτωχεύσεων γνωστοποιεί αμέσως στον ειρηνοδίκη τη διάταξη της απόφασης για τη σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας. Η γνωστοποίηση γίνεται με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο, ακόμη και με τηλεομοιότυπο ή τηλεγράφημα. Αρμόδιος για τη σφράγιση είναι ο ειρηνοδίκης του τόπου όπου βρίσκονται τα πράγματα, ο οποίος υποχρεούται να εκτελέσει τη σφράγιση εντός είκοσι τεσσάρων (24) ωρών με την παρουσία του συνδίκου ή και χωρίς αυτή. Σε κάθε περίπτωση ο ειρηνοδίκης, μόλις πληροφορηθεί με οποιονδήποτε τρόπο την κήρυξη της πτώχευσης οφείλει να ενεργήσει τη σφράγιση και χωρίς να έχει ειδοποιηθεί από τον γραμματέα.

2. Ο ειρηνοδίκης μπορεί να επιτρέψει να παραλειφθεί η σφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας, αν κατά την κρίση του η απογραφή είναι δυνατόν να περατωθεί εντός μιας (1) ημέρας.

3. Ο ειρηνοδίκης θέτει τις σφραγίδες στις θύρες και τα παράθυρα του καταστήματος του οφειλέτη και των λοιπών ακινήτων του, καθώς και επί των κινητών του που βρίσκονται εκτός κλειστού χώρου, ώστε να μην είναι δυνατή η είσοδος στα ακίνητα ή η αφαίρεση κινητών, χωρίς την καταστροφή των σφραγίδων.

4. Δεν μπορεί να σφραγιστεί η κατοικία του οφειλέτη και της οικογένειάς του ή τα κινητά που κατά το άρθρο 953 παράγραφος 3 του Κ.Πολ.Δ. είναι ακατάσχετα. Επίσης εξαιρούνται από τη σφράγιση και παραδίδονται αμέσως στον σύνδικο τα πράγματα που εξαιρέθηκαν από τη σφράγιση κατά το άρθρο 67, καθώς και τα εμπορικά βιβλία του οφειλέτη και τα βραχυπρόθεσμα αξιόγραφα ή αυτά που πρέπει να γίνουν αποδεκτά από τρίτο ή για τα οποία πρέπει να ληφθούν συντηρητικά μέτρα. Τα εμπορικά βιβλία θεωρούνται από τον ειρηνοδίκη και βεβαιώνεται με συνοπτική έκθεση η κατάσταση τους, τα δε αξιόγραφα περιγράφονται ακριβώς στην έκθεση.

5. Για τη σφράγιση συντάσσεται από τον ειρηνοδίκη έκθεση, στην οποία αναφέρεται η περιγραφή των χώρων, όπου τέθηκαν οι σφραγίδες, τα σημαντικά έγγραφα και οι διαθέσιμες που τυχόν ανευρέθηκαν, τα τυχόν εξαιρεθέντα από τη σφράγιση πράγματα και καταχωρείται κάθε ισχυρισμός ή αντίρρηση των προσώπων που παρευρέθηκαν στη σφράγιση και κάθε τι που μπορεί να έχει σημασία για την πτώχευση και υπέπεσε στην αντίληψη του ειρηνοδίκη.

6. Η σφράγιση μισθωμένου από τον οφειλέτη εμπορικού καταστήματος, αποθήκης ή άλλου χώρου για την άσκηση της επιχειρησής του δεν εμποδίζει την εκτέλεση δικαστικής απόφασης που διατάσσει για οποιονδήποτε λόγο την απόδοση του μισθίου στον εκμισθωτή. Μεσεγγυούχος των πραγμάτων που τυχόν ευρεθούν στο μίσθιο είναι ο εκμισθωτής, μέχρι να παραληφθούν αυτά από τον σύνδικο και εφαρμόζονται σχετικά οι διατάξεις του άρθρου 956 παράγραφος 4 του Κ.Πολ.Δ..

IV. Αντίκλητοι-έξοδα-προθεσμίες

Αντίκλητοι, κοινοποιήσεις

Άρθρο 12.- 1. Ο οφειλέτης που κηρύχθηκε σε πτώχευση και η επιτροπή πιστωτών οφείλουν με δήλωσή τους προς τον γραμματέα των πτωχεύσεων να ορίσουν ως αντίκλητό τους πρόσωπο που κατοικεί στην έδρα του πτωχευτικού δικαστηρίου.

2. Όπου προβλέπονται επιδόσεις, κοινοποιήσεις, γνωστοποιήσεις ή ειδοποιήσεις προς τον οφειλέτη ή την επιτροπή πιστωτών, αυτές γίνονται μόνο προς τον αντίκλητο που έχει νομίμως διορισθεί και πάντοτε εγγράφως. Αν δεν έχει διορισθεί αντίκλητος, η ειδοποίηση των εν λόγω γίνεται με κάθε πρόσφορο μέσο, ακόμη και τηλεφωνικώς από τον γραμματέα των πτωχεύσεων, ο οποίος βεβαιώνει τούτο ενυπογράφως πάνω στο φάκελο της πτώχευσης.

Τα δικαστικά έξοδα

Άρθρο 13.- Στις πτωχευτικές δίκες τα έξοδα επιβάλλονται

πάντοτε σε βάρος της πτωχευτικής περιουσίας, αν ενεργήθηκαν προς το συμφέρον της.

Οι προθεσμίες

Άρθρο 14.- 1. Οι κοινοποιήσεις, επιδόσεις και ειδοποιήσεις, αν δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό στον παρόντα κώδικα, γίνονται πριν τρεις (3) ημέρες.

2. Στις προθεσμίες που κατά τον παρόντα κώδικα ορίζονται σε ημέρες δεν υπολογίζονται οι ημέρες αργίας, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται και τα Σάββατα. Η παρούσα παράγραφος δεν ισχύει για τις προθεσμίες των ενδίκων μέσων και ενδίκων βοηθημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ

I. Συνέπειες της πτώχευσης ως προς τον οφειλέτη

Στερήσεις

Άρθρο 15.- Ο οφειλέτης φυσικό πρόσωπο από την κήρυξη της πτώχευσης στερείται μόνο εκείνων των δικαιωμάτων του προσωπικής φύσεως, που προβλέπουν ειδικές διατάξεις νόμων.

Πτωχευτική περιουσία

Άρθρο 16.- 1. Η πτωχευτική περιουσία περιλαμβάνει το σύνολο της περιουσίας που ανήκει στον οφειλέτη κατά την κήρυξη της πτώχευσης, οπουδήποτε και αν βρίσκεται.

2. Δεν ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία τα κατά το κοινό δικονομικό δίκαιο ή άλλες διατάξεις ακατάσχετα ή εξαιρούμενα με ειδικές διατάξεις νόμων.

3. Στην πτωχευτική περιουσία ανήκουν τα εμπορικά βιβλία και στοιχεία του οφειλέτη που αφορούν την επιχείρησή του. Η υποχρέωση διατήρησής τους, σύμφωνα με το νόμο, δεν θίγεται.

4. Εάν μεταξύ των συζύγων ισχύει το σύστημα κοινοκτημοσύνης, η κοινή περιουσία καταλαμβάνεται από την πτωχευτική απαλλοτρίωση ως χωριστή περιουσία και από αυτήν ικανοποιούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 1408-1409 του Αστικού Κώδικα και υπό τις προϋποθέσεις των διατάξεων αυτών.

5. Στην πτωχευτική περιουσία δεν περιλαμβάνεται η περιουσία που αποκτά ο οφειλέτης μετά την κήρυξη της πτώχευσης. Κατ' εξαίρεση, τόκοι και άλλες περιοδικές παροχές, καθώς και παρεπόμενες αξιώσεις ή δικαιώματα και αν ακόμη γεννώνται ή αναπτύσσονται μετά την κήρυξη της πτώχευσης, ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία, εφόσον προέρχονται από ενοχή ή κύριο δικαίωμα που υπήρχε πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

Πτωχευτική απαλλοτρίωση

Άρθρο 17.- 1. Ο οφειλέτης από την κήρυξη της πτώχευσης στερείται αυτοδικαίως της διοίκησης (διαχείρισης και διάθεσης) της περιουσίας του (πτωχευτική απαλλοτρίωση), την οποία ασκεί μόνος ο σύνδικος. Μετά την κήρυξη της πτώχευσης, πράξεις διαχείρισης ή διάθεσης στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας από τον οφειλέτη ή προς αυτόν, χωρίς τη σύμπραξη του συνδίκου, είναι ανενεργείς και απαγορεύεται να καταχωρηθούν σε δημόσια βιβλία οποιασδήποτε φύσεως, χωρίς τη γραπτή έγκριση του συνδίκου.

2. Με την επιφύλαξη ειδικών ρυθμίσεων, αν ο οφειλέτης διέθεσε περιουσιακά στοιχεία κατά την ημέρα κήρυξης της πτώχευσης, τεκμαίρεται ότι η διάθεση έγινε μετά την κήρυξη.

3. Η πτωχευτική απαλλοτρίωση αίρεται σε όσες περιπτώσεις ο παρών κώδικας προβλέπει.

4. Ο οφειλέτης δεν νομιμοποιείται μετά την κήρυξη της πτώχευσης σε δίκες που αφορούν την πτωχευτική περιουσία. Μόνο σε περίπτωση κατεπείγοντος και αδράνειας του συνδίκου νομιμοποιείται, κατ' εξαίρεση, στη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την προστασία της πτωχευτικής περιουσίας. Σε κάθε περίπτωση, ο οφειλέτης έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει προσθέτως στις δίκες που διεξάγει ο σύνδικος.

Ανάθεση στον οφειλέτη

Άρθρο 18.- 1. Όταν η πτώχευση κηρύσσεται με αίτηση του οφειλέτη, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση αυτού, να του αναθέσει τη διοίκηση (διαχείριση και διάθεση) της πτωχευτικής περιουσίας, με ή χωρίς περιοριστικούς όρους, πάντοτε με τη σύμπραξη του συνδίκου, αν η ανάθεση αυτή είναι προς το συμφέρον των πιστωτών και συναινεί στην ανάθεση η επιτροπή πιστωτών.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση του συνδίκου ή της επιτροπής πιστωτών, να αφαιρέσει από τον οφειλέτη τη διοίκηση της πτωχευτικής περιουσίας, αν τούτο επιβάλλει το συμφέρον των πιστωτών. Στην περίπτωση αυτή το δικαίωμα διοίκησης περιέρχεται στον σύνδικο.

3. Οι αποφάσεις για ανάθεση ή αφαίρεση, κατά τις παράγραφους 1 και 2, του δικαιώματος διοίκησης είναι εκ του νόμου εκτελεστές και υποβάλλονται στη δημοσιότητα του άρθρου 8.

Περιορισμός προς διατήρηση του ενεργητικού

Άρθρο 19.- 1. Μέχρι την έγκριση του κατά τα άρθρα 107 επ. σχεδίου αναδιοργάνωσης, άλλως μέχρι την ένωση των πιστωτών, απαγορεύεται η διάθεση στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης χωρίς την άδεια του εισηγητή, που χορηγείται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

2. Αν συντρέχουν όλως εξαιρετικές περιστάσεις, όπως προφανής κίνδυνος ουσιαστικής μείωσης της αξίας της επιχείρησης του οφειλέτη ή ύπαρξη ιδιαίτερα ευνοϊκής προσφοράς, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από έκθεση του εισηγητή και αφού ακουσθεί ο σύνδικος και η επιτροπή πιστωτών, μπορεί να αποφασίσει την εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου, με ανάλογη εφαρμογή της διαδικασίας και τις διακρίσεις του άρθρου 135.

Υποχρέωση ενημέρωσης και συνεργασίας

Άρθρο 20.- 1. Ο οφειλέτης έχει υποχρέωση να ενημερώνει τον σύνδικο και να συνεργάζεται μαζί του για οποιοδήποτε θέμα σχετίζεται με την πτώχευση. Η ίδια υποχρέωση βαρύνει και τους κατά την προηγούμενη της κήρυξης της πτώχευσης διετία πληρεξούσιους του οφειλέτη, πλην των δικηγόρων του, εκτός αν υπάρχει συναίνεση του οφειλέτη.

2. Ο οφειλέτης υποχρεούται να θέσει στη διάθεση του συνδίκου τα τηρούμενα από αυτόν εμπορικά βιβλία και στοιχεία, υποχρεωτικά και μη, που αφορούν την επιχείρησή του.

II. Συνέπειες της πτώχευσης ως προς τους πιστωτές

Πτωχευτικός πιστωτής

Άρθρο 21.- 1. Πτωχευτικοί πιστωτές είναι εκείνοι που κατά την κήρυξη της πτώχευσης έχουν κατά του οφειλέτη γεννημένη και δικαστικώς επιδίδωμη χρηματική ενοχική απαίτηση και ειδικότερα εκείνοι των οποίων:

α. η απαίτηση δεν διασφαλίζεται με προνόμιο ή εμπράγματη ασφάλεια (ανέγγυοι πιστωτές)·

β. η απαίτηση ικανοποιείται προνομιακά από το σύνολο της πτωχευτικής περιουσίας (γενικοί προνομιούχοι πιστωτές)·

γ. η απαίτηση εξασφαλίζεται με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματη ασφάλεια επί συγκεκριμένου αντικειμένου της πτωχευτικής περιουσίας (ενέγγυοι πιστωτές)·

δ. η απαίτηση ικανοποιείται από την πτωχευτική περιουσία μετά από την ικανοποίηση των ανέγγυων πιστωτών (πιστωτές μειωμένης εξασφάλισης).

2. Ο πτωχευτικός πιστωτής μπορεί να επιδιώξει την ικανοποίηση των απαιτήσεών του μόνο μέσω της πτωχευτικής διαδικασίας, εκτός εάν στον παρόντα κώδικα ορίζεται διαφορετικά.

Απαιτήσεις υπό αίρεση

Άρθρο 22.- 1. Απαιτήσεις υπό διαλυτική αίρεση, για όσο χρόνο η αίρεση δεν πληρούται, θεωρούνται ως μη τελούσες υπό αίρεση. Σε περίπτωση πλήρωσης της αίρεσης κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας, ο πιστωτής υποχρεούται να επιστρέψει τα τυχόν καταβληθέντα σ' αυτόν.

2. Απαιτήσεις υπό αναβλητική αίρεση κατατάσσονται στον κατά το άρθρο 153 πίνακα διανομής τυχαία, κατ' ανάλογη

εφαρμογή του άρθρου 978 Κ.Πολ.Δ..

Μη ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις

Άρθρο 23.- 1. Οι κατά την κήρυξη της πτώχευσης μη ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις κατά του οφειλέτη, πλην εκείνων των ενέγγυων πιστωτών, θεωρούνται ότι έληξαν. Οι μη ληξιπρόθεσμες άτοκες απαιτήσεις μειώνονται κατά το ποσό του νόμιμου τόκου που αντιστοιχεί στο διάστημα από την κήρυξη της πτώχευσης μέχρι την πραγματική λήξη τους ως προς αυτόν.

2. Οι απαιτήσεις των ενέγγυων πιστωτών καθίστανται απαιτήσεις κατά την πραγματική λήξη τους.

Παύση τοκογονίας

Άρθρο 24.- 1. Από την κήρυξη της πτώχευσης οι απαιτήσεις των πιστωτών που δεν είναι εξασφαλισμένες με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματο δικαίωμα παύουν να παράγουν νόμιμους ή συμβατικούς τόκους. Η παύση της τοκογονίας δεν ισχύει για τους συνοφειλέτες και τους εγγυητές.

2. Το κατά τα άρθρα 107 επ. σχέδιο αναδιοργάνωσης μπορεί να έχει ως περιεχόμενο και την καταβολή, ολική ή μερική, των τόκων που έπαυσαν να παράγονται λόγω κήρυξης της πτώχευσης.

Αναστολή των ατομικών καταδιώξεων

Άρθρο 25.- 1. Με επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 26, από την κήρυξη της πτώχευσης αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεων τους. Ιδίως απαγορεύεται η έναρξη ή συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης, η άσκηση αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών, η συνέχιση των δικών επ' αυτών, η άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων, η έκδοση πράξεων διοικητικής ή φορολογικής φύσεως, ή η εκτέλεσή τους σε στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας.

2. Πράξεις κατά παράβαση της κατά την παράγραφο 1 αναστολής είναι απολύτως άκυρες.

Ρυθμίσεις για τους ενέγγυους πιστωτές

Άρθρο 26.- 1. Πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις εξασφαλίζονται με ειδικό προνόμιο ή εμπράγματο ασφαλεία επί αντικειμένου της πτωχευτικής περιουσίας, ικανοποιούνται αποκλειστικά από τη ρευστοποιήσή του σύμφωνα με τις ισχύουσες γενικές διατάξεις, εκτός εάν ο παρών κώδικας προβλέπει διαφορετικά. Οι ενέγγυοι πιστωτές ικανοποιούνται από το σύνολο της πτωχευτικής περιουσίας, μόνο σε περίπτωση που παραιτηθούν από το προνόμιο ή την ασφαλεία τους.

2. Με την επιφύλαξη των αναφερομένων στις παραγράφους 3 έως 6, η αναστολή των ατομικών διώξεων δεν ισχύει ως προς τους ενέγγυους πιστωτές σχετικά με τα ανωτέρω υπέγγυα στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας.

3. Από την έκδοση της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση, μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης των ενέγγυων πιστωτών επί περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, τα οποία συνδέονται λειτουργικά και άμεσα με την επιχειρηματική δραστηριότητά του ή με παραγωγική μονάδα ή εκμετάλλευση του οφειλέτη, αναστέλλονται μέχρι την έγκριση του κατά τα άρθρα 107 επ. σχεδίου αναδιοργάνωσης, άλλως μέχρι την κατά το άρθρο 84 απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών ως προς τον τρόπο εξακολούθησης των εργασιών της πτώχευσης. Σε κάθε περίπτωση, η αναστολή δεν επεκτείνεται πέραν των δέκα (10) μηνών από την κήρυξη της πτώχευσης, με την παρέλευση των οποίων η αναστολή αίρεται αυτοδικαίως. Πράξεις ατομικών διώξεων των ενέγγυων πιστωτών κατά παράβαση της αναστολής της παρούσας παραγράφου είναι απολύτως άκυρες.

4. Η κατά την παράγραφο 3 αναστολή δεν επεκτείνεται στα υπέγγυα αντικείμενα που ανήκουν σε εγγυητές, συνοφειλέτες και τρίτους οφειλέτες ή ανήκουν στον οφειλέτη, αλλά δεν συνδέονται λειτουργικά και άμεσα με την επιχειρηματική του δραστηριότητα, παραγωγική μονάδα ή εκμετάλλευσή του.

5. Αν αποφασιστεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 84, η εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου, αναστέλλονται μέχρι

πέρατος της διαδικασίας αυτής και οι ατομικές διώξεις των ενέγγυων πιστωτών και μόνο ως προς τα κατά την παράγραφο 3 εδάφιο πρώτο περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη. Στην περίπτωση αυτή δεν ισχύει ο χρονικός περιορισμός του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 3.

6. Οι ανωτέρω διατάξεις δεν θίγουν τις ειδικές ρυθμίσεις για αναγκαστική εκτέλεση των συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας.

Οφειλέτες εις ολόκληρον

Άρθρο 27.- 1. Επί οφειλής εις ολόκληρον ο πιστωτής έχει δικαίωμα, εάν κηρυχθεί σε πτώχευση τουλάχιστον ένας από τους συνοφειλέτες, να απαιτήσει από κάθε συνοφειλέτη την πλήρη ικανοποίηση της απαίτησής του, εάν κατέστη απαιτητή κατά την πραγματική λήξη της. Σε περίπτωση υπερκάλυψης της απαίτησής του, αποδίδει το επιπλέον σε εκείνον τον συνοφειλέτη που θα είχε δικαίωμα αναγωγής κατά των άλλων.

2. Συνοφειλέτης εις ολόκληρον και εγγυητής δεν μπορούν να συμμετάσχουν στην πτώχευση συνοφειλέτη ή πρωτοφειλέτη αντίστοιχα, με βάση απαίτηση που θα αποκτούσαν στο μέλλον λόγω ικανοποίησης από αυτούς του πιστωτή, εκτός αν ο πιστωτής αυτός δεν έχει αναγγείλει την απαίτησή του.

III. Συνέπειες πτώχευσης ως προς τις συμβάσεις

Διατήρηση ισχύος

Άρθρο 28.- Οι κατά την κήρυξη της πτώχευσης εκκρεμείς αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, στις οποίες συμβαλλόμενος είναι ο οφειλέτης, διατηρούν την ισχύ τους, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα.

Δικαίωμα επιλογής

Άρθρο 29.- 1. Ο σύνδικος, με την άδεια του εισηγητή, έχει το δικαίωμα να εκπληρώσει τις εκκρεμείς συμβάσεις, υποκαθιστώντας την ομάδα των πιστωτών στη θέση του οφειλέτη, και να απαιτήσει την εκπλήρωση από τον αντισυμβαλλόμενο. Στην περίπτωση αυτή ο τελευταίος καθίσταται ομαδικός πιστωτής.

2. Εάν ο σύνδικος δεν ασκήσει το δικαίωμα εκπλήρωσης μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την υποβολή της έκθεσής του, ο αντισυμβαλλόμενος δικαιούται να τάξει σ' αυτόν εύλογη προθεσμία προς άσκηση του δικαιώματος επιλογής. Εάν ο σύνδικος δεν απαντήσει εντός της εύλογης προθεσμίας που έταξε ο αντισυμβαλλόμενος ή εάν αρνηθεί την εκπλήρωση, ο αντισυμβαλλόμενος δικαιούται να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση και να απαιτήσει αποζημίωση λόγω μη εκπλήρωσης, ικανοποιούμενος ως πτωχευτικός πιστωτής.

3. Το δικαίωμα του συνδίκου για εκπλήρωση ή μη αφορά εκκρεμείς αμφοτεροβαρείς συμβάσεις, για τις οποίες ο σύνδικος έχει λάβει γνώση, ιδίως αυτές που περιλαμβάνονται σε κατάσταση που του έχει εγχειρίσει ο οφειλέτης.

Συμβάσεις που συνάπτονται από τον σύνδικο

Άρθρο 30.- Απαιτήσεις από συμβάσεις που συνάπτονται από τον σύνδικο ικανοποιούνται ως ομαδικές.

Συμβάσεις που λύονται ή διατηρούνται

Άρθρο 31.- 1. Συμβάσεις διαρκούς χαρακτήρα διατηρούν την ισχύ τους, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στο νόμο ή τη σύμβαση.

2. Η κήρυξη της πτώχευσης αποτελεί λόγο λύσης των συμβάσεων προσωπικού χαρακτήρα, στις οποίες ο οφειλέτης είναι συμβαλλόμενος μέρος, καθώς και εκείνων η λύση των οποίων επέρχεται ή μπορεί να επέλθει από ειδική διάταξη νόμου.

Δικαίωμα καταγγελίας

Άρθρο 32.- 1. Τα οριζόμενα στο άρθρο 31 δεν θίγουν το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης που προβλέπει ο νόμος ή η σύμβαση.

2. Επίσης δεν θίγονται τα δικαιώματα του αντισυμβαλλόμενου μέρους για λύση της σύμβασης, με βάση ρήτρα που επιτρέπει τη λύση της σε περίπτωση πτώχευσης του άλλου μέρους

ή υπαγωγής του σε διαδικασία συλλογικής εκτέλεσης.

Μεταβίβαση της συμβατικής σχέσης

Άρθρο 33.- 1. Ο σύνδικος δικαιούται να μεταβιβάσει σε τρίτο τη συμβατική σχέση, στην οποία συμβαλλόμενο μέρος είναι ο οφειλέτης. Η μεταβίβαση επιτρέπεται ανεξάρτητα από την ύπαρξη συμβατικών όρων που την αποκλείουν ή την περιορίζουν, αν η μεταβίβαση είναι συμφέρουσα για τους πιστωτές και συναινεί ο αντισυμβαλλόμενος του οφειλέτη.

2. Σε άρνηση του αντισυμβαλλόμενου να συναινέσει, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση του συνδίκου, μπορεί να εγκρίνει τη μεταβίβαση υπό τους όρους:

- α) ότι ο σύνδικος επέλεξε τη συνέχιση της σύμβασης,
- β) ότι ο τρίτος έχει τη δυνατότητα να εκτελέσει τις απορρέουσες από αυτήν υποχρεώσεις του οφειλέτη και
- γ) ότι ο αντισυμβαλλόμενος δεν βλάπτεται από τη μεταβίβαση.

Με την έκδοση της απόφασης που εγκρίνει τη μεταβίβαση, ο τρίτος θεωρείται υποκατασταθείς στα εκ της συμβάσεως δικαιώματα και υποχρεώσεις του οφειλέτη.

Συμβάσεις εργασίας

Άρθρο 34.- 1. Με την κήρυξη της πτώχευσης δεν λύεται η σύμβαση εργασίας.

2. Ο σύνδικος, εφόσον ο οφειλέτης είναι εργοδότης, μπορεί να λύσει τη σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, με καταγγελία. Η πτώχευση αποτελεί σπουδαίο λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου ή έργου. Για το κύρος της καταγγελίας της σύμβασης εργασίας αορίστου χρόνου δεν απαιτείται η καταβολή αποζημίωσης.

3. Σε περίπτωση που η κατά το άρθρο 70 έκθεση του συνδίκου προβλέπει βιωσιμότητα της επιχείρησης, ο σύνδικος, ο οφειλέτης και η επιτροπή πιστωτών, μπορούν χωριστά ο καθένας ή από κοινού να ζητήσουν από τον εισηγητή τη διατήρηση των αναγκαίων θέσεων εργασίας μέχρι την έγκριση ή απόρριψη από το πτωχευτικό δικαστήριο του κατά τα άρθρα 107 επ. σχεδίου αναδιοργάνωσης.

4. Οι απαιτήσεις των μισθωτών από μισθούς και λοιπές παροχές που γεννήθηκαν πριν την κήρυξη της πτώχευσης, καθώς και κάθε συναρτώμενη με την καταγγελία απαίτησή τους, όπως ιδίως αποζημίωση εκ του νόμου, αποτελούν πτωχευτικές απαιτήσεις, για τις οποίες οι μισθωτοί ικανοποιούνται ως πτωχευτικοί πιστωτές κατά τις ειδικότερες περί κατατάξεως των πιστωτών διατάξεις του παρόντος κώδικα.

5. Μισθωτός που πραγματικά συνεχίζει να παρέχει ή παρέχει την εργασία του μετά την κήρυξη της πτώχευσης, λόγω συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας από τον οφειλέτη ή τον σύνδικο, για τους μισθούς και τις συναφείς παροχές, ικανοποιείται ως ομαδικός πιστωτής.

Επιφύλαξη κυριότητας

Άρθρο 35.- 1. Εάν πριν την κήρυξη της πτώχευσης, ο οφειλέτης είχε πωλήσει κινητό πράγμα με επιφύλαξη κυριότητας μέχρις αποπληρωμής του τιμήματος και το είχε παραδώσει στον αγοραστή, η κήρυξη της πτώχευσης δεν αποτελεί λόγο λύσεως της σύμβασης ή υπαναχώρησης από αυτήν και ούτε εμποδίζει τον αγοραστή να αποκτήσει την κυριότητα του πωληθέντος, κατά τα συμφωνηθέντα.

2. Εάν πριν την κήρυξη της πτώχευσης, ο οφειλέτης είχε αγοράσει κινητό πράγμα με επιφύλαξη κυριότητας του πωλητή και είχε παραλάβει το πράγμα, η κήρυξη της πτώχευσης δεν θίγει τα δικαιώματα του πωλητή που απορρέουν από την επιφύλαξη κυριότητας. Ο πωλητής δικαιούται να τάξει προθεσμία στον σύνδικο, προκειμένου να ασκήσει το κατά το άρθρο 29 δικαίωμα επιλογής. Εάν ο σύνδικος αρνηθεί την εκπλήρωση, ο πωλητής έχει δικαίωμα αποχωρισμού του πράγματος από την πτωχευτική περιουσία, χωρίς ανάγκη προηγούμενης υπαναχώρησης. Ο πωλητής δικαιούται να ασκήσει το δικαίωμά του αυτό μόνο μετά την υποβολή της κατά το άρθρο 70 έκθεσης του συνδίκου.

Συμψηφισμός

Άρθρο 36.- 1. Η κήρυξη της πτώχευσης δεν θίγει το δικαίωμα του πιστωτή να προτείνει συμψηφισμό ανταπίτησής του προς την αντίστοιχη απαίτηση του οφειλέτη, εφόσον οι προϋποθέσεις του συμψηφισμού συνέτρεξαν πριν την κήρυξη της πτώχευσης. Οι απαγορεύσεις συμψηφισμού, όπου ισχύουν, εφαρμόζονται και στην πτώχευση.

2. Ο συμψηφισμός απαιτήσεων που προκύπτουν από συναλλαγές σε εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, ρυθμίζεται όπως η κείμενη νομοθεσία προβλέπει.

3. Ο συμψηφισμός απαιτήσεων που προκύπτουν από εντολές μεταβίβασης επί συστημάτων διακανονισμού πληρωμών και διακανονισμού χρηματοπιστωτικών μέσων, καθώς και με βάση ρήτρες εκκαθαριστικού συμψηφισμού, στο πλαίσιο συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας, γίνεται κατά τις ειδικές περί αυτών ρυθμίσεις.

IV. Αποχωρισμός και πτωχευτική διεκδίκηση

Δικαίωμα αποχωρισμού

Άρθρο 37.- 1. Όποιος επικαλείται εμπράγματο ή ενοχικό δικαίωμα σε αντικείμενο που δεν ανήκει στον οφειλέτη, δικαιούται να ζητήσει τον αποχωρισμό του από την πτωχευτική περιουσία και την παράδοσή του σ' αυτόν, με αίτησή του προς τον σύνδικο. Η απόδοση από τον σύνδικο γίνεται μόνο μετά από άδεια του εισηγητή. Αν η αίτηση δεν γίνει δεκτή, η αξίωση προς αποχωρισμό ασκείται κατά του συνδίκου με βάση τις γενικές διατάξεις που ισχύουν ανάλογα με τη φύση του αντικειμένου του οποίου ζητείται ο αποχωρισμός.

2. Εάν το αντικείμενο, του οποίου μπορούσε να ζητηθεί ο αποχωρισμός, κατά την παράγραφο 1, έχει εκποιηθεί από τον οφειλέτη σε τρίτο, χωρίς δικαίωμα, πριν την κήρυξη της πτώχευσης, ή μετά την κήρυξή της από τον σύνδικο, ο δικαιούχος σε αποχωρισμό μπορεί να απαιτήσει την εκχώρηση της απαίτησης κατά του τρίτου στην αντιπαροχή, εάν αυτή ακόμα οφείλεται ή τον αποχωρισμό της αντιπαροχής από την πτωχευτική περιουσία, εάν αυτή διατηρεί την ταυτότητά της.

3. Εάν ο αποχωρισμός, κατά τις προηγούμενες παραγράφους, είναι αδύνατος, ο δικαιούχος συμμετέχει στην πτωχευτική διαδικασία ως πτωχευτικός πιστωτής με βάση την αξία του αντικειμένου.

4. Επί καταπιστευτικής μεταβίβασης κυριότητας κινητού με διατήρηση της νομής από τον οφειλέτη, ο πιστωτής, ως κύριος του πράγματος, δικαιούται σε αποχωρισμό του.

Πτωχευτική διεκδίκηση

Άρθρο 38.- 1. Δικαίωμα διεκδίκησης έχει εκείνος που πριν την κήρυξη της πτώχευσης παρέδωσε εμπορεύματα στον οφειλέτη λόγω παρακαταθήκης προς πώληση ή για να πωληθούν για λογαριασμό του, εφόσον αυτά, κατά την κήρυξη της πτώχευσης, βρίσκονται στην πτωχευτική περιουσία του οφειλέτη αναλλοίωτα εν όλω ή εν μέρει.

2. Εάν τα εμπορεύματα της παραγράφου 1 έχουν πωληθεί και το τίμημα οφείλεται κατά την κήρυξη της πτώχευσης, ο παραγωγέας - παρακαταθέτης διεκδικεί ευθέως αυτό στα χέρια του αγοραστή.

3. Ο δικαιούχος διεκδικεί αξιόγραφο, τα οποία πριν την κήρυξη της πτώχευσης είχε αποστείλει στον οφειλέτη για να εισπραχθούν ή να διατεθούν για καθορισμένες πληρωμές, εφόσον αυτά κατά την κήρυξη της πτώχευσης βρίσκονται στα χέρια του οφειλέτη αυτούσια.

Διεκδίκηση πωλητή

Άρθρο 39.- 1. Δικαίωμα διεκδίκησης έχει εκείνος που πριν την κήρυξη της πτώχευσης είχε πωλήσει εμπορεύματα στον οφειλέτη, τα οποία κατά την κήρυξη της πτώχευσης δεν έχουν ακόμα περιέλθει στην κατοχή του οφειλέτη ή τρίτου που ενεργεί για λογαριασμό του και εφόσον το τίμημα οφείλεται εν όλω ή εν μέρει.

2. Αν στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου ο πωλητής κατέχει το πράγμα, έχει δικαίωμα επίσχεσης αυτού.

Άσκηση της διεκδίκησης

Άρθρο 40.- 1. Επί της αίτησης διεκδίκησης αποφαίνεται ο σύνδικος με σύμφωνη γνώμη του εισηγητή. Αν υπάρχει αντίρρηση από τον σύνδικο ή πιστωτή, αποφαίνεται το πτωχευτικό δικαστήριο.

2. Στις περιπτώσεις του άρθρου 39 ο σύνδικος δικαιούται να ασκήσει το κατά τις διατάξεις του άρθρου 29 δικαίωμα επιλογής.

V. Πτωχευτική ανάκληση**Κανόνες**

Άρθρο 41.- Πράξεις του οφειλέτη που διενεργήθηκαν εντός του χρόνου που περιλαμβάνεται από την παύση των πληρωμών μέχρι την κήρυξη της πτώχευσης (ύποπτη περίοδος) και είναι επιζήμιες για την ομάδα των πιστωτών ανακαλούνται ή μπορούν να ανακληθούν από τον σύνδικο κατά τις διατάξεις των επόμενων άρθρων.

Πράξεις υποχρεωτικής ανάκλησης

Άρθρο 42.- Λογίζονται ότι είναι επιζήμιες και ανακαλούνται οι ακόλουθες πράξεις:

α) Δωρεές και χαριστικές γενικά δικαιοπραξίες, καθώς και αυτές στις οποίες η αντιπαροχή που έλαβε ο οφειλέτης ήταν δυσανάλογα μικρή σε σχέση με τη δική του παροχή. Εξαιρούνται οι συνθήκες δωρεές που γίνονται για λόγους κοινωνικής ευπρέπειας ή από λόγους ηθικού καθήκοντος, καθώς και πράξεις από ελευθεριότητα που διενεργήθηκαν από τον οφειλέτη σε εκπλήρωση νομικής υποχρέωσης και παροχές προς οικονομική ή επαγγελματική αποκατάσταση των τέκνων του, εφόσον οι παροχές είναι ανάλογες προς την περιουσιακή του κατάσταση και δεν επέφεραν ουσιαστική ελάττωση της περιουσίας του οφειλέτη.

β) Πληρωμές μη ληξιπρόθεσμων χρεών.

γ) Πληρωμές ληξιπρόθεσμων χρεών με άλλο τρόπο και όχι με μετρητά ή με τη συμφωνηθείσα παροχή.

δ) Σύσταση εμπράγματης ασφάλειας, συμπεριλαμβανόμενης και της εγγραφής προσημείωσης υποθήκης ή παροχή άλλων ασφαλειών ενοχικής φύσεως για προϋπάρχουσες υποχρεώσεις, για την εξασφάλιση των οποίων ο οφειλέτης δεν είχε αναλάβει αντίστοιχη υποχρέωση ή για την εξασφάλιση νέων υποχρεώσεων που αναλήφθηκαν από τον οφειλέτη σε αντικατάσταση εκείνων που προϋπήρχαν.

Πράξεις δυνητικής ανάκλησης

Άρθρο 43.- 1. Κάθε αμφοτεροβαρής πράξη του οφειλέτη ή πληρωμή από αυτόν ληξιπρόθεσμων χρεών του που έγινε μετά την παύση των πληρωμών και πριν την κήρυξη της πτώχευσης, μπορεί να ανακληθεί, εάν ο αντισυμβαλλόμενος κατά τη διενέργεια της πράξης γνώριζε ότι ο οφειλέτης είχε παύσει τις πληρωμές του και η πράξη ήταν επιζήμια για την ομάδα των πιστωτών.

2. Τεκμαίρεται η γνώση του αντισυμβαλλομένου, εάν κατά τη διενέργεια της πράξης ήταν σύζυγος του οφειλέτη ή συγγενής εξ αίματος μέχρι και τρίτου βαθμού ή εξ αγχιστείας μέχρι δεύτερου βαθμού ή πρόσωπο με το οποίο ο οφειλέτης συζούσε το τελευταίο έτος πριν τη διενέργεια της πράξης. Επί αντισυμβαλλόμενου νομικού προσώπου το τεκμήριο της γνώσης αφορά τα ως άνω πρόσωπα, εφόσον κατά τη διενέργεια της πράξης είχαν την ιδιότητα του ιδρυτή ή διοικητή ή διευθυντή ή διχειριστή του. Το τεκμήριο δεν ισχύει, εάν η ανακλητική αγωγή εγερθεί μετά την παρέλευση έτους από την κήρυξη της πτώχευσης.

Δόλια βλάβη των πιστωτών

Άρθρο 44.- Πράξεις του οφειλέτη που διενεργήθηκαν την τελευταία πενταετία πριν την κήρυξη της πτώχευσης, με δόλο αυτού να ζημιώσει τους πιστωτές του ή να ωφελήσει ορισμένους σε βάρος άλλων, ανακαλούνται, εάν ο τρίτος με τον οποίο συμβλήθηκε, κατά το χρόνο της διενέργειας της πράξης γνώριζε το δόλο του οφειλέτη.

Εξαιρούμενες πράξεις

Άρθρο 45.- Δεν ανακαλούνται:

α) Συνηθισμένες πράξεις της επαγγελματικής ή επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη που διενεργήθηκαν κάτω από κανονικές συνθήκες και μέσα στα όρια των συνήθων συναλλαγών του.

β) Πράξεις του οφειλέτη που ρητά ο νόμος τις εξαιρεί από την εφαρμογή των ρυθμίσεων περί ανάκλησης, ακυρότητας ή ακυρωσίας πράξεων που έγιναν μέσα στην ύποπτη περίοδο.

γ) Πράξεις που διενεργούνται από τον οφειλέτη κατά το στάδιο εκπλήρωσης του σχεδίου αναδιοργάνωσης, σε περίπτωση επαναφοράς σε εκκαθάριση λόγω αδυναμίας εκπλήρωσης.

δ) Παροχή του οφειλέτη, για την οποία ο αντισυμβαλλόμενος κατέβαλε άμεσα ισοδύναμη αντιπαροχή σε μετρητά.

Ειδικές ρυθμίσεις επί χρηματοοικονομικών συναλλαγών

Άρθρο 46.- 1. Το κύρος ή το ανακλητό εκκαθάρισης που συντελέστηκε ή της παροχής εξασφάλισης στα πλαίσια των συναλλαγών σε χρηματιστηριακή αγορά παραγώγων, ρυθμίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν στη σχετική χρηματιστηριακή αγορά.

2. Το κύρος ή το ανακλητό των συμφωνιών παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας με βάση τέτοιες συμφωνίες ρυθμίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν για τις σχετικές συμφωνίες.

3. Το κύρος ή το ανακλητό του συμφητισμού, των πληρωμών ή συναλλαγών αυτών που συμμετέχουν σε σύστημα πληρωμών ή διακανονισμού ή σε χρηματαγορά ρυθμίζεται από τις διατάξεις που ισχύουν για τις σχετικές συναλλαγές.

Πληρωμή χρηματοοργάνων

Άρθρο 47.- Επί πληρωμής χρηματοοργάνων από τον οφειλέτη μέσα στην ύποπτη περίοδο, η ανακλητική αξίωση μπορεί να στραφεί μόνον κατά του εκδότη συναλλαγματικής και του πρώτου οπισθογράφου γραμματίου σε διαταγή και επιταγής και μόνον εφόσον αυτοί γνώριζαν ότι κατά το χρόνο έκδοσης ή οπισθογράφησης αντίστοιχα του χρηματοοργάνου, ο πληρωτής επί συναλλαγματικής ή ο εκδότης επί γραμματίου σε διαταγή και επιταγής είχε παύσει τις πληρωμές του.

Δικαστική απόφαση - Νομιμοποίηση

Άρθρο 48.- 1. Οι πράξεις που έγιναν στην ύποπτη περίοδο ανακαλούνται με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου.

2. Την ανακλητική αξίωση ασκεί ο σύνδικος. Μπορεί να την ασκήσει και πιστωτής, εφόσον είχε ζητήσει εγγράφως από τον σύνδικο την άσκησή της για συγκεκριμένη πράξη και για συγκεκριμένο νόμιμο λόγο και ο σύνδικος δεν την άσκησε μέσα σε δύο (2) μήνες από τη λήψη του γραπτού αιτήματος του πιστωτή.

3. Η ανακλητική αγωγή απευθύνεται κατ' εκείνου ή εκείνων που είχαν λάβει μέρος στην υπό ανάκληση πράξη, καθώς και κατά των κληρονόμων ή άλλων καθολικών διαδόχων τους ή του κακόπιστου ειδικού διαδόχου.

4. Η ανάκληση δεν εμποδίζεται εκ του λόγου ότι για την υπό ανάκληση πράξη έχει εκδοθεί τίτλος εκτελεστός ή το εξ αυτής δικαίωμα αποκτήθηκε μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης.

Συνέπειες της απόφασης

Άρθρο 49.- 1. Όποιος με ανακαλούμενη πράξη απέκτησε περιουσιακό στοιχείο του οφειλέτη, υποχρεούται να το επαναμεταβιβάσει στην πτωχευτική περιουσία. Εάν η αυτούσια επαναμεταβίβαση δεν είναι δυνατή, η υποχρέωση ρυθμίζεται από τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού, εφαρμοζόμενες αναλόγως.

2. Ο λήπτης δωρεάς υποχρεούται να επιστρέψει μόνο τον πλουτισμό, εκτός εάν γνώριζε ή κατά τις περιστάσεις μπορούσε να γνωρίζει ότι με τη χαριστική παροχή επέρχεται ζημία της ομάδας των πιστωτών.

3. Αν το πτωχευτικό δικαστήριο κρίνει ότι αυτός που συμβλήθηκε με τον οφειλέτη ενήργησε κακόπιστα, μπορεί να τον υποχρεώσει σε αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε από την

πράξη στην ομάδα των πιστωτών.

Αξιώσεις του αντισυμβαλλομένου

Άρθρο 50.- 1. Εάν με την ανακαλούμενη παροχή είχε εξοφληθεί απαίτηση, με την επαναμεταβίβασή της η απαίτηση επανέρχεται σε ισχύ.

2. Σε περίπτωση ανάκλησης αμφοτεροβαρούς πράξης, ο αντισυμβαλλόμενος, εφόσον επιστρέφει την παροχή, έχει αξίωση στην αντιπαροχή του ως ομαδικός πιστωτής, εάν η αντιπαροχή εξακολουθεί να διατηρεί την ταυτότητά της στην πτωχευτική περιουσία ή η τελευταία αυξήθηκε κατά την αξία της αντιπαροχής, άλλως ικανοποιείται ως πτωχευτικός πιστωτής.

Παραγραφή της ανακλητικής αξίωσης

Άρθρο 51.- Η ανακλητική αξίωση παραγράφεται με την παρέλευση ενός (1) έτους από την ημέρα που ο σύνδικος έλαβε γνώση της πράξης και σε κάθε περίπτωση μετά παρέλευση δύο (2) ετών από την κήρυξη της πτώχευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ

I. Γενική διάταξη

Τα όργανα της πτώχευσης

Άρθρο 52.- Τα όργανα της πτώχευσης είναι: το πτωχευτικό δικαστήριο, ο εισηγητής, ο σύνδικος, η συνέλευση των πιστών και η επιτροπή πιστωτών.

II. Το πτωχευτικό δικαστήριο

Αρμοδιότητα

Άρθρο 53.- Πτωχευτικό δικαστήριο είναι το πολυμελές πρωτοδικείο που κήρυξε την πτώχευση (άρθρο 4). Ασκεί την ανώτατη εποπτεία στη διεύθυνση των εργασιών της πτώχευσης. Έχει αρμοδιότητα να δικάζει τις διαφορές που ειδικά ορίζονται στον παρόντα κώδικα, αλλά και όσες αναφύονται από την πτώχευση και λόγω της κήρυξής της.

Διαδικασία

Άρθρο 54.- 1. Το πτωχευτικό δικαστήριο δικάζει κάθε υπόθεση που υπάγεται σ' αυτό, χωρίς εξαίρεση, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρα 741 επ. Κ.Πολ.Δ.). Οι παρεμβάσεις (πρόσθετες ή κύριες) ενώπιόν του ασκούνται και με δήλωση που καταχωρείται στα πρακτικά.

2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, οι υποθέσεις ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου προσδιορίζονται εντός είκοσι (20) ημερών και η κλήτευση γίνεται προ δέκα (10) ημερών, η δε απόφαση εκδίδεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών από τη συζήτηση.

Ανακοπή, έφεση και αναίρεση

Άρθρο 55.- Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, οι αποφάσεις του πτωχευτικού δικαστηρίου υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας, έφεση, καθώς και αναίρεση μόνο για τους λόγους του άρθρου 559 αριθ. 1 και 19 του Κ.Πολ.Δ.. Δεν υπόκεινται σε ανακοπή ερημοδικίας ή έφεση ή αναίρεση οι αποφάσεις του δικαστηρίου περί διορισμού ή αντικατάστασης του εισηγητή ή του συνδίκου και περί χορήγησης βοηθημάτων προς τον οφειλέτη ή την οικογένειά του.

Πτωχευτική ανακοπή

Άρθρο 56.- Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση, καθώς και εκείνη που μεταβάλλει χρόνο παύσης των πληρωμών, υπόκεινται σε ανακοπή. Η ανακοπή απευθύνεται κατά του συνδίκου και ασκείται ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση από τον οφειλέτη και οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευσή της απόφασης στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών.

Αίτηση ανάκλησης

Άρθρο 57.- 1. Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση μπορεί να ανακληθεί μετά από αίτηση του οφειλέτη από το δικαστήριο που κήρυξε την πτώχευση, εφόσον ικανοποιήθηκαν ή συναινούν οι πιστωτές που μετείχαν στη διαδικασία κήρυξης της πτώχευσης, καθώς και εκείνοι που προκύπτουν από το φάκελο. Η ικανοποίηση και η συναίνεση των πιστωτών αποδεικνύεται μόνο εγγράφως, με βεβαιωμένη τη γνησιότητα της υπογραφής τους από δημόσια αρχή. Η απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση μπορεί να ανακληθεί και με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον ή με πρόταση του εισηγητή, αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 758 Κ.Πολ.Δ.. Για το παραδεκτό της συζήτησης της αίτησης ανάκλησης πρέπει να προσκομίζεται στο πτωχευτικό δικαστήριο έκθεση του εισηγητή.

2. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί μέχρι την περάτωση της πτώχευσης κατά το άρθρο 164. Η απόφαση για την ανάκληση, μετά από αίτηση του οφειλέτη κατά την παράγραφο 1 εδάφιο α', έχει αναδρομική ισχύ και από τη δημοσίευσή της η πτώχευση θεωρείται ότι δεν κηρύχθηκε ποτέ. Η ανάκληση κατά την παράγραφο 1 εδάφιο γ' δεν έχει αναδρομική ισχύ, εκτός αν το ορίσει ειδικά το πτωχευτικό δικαστήριο.

3. Σε κάθε περίπτωση, από την ανάκληση δεν θίγονται οι πράξεις που έγκυρα ενεργήθηκαν κατά τη διάρκεια της ισχύος της πτωχευτικής απόφασης.

4. Η περί ανακλήσεως απόφαση δημοσιεύεται και στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών. Ανακοπή ερημοδικίας και τριτανakoπή ασκούνται εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από της δημοσίευσής αυτής. Κατά τα λοιπά, ισχύουν τα προβλεπόμενα στις διατάξεις των άρθρων 756 επ. Κ.Πολ.Δ..

III. Ο εισηγητής

Ορισμός εισηγητή

Άρθρο 58.- 1. Εισηγητής στην πτώχευση ορίζεται πρωτοδικής που υπηρετεί στο πρωτοδικείο. Στα πρωτοδικεία Αθηνών, Πειραιά και Θεσσαλονίκης, εισηγητής των πτωχεύσεων ορίζεται για δύο (2) δικαστικά έτη, με απόφαση της ολομέλειάς τους, ένας ή δύο από τους προέδρους πρωτοδικών που υπηρετούν σ' αυτά, κατ' αποκλειστική απασχόληση. Στα λοιπά πρωτοδικεία, ο εισηγητής ορίζεται με την απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου. Με τον ίδιο τρόπο αντικαθίσταται ο εισηγητής.

2. Επί πτώχευσης ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρίας, εισηγητής ορίζεται ο ίδιος για την εταιρία και τα ομόρρυθμα μέλη της που συμπτωχεύουν.

Καθήκοντα του εισηγητή επί της διοίκησης της πτώχευσης

Άρθρο 59.- 1. Ο εισηγητής οφείλει αμέσως μετά την κήρυξη της πτώχευσης να μεριμνήσει για την ειδοποίηση του συνδίκου περί του διορισμού του. Έχει καθήκον να επιτηρεί και να επιταχύνει τις εργασίες της πτώχευσης, να διατάσσει όλα τα κατεπείγοντα μέτρα προς διασφάλιση της πτωχευτικής περιουσίας και προεδρεύει στη συνέλευση των πιστωτών.

2. Επιβλέπει το έργο του συνδίκου και, αν συντρέχει σχετική περίπτωση, μπορεί να ζητήσει την αντικατάστασή του. Παρέχει στον σύνδικο, μετά από συναίνεση της επιτροπής πιστωτών, την άδεια εμπορίας ή εκποίησης εμπορευμάτων και εν γένει κινήσεων της πτώχευσης, όπου προβλέπεται στον παρόντα κώδικα.

3. Σε κάθε περίπτωση ο εισηγητής έχει και τις αρμοδιότητες που ειδικά ορίζονται στον παρόντα κώδικα, αλλά και για κάθε πράξη αναγκαία στα πλαίσια και για την εκπλήρωση των καθηκόντων και αρμοδιοτήτων που του παρέχονται με τον παρόντα κώδικα, έστω και αν ειδικά δεν προβλέπονται σ' αυτόν.

Διατάξεις του εισηγητή

Άρθρο 60.- 1. Ο εισηγητής με διάταξή του παρέχει τις προβλεπόμενες από τον παρόντα κώδικα άδειες και αποφασίζει, εντός τριών (3) ημερών, επί όλων των διενέξεων του συνδίκου με την επιτροπή πιστωτών, με τους πιστωτές και τους λοιπούς εμπλεκόμενους στη διαδικασία της πτώχευσης και σε κάθε

άλλη περίπτωση που έχει αρμοδιότητα κατά τον παρόντα κώδικα.

2. Κατά των διατάξεων αυτών του εισηγητή, καθώς και επί των διενέξεων του ίδιου με το σύνδικο, την επιτροπή πιστωτών ή πιστωτή ή με άλλους εμπλεκόμενους στην πτώχευση, επιτρέπεται, σε αυτούς που έχουν έννομο συμφέρον, η προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Η προσφυγή, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, ασκείται εντός είκοσι (20) ημερών από την έκδοση της διάταξης και εκδικάζεται εντός οκτώ (8) ημερών, το δε πτωχευτικό δικαστήριο αποφαινεται επ' αυτής αμετακλήτως, εντός δέκα (10) ημερών από τη συζήτηση. Η προσφυγή στο πτωχευτικό δικαστήριο δεν αναστέλλει την εκτέλεση των διατάξεων του εισηγητή, μπορεί όμως ο πρόεδρος του πτωχευτικού δικαστηρίου, μετά από αίτηση του προσφεύγοντος, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 682 επ. Κ.Πολ.Δ.).

3. Επί των διενέξεων που φέρονται ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, ο εισηγητής είναι υποχρεωμένος να υποβάλλει πάντοτε σχετική έκθεση, χωρίς την οποία είναι απαράδεκτη η συζήτηση.

Ανακριτικά καθήκοντα του εισηγητή

Άρθρο 61.- Ο εισηγητής μπορεί να εξετάσει ανωμοτί τον οφειλέτη και ενόρκως τους αντιπροσώπους και υπαλλήλους του, σχετικά με ό,τι αφορά τη σύνταξη του ισολογισμού και τις περιστάσεις και τις αιτίες της πτώχευσης. Αντίγραφα των καταθέσεων διαβιβάζει ο εισηγητής και προς τον αρμόδιο εισαγγελέα, αν συντρέχει περίπτωση ποινικής ευθύνης κάποιου προσώπου.

Επιβολή κυρώσεων κατά του οφειλέτη

Άρθρο 62.- 1. Αν ο οφειλέτης αρνείται να εμφανιστεί, εφόσον ειδοποιηθεί νόμιμα πριν δύο (2) ημέρες, ενώπιον του συνδίκου ή του εισηγητή, ο εισηγητής επιβάλλει σ' αυτόν ποινή τάξεως από πεντακόσια (500) έως δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ υπέρ του Ταμείου Νομικών που εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ. Σε περίπτωση υποτροπής, εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 169 του Ποινικού Κώδικα.

2. Ο εισηγητής μπορεί να διατάξει τα αναγκαία κατά την κρίση του μέτρα, προς εξασφάλιση της παρουσίας του πτωχού και σύμπραξής του, όπου απαιτείται, κατά την πτωχευτική διαδικασία.

IV. Ο σύνδικος

Ποιος διορίζεται σύνδικος

Άρθρο 63.- 1. Σύνδικος διορίζεται δικηγόρος που έχει τουλάχιστον πενταετή υπηρεσία και κατοικεί στην έδρα του πτωχευτικού δικαστηρίου, από κατάλογο που καταρτίζεται από τον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο για κάθε ημερολογιακό έτος, με βάση αιτήσεις των ενδιαφερόμενων δικηγόρων. Αν δεν καταρτιστεί κατάλογος, ισχύει αυτός του προηγούμενου έτους και αν δεν υπάρχει καθόλου κατάλογος, το πτωχευτικό δικαστήριο επιλέγει ελεύθερα το πρόσωπο του συνδίκου.

2. Σύνδικος δεν διορίζεται αυτός που συνδέεται με τον οφειλέτη, και επί νομικών προσώπων με τα φυσικά πρόσωπα, που αποτελούν τη διοίκησή τους, με συγγένεια εξ αίματος ή αγχιστείας σε ευθεία γραμμή απεριόριστα ή υιοθεσία και εκ πλάγιου μέχρι τέταρτου βαθμού ή είναι ή υπήρξαν σύζυγοι ή μητρήρες αυτών.

Δικαίωμα αποποίησης

Άρθρο 64.- 1. Ο σύνδικος αμέσως ειδοποιείται για το διορισμό του με κάθε μέσο, ακόμη και τηλεφωνικά, από τον γραμματέα των πτωχέσεων. Ο γραμματέας σημειώνει ενυπόγραφα την ειδοποίηση πάνω στο φάκελο της πτώχευσης. Εντός των επόμενων δύο (2) ημερών από την ειδοποίηση αυτή, ο σύνδικος δικαιούται να δηλώσει εγγράφως προς τον εισηγητή ότι αποποιείται το διορισμό του, εκθέτοντας και τους σχετικούς λόγους. Ο εισηγητής απευθύνεται αμέσως προς το πτωχευτικό

δικαστήριο για διορισμό νέου συνδίκου.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο με την απόφαση διορισμού νέου συνδίκου αποφαινεται συγχρόνως, αν η αποποίηση οφείλεται σε ασυμβίβαστα του άρθρου 63 παράγραφος 2 ή σε σπουδαίο λόγο. Αν δεν συμβαίνει τούτο, ο σύνδικος που παραιτήθηκε δεν μπορεί να διοριστεί σύνδικος για τα επόμενα τρία (3) έτη.

Δημοσιεύσεις πρόσκλησης προς τους πιστωτές

Άρθρο 65.- Ο σύνδικος έχει υποχρέωση να επιμεληθεί για τη δημοσίευση, σύμφωνα με το άρθρο 8, περίληψης της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση, με πρόσκληση των πιστωτών να συνέλθουν ενώπιον του εισηγητή στον οριζόμενο στην απόφαση τόπο και χρόνο, για τη σύνταξη του πίνακα εικαζόμενων πιστωτών και τον ορισμό επιτροπής πιστωτών. Αν ο σύνδικος βραδύνει, η δημοσίευση γίνεται με επιμέλεια του εισηγητή. Αν ματαιωθεί η συνέλευση, για οποιονδήποτε λόγο, η ημερομηνία σύγκλησης της επόμενης συνέλευσης ορίζεται με απλή πράξη του εισηγητή, η οποία δημοσιεύεται κατά τον ίδιο τρόπο.

Συντηρητικά μέτρα

Άρθρο 66.- 1. Ο σύνδικος είναι υποχρεωμένος να εγγράψει αμέσως τις υποθήκες και προσημειώσεις για τις οποίες υπάρχουν τίτλοι κατά οφειλετών της πτώχευσης και να ζητεί από το πτωχευτικό δικαστήριο τη λήψη κάθε αναγκαίου μέτρου προς εξασφάλιση της πτωχευτικής περιουσίας.

2. Ο σύνδικος εγγράφει ατελώς, υπέρ της ομάδας των πιστωτών, υποθήκες επί όλων των ακινήτων της πτωχευτικής περιουσίας με τίτλο την περίληψη της απόφασης που κήρυξε την πτώχευση και τον διόρισε που συνοδεύεται από έκθεση του, όπου περιγράφονται τα ακίνητα επί των οποίων ζητεί την εγγραφή και αναφέρει το κατά την κρίση του εικαζόμενο συνολικό ύψος των προς ασφάλεια πιστώσεων.

Εκποίηση πραγμάτων που υπόκεινται σε φθορά κ.λπ.

Άρθρο 67.- 1. Ο σύνδικος μπορεί να ζητήσει από τον εισηγητή να επιτρέψει να εξαιρεθούν από τη σφράγιση και να παραδοθούν σ' αυτόν, όσα πράγματα υπόκεινται σε άμεση φθορά ή υποτίμηση της αξίας τους ή η διατήρησή τους είναι δαπανηρή. Τα πράγματα αυτά απογράφονται και εκτιμώνται αμέσως από τον σύνδικο, ενώπιον του αρμόδιου για τη σφράγιση ειρηνοδίκη, ο οποίος προσυπογράφει την έκθεση.

2. Ο οφειλέτης ειδοποιείται με οποιοδήποτε μέσο, ακόμη και τηλεφωνικώς περί του αιτήματος αυτού του συνδίκου και δικαιούται να προβάλλει τις τυχόν αντιρρήσεις του ενώπιον του εισηγητή εντός της επόμενης ημέρας από την ειδοποίησή του.

3. Αν ο εισηγητής χορηγήσει τη σχετική άδεια, ο τόπος και χρόνος της πώλησης των πραγμάτων γνωστοποιείται με τοιχοκόλληση στο κατάστημα του πτωχευτικού δικαστηρίου.

Αποσφράγιση - απογραφή

Άρθρο 68.- 1. Ο σύνδικος μέσα σε τρεις (3) ημέρες από το διορισμό του και εφόσον έχει ολοκληρωθεί η σφράγιση, ζητεί από τον ειρηνοδίκη την αποσφράγιση της πτωχευτικής περιουσίας και προβαίνει στην απογραφή της. Ο οφειλέτης καλείται πριν δύο (2) ημέρες, να παρευρίσκεται κατά την αποσφράγιση και απογραφή. Αν ο οφειλέτης έχει αποβιώσει, στη θέση αυτού καλούνται οι κληρονόμοι του.

2. Η απογραφή γίνεται από τον σύνδικο με την παρουσία του ειρηνοδίκη. Ο σύνδικος μπορεί με την άδεια του εισηγητή να προσλάβει βοηθό της εκλογής του για τη σύνταξη της απογραφής και την εκτίμηση των πραγμάτων. Περί της απογραφής και της εκτίμησης των πραγμάτων συντάσσεται από το σύνδικο έκθεση που υπογράφεται από τον ίδιο, τον ειρηνοδίκη και τα άλλα παρόντα πρόσωπα. Οι σφραγίδες αφαιρούνται διαδοχικά, ανάλογα με την πορεία της απογραφής και κάθε διακοπή αναφέρεται στην έκθεση και υπογράφεται από όλους τους ανωτέρω. Εντός της επόμενης ημέρας από την περάτωση της απογραφής, η έκθεση κατατίθεται στον εισηγητή και όποιος έχει έννομο συμφέρον λαμβάνει από τον γραμματέα αμέσως ατελώς αντίγραφο.

3. Μόλις περατωθεί η απογραφή, τα βιβλία και τα λοιπά

έγγραφα, τα χρεόγραφα, εμπορεύματα, τα χρήματα και όλα τα πράγματα γενικά της πτώχευσης παραδίδονται στον σύνδικο, ο οποίος βεβαιώνει την παράδοση επί του εγγράφου της εκθέσεως απογραφής, αν ήδη δεν έχουν παραδοθεί σ' αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 67.

Ενημέρωση εισηγητή

Άρθρο 69.- Ο σύνδικος, με βάση τα στοιχεία της απογραφής και όσα άλλα έχει στη διάθεσή του, υποβάλλει προς τον εισηγητή το συντομότερο ειδική αναφορά για την κατάσταση της πτωχευτικής περιουσίας και περί του τρόπου συνέχισης των εργασιών της πτώχευσης.

Έκθεση του συνδίκου

Άρθρο 70.- 1. Ο σύνδικος υποχρεούται να υποβάλει στη συνέλευση των πιστωτών έκθεση σχετικά με την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη και των αιτίων της πτώχευσης, τις προοπτικές διατήρησης της επιχείρησης, εν όλω ή εν μέρει, τις δυνατότητες βιωσιμότητας της και υπαγωγής του οφειλέτη σε σχέδιο αναδιοργάνωσης και τις κατά περίπτωση προβλεπόμενες συνέπειες ως προς την ικανοποίηση των πιστωτών.

2. Η έκθεση του συνδίκου γνωστοποιείται υποχρεωτικά, τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν τη συνέλευση των πιστωτών στον εισηγητή, στον οφειλέτη, στην επιτροπή πιστωτών και σε εκπρόσωπο των εργαζομένων, προκειμένου να τοποθετηθούν επ' αυτής.

Διατροφή του οφειλέτη και της οικογένειάς του

Άρθρο 71.- Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από πρόταση του συνδίκου και έκθεση του εισηγητή, μπορεί να επιτρέψει την καταβολή του αναγκαίου χρηματικού ποσού προς τον οφειλέτη για τη διατροφή αυτού και της οικογένειάς του. Ο οφειλέτης καλείται στο πτωχευτικό δικαστήριο σε κάθε περίπτωση.

Επιστολές και άλλα μέσα επικοινωνίας του οφειλέτη

Άρθρο 72.- Ο σύνδικος λαμβάνει γνώση των επιστολών, τηλεγραφημάτων, τηλεομοιοτυπωμάτων και μηνυμάτων μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που απευθύνονται προς τον οφειλέτη, εφόσον κατά την κρίση του έχουν σχέση με την πτώχευση. Ο οφειλέτης καλείται πάντοτε προ δύο (2) ημερών να παρευρίσκεται κατά την αποσφράγισή τους. Ο σύνδικος παραδίδει προς τον οφειλέτη όσες επιστολές κ.λπ. είναι άσχετες με την πτώχευση και είναι υποχρεωμένος σε κάθε περίπτωση να τηρεί εχεμύθεια, διαφορετικά τιμωρείται κατά το άρθρο 371 του Ποινικού Κώδικα.

Είσπραξη απαιτήσεων - κατάθεση και ανάληψη χρημάτων

Άρθρο 73.- 1. Ο σύνδικος επιμελείται για την είσπραξη των απαιτήσεων της πτώχευσης. Ανοίγει ειδικό έντοκο λογαριασμό σε πιστωτικό ίδρυμα που λειτουργεί νόμιμα στη Ελλάδα στο όνομα του τελούντος σε πτώχευση οφειλέτη και στον οποίο λογαριασμό γίνεται ρητή και εμφανής αναφορά ότι ο οφειλέτης τελεί σε κατάσταση πτώχευσης, όπου καταθέτει τα χρήματα που υπήρχαν στο ταμείο ή σε οποιονδήποτε λογαριασμό του οφειλέτη ή εισπράχθηκαν από αυτόν κατά την άσκηση των καθηκόντων του. Εντός τριμήνου από την κατάθεση ο σύνδικος πρέπει να προσκομίζει τη σχετική απόδειξη καταθέσεως στον εισηγητή.

2. Κατάθεση από τον σύνδικο οποιουδήποτε χρηματικού ποσού της πτώχευσης σε ατομικό λογαριασμό του ή λογαριασμό τρίτου αποτελεί υπεξαίρεση που δώκεται και τιμωρείται κατά τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα.

3. Ο ειδικός λογαριασμός κινείται από τον σύνδικο μόνο μετά από άδεια του εισηγητή. Επί πίνακα διανομής που κηρύχθηκε εκτελεστός, σύμφωνα με το άρθρο 153 παράγραφος 2, ο εισηγητής μπορεί να ορίσει ότι τα χρήματα θα αποδοθούν απευθείας στους δικαιούχους.

Συμβιβασμός επί απαιτήσεων

Άρθρο 74.- 1. Ο σύνδικος μπορεί να συνάψει συμβιβασμό,

κατά τους όρους του Αστικού Κώδικα (άρθρο 871), για κάθε αξίωση ενοχική ή εμπράγματη που έχει ο οφειλέτης έναντι τρίτων ή οι τρίτοι έναντι του οφειλέτη. Για το συμβιβασμό συνάπτεται συμφωνία μεταξύ του συνδίκου και του άλλου μέρους, με πρακτικό ενώπιον του γραμματέα των πτωχεύσεων και υποβάλλεται αμέσως προς επικύρωση στον εισηγητή.

2. Ο οφειλέτης και η επιτροπή των πιστωτών προσκαλούνται να λάβουν γνώση της συμφωνίας της παραγράφου 1 και δικαιούνται να προβάλλουν τις τυχόν αντιρρήσεις τους ενώπιον του εισηγητή εντός τριών (3) ημερών.

3. Αν η αξία του αντικειμένου του συμβιβασμού δεν υπερβαίνει το ποσό της αρμοδιότητας του μονομελούς πρωτοδικείου, ο εισηγητής τον επικυρώνει ο ίδιος ή αρνείται την επικύρωσή του. Κατά της απόφασης του εισηγητή επιτρέπεται στον σύνδικο, στον αντισυμβαλλόμενο, στον οφειλέτη, στην επιτροπή πιστωτών ή σε οποιονδήποτε πιστωτή, προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

4. Αν η αξία του αντικειμένου του συμβιβασμού υπερβαίνει το ανωτέρω ποσό, ο εισηγητής συντάσσει αιτιολογημένη έκθεση και υποβάλλει το συμβιβασμό στο πτωχευτικό δικαστήριο προς επικύρωση ή μη. Κατά της απόφασης του πτωχευτικού δικαστηρίου επιτρέπεται στα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου έφεση. Το εφετείο αποφαινεται αμετακλήτως.

Πρόσληψη προσώπων με ειδικές γνώσεις

Άρθρο 75.- Ο σύνδικος, σε περίπτωση που για την προώθηση των εργασιών της πτώχευσης απαιτούνται ειδικές γνώσεις τεχνικής, οικονομικής, λογιστικής ή άλλης φύσεως, τις οποίες δεν διαθέτει ο ίδιος, μπορεί, μετά από σύμφωνη γνώμη του εισηγητή, να προσλάβει, με οποιαδήποτε συμβατική σχέση (εργασίας, έργου κ.λπ.), τα απαιτούμενα προς υποβοήθηση του έργου του τρίτα πρόσωπα ή τον οφειλέτη, των οποίων η αμοιβή θα καθοριστεί, κατ' έυλογη κρίση, από το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από πρόταση του εισηγητή.

Εξέταση εμπορικών βιβλίων - ισολογισμός

Άρθρο 76.- 1. Ο σύνδικος εξετάζει τα εμπορικά βιβλία και λοιπά στοιχεία του οφειλέτη και προσκαλεί αυτόν να αναγνωρίσει το περιεχόμενό τους, να βεβαιώσει την κατάστασή τους, να δώσει οποιαδήποτε χρήσιμη πληροφορία και να παρίσταται κατά το κλείσιμο των βιβλίων. Αν ο οφειλέτης έχει αποβιώσει, καλούνται οι κληρονόμοι. Όλοι οι ανωτέρω μπορούν να εκπροσωπηθούν από αντιπρόσωπο εφοδιασμένο με ειδικό πληρεξούσιο (κατά το άρθρο 93 παράγραφος 2 εδάφιο α').

2. Αν ο οφειλέτης δεν έχει καταθέσει ισολογισμό, ο σύνδικος τον καλεί να καταθέσει, ορίζοντας σχετική προθεσμία. Αν ο οφειλέτης αρνηθεί ή αδρανήσει, ο σύνδικος συντάσσει ειδική λογιστική κατάσταση, με βάση τα εμπορικά βιβλία και στοιχεία του οφειλέτη και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που συνέλεξε. Αν ο οφειλέτης καταθέσει ισολογισμό μεταγενέστερα, ο σύνδικος διορθώνει τη λογιστική κατάσταση με βάση τα νέα στοιχεία.

3. Σε κάθε περίπτωση, αν ο σύνδικος θεωρεί αναγκαία τη σύμπραξη του οφειλέτη, πρέπει να απευθυνθεί στον εισηγητή και να του ζητήσει τη λήψη μέτρων κατ' εκείνου, σύμφωνα με το άρθρο 62.

Εκποίηση εμπορευμάτων και κινητών

Άρθρο 77.- 1. Μετά την περάτωση της απογραφής, ο σύνδικος για την αντιμετώπιση των τρεχουσών αναγκών απευθύνεται προς τον εισηγητή και ζητεί από αυτόν να του επιτρέψει την πώληση των εμπορευμάτων και των κινητών εν γένει της πτώχευσης, εφόσον δεν προβλέπεται ότι μπορεί να επιτευχθεί η διατήρηση της επιχείρησης ή η εκποίηση της ως συνόλου.

2. Ο οφειλέτης ειδοποιείται πάντοτε για το αίτημα αυτό του συνδίκου και δικαιούται να προβάλλει τις τυχόν αντιρρήσεις του ενώπιον του εισηγητή εντός των τριών (3) επόμενων ημερών από την ειδοποίησή του. Με τον ίδιο τρόπο ειδοποιείται και ακούγεται και η επιτροπή πιστωτών.

3. Στην άδεια του εισηγητή ορίζεται, αν τα εν λόγω εμπορεύματα και κινητά θα πωληθούν ως σύνολο, είτε κατά κατηγορίες,

είτε και διακεκριμένα κάθε πράγμα. Περίληψη της άδειας εκποίησης που περιέχει τη φύση και την ποσότητα των πραγμάτων, την εκτιμηθείσα αξία τους, την τιμή πρώτης προσφοράς και τον τόπο, το χρόνο και τον τρόπο της εκποίησης, δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών δέκα (10) ημέρες πριν την ημέρα της εκποίησης και τοιχοκολλάται στα γραφεία του εισηγητή. Ο εισηγητής μπορεί να διατάσσει και πρόσθετες δημοσιεύσεις.

4. Η πώληση γίνεται από τον σύνδικο ενώπιον του εισηγητή, με ανοικτές προσφορές των ενδιαφερομένων και υπόκειται στην έγκριση του εισηγητή, ο οποίος δεν επιτρέπει τη σύναψη της πώλησης, αν κρίνει ότι η τιμή που προσφέρθηκε από τον πλειοδότη είναι ασύμφορη και ότι με την επανάληψη της διαδικασίας προβλέπεται να επιτευχθεί μεγαλύτερο τίμημα.

Συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας

Άρθρο 78.- 1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση ή μεταγενέστερα μέχρι τη λήψη της κατά το άρθρο 84 απόφασης της συνέλευσης των πιστωτών επί της έκθεσης του συνδίκου, μπορεί, μετά από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, να επιτρέψει προσωρινά τη συνέχιση της επιχειρηματικής δραστηριότητας που ασκούσε ο οφειλέτης από τον ίδιο ή από τον σύνδικο, εάν αποδεικνύεται ότι έτσι εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των πιστωτών και στο αναγκαίο μέτρο για τη διατήρηση της άυλης αξίας της επιχείρησης.

2. Η απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών επί της έκθεσης του συνδίκου, σύμφωνα με το άρθρο 84 για την αναστολή λειτουργίας της επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη ή για προσωρινή συνέχισή της, εφαρμόζεται υποχρεωτικά, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη ανάκληση ή τροποποίηση της κατά την παράγραφο 1 απόφασης του δικαστηρίου.

3. Τα οικονομικά στοιχεία της συνεχιζόμενης επιχείρησης ελέγχονται από ορκωτό ελεγκτή. Στον ίδιο έλεγχο υπόκεινται και τα οικονομικά στοιχεία της επιχείρησης της οποίας διακόπηκε η συνέχιση της δραστηριότητάς της.

Αντικατάσταση συνδίκου

Άρθρο 79.- Το πτωχευτικό δικαστήριο αντικαθιστά τον σύνδικο, ο οποίος έχει δηλώσει εγγράφως στον εισηγητή ότι παραιτείται. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η παραίτηση έγινε χωρίς σπουδαίο λόγο, ο παραιτηθείς δεν μπορεί να διορισθεί σύνδικος για τα επόμενα τρία (3) χρόνια. Μπορεί επίσης να αντικαταστήσει το σύνδικο οποτεδήποτε, για σπουδαίο λόγο, μετά από πρόταση του εισηγητή που ενεργεί αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτηση πιστωτή ή της επιτροπής πιστωτών ή του οφειλέτη. Αν ο εισηγητής δεν υποβάλει προς το πτωχευτικό δικαστήριο πρόταση αντικατάστασης του συνδίκου εντός οκτώ (8) ημερών, εκείνοι που ζήτησαν από τον εισηγητή να κινηθεί τη σχετική διαδικασία μπορούν να υποβάλουν απευθείας την αίτηση προς το πτωχευτικό δικαστήριο. Η απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου υπόκειται μόνο σε έφεση.

Άσκηση ευθύνης του συνδίκου

Άρθρο 80.- 1. Έναντι της ομάδας των πιστωτών και του οφειλέτη ο σύνδικος ευθύνεται για κάθε ζημία που προκάλεσε υπαίτιως στην πτωχευτική περιουσία, κατά παράβαση των υποχρεώσεων του από τον παρόντα κώδικα. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του οφείλει να επιδεικνύει την επιμέλεια του συνετού συνδίκου. Στο ίδιο μέτρο ο σύνδικος ευθύνεται έναντι τούτων και για τις πράξεις τρίτου, στον οποίο χωρίς δικαίωμα ανέθεσε τη διεξαγωγή υπόθεσης της πτώχευσης, ενώ, αν είχε το δικαίωμα ανάθεσης, ευθύνεται μόνο για πταίσμα ως προς την επιλογή του τρίτου και ως προς τις οδηγίες που του έδωσε.

2. Έναντι των τρίτων που ζημιώθηκαν από τη δράση του, ο σύνδικος ευθύνεται προσωπικώς μόνο για δόλο ή βαριά αμέλεια. Αν ομαδικό χρέος που δημιουργήθηκε από τη δράση του συνδίκου δεν είναι δυνατόν να εκπληρωθεί από την πτωχευτική περιουσία, ο σύνδικος υποχρεούται να αποζημιώσει τον ομαδικό πιστωτή, αν από βαριά αμέλεια δεν διέγνωσε ότι η περιουσία δεν προβλέπεται να επαρκέσει για την εκπλήρωση του ομαδικού χρέους τούτου ή διέγνωσε τούτο, αλλά αδιαφόρησε.

3. Η ευθύνη του συνδίκου κατά τις διατάξεις περί αδιοκοπραξιών δεν αποκλείεται.

4. Σε κάθε περίπτωση που ανακύπτει ευθύνη του συνδίκου έναντι τρίτων, εις ολόκληρον με αυτόν ευθύνεται και η ομάδα των πιστωτών, η οποία δικαιούται να αναζητήσει από τον σύνδικο κάθε ποσό που υποχρεώθηκε να καταβάλει για την αιτία αυτή.

5. Κάθε αξίωση κατά του συνδίκου παραγράφεται μετά πάροδο τριών (3) ετών από τότε που ο ζημιωθείς έλαβε γνώση της ζημίας και του ζημιογόνου γεγονότος. Σε κάθε περίπτωση η αξίωση κατά του συνδίκου παραγράφεται μετά πάροδο τριετίας από τη λήξη του λειτουργήματός του.

Αντιμισθία του συνδίκου

Άρθρο 81.- 1. Ο σύνδικος μετά το πέρας των εργασιών της πτώχευσης και αφού εγκριθεί η λογοδοσία του για τη διαχείρισή του, σύμφωνα με το άρθρο 165, δικαιούται να λάβει αντιμισθία. Η αντιμισθία προσδιορίζεται ελεύθερα από το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από έκθεση του εισηγητή, με βάση την αξία της πτωχευτικής περιουσίας, το χρόνο της απασχόλησής του συνδίκου και το ωφέλιμο αποτέλεσμα της δραστηριότητάς του για τα συμφέροντα της πτώχευσης.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση του συνδίκου και έκθεσή του εισηγητή, μπορεί να καθορίσει προσωρινή αντιμισθία έναντι της οριστικής.

3. Και στις δύο περιπτώσεις, η επιτροπή των πιστωτών μπορεί να υποβάλει σχετική έκθεση προς το πτωχευτικό δικαστήριο επί των κριτηρίων της παραγράφου 1 εδάφιο β'.

V. Η συνέλευση των πιστωτών

Σύγκληση της συνέλευσης

Άρθρο 82.- 1. Η συνέλευση των πιστωτών αποτελείται από όλους τους πιστωτές της πτώχευσης, ανεξαρτήτως προνομίων ή εμπράγματων ασφαλειών, καθώς και από τους πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις τελούν υπό αίρεση.

2. Συγκαλείται αρχικά με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση κατά το άρθρο 7 για τη σύνταξη πίνακα εικαζόμενων πιστωτών και τον ορισμό της επιτροπής των πιστωτών. Η σύγκλησή της διατάσσεται επίσης από τον εισηγητή, όπου προβλέπεται ειδικά στον παρόντα κώδικα. Περίληψη της διάταξης του εισηγητή για τη σύγκληση της συνέλευσης που περιλαμβάνει τον τόπο και χρόνο, καθώς και τα θέματα που θα συζητηθούν δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών δέκα (10) ημέρες πριν την ημέρα της σύγκλησης και τοιχοκολλάται στα γραφεία του εισηγητή.

Ποιοι συμμετέχουν - απαρτία - πλειοψηφία

Άρθρο 83.- 1. Στην αρχική συνέλευση και σ' αυτές που επακολουθούν, μέχρι να ολοκληρωθεί η κατά το άρθρο 93 επαλήθευση, μετέχει κάθε προσερχόμενος πιστωτής, του οποίου πιθανολογείται, κατά την κρίση του εισηγητή, η απαίτησή του κατά του οφειλέτη. Μετά την επαλήθευση των πιστώσεων, στη συνέλευση μετέχουν οι πιστωτές των οποίων έγιναν δεκτές, έστω και προσωρινά, κατά το άρθρο 94, οι απαιτήσεις τους.

2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα, απαρτία υπάρχει, αν μετέχουν στη συνέλευση τουλάχιστον οι μισοί από τους πιστωτές, ανεξάρτητα από το ύψος των πιστωμάτων τους. Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί απαρτία, η συνέλευση επαναλαμβάνεται με όσους, ανεξάρτητα από τον αριθμό τους, ευρεθούν παρόντες, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κώδικα.

3. Η συνέλευση λαμβάνει αποφάσεις, αν στον παρόντα κώδικα δεν ορίζεται διαφορετικά, κατά πλειοψηφία των παρόντων.

4. Στις συνελεύσεις προεδρεύει ο εισηγητής και επικουρείται από τον γραμματέα των πτωχεύσεων, ο οποίος συντάσσει τη σχετική έκθεση, παρίσταται δε και ο σύνδικος, ο οποίος καλείται νομίμως. Κατά τον ίδιο τρόπο καλείται και ο οφειλέτης.

Τρόπος εξακολούθησης εργασιών της πτώχευσης

Άρθρο 84.- 1. Μετά το πέρας των επαληθεύσεων, ο εισηγη-

της, εντός είκοσι (20) ημερών, υποχρεούται να συγκαλέσει τη συνέλευση των πιστωτών που αποφασίζει, αν πρέπει να συνεχιστεί από τον σύνδικο η άσκηση της εμπορικής δραστηριότητας της επιχείρησης του οφειλέτη ή ορισμένων κλάδων της για ορισμένο χρονικό διάστημα, αν πρέπει να εκμισθωθεί σε τρίτο η επιχείρηση ως σύνολο ή αν πρέπει να εκποιηθεί η επιχείρηση ως σύνολο ή να γίνει ρευστοποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων της χωριστά. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με διπλή πλειοψηφία του συνόλου των πιστωτών και των απαιτήσεων, ανεξαρτήτως πόσοι είναι παρόντες.

2. Ο οφειλέτης, ο σύνδικος και η επιτροπή πιστωτών ειδοποιούνται πριν πέντε (5) ημέρες, περί του θέματος αυτού που θα συζητηθεί στη συνέλευση των πιστωτών, και δικαιούνται να προβάλλουν τις τυχόν αντιρρήσεις τους.

3. Τη σχετική απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών επικυρώνει με πράξη του ο εισηγητής, εφόσον συμφωνεί, και η πράξη του τοιχοκολλάται στα γραφεία του. Κατά της πράξης του αυτής επιτρέπεται, εντός πέντε (5) ημερών από την τοιχοκόλλησή της, σε όποιον έχει έννομο συμφέρον προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, το οποίο αποφαινεται αμετάκλητα. Αν ο εισηγητής δεν επικυρώσει την απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών, αποφαινεται αμετάκλητα το πτωχευτικό δικαστήριο, στο οποίο εισάγεται η υπόθεση.

4. Αν δεν ληφθεί σχετική απόφαση από την ανωτέρω πλειοψηφία ή η απόφαση δεν επικυρωθεί νομίμως, η διαδικασία συνεχίζεται με τη ρευστοποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων της πτωχευτικής περιουσίας χωριστά.

VI. Η επιτροπή πιστωτών

Εκλογή

Άρθρο 85.- 1. Η συνέλευση των πιστωτών που συγκαλείται με την απόφαση που κηρύσσει την πτώχευση κατά το άρθρο 7 δύναται να εκλέξει τριμελή επιτροπή πιστωτών. Συγχρόνως εκλέγει και τρία (3) αναπληρωματικά μέλη, για την περίπτωση μη αποδοχής ή παραίτησης τακτικών μελών της αντίστοιχης κατηγορίας.

2. Ένα μέλος της επιτροπής εκλέγεται από τους εμπραγμάτως ασφαλισμένους, ένα από τους γενικούς προνομιούχους και ένα από τους ανέγγυους πιστωτές, το ίδιο δε ισχύει και ως προς τα αναπληρωματικά μέλη. Αν δεν υπάρχουν πιστωτές και από τις τρεις κατηγορίες, το τρίτο μέλος εκλέγουν οι πιστωτές των άλλων δύο κατηγοριών και αν οι πιστωτές ανήκουν στην ίδια κατηγορία, εκλέγουν οι ίδιοι και τα τρία (3) μέλη.

3. Αμέσως μετά την εκλογή της η επιτροπή πιστωτών υποχρεωτικά, με δήλωση των μελών της ενώπιον του γραμματέα των πτωχεύσεων, ορίζει κοινό για όλα τα μέλη της αντίκλητο, σύμφωνα με το άρθρο 12.

Καθήκοντα της επιτροπής

Άρθρο 86.- 1. Η επιτροπή πιστωτών παρακολουθεί την πορεία των εργασιών της πτώχευσης και παρέχει τη συνδρομή στον σύνδικο κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Έχει επίσης τις αρμοδιότητες που της παρέχουν οι διατάξεις του παρόντος κώδικα.

2. Αν η επιτροπή πιστωτών υποβληθεί σε δαπάνες αναγκαίες για την εκτέλεση του έργου της, πρέπει να ζητήσει, πριν τη διενέργεια των δαπανών, την άδεια του εισηγητή, η οποία παρέχεται, αφού ακουστεί ο σύνδικος και ο οφειλέτης. Κατά της πράξης του εισηγητή επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, το οποίο αποφαινεται αμετάκλητα.

3. Οι αποφάσεις της επιτροπής πιστωτών είναι έγκυρες, αν λήφθηκαν με τις ψήφους τουλάχιστον δύο (2) μελών της. Η επιτροπή βρίσκεται σε απαρτία αν παρίστανται δύο (2) τουλάχιστον από τα μέλη της.

4. Η επιτροπή πιστωτών συμμετέχει ή ενεργεί πράξεις που προβλέπονται στον παρόντα κώδικα, εφόσον έχει συσταθεί.

Αντικατάσταση μελών της επιτροπής πιστωτών

Άρθρο 87.- Αν τα μέλη της επιτροπής πιστωτών δεν αποδεχθούν την εκλογή τους ή παραιτηθούν και δεν είναι δυνατή η

συγκρότησή της, ο εισηγητής συγκαλεί τη συνέλευση των πιστωτών για την εκλογή νέων μελών. Επίσης, η συνέλευση των πιστωτών που συγκαλείται από τον εισηγητή, μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου, μπορεί να ανακαλέσει οποιοδήποτε από τα μέλη της επιτροπής πιστωτών για σπουδαίο λόγο, εκλέγοντας στη θέση του άλλον. Η απόφαση περί εκλογής νέου μέλους ή αντικατάστασης μέλους της επιτροπής λαμβάνεται από τους πιστωτές της αντίστοιχης κατηγορίας, η οποία τον εξέλεξε.

Ευθύνη των μελών της επιτροπής

Άρθρο 88.- Τα μέλη της επιτροπής πιστωτών ευθύνονται σε αποκατάσταση κάθε ζημίας που προκάλεσαν στους πτωχευτικούς πιστωτές και στους πιστωτές της ομάδας από δόλο ή βαριά αμέλεια, κατά παράβαση των καθηκόντων τους, όπως αυτά προσδιορίζονται με τον παρόντα Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΕΞΕΛΕΓΞΗ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

I. Αναγγελία

Πρόσκληση για αναγγελία

Άρθρο 89.- 1. Ο οφειλέτης υποχρεούται να παραδώσει στον σύνδικο κατάλογο των πιστωτών του και του ύψους των απαιτήσεών τους, με κάθε στοιχείο που έχει στη διάθεσή του.

2. Ο σύνδικος οφείλει αμέσως να ενημερώσει εγγράφως όλους τους πιστωτές που είναι γνωστής διαμονής, κατοικίας ή έδρας από τα στοιχεία της πτώχευσης και τους καλεί να αναγγείλουν την απαίτησή τους και να καταθέσουν, είτε αυτοπροσώπως είτε δια πληρεξουσίου, τα έγγραφά τους στον γραμματέα των πτωχεύσεων και τις προθεσμίες εντός των οποίων υποχρεούνται σε αναγγελία και επαλήθευση των απαιτήσεών τους, και επισημαίνοντας τις συνέπειες από την παράλειψη ή το εκπρόθεσμο της αναγγελίας της κατάθεσης των εγγράφων ή της επαλήθευσης των απαιτήσεων.

3. Ο σύνδικος οφείλει να ενημερώσει επίσης με τον ίδιο τρόπο και τους πιστωτές με εμπράγματη ασφάλεια και ειδικά προνόμια, επισημαίνοντας σ' αυτούς τις συνέπειες που επιφέρει η παράλειψη της αναγγελίας.

Προθεσμία αναγγελίας

Άρθρο 90.- 1. Η προθεσμία της αναγγελίας των απαιτήσεων των πιστωτών είναι τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης που κήρυξε την πτώχευση στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών.

2. Η παράλειψη της αναγγελίας εκ μέρους του πιστωτή, του οποίου η απαίτηση είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια ή ειδικό προνόμιο, δεν επιφέρει απώλεια της εμπράγματης αγωγής.

3. Ο σύνδικος, μετά την παρέλευση της προθεσμίας αναγγελίας, οφείλει να καταρτίσει πίνακα όλων των αναγγελθέντων πιστωτών, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, σημειώνοντας το ύψος της κάθε απαίτησης, αν αυτή συνοδεύεται από κάποιο προνόμιο ή εμπράγματη ασφάλεια και τη σειρά κατάταξής της. Ο σύνδικος καταθέτει τον πίνακα στον γραμματέα των πτωχεύσεων και αντίγραφο αυτού παραδίδει στον εισηγητή.

4. Κάθε πιστωτής έχει δικαίωμα να λάβει αντίγραφο του πίνακα, μέχρι την προηγούμενη της ημέρας που ορίστηκε για την επαλήθευση των απαιτήσεων, με σκοπό να προβάλει αντιρρήσεις κατά του ύψους, του είδους και της σειράς κατάταξης της απαίτησης άλλου πιστωτή.

Τύπος και περιεχόμενο της αναγγελίας

Άρθρο 91.- 1. Η αναγγελία γίνεται εγγράφως στον γραμματέα των πτωχεύσεων.

2. Ο πιστωτής αναφέρει το είδος και την αιτία της απαίτησής του, το χρόνο γέννησής της, το ύψος της, καθώς και το αν η απαίτησή του έχει ή όχι προνομιακό χαρακτήρα ή εμπράγματη ασφάλεια και τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία είναι αντικείμε-

νο της εμπράγματης ασφάλειας ή ειδικού προνομίου ή αν υπάρχει επιφύλαξη κυριότητας. Επίσης, οφείλει να διορίσει αντίκλητο, στην περιφέρεια του δικαστηρίου.

3. Πιστωτής που έχει τη συνήθη διαμονή, την κατοικία ή την έδρα του στην αλλοδαπή και αναγγέλλει την απαίτησή του σε κύρια ή δευτερεύουσα πτώχευση που κηρύσσεται στην Ελλάδα, υποχρεούται να προσκομίσει επικυρωμένη μετάφραση της αναγγελίας του στην ελληνική γλώσσα.

4. Ο πιστωτής της προηγούμενης παραγράφου δεν υποχρεούται σε αναγγελία, αν ο σύνδικος κύριας ή δευτερεύουσας πτώχευσης άλλου κράτους έχει ήδη αναγγείλει αυτόν.

Εκπρόθεσμη αναγγελία

Άρθρο 92.- 1. Πιστωτές που δεν ανήγγειλαν την απαίτησή τους μέσα στη νόμιμη προθεσμία, ώστε να μετάσχουν στην επαλήθευση, μπορούν με ανακοπή και δικά τους έξοδα να ζητήσουν την επαλήθευσή της από το πτωχευτικό δικαστήριο, που δικάζει κατά τη διαδικασία του άρθρου 54.

2. Η ανακοπή στρέφεται κατά του συνδίκου, καλείται δε στη σχετική δίκη και η επιτροπή των πιστωτών. Η ανακοπή μπορεί να ασκηθεί μέχρι και την τελευταία διανομή. Η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει τις διανομές που έχουν ήδη διαταχθεί από τον εισηγητή. Εάν διαταχθούν νέες διανομές πριν την έκδοση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου, ο ανακόπτων μετέχει σ' αυτές για αντισμένο ποσό που προσδιορίζεται προσωρινά από τον πρόεδρο του πτωχευτικού δικαστηρίου που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Το ποσό αυτό δεν καταβάλλεται στον ανακόπτοντα, αλλά φυλάσσεται μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της ανακοπής. Μετά την αναγνώριση της απαίτησης, ο ανακόπτων δικαιούται να ζητήσει από τον εισηγητή, να προαφαιρέσει από τα ποσά που δεν έχουν ακόμη διανεμηθεί τα μερίσματα που του αναλογούν από τις προηγηθείσες διανομές.

II. Επαλήθευση

Πώς γίνεται η επαλήθευση

Άρθρο 93.- 1. Η επαλήθευση των απαιτήσεων διενεργείται από τον σύνδικο ενώπιον του εισηγητή και αρχίζει τρεις (3) ημέρες μετά από την πάροδο της προθεσμίας για τις αναγγελίες. Η προθεσμία των επαληθεύσεων ορίζεται από τον εισηγητή και δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες, μπορεί δε αυτή να παραταθεί από τον εισηγητή. Ο εισηγητής ορίζει επίσης την ημέρα και ώρα της έναρξης των επαληθεύσεων, η οποία γνωστοποιείται στους πιστωτές από τον σύνδικο με την πρόσκληση του άρθρου 89.

2. Ο πιστωτής, του οποίου επαληθεύεται η απαίτηση, μπορεί να παρίσταται προσωπικά ή δια τρίτου προσώπου εφοδιασμένου με ειδικό πληρεξούσιο που μπορεί να δοθεί και με ιδιωτικό έγγραφο με θεωρημένη την υπογραφή του πιστωτή από οποιαδήποτε δημόσια ή δημοτική αρχή ή δικηγόρο. Εάν πρόκειται για απαιτήσεις του συνδίκου, η επαλήθευση διενεργείται από δύο πιστωτές, οι οποίοι έχουν από τις μεγαλύτερες απαιτήσεις που αναφέρονται στον ισολογισμό και οι οποίοι ορίζονται από τον εισηγητή. Οι πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις επαληθεύτηκαν ή και μόνο αναφέρονται στον ισολογισμό του οφειλέτη, έχουν δικαίωμα να παρευρίσκονται στην επαλήθευση των απαιτήσεων των λοιπών πιστωτών.

3. Η επαλήθευση γίνεται με αντιπαραβολή των εγγράφων του πιστωτή προς τα βιβλία και λοιπά έγγραφα του οφειλέτη. Ο εισηγητής μπορεί πάντοτε με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου ή και αυτεπαγγέλτως να ζητήσει την προσκόμιση των βιβλίων του πιστωτή ή ακριβούς αποσπάσματος αυτών ως αποδεικτικό μέσο.

4. Εάν μία απαίτηση γίνει ολικά ή μερικά δεκτή, ο σύνδικος προβαίνει σε σχετική σημείωση στα προσκομισθέντα αποδεικτικά έγγραφα, η οποία θεωρείται από τον εισηγητή.

5. Ο εισηγητής συντάσσει έκθεση για την επαλήθευση των απαιτήσεων, η οποία υπογράφεται σε κάθε συνεδρίαση από αυτόν, τον σύνδικο και τον γραμματέα. Στην έκθεση αναφέρεται η ταυτότητα των πιστωτών, σύντομη περιγραφή των κατα-

τεθέντων αποδεικτικών εγγράφων, σημείωση των διορθώσεων και διαγραφών, καθώς και αν η απαίτηση έγινε δεκτή ή αμφισβητήθηκε. Η έκθεση αναρτάται για δέκα (10) ημέρες στα γραφεία του εισηγητή.

Αμφισβήτηση απαιτήσεως

Άρθρο 94.- Σε περίπτωση αμφισβήτησης απαίτησης κατά την επαλήθευση, ο εισηγητής αποφασίζει την προσωρινή ή μη παραδοχή αυτής, καθορίζοντας και το ποσό της. Η απόφαση αυτή δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα και ισχύει μόνο για την παράσταση στις συνελεύσεις και την παρακράτηση ανάλογου ποσού σε κάθε διανομή ενεργητικού.

Αντιρρήσεις

Άρθρο 95.- 1. Αντιρρήσεις κατά τη διαδικασία της επαλήθευσης των απαιτήσεων έχουν δικαίωμα να προβάλλουν ο οφειλέτης, ο σύνδικος, καθώς και οι πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις έγιναν προσωρινά ή οριστικά δεκτές.

2. Οι αντιρρήσεις εισάγονται από κοινού στο σύνολό τους, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου που δικάζει κατά τη διαδικασία της εκούσιας διαδικασίας, με έκθεση του εισηγητή. Στη συζήτηση κλητεύονται ο οφειλέτης και οι πιστωτές των οποίων αμφισβητήθηκαν οι απαιτήσεις, καθώς και αυτοί που υπέβαλαν τις αντιρρήσεις, με επιμέλεια του συνδίκου. Στη διαδικασία μπορεί να παρέμβει όποιος έχει έννομο συμφέρον και η επιτροπή πιστωτών. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου επιτρέπεται μόνο έφεση. Ανάφραση δεν επιτρέπεται κατά των αποφάσεων του παρόντος άρθρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΕΜΠΤΟ

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΕΠΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Γενική διάταξη

Άρθρο 96.- 1. Η πτώχευση του νομικού προσώπου επιφέρει τη λύση του. Τα όργανα του νομικού προσώπου διατηρούνται.

2. Η αίτηση του άρθρου 5 παράγραφος 2 επί νομικών προσώπων υποβάλλεται από το όργανο της διοίκησης. Στη σχετική δίκη καλούνται όλα τα μέλη της διοίκησης.

Πτώχευση ομόρρυθμης και ετερόρρυθμης εμπορικής εταιρείας

Άρθρο 97.- 1. Στην πτώχευση των ομόρρυθμων μελών της ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εταιρείας αναγγέλλονται τόσο οι πιστωτές της εταιρείας, όσο και οι προσωπικοί πιστωτές τους.

2. Η ανάκληση της απόφασης που κηρύσσει την πτώχευση της ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης εμπορικής εταιρείας, καθώς και η κήρυξη της παύσης των εργασιών της, επιφέρει αντίστοιχα και την ανάκληση της πτώχευσης και την παύση των εργασιών της πτώχευσης και των ομόρρυθμων εταίρων της, οι οποίοι κηρύχθηκαν σε πτώχευση μαζί με την εταιρεία, εφόσον συντρέχουν και ως προς αυτούς οι προϋποθέσεις ανακλήσεως κατά το άρθρο 57.

Αστική ευθύνη διοικητών κεφαλαιουχικών εταιριών

Άρθρο 98.- 1. Αν δεν υποβληθεί εγκαίρως η αίτηση για πτώχευση της ανώνυμης εταιρείας (άρθρο 5 παράγραφος 2), τα υπαίτια για την καθυστέρηση μέλη του διοικητικού της συμβουλίου ευθύνονται για την αποκατάσταση της ζημίας των εταιρικών πιστωτών, σε σχέση με τα χρέη που δημιουργήθηκαν από την ημέρα που σύμφωνα με την άνω διάταξη έπρεπε να έχει υποβληθεί η αίτηση, μέχρι την κήρυξη της εταιρείας σε πτώχευση. Την ίδια ευθύνη υπέχει και αυτός που προέτρεψε το μέλος ή τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου να μην υποβάλουν εγκαίρως την αίτηση.

2. Αν η πτώχευση της εταιρείας προκλήθηκε από δόλο ή βαριά αμέλεια των μελών του διοικητικού συμβουλίου, τα υπαίτια μέλη ευθύνονται σε αποζημίωση έναντι των εταιρικών πιστωτών. Την ίδια ευθύνη υπέχει και εκείνος που άσκησε την επιρροή του στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, προκειμένου να προβούν σε πράξεις ή παραλείψεις που είχαν ως αποτέλεσμα την πτώχευση της εταιρείας.

3. Η ευθύνη στις περιπτώσεις των προηγούμενων παραγράφων είναι εις ολόκληρον. Οι σχετικές απαιτήσεις των εταιρικών δανειστών ασκούνται μόνο από τον σύνδικο.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και στην εταιρία περιορισμένης ευθύνης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΝΔΙΑΛΛΑΓΗΣ

Προϋποθέσεις

Άρθρο 99.- 1. Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο από τα αναφερόμενα στο άρθρο 2 παράγραφος 1, το οποίο αποδεικνύει οικονομική αδυναμία, παρούσα ή προβλέψιμη, χωρίς να βρίσκεται σε κατάσταση παύσης των πληρωμών του, μπορεί να ζητήσει από το πτωχευτικό δικαστήριο το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

2. Στην αίτηση προς το πτωχευτικό δικαστήριο πρέπει να περιγράφεται η οικονομική κατάσταση του οφειλέτη, το μέγεθος και η κοινωνική σημασία της επιχείρησής από άποψη απασχόλησης, τα προτεινόμενα μέτρα χρηματοδότησής του και τα μέσα αντιμετώπισης της κατάστασης αυτής. Στην αίτηση επισυνάπτεται σε πρωτότυπο, με ποινή απαραδέκτου αυτής, γραμμάτιο κατάθεσης του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ για την αμοιβή του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή.

3. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου, αμέσως μετά την υποβολή της αίτησης, αν το κρίνει αναγκαίο, μπορεί να ορίσει με διάταξη του εμπειρογνώμονα που επιλέγει από τον κατάλογο πραγματογνωμόνων, για να διαπισώσει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη. Προς το σκοπό αυτόν, ο εμπειρογνώμονας ζητεί από τον οφειλέτη όλα τα κατά την κρίση του αναγκαία οικονομικά στοιχεία, κατά παρέκκλιση δε από τις κείμενες διατάξεις, μπορεί να ζητήσει κάθε πληροφορία και από πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα και υποχρεούται να καταθέσει την έκθεσή του στον αρμόδιο γραμματέα εντός προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από το διορισμό του.

Απόφαση του δικαστηρίου

Άρθρο 100.- 1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, εφόσον πιθανολογεί το βάσιμο της αίτησης και τη σκοπιμότητα της αιτούμενης συνδιαλλαγής, αποφασίζει το άνοιγμά της, ορίζοντας μεσολαβητή, που επιλέγει από τον κατάλογο πραγματογνωμόνων, για περίοδο όχι μεγαλύτερη των δύο (2) μηνών. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση του μεσολαβητή, μπορεί να παρατείνει την περίοδο αυτή για έναν (1) ακόμα μήνα. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να λάβει προληπτικά μέτρα που ισχύουν μέχρι την έκδοση επικυρωτικής απόφασης κατά το άρθρο 103, κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 10.

2. Η απόφαση της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου επιφέρει αυτοδικαίως περάτωση του λειτουργήματος του μεσολαβητή και της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

3. Η απόφαση του δικαστηρίου δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών.

4. Η απόφαση του δικαστηρίου που δέχεται ή απορρίπτει την αίτηση δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

Το έργο του μεσολαβητή

Άρθρο 101.- 1. Ο μεσολαβητής έχει ως αποστολή να επιτύχει τη σύναψη συμφωνίας μεταξύ του οφειλέτη και των πιστών του που εκπροσωπούν τουλάχιστον την πλειοψηφία των απαιτήσεων κατ' αυτού, όπως αυτές προκύπτουν από τα εμπορικά βιβλία του οφειλέτη, με σκοπό την άρση των οικονομικών δυσκολιών του οφειλέτη, τη συνέχιση της δραστηριότητάς του και διατήρηση των θέσεων εργασίας, καθώς και να προτείνει λύσεις για τη διάσωση της επιχείρησής, ιδίως με μείωση των απαιτήσεων, παράταση του ληξιπρόθεσμου αυτών, αναδιάρθρωση της επιχείρησής, μετοχοποίηση των απαιτήσεων, εκποίηση της επιχείρησής ή κάθε άλλο πρόσφορο μέτρο.

2. Ο μεσολαβητής δικαιούται, κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις, να ζητήσει και από πιστωτικά και χρηματοοικονομικά ιδρύματα κάθε πληροφορία σχετική με τη δραστηριότη-

τα του οφειλέτη, πρόσφορη για την εκπλήρωση της αποστολής του.

3. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, ο μεσολαβητής ενημερώνει, χωρίς καθυστέρηση, τον πρόεδρο του δικαστηρίου, ο οποίος εισάγει αμέσως την υπόθεση στο πτωχευτικό δικαστήριο, προκειμένου να θέσει τέλος σ' αυτήν και στην αποστολή του μεσολαβητή. Η απόφαση του δικαστηρίου κοινοποιείται στον οφειλέτη και δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

Συμμετοχή Δημοσίου και δημόσιων φορέων

Άρθρο 102.- Το Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δημόσιες επιχειρήσεις του δημοσίου τομέα, φορείς κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, μπορούν να συναινούν σε μείωση των απαιτήσεών τους κατά του οφειλέτη με τους ίδιους όρους που θα μείωνε τις απαιτήσεις του υπό τις αυτές συνθήκες ιδιώτης δανειστής, καθώς και να παραιτούνται από προνόμια και εξασφαλίσεις ενοχικής ή εμπράγματης φύσεως.

Επικύρωση της συμφωνίας

Άρθρο 103.- 1. Εφόσον επιτευχθεί η συμφωνία συνδιαλλαγής, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία δέκα (10) ημερών από την υπογραφή της, με κοινή αίτηση των συμβαλλομένων ή του επιμελέστερου αυτών, εισάγεται στο πτωχευτικό δικαστήριο, προς επικύρωση και λήξη της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο δεν επικυρώνει τη συμφωνία, εάν συντρέχει οποιαδήποτε από τις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) ο οφειλέτης, κατά τη σύναψη της συμφωνίας, βρίσκεται σε κατάσταση παύσης των πληρωμών,

β) οι όροι της συμφωνίας δεν εξασφαλίζουν τη διάρκεια της επιχειρηματικής δραστηριότητας,

γ) θίγονται τα συμφέροντα των πιστωτών που δεν υπέγραψαν τη συμφωνία,

δ) η διάρκεια ισχύος της συμφωνίας συνομολογείται για διάστημα πέραν των δύο (2) ετών από την επικύρωσή της.

3. Κατά τη συζήτηση της επικύρωσης ακούγονται, αυτοκλήτως ή μετά από πρόσκληση του δικαστηρίου, ο μεσολαβητής, ο οφειλέτης και οι υπογράψαντες τη συμφωνία δανειστές, καθώς και εκπρόσωπος των εργαζομένων. Κάθε άλλο πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον δικαιούται να παρέμβει χωρίς τήρηση προδικασίας.

4. Το πτωχευτικό δικαστήριο επικυρώνει τη συμφωνία και κηρύσσει το πέρας της διαδικασίας συνδιαλλαγής. Η απόφαση δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και υπόκειται μόνο σε τριτανακοπή μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών που αρχίζει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της. Η απόφαση που απορρίπτει την επικύρωση της συμφωνίας δημοσιεύεται επίσης στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και υπόκειται σε έφεση μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών που αρχίζει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή αυτή.

Αποτελέσματα της επικύρωσης

Άρθρο 104.- 1. Η επικύρωση της συμφωνίας επιφέρει τα ακόλουθα αποτελέσματα:

α) επέρχεται το πέρας της διαδικασίας συνδιαλλαγής και του έργου του μεσολαβητή·

β) προσωρινά, κατά τη διάρκεια της ισχύος της συμφωνίας αναστέλλονται τα μέτρα, εκκρεμή ή μη, ατομικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη, για την ικανοποίηση απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί πριν τη σύναψη της συμφωνίας συνδιαλλαγής. Η ίδια αναστολή ισχύει και ως προς τα μέτρα αυτά και σχετικά με τους εγγυητές και τους συνοφειλέτες εις ολόκληρον·

γ) αναστέλλεται για την ίδια περίοδο η λήψη οποιουδήποτε ασφαλιστικού μέτρου κατά του οφειλέτη, εκτός αν με αυτό επιδιώκεται η αποτροπή της απομάκρυνσης ή αφαίρεσης ή μετακίνησης κινητών πραγμάτων της επιχείρησής, τεχνολογικού ή μηχανολογικού εν γένει εξοπλισμού της που δεν έχει συμφωνηθεί και ενέχει τον κίνδυνο απαξίωσης της επιχείρησής του οφειλέτη·

δ) αίρεται αυτοδικαίως, για την ίδια διάρκεια, η απαγόρευση ή κώλυμα έκδοσης επιταγών που είχε επιβληθεί στον οφειλέτη

πριν την έναρξη της διαδικασίας συνδιαλλαγής·

ε) για την ίδια διάρκεια αναστέλλονται οι αποκλειστικές προθεσμίες άσκησης και παραγραφής, υπό τις οποίες τελούν οι απαιτήσεις των συμβαλλόμενων πιστωτών και τα δικαιώματα των υπέρ του οφειλέτη εγγυητών και συνοφειλετών του εις ολόκληρον, καθώς και οι προθεσμίες και η άσκηση διαδικαστικών πράξεων·

στ) αναστέλλεται, για περίοδο έξι (6) μηνών από την έκδοση της απόφασης που επικυρώνει τη συμφωνία, η λήψη κάθε μέτρου συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης, συμπεριλαμβανομένης της κήρυξης της πτώχευσης·

ζ) η συμφωνία δεσμεύει μόνο τον οφειλέτη και τους πιστωτές που την υπέγραψαν.

2. Η απόφαση που επικυρώνει τη συμφωνία συνδιαλλαγής αποτελεί τίτλο εκτελεστό για τις αναλαμβανόμενες με αυτήν υποχρεώσεις.

Κήρυξη λύσης της συμφωνίας

Άρθρο 105.- 1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση οποιουδήποτε συμβληθέντα πιστωτή μπορεί, σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των όρων της συμφωνίας συνδιαλλαγής, να κηρύξει τη λύση της. Το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση οποιουδήποτε πιστωτή που δεν υπέγραψε τη συμφωνία, μπορεί να κηρύξει τη λύση της συμφωνίας συνδιαλλαγής, εάν από όλες τις περιστάσεις, ιδίως εν όψει των ληφθέντων μέτρων και της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, προκύπτει πρόδηλη αδυναμία βιώσιμης συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητάς του. Οι διατάξεις του άρθρου 103 παράγραφος 3 εφαρμόζονται αναλόγως.

2. Αυτοδικαίως επέρχεται η λύση της συμφωνίας σε περίπτωση λήξης της διάρκειας ισχύος της.

3. Αυτοδικαίως επίσης επέρχεται η λύση της συμφωνίας σε περίπτωση κήρυξης σε πτώχευση του οφειλέτη ή υπαγωγής του σε οποιαδήποτε διαδικασία αναδιοργάνωσης ή εκκαθάρισης της περιουσίας του.

4. Στην περίπτωση της παραγράφου 3, οι πιστωτές οι οποίοι με βάση τη συμφωνία συνδιαλλαγής προέβησαν σε οποιαδήποτε φύσεως χρηματοδότηση του οφειλέτη προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχιση της δραστηριότητάς του και των πληρωμών του, για το ποσό της χρηματοδότησης αυτής, κατατάσσονται, μετά από επαλήθευση, ως γενικώς προνομιούχοι πιστωτές πριν κάθε άλλο ανέγγυο ή γενικώς προνομιούχο πιστωτή του οποίου η απαίτηση γεννήθηκε πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

5. Το ίδιο προνόμιο της προηγούμενης παραγράφου έχουν και τα πρόσωπα τα οποία, με βάση τη συμφωνία συνδιαλλαγής, συνεισέφεραν αγαθά ή υπηρεσίες προς το σκοπό συνέχισης της επιχειρηματικής δραστηριότητας του οφειλέτη και των πληρωμών, για την αξία των αγαθών ή των υπηρεσιών που συνεισέφεραν.

6. Οι διατάξεις των παραγράφων 4 και 5 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε μετόχους και εταίρους του οφειλέτη για τις εισφορές τους σε μετρητά ή σε είδος στα πλαίσια αύξησης του κεφαλαίου του οφειλέτη.

7. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου οι συμβληθέντες πιστωτές αναλαμβάνουν πλήρως τις απαιτήσεις τους με τις εξασφαλίσεις που είχαν πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής, μετά από αφαίρεση αυτών που τυχόν έλαβαν σε εκτέλεση της συμφωνίας, και με την επιφύλαξη των προνομίων που προβλέπονται στις παραγράφους 4 και 5.

Κωλύματα και αμοιβή εμπειρογνώμονα και μεσολαβητή

Άρθρο 106.- 1. Εμπειρογνώμονας και μεσολαβητής δεν μπορεί να οριστεί πρόσωπο το οποίο την τριετία πριν το άνοιγμα της διαδικασίας συνδιαλλαγής είχε λάβει άμεσα ή έμμεσα αμοιβή ή είχε πληρωθεί απαίτησή του από τον οφειλέτη ή πιστωτή του ή πρόσωπο που ελέγχει ή ελέγχεται από τον οφειλέτη. Ο εμπειρογνώμονας και ο μεσολαβητής έχουν υποχρέωση να μη γνωστοποιούν πληροφορίες που περιέρχονται σ' αυτούς κατά την άσκηση των λειτουργημάτων τους, εφόσον αυτό δεν είναι

αναγκαίο για τη σύναψη της συμφωνίας.

2. Η αμοιβή του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή καθορίζεται οριστικά με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου. Στην περίπτωση της παραγράφου 3 του άρθρου 105, οι αμοιβές του εμπειρογνώμονα και του μεσολαβητή, κατά το μέρος που δεν έχουν εξοφληθεί, κατατάσσονται ως γενικώς προνομιούχες απαιτήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

Γενική διάταξη

Άρθρο 107.- Η διάσωση της επιχείρησης, η αξιοποίησή της, αλλά και η διανομή της πτωχευτικής περιουσίας, καθώς και η ευθύνη του οφειλέτη μετά την περάτωση της πτωχευτικής διαδικασίας μπορεί να αποτελέσουν αντικείμενο ρύθμισης με σχέδιο αναδιοργάνωσης.

Πρόταση σχεδίου αναδιοργάνωσης

Άρθρο 108.- 1. Σχέδιο δικαιούται να υποβάλει στο πτωχευτικό δικαστήριο ο οφειλέτης και ο σύνδικος, σύμφωνα με τις ακόλουθες ρυθμίσεις.

2. Ο οφειλέτης δικαιούται να υποβάλει σχέδιο αναδιοργάνωσης συγχρόνως με την αίτησή του, με την οποία ζητεί να κηρυχθεί σε πτώχευση κατά τα άρθρα 3 παράγραφος 2 και 5 παράγραφος 2, ή μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών από την κήρυξή του σε πτώχευση. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο μια φορά και για σύντομο χρόνο, όχι πέραν του τριμήνου, εφόσον αποδεικνύεται ότι η καθυστέρηση δεν είναι επιζήμια για τους πιστωτές και ότι υπάρχουν βάσιμες ελπίδες αποδοχής του σχεδίου από τους πιστωτές.

3. Ο σύνδικος δικαιούται να υποβάλει σχέδιο αναδιοργάνωσης μόνο μετά την παρέλευση άπρακτης της κατά την παράγραφο 2 προθεσμίας υποβολής σχεδίου από τον οφειλέτη και μέσα σε τρεις (3) μήνες από την παρέλευση αυτής και εφόσον έχει προηγηθεί η κατά το άρθρο 70 έκθεσή του. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζεται αναλόγως.

Ελάχιστο περιεχόμενο του σχεδίου

Άρθρο 109.- 1. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά στον κώδικα, το σχέδιο πρέπει να περιλαμβάνει ως ελάχιστο περιεχόμενο:

α) πληροφόρηση, αα) ως προς την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη και τα αίτια της, τα στοιχεία ενεργητικού, παθητικού και ταμείου της επιχείρησής του και κάθε στοιχείο οικονομικής ή μη οικονομικής φύσεως που θα μπορούσε να επηρεάσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του στο μέλλον και θα ήταν κρίσιμο για την αποδοχή του σχεδίου από τους πιστωτές και την επικύρωσή του από το πτωχευτικό δικαστήριο, και ββ) ως προς τη σύγκριση της προτεινόμενης ικανοποίησης των πιστωτών με βάση το σχέδιο και εκείνης με βάση την εκκαθάριση·

β) περιγραφή των μέτρων που έχουν ληφθεί ή πρόκειται να ληφθούν που να εξασφαλίζουν την υλοποίηση της προτεινόμενης διαμόρφωσης των δικαιωμάτων των πτωχευτικών πιστωτών και άλλων τυχόν συμμετεχόντων και γενικά μέτρων του σχεδίου, που αφορούν ιδίως οργανωτικές μεταβολές και επιχειρησιακά προγράμματα, χρηματοδότηση του οφειλέτη, μετοχοποίηση των απαιτήσεων, διαρθρωτικές εταιρικές μεταβολές, την επιτυχή συνέχιση της επιχείρησης ή τη μεταβίβασή της· και

γ) διαμόρφωση, των δικαιωμάτων και γενικά της νομικής θέσης που έχει κάθε πιστωτής, ανάλογα με την κατηγορία πτωχευτικών πιστωτών στην οποία ανήκει, ή άλλος που συμμετέχει στο σχέδιο χωρίς να είναι πιστωτής, όπως άφεση, μείωση ή καταβολή σε δόσεις των απαιτήσεων, παραίτηση ή περιορισμός εμπράγματης ασφάλειας ή προνομίου, καθώς και της θέσης του οφειλέτη κατά την εκπλήρωση του σχεδίου και τη συνέχιση ευθύνης του ή την πλήρη ή μερική απαλλαγή του.

2. Εάν η ικανοποίηση των πιστωτών προβλέπεται ότι θα γίνει από τα έσοδα της εξακολούθησης λειτουργίας της επιχείρησης

του οφειλέτη, από τον ίδιο ή τρίτο, το σχέδιο πρέπει να συνοδεύεται από εκτίμηση περιουσιακής κατάστασης που να προσδίδει στα περιουσιακά στοιχεία και τις υποχρεώσεις αξία με βάση τη συνέχιση της επιχείρησης, σε αντιπαράθεση με την αξία εκκαθάρισης.

3. Εάν το σχέδιο προβλέπει ότι, σε περίπτωση επικύρωσής του, τρίτος θα εκπληρώσει υποχρεώσεις προς τους πιστωτές, πρέπει να συνοδεύεται από δήλωσή του.

4. Το σχέδιο που υποβάλλει ο οφειλέτης, πρέπει να συνοδεύεται από έκθεση εμπειρογνώμονα, που προβλέπεται στο άρθρο 99 παράγραφος 3, η αμοιβή του οποίου καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 106 παράγραφος 2.

Περιορισμός εκ του νόμου

Άρθρο 110.- Με το σχέδιο δεν μπορεί να προταθεί μείωση που θα περιορίζει τις απαιτήσεις σε ποσοστό μικρότερο του είκοσι τοις εκατό (20%). Το ποσό αυτό πρέπει να καταβληθεί, τμηματικά ή εν όλω, εντός έτους. Ως προς την καταβολή του υπερβάλλοντος ποσοστού δεν τίθεται χρονικός περιορισμός.

Κατηγοριοποίηση των απαιτήσεων

Άρθρο 111.- 1. Όταν συντρέχουν πιστωτές διαφορετικής νομικής θέσης, ο καθορισμός των δικαιωμάτων εκείνων που συμμετέχουν στο σχέδιο γίνεται υποχρεωτικά ανά ομάδες:

α) ενέγγυων πιστωτών, εφόσον τα δικαιώματά τους θίγονται με το σχέδιο·

β) γενικώς προνομιάς πιστωτών·

γ) ανέγγυων πιστωτών· και

δ) πιστωτών μειωμένης εξασφάλισης, μόνον εάν το σχέδιο προβλέπει περί των τελευταίων.

2. Οι απαιτήσεις των εργαζομένων αποτελούν ιδιαίτερη ομάδα.

3. Το σχέδιο μπορεί να προβλέπει τη δημιουργία, μέσα σε κάθε ομάδα πιστωτών, υποομάδων πιστωτών με ομοιογενή οικονομικά συμφέροντα, με βάση κριτήρια που διατυπώνονται ρητά σ' αυτό.

4. Το σχέδιο μπορεί να εντάξει απαίτηση ή συμφέρον σε συγκεκριμένη ομάδα ή υποομάδα, εφόσον είναι ουσιαστικά όμοια προς εκείνα της ομάδας ή υποομάδας.

5. Το σχέδιο μπορεί να προβλέπει ιδιαίτερη ομάδα ανέγγυων πιστωτών με μικρού ύψους απαιτήσεις.

6. Απαιτήσεις από συναλλαγές περί των οποίων το άρθρο 46 και απαιτήσεις που δημιουργούνται από συστήματα πληρωμών που προβλέπονται από ρυθμίσεις κοινωνικού δικαίου, καθώς και ασφάλειες για τις απαιτήσεις αυτές, δεν μπορεί να αποτελούν αντικείμενα του σχεδίου.

Δικαιώματα ενέγγυων πιστωτών

Άρθρο 112.- 1. Τα δικαιώματα των ενέγγυων πιστωτών, όπως υποθήκες, προσημειώσεις υποθηκών, ενέχυρα ή άλλα παρεπόμενα δικαιώματα που ασφαλίζουν την απαίτηση, καθώς και προνόμια συνδεδεμένα με τη φύση της απαίτησης κατά την αναγκαστική εκτέλεση ή την πτώχευση δεν θίγονται, εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στο σχέδιο.

2. Σε κάθε περίπτωση, τα δικαιώματα αυτά διατηρούνται υπέρ της νέας απαίτησης, όπως αυτή διαμορφώνεται από το σχέδιο, εκτός εάν ο εξασφαλιζόμενος με αυτά πιστωτής συμφώνησε διαφορετικά.

Αρχή της ίσης μεταχείρισης

Άρθρο 113.- Το σχέδιο ως προς τους πιστωτές που συμμετέχουν σε καθεμία ομάδα ή υποομάδα πρέπει να τηρεί την αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Δικαστική προεξέταση του σχεδίου

Άρθρο 114.- 1. Το πτωχευτικό δικαστήριο αυτεπάγγελτα προβαίνει σε προεξέταση του σχεδίου μέσα σε προθεσμία είκοσι ημερών (20) από την υποβολή του.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο απορρίπτει το σχέδιο:

α) εάν δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 109 έως 113·

β) εάν προδήλως δεν πιθανολογείται ότι το σχέδιο που υπο-

βλήθηκε από τον οφειλέτη, λαμβανομένων υπόψη του περιεχομένου του και της προηγούμενης πορείας της διαδικασίας, θα γίνει δεκτό από τους πιστωτές ή ότι θα επικυρωθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο·

γ) εάν οι απαιτήσεις των πιστωτών και των τρίτων στους οποίους τυχόν αναφέρεται το σχέδιο, όπως διαμορφώνονται από αυτό, λαμβανομένης υπόψη ιδίως της οικονομικής κατάστασης του οφειλέτη, προδήλως δεν μπορούν να ικανοποιηθούν.

3. Η απόφαση του δικαστηρίου που απορρίπτει το σχέδιο δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Επανυποβολή του σχεδίου με τροποποιήσεις ή υποβολή νέου σχεδίου επιτρέπεται μέσα στις προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 108 παράγραφοι 2 και 3.

4. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή του συνδίκου και για το μέχρι την αποδοχή και επικύρωση του σχεδίου διάστημα ή μέχρι την απόρριψή του, να διατάξει προσωρινά την απαγόρευση εκποίησης ή μεταβολής της κατάστασης της πτωχευτικής περιουσίας ή στοιχείων αυτής, που θα μπορούσε να θέσει σε διακινδύνευση την πραγματοποίηση του σχεδίου.

Αποδοχή του σχεδίου

Άρθρο 115.- 1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, όταν δεν απορρίπτει το σχέδιο, καθορίζει με απόφασή του αμέσως προθεσμία, όχι μεγαλύτερη των τριών (3) μηνών, για την αποδοχή του ή μη από τους πιστωτές, καθώς και ημερομηνία σύγκλησης ειδικής συνέλευσης των πιστωτών για συζήτηση και ψηφοφορία επί του σχεδίου. Η τριμήνη αυτή προθεσμία αρχίζει από τη δημοσίευση της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 8.

2. Η προθεσμία για τη συζήτηση και αποδοχή του σχεδίου δεν επιτρέπεται να οριστεί σε χρόνο προγενέστερο της κατά το άρθρο 90 παράγραφος 1 προθεσμίας αναγγελίας των απαιτήσεων. Το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει τη σύνδεση των δύο προθεσμιών.

3. Η απόφαση του δικαστηρίου που καθορίζει ημερομηνία σύγκλησης της ειδικής συνέλευσης γνωστοποιείται από τον γραμματέα των πτωχεύσεων, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, με επιστολή, μαζί με το σχέδιο αναδιοργάνωσης, στους πιστωτές που έχουν αναγγείλει τις απαιτήσεις τους, στους ενέγγυους πιστωτές, στον σύνδικο, στον οφειλέτη και στην επιτροπή πιστωτών, εάν έχει οριστεί.

Κανόνες ψηφοφορίας. Τεκμήρια

Άρθρο 116.- 1. Η ψηφοφορία επιτρέπεται να γίνει αυτοπροσώπως ή δια πληρεξουσίου ειδικά εξουσιοδοτημένου (με τήρηση του τύπου του άρθρου 93 παράγραφος 2) ή με ηλεκτρονικό μέσο που να αποδεικνύει χωρίς αμφιβολία την ταυτότητα και τη βούληση του πιστωτή, καθώς και τον τόπο και χρόνο προέλευσης της ψήφου.

2. Με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων του επόμενου εδαφίου, πιστωτές που απέχουν από την ψηφοφορία θεωρούνται ότι ψηφίζουν υπέρ του σχεδίου. Πιστωτές που απέχουν από την ψηφοφορία, των οποίων οι απαιτήσεις μηδενίζονται από το σχέδιο, θεωρούνται ότι ψηφίζουν αρνητικά.

3. Πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις δεν θίγονται από το σχέδιο δεν ψηφίζουν. Θεωρούνται ότι δεν θίγονται οι απαιτήσεις όταν, κατά το σχέδιο, διατηρούν ακέραιη τη νομική κατάσταση που είχαν κατά την ημέρα κήρυξης της πτώχευσης και πριν επέλθουν τα αποτελέσματά αυτής.

Συζήτηση και ψηφοφορία

Άρθρο 117.- 1. Η συζήτηση και η ψηφοφορία επί του σχεδίου γίνεται σε ειδική συνέλευση των πιστωτών ενώπιον του εισηγητή.

2. Μετά την περάτωση της συζήτησης και εφόσον δεν προκύψει ανάγκη αναβολής, ο εισηγητής καλεί τους πιστωτές να ψηφίσουν επί του σχεδίου. Οι πιστωτές ορίζουν εκπρόσωπο για την εφαρμογή του άρθρου 131 παράγραφος 2.

3. Εάν κατά τη συζήτηση στη συνέλευση προκύψει η ανάγκη για αναβολή της ψηφοφορίας, ιδίως λόγω υποβολής τροποποιήσεων του σχεδίου ή συνεχιζόμενων διαπραγματεύσεων, ο εισηγητής μπορεί να αναβάλει τη συνέλευση μόνο μια φορά σε

ημερομηνία που δεν θα απέχει περισσότερο από δέκα (10) ημέρες.

Τροποποιήσεις του σχεδίου

Άρθρο 118.- Εκείνος που υπέβαλε το σχέδιο δικαιούται να επιφέρει τροποποιήσεις σε επί μέρους προτάσεις του σχεδίου που προκύπτουν κατά τη συζήτησή του και τις θεωρεί αναγκαίες για την αποδοχή του. Οι τροποποιήσεις αυτές δεν μπορεί να αφορούν απαιτήσεις τις οποίες το σχέδιο δεν έθιγε.

Παραίτηση του οφειλέτη από το σχέδιο

Άρθρο 119.- Ο οφειλέτης δικαιούται, μέχρι την έναρξη της ψηφοφορίας επί του σχεδίου που υπέβαλε, να παραιτηθεί από αυτό με δήλωσή του γραπτή προς τον εισηγητή ή τον γραμματέα των πτωχεύσεων. Στην περίπτωση αυτή, η διαδικασία αναδιοργάνωσης θεωρείται αυτοδικαίως ματαιωθείσα.

Συναίνεση του οφειλέτη επί σχεδίου του συνδίκου

Άρθρο 120.- 1. Με την επιφύλαξη των ορισμών της παραγράφου 2 προϋπόθεση για την έναρξη της ψηφοφορίας επί του σχεδίου, όταν το σχέδιο έχει υποβληθεί από τον σύνδικο, είναι η προηγούμενη συναίνεση του οφειλέτη.

2. Η συναίνεση του οφειλέτη θεωρείται ότι έχει δοθεί, εάν άρχισε η ψηφοφορία επί του σχεδίου, χωρίς ο οφειλέτης να προβάλει αντιρρήσεις κατά του σχεδίου. Οι τυχόν αντιρρήσεις πρέπει να υποβληθούν με έγγραφο του οφειλέτη προς τον εισηγητή ή τον γραμματέα των πτωχεύσεων.

3. Οι κατά την παράγραφο 2 αντιρρήσεις του οφειλέτη δεν εμποδίζουν την επικύρωση του σχεδίου από το πτωχευτικό δικαστήριο εάν, σωρευτικά:

α) προβλέπεται ότι το σχέδιο δεν θα καταστήσει τη νομική κατάσταση του οφειλέτη χειρότερη από εκείνη στην οποία θα βρισκόταν χωρίς το σχέδιο και

β) κανένας πιστωτής δεν λαμβάνει, με βάση το σχέδιο, οικονομική αξία που υπερβαίνει ολόκληρο το ποσό της απαίτησής του.

Πλειοψηφίες για αποδοχή του σχεδίου

Άρθρο 121.- 1. Για την αποδοχή του σχεδίου απαιτείται πλειοψηφία των πιστωτών που εκπροσωπούν τα εξήντα τοις εκατό (60%) του συνόλου των απαιτήσεων, στο οποίο πρέπει να περιλαμβάνεται και ποσοστό τουλάχιστον σαράντα τοις εκατό (40%) των τυχόν εμπραγμάτως ή με ειδικό προνόμιο ή με προσημείωση υποθήκης εξασφαλιζόμενων απαιτήσεων, όπως οι απαιτήσεις είχαν αναγγελθεί και η πραγματική εικόνα τους βεβαιώνεται σε πίνακα απαιτήσεων που συντάσσεται και υπογράφεται από ορκωτό ελεγκτή και υποβάλλεται στον εισηγητή.

2. Αμφισβητούμενες απαιτήσεις μπορούν να γίνουν προσωρινά δεκτές προς ψηφοφορία από τον εισηγητή. Η οριστική επίλυση της αμφισβήτησης διαφοροποιεί τα δικαιώματα του αμφισβητούμενου πιστωτή, χωρίς να θίγεται η ψηφοφορία.

Δικαστική επικύρωση

Άρθρο 122.- 1. Το σχέδιο, μετά την αποδοχή του από τους πιστωτές, υποβάλλεται προς δικαστική επικύρωση, χωρίς την οποία δεν παράγει έννομα αποτελέσματα. Αρμόδιο προς επικύρωση είναι το πτωχευτικό δικαστήριο.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 123, το σχέδιο εισάγεται άμεσα προς επικύρωση με βάση έκθεση του εισηγητή σε ημερομηνία συζήτησης που δεν μπορεί να απέχει περισσότερο από είκοσι (20) ημέρες από την ημερομηνία αποδοχής του σχεδίου από τους πιστωτές.

3. Στη συζήτηση καλούνται, τουλάχιστον πριν τρεις (3) ημέρες, να εκφέρουν τις απόψεις τους, ο οφειλέτης, ο σύνδικος και, όπου έχει οριστεί, η επιτροπή πιστωτών. Όποιος έχει έννομο συμφέρον έχει δικαίωμα παρέμβασης χωρίς τήρηση προδικασίας.

4. Η απόφαση του δικαστηρίου για επικύρωση ή απόρριψη του σχεδίου υπόκειται σε έφεση, η προθεσμία της οποίας αρχίζει από την επομένη της δημοσίευσής της στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών. Η συζήτηση της έφε-

σης προσδιορίζεται μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από την άσκησή της και η απόφαση πρέπει να εκδοθεί μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από τη συζήτησή της. Αναβολή της συζήτησης της έφεσης δεν επιτρέπεται. Η έφεση δεν αναστέλλει την ενέργεια της διαδικασίας αναδιοργάνωσης που αποφασίστηκε.

Σχέδιο με όρους

Άρθρο 123.- 1. Εάν προβλέπεται στο σχέδιο ότι πριν την επικύρωση θα έχουν καταβληθεί ορισμένες παροχές ή θα έχουν ληφθεί άλλα μέτρα, το σχέδιο επικυρώνεται μόνον, εάν οι όροι αυτοί πληρωθούν.

2. Επί όρων του σχεδίου για διαρθρωτικές αλλαγές εταιρικής φύσεως, ιδίως μετατροπής, συγχώνευσης ή αναβίωσης, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί, κατά την κρίση του:

α) να εξαρτήσει την επικύρωση του σχεδίου από την εκπλήρωση των όρων αυτών μέσα σε εύλογη προθεσμία που ορίζει, λαμβάνοντας υπόψη τις κατά το εταιρικό δίκαιο επιβαλλόμενες για κάθε μέτρο ή διαδικασία προθεσμίες, ή

β) να επικυρώσει το σχέδιο υπό την αναβλητική αίρεση της εκπλήρωσης των όρων μέσα στην ως άνω εύλογη προθεσμία.

Λόγοι απόρριψης του σχεδίου

Άρθρο 124.- Το πτωχευτικό δικαστήριο με απόφασή του, αυτεπαγγέλτως ή μετά από αίτηση του έχοντος έννομο συμφέρον πιστωτή αρνείται την επικύρωση:

α) εάν δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του παρόντος κώδικα ως προς το περιεχόμενο του σχεδίου, τη διαδικασία συζήτησης και ψηφοφορίας, τις αναγκαίες πλειοψηφίες των πιστωτών και τη συναίνεση του οφειλέτη και εφόσον η σχετική παράβαση θα μπορούσε ουσιωδώς να είχε επηρεάσει την αποδοχή του σχεδίου από τους πιστωτές·

β) εάν η αποδοχή του σχεδίου είναι αποτέλεσμα δόλου ή άλλης αθέμιτης πράξης ή κακόπιστης συμπεριφοράς του οφειλέτη, του πιστωτή, του συνδίκου ή τρίτου·

γ) εάν η απόρριψη επιβάλλεται για λόγους δημόσιου συμφέροντος· και

δ) εάν το σχέδιο δεν προστατεύει τους διαφωνούντες πιστωτές, ιδίως εάν δεν εξασφαλίζεται ότι θα λάβουν, με βάση το σχέδιο, τουλάχιστον ό,τι πιθανολογείται ότι θα ελάμβαναν μέσω της διαδικασίας εκκαθάρισης.

Αποτελέσματα της επικύρωσης

Άρθρο 125.- 1. Το σχέδιο, από την τελεσιδικία της απόφασης που το επικυρώνει, κατά το περιεχόμενο που διαμορφώνει τα δικαιώματα των πιστωτών, αποκτά δεσμευτική ισχύ για όλους τους πιστωτές, οποιασδήποτε κατηγορίας και νομικής μορφής, ανεξάρτητα αν έχουν αναγγείλει ή μη τις απαιτήσεις τους, περιλαμβανομένων και των πιστωτών που μειοψήφησαν ή προέβησαν αντίρρηση ή απείχαν από την ψηφοφορία ή δεν συμμετείχαν σ' αυτή.

2. Από την τελεσιδικία της απόφασης που επικυρώνει το σχέδιο, η πτωχευτική διαδικασία περατώνεται και τα όργανα της πτώχευσης παύουν, με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 131.

3. Εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά στο σχέδιο, ο οφειλέτης αναλαμβάνει τη διοίκηση της περιουσίας του, προς το σκοπό εκπλήρωσης των όρων του σχεδίου.

4. Τα δικαιώματα των πτωχευτικών πιστωτών κατά των εγγυητών και συνοφειλετών εις ολόκληρον του οφειλέτη, καθώς και τα υφιστάμενα δικαιώματά τους σε περιουσιακά αντικείμενα τρίτων, περιορίζονται στο ίδιο ποσό με την απαίτηση κατά του οφειλέτη, εκτός αν δεν συναινεί ο εξασφαλιζόμενος πιστωτής. Σε περίπτωση ικανοποίησης πιστωτή από εγγυητή ή συνοφειλέτη εις ολόκληρον, ο οφειλέτης ευθύνεται έναντι των τελευταίων, εάν συντρέχει δικαίωμα αναγωγής, με τον ίδιο τρόπο που ευθύνεται κατά το σχέδιο έναντι του πιστωτή που ικανοποιήθηκε από αυτούς.

5. Πιστωτής ο οποίος πριν ή μετά την τελεσιδικία της επικυρωτικής απόφασης έχει λάβει ποσό που υπερκαλύπτει την απαίτησή του, όπως διαμορφώνεται με το σχέδιο, δεν μπορεί να υποχρεωθεί σε απόδοση του υπερβάλλοντος, παρά μόνον κατά

το ποσό που υπερβαίνει την αρχική του απαίτηση.

6. Τα δικαιώματα των ομαδικών πιστωτών δεν θίγονται από το σχέδιο.

7. Οι πτωχευτικοί πιστωτές αναλαμβάνουν τις ατομικές διώσεις κατά του οφειλέτη εντός των όρων του σχεδίου.

Τίτλος εκτελεστός

Άρθρο 126.- Από την τελεσιδικία της η απόφαση που επικυρώνει το σχέδιο αποτελεί τίτλο εκτελεστό για τις αναλαμβανόμενες με αυτό υποχρεώσεις.

Ακύρωση του σχεδίου μετά την επικύρωση

Άρθρο 127.- 1. Ακύρωση του σχεδίου επέρχεται αυτοδικαίως, εάν ο οφειλέτης καταδικάστηκε αμετακλήτως για χρεοκοπία σύμφωνα με το άρθρο 171.

2. Το σχέδιο μπορεί να ακυρωθεί με απόφαση του δικαστηρίου μετά από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) εάν μετά από την επικύρωση αποκαλύφθηκε ότι το σχέδιο αποτέλεσε προϊόν δόλου του οφειλέτη ή συμπαιγνίας του με πιστωτή ή τρίτο, ιδίως λόγω απόκρυψης του ενεργητικού ή διόγκωσης του παθητικού του·

β) εάν η μη εκπλήρωση των όρων του σχεδίου από τον οφειλέτη είναι τόσο ουσιώδης, ώστε με βεβαιότητα να προβλέπεται η αδυναμία αναδιοργάνωσης.

Αποτελέσματα της ακύρωσης

Άρθρο 128.- 1. Η ακύρωση του σχεδίου επιφέρει αυτοδικαίως:

α) τη λήξη της διαδικασίας αναδιοργάνωσης και της εποπτείας εκπλήρωσης των όρων του σχεδίου·

β) την αποδέσμευση των πιστωτών από τους όρους του σχεδίου και την επαναφορά τους στην κατά την κήρυξη της πτώχευσης νομική θέση τους ως προς το ύψος, το είδος, την εξασφάλιση και τα προνόμια των απαιτήσεών τους κατά του οφειλέτη, εφόσον είχαν διαμορφωθεί διαφορετικά στο σχέδιο, μετά από αφαίρεση των ποσών που τυχόν είχαν λάβει σύμφωνα με το σχέδιο·

γ) την ανάληψη από τους πιστωτές των ατομικών διώξεων κατά του οφειλέτη, σε περίπτωση που κατά το σχέδιο είχαν ανασταλεί ή περιοριστεί, συμπεριλαμβανομένης και της κήρυξης του σε πτώχευση, εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 2 και 3·

δ) την απαλλαγή εκείνων που εγγυήθηκαν σύμφωνα με το σχέδιο υπέρ του οφειλέτη.

2. Οι πράξεις του οφειλέτη που διενεργήθηκαν μετά την τελεσιδική επικύρωση του σχεδίου και πριν την ακύρωσή του κηρύσσονται άκυρες, εάν είναι από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 42. Η διάταξη του άρθρου 51 εφαρμόζεται αναλόγως, και η διετία υπολογίζεται από την τελεσιδικία της ακύρωσης του σχεδίου.

Ατομική ανατροπή του σχεδίου

Άρθρο 129.- 1. Πιστωτής ως προς τον οποίο ο οφειλέτης περιήλθε σε υπερμερία, λόγω μη καταβολής των συμφωνηθέντων ποσών ή μη εμπρόθεσμης καταβολής αυτών ή μη παροχής εξασφαλίσεων και εν γένει λόγω μη εκπλήρωσης από τον οφειλέτη των έναντι αυτού υποχρεώσεων που αναλήφθηκαν σύμφωνα με το σχέδιο, δικαιούται να ζητήσει δικαστικώς την ανατροπή του σχεδίου ως προς αυτόν.

2. Η περί ατομικής ανατροπής αγωγή ασκείται ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Με την τελεσιδικία της απόφασης που δέχεται την αγωγή, ο πιστωτής απαλλάσσεται από τις δεσμεύσεις του σχεδίου και οι απαιτήσεις του επαναφέρονται στη νομική κατάσταση που είχαν πριν την επικύρωση του σχεδίου. Ο πιστωτής δικαιούται να ασκήσει, σε σχέση με αυτές, τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα κατά του οφειλέτη, στα οποία συμπεριλαμβάνεται και η κήρυξη του οφειλέτη σε πτώχευση, εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 2 και 3.

Κήρυξη νέας πτώχευσης

Άρθρο 130.- 1. Η κήρυξη νέας πτώχευσης του οφειλέτη,

μετά την τελεσιδική επικύρωση του σχεδίου, επιφέρει τη ματαίωση του σχεδίου.

2. Στην περίπτωση της προηγούμενης παραγράφου:

α) οι απαιτήσεις των πιστωτών που δεν έχουν ικανοποιηθεί πλήρως κατά το σχέδιο, επανέρχονται, ως προς το ύψος και το χρόνο λήξης τους, όπως είχαν πριν την επικύρωση του σχεδίου, μετά την αφαίρεση των τυχόν ληφθέντων·

β) εμπράγματα εξασφαλίσεις, οι οποίες, σύμφωνα με το σχέδιο είχαν εξαλειφθεί ή άλλως αρθεί, δεν αναβιώνουν, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στο σχέδιο και τούτο έχει σημειωθεί στα οικεία δημόσια βιβλία·

γ) εμπράγματα εξασφαλίσεις, οι οποίες είχαν συσταθεί σύμφωνα με το σχέδιο για να εξασφαλίσουν την ικανοποίηση απαιτήσεων, εξακολουθούν να ασφαλίζουν την απαίτηση μόνον κατά το ποσό και για το χρόνο που έχει συμφωνηθεί στο σχέδιο, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά σ' αυτό·

δ) απαιτήσεις πιστωτών που προέρχονται από χρηματοδοτήσεις που έγιναν μετά την επικύρωση, σύμφωνα με το σχέδιο και κατά τη διάρκεια της εποπτείας εκπλήρωσης του σχεδίου και προς υλοποίησή του, κατατάσσονται ως γενικώς προνομιούχες.

Εποπτεία εκπλήρωσης του σχεδίου

Άρθρο 131.- 1. Ο σύνδικος έχει την εποπτεία εκπλήρωσης των όρων του σχεδίου και συμπράττει με τον οφειλέτη για όσες πράξεις προβλέπονται κατά το σχέδιο. Ο οφειλέτης υποχρεούται να παρέχει σ' αυτόν κάθε πληροφορία σε σχέση με το σχέδιο.

2. Ο σύνδικος πληροφορεί ανά έξι (6) μήνες με έκθεσή του την επιτροπή πιστωτών, άλλως με τον εκπρόσωπο των πιστωτών που έχει προς τούτο οριστεί στο σχέδιο, για την πορεία του σχεδίου και τις προβλέψεις για την εκπλήρωσή του.

3. Η αμοιβή του συνδίκου ως εποπτεύοντος ορίζεται με το σχέδιο, διαφορετικά κατόπιν αιτήσεώς του από το πτωχευτικό δικαστήριο.

4. Το χρονικό διάστημα εποπτείας καθορίζεται από το σχέδιο. Σε διαφορετική περίπτωση, η εποπτεία παύει μετά παρέλευση τριετίας από την επικύρωση του σχεδίου και υπό τον όρο ότι τότε δεν θα εκκρεμεί κατά του οφειλέτη αίτηση για κήρυξή του σε νέα πτώχευση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ ΚΑΙ Η ΔΙΑΝΟΜΗ

Ι. Η ένωση των πιστωτών

Γενική διάταξη

Άρθρο 132.- 1. Μετά την ολοκλήρωση της εξέλεξης των πιστωσεων και εφόσον δεν επιτεύχθηκε η αποδοχή ή η επικύρωση σχεδίου αναδιοργάνωσης της επιχείρησης του οφειλέτη ή αυτή ακυρώθηκε για οποιονδήποτε λόγο, η πτώχευση βρίσκεται στο στάδιο της ένωσης των πιστωτών.

2. Κατά το στάδιο αυτό ο σύνδικος προβαίνει στη ρευστοποίηση του ενεργητικού της περιουσίας του οφειλέτη και στη διανομή του προϊόντος αυτής στους πιστωτές είτε με την εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου είτε με την εκποίηση των επί μέρους στοιχείων αυτής, καθενός χωριστά ή ομαδικά, σύμφωνα με τις ακόλουθες διατάξεις.

Φορολογικές διευκολύνσεις

Άρθρο 133.- 1. Κάθε σύμβαση που συνάπτεται και κάθε πράξη που ενεργείται κατά τα άρθρα 135 έως 145 του κώδικα, οι συνεπεία αυτής επί μέρους μεταβιβάσεις, οι μεταγραφές και κάθε άλλη πράξη για την πραγμάτωσή τους, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος ή δικαίωμα του Δημοσίου ή τρίτων, καθώς και τελών χαρτοσήμου (πλην Φ.Π.Α). Οι απαλλαγές αυτές επέρχονται αυτοδικαίως, χωρίς να απαιτείται και η υποβολή οποιασδήποτε σχετικής δήλωσης στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία (Δ.Ο.Υ.).

2. Ο σύνδικος δεν απαιτείται να προσκομίσει πιστοποιητικά φορολογικής ή ασφαλιστικής ενημερότητας του οφειλέτη ή

οποιαδήποτε άλλα πιστοποιητικά για τη σύναψη οποιασδήποτε σύμβασης μεταβίβασης στοιχείου του ενεργητικού της περιουσίας του οφειλέτη, κατά τον παρόντα κώδικα, καθώς επίσης και σε κάθε συναλλαγή του γενικά με το Δημόσιο.

Περιορισμός δικαιωμάτων και αμοιβών

Άρθρο 134.- Περιορίζονται στο τριάντα τοις εκατό (30%) των νόμιμων ποσών οι αμοιβές και τα δικαιώματα των συμβολαιογράφων, των δικηγόρων, των δικαστικών επιμελητών και των υποθηκοφυλάκων για κάθε σύμβαση ή πράξη που αφορά τη διαδικασία του δεύτερου τίτλου του παρόντος κεφαλαίου. Η αμοιβή του συνδίκου καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 81.

II. Η εκποίηση της επιχείρησης του οφειλέτη ως σύνολο

Γενική διάταξη

Άρθρο 135.- 1. Αν αποφασισθεί, μετά το πέρας των επαληθεύσεων από τη συνέλευση των πιστωτών σύμφωνα με το άρθρο 84 ότι η επιχείρηση του οφειλέτη πρέπει να εκποιηθεί ως σύνολο, η εκποίηση θα γίνει σύμφωνα με τις επόμενες διατάξεις.

2. Αν η αξία της επιχείρησης αποτιμηθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο σε ποσό μικρότερο του ενός εκατομμυρίου (1.000.000) ευρώ, η εκποίηση της επιχείρησης, κατ' εξαίρεση, θα γίνει κατά τον τρόπο και κατά τους τύπους που θα αποφασίσει το πτωχευτικό δικαστήριο.

Εκτίμηση της αξίας του ενεργητικού

Άρθρο 136.- Μόλις η απόφαση της συνέλευσης των πιστωτών του άρθρου 84, περί εκποίησης της επιχείρησης του οφειλέτη ως συνόλου, επικυρωθεί από τον εισηγητή και δεν ασκηθεί κατ' αυτής εμπρόθεσμη προσφυγή ή η ασκηθείσα απορριφθεί από το πτωχευτικό δικαστήριο κατά το άρθρο 84 παράγραφος 3, ο σύνδικος ζητεί από τον εισηγητή να του επιτραπεί η πρόσληψη εκτιμητή από τον κατάλογο των πραγματογνωμόνων για την εκτίμηση της αξίας της επιχείρησης ως συνόλου, εν όψει της δυνατότητας συνέχισης της επιχείρησης, καθώς και για την ταυτόχρονη εκτίμηση της αξίας και των κατ' ιδίαν υλικών και άυλων στοιχείων του ενεργητικού της.

Απόφαση του δικαστηρίου

Άρθρο 137.- 1. Ο σύνδικος, με βάση την απογραφή του ενεργητικού του οφειλέτη (άρθρο 68 παράγραφος 2) και τον ισολογισμό ή τη λογιστική κατάσταση που έχει συντάξει (άρθρο 76 παράγραφοι 1 και 2) και κάθε άλλο στοιχείο που έχει στη διάθεσή του, καθώς και την έκθεση του κατά το προηγούμενο άρθρο εκτιμητή, συντάσσει, εντός είκοσι (20) ημερών, λεπτομερή έκθεση προς το πτωχευτικό δικαστήριο, στην οποία αναφέρονται όλα τα επί μέρους στοιχεία που απαρτίζουν το ενεργητικό και τα οποία θα περιέλθουν στον αγοραστή που θα αναδειχθεί πλειοδότης, τους τυχόν προτεινόμενους όρους της πώλησης και γενικά κάθε χρήσιμη πληροφορία.

2. Με την έκθεση αυτή ο σύνδικος ζητεί από το πτωχευτικό δικαστήριο να του επιτραπεί, με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, η εκποίηση της επιχείρησης ως συνόλου, αντί του συνολικού τιμήματος που εκτιμά αυτός και αντί των όρων που τυχόν αυτός θεωρεί ότι προσήκουν στην περίπτωση.

3. Το πτωχευτικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη και την έκθεση του εισηγητή, αποφαινεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών, καθορίζοντας την αξία της επιχείρησης, την τιμή πρώτης προσφοράς και τους όρους υπό τους οποίους πρέπει να γίνει η εκποίηση. Κατά της απόφασης αυτής δεν επιτρέπεται κανένα ένδικο μέσο.

Περιεχόμενο και δημοσίευση της διακήρυξης

Άρθρο 138.- 1. Ο σύνδικος, εντός δέκα (10) ημερών από τη δημοσίευσή της κατά το προηγούμενο άρθρο απόφασης του δικαστηρίου, δημοσιεύει διακήρυξη περί διενέργειας δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού. Η διακήρυξη περιέχει:

α) την επωνυμία, την έδρα, τη δραστηριότητα και συνοπτική

περιγραφή της επιχείρησης του οφειλέτη, το ενεργητικό της οποίας πωλείται ως σύνολο, χωρίς να απαιτείται και η λεπτομερής περιγραφή των επί μέρους στοιχείων και τα οποία αναγράφονται στην έκθεση του συνδίκου του προηγούμενου άρθρου, αντίγραφο της οποίας μπορεί να λάβει ατελώς κάθε ενδιαφερόμενος·

β) πρόσκληση προς κάθε ενδιαφερόμενο να παραλάβει από τον σύνδικο αντίγραφο της κατά το άρθρο 137 έκθεσής του και να υποβάλει την προσφορά του, που συνοδεύεται από εγγυητική επιστολή τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, για ποσό και με όρους που προσδιορίζονται επίσης στη διακήρυξη·

γ) την προθεσμία υποβολής των προσφορών, στον εισηγητή, η οποία δεν πρέπει να είναι μικρότερη των είκοσι (20) ημερών από την τελευταία δημοσίευση της διακήρυξης στον τύπο, σύμφωνα με τις διατάξεις της επόμενης παραγράφου, καθώς και την ημέρα και ώρα αποσφράγισης των προσφορών από τον εισηγητή·

δ) το ονοματεπώνυμο του συμβολαιογράφου της έδρας της επιχείρησης του οφειλέτη, ενώπιον του οποίου, μετά από την έγκριση του εισηγητή, θα συναφθεί η σύμβαση της μεταβίβασης της επιχείρησης.

2. Οι ανωτέρω δημοσιεύσεις γίνονται μια φορά στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και από δύο φορές σε δύο ημερήσιες πολιτικές αθηναϊκές εφημερίδες πανελληνίας μεγάλης κυκλοφορίας και σε μια οικονομική εφημερίδα. Αν πρόκειται για επιχείρηση που έχει την έδρα της ή διαθέτει περιουσιακά στοιχεία και σε επαρχιακές πόλεις, απαιτούνται πρόσθετες δημοσιεύσεις και σε μια τουλάχιστον από τις αντίστοιχες τοπικές εφημερίδες. Αν πρόκειται για επιχείρηση της οποίας η αξία έχει καθοριστεί κατά το άρθρο 137 παράγραφος 3 σε ποσό άνω των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ευρώ, πρέπει η πρόσκληση να δημοσιευθεί και σε μια διεθνούς κυκλοφορίας ημερήσια οικονομική εφημερίδα που κυκλοφορεί και στην Ελλάδα. Τις εφημερίδες προσδιορίζει ο εισηγητής.

Κατάθεση και αποσφράγιση των προσφορών

Άρθρο 139.- 1. Εντός της προθεσμίας που ορίζει η διακήρυξη του άρθρου 138, οι ενδιαφερόμενοι καταθέτουν στον εισηγητή τις ενφραγιστές προσφορές τους. Ο εισηγητής συντάσσει έκθεση, στην οποία αναφέρονται όλες οι κατατιθέμενες προσφορές, καθώς και πράξη κατάθεσης πάνω σε κάθε προσφορά, την οποία υπογράφει ο ίδιος, ο γραμματέας και ο προσφέρων, αφού βεβαιωθεί ότι η προσφορά είναι κλειστή. Εκπρόθεσμες προσφορές δεν γίνονται δεκτές.

2. Κατά την καθορισθείσα στη διακήρυξη ημέρα και ώρα, ο εισηγητής αποσφραγίζει τις προσφορές, παρουσία του συνδίκου, της επιτροπής πιστωτών και εκείνων που υπέβαλαν τις προσφορές. Ο εισηγητής συντάσσει έκθεση περί της αποσφράγισης, στην οποία προσαρτώνται όλες οι προσφορές και την οποία υπογράφει ο ίδιος, ο γραμματέας, ο σύνδικος και οι λοιποί παρόντες. Αντίγραφο της έκθεσης και των προσφορών παραδίδεται στον σύνδικο αυθημερόν, καθώς και σε κάθε ενδιαφερόμενο που δικαιολογεί έννομο συμφέρον.

Η κατακύρωση

Άρθρο 140.- 1. Ο σύνδικος, εντός πέντε (5) ημερών από την αποσφράγιση τους, συντάσσει συνοπτική έκθεση αξιολόγησης των προσφορών και προτείνει την κατακύρωση ή μη της επιχείρησης στον πλειοδότη, δηλαδή σ' αυτόν του οποίου την προσφορά κρίνει ως πλέον συμφέρουσα για τους πιστωτές. Η έκθεση υποβάλλεται στην επιτροπή πιστωτών και στον εισηγητή, αντίγραφο δε αυτής χορηγείται αδαπάνως και σε κάθε ενδιαφερόμενο που δικαιολογεί έννομο συμφέρον.

2. Ο εισηγητής με έκθεσή του προς το πτωχευτικό δικαστήριο προτείνει την έγκριση ή μη της κατακύρωσης. Στο πτωχευτικό δικαστήριο καλούνται να παρευθύνουν ο σύνδικος, ο οφειλέτης και αυτοί που μετείχαν στο δημόσιο πλειστηριασμό, οι οποίοι μπορούν να παρέμβουν. Το πτωχευτικό δικαστήριο, αφού ακούσει αυτούς που εμφανίστηκαν, εφόσον κρίνει την προσφορά του πλειοδότη συμφέρουσα για τους πιστωτές, εγκρίνει τη σύναψη της σύμβασης μεταβίβασης της επιχείρησης. Αλλιώς, ο

δημόσιος πλειστηριασμός επαναλαμβάνεται, σύμφωνα με το άρθρο 144. Κατά της απόφασης αυτής του δικαστηρίου δεν επιτρέπεται κανένα ένδικο μέσο ή ένδικο βοήθημα.

Η σύμβαση μεταβίβασης της επιχείρησης

Άρθρο 141.- 1. Μετά την κατά το προηγούμενο άρθρο έγκριση του δικαστηρίου, ο σύνδικος συνάπτει ενώπιον του συμβολαιογράφου που ορίζεται στη διακήρυξη τη σύμβαση μεταβίβασης του ενεργητικού της επιχείρησης, με βάση τους όρους της προσφοράς του και τους τυχόν άλλους ευνοϊκότερους όρους που υποδείχθηκαν στον πλειοδότη και αυτός τους αποδέχθηκε με δήλωσή του προς τον σύνδικο και τον εισηγητή ή προς το πτωχευτικό δικαστήριο.

2. Η πώληση γίνεται αντί συνολικού τιμήματος. Αν όμως υπάρχουν εμπράγματα δικαιώματα ή άλλα προνόμια επί ακινήτων ή κινητών ή επί άλλων ειδικών περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, πρέπει να καθορίζεται στο συμβόλαιο ποιο ποσό από το συνολικό τίμημα αντιστοιχεί σε καθένα από αυτά.

3. Με τη μεταβίβαση της επιχείρησης (ή της κατά το άρθρο 145 χωριστής λειτουργικής μονάδας αυτής), συµμεταβιβάζονται αυτοδικαίως στον πλειοδότη και οι διοικητικές άδειες κάθε φύσεως που συνδέονται με τη λειτουργία της επιχείρησης και των μεταβιβαζόμενων στοιχείων του ενεργητικού. Οι άδειες ισχύουν για το χρόνο που θα ισχυαν και για την επιχείρηση του οφειλέτη, όχι πάντως για περίοδο μικρότερη από ένα (1) έτος από τη μεταβίβαση ή από το χρόνο που υποχρεωτικά προβλέπεται η λειτουργία της επιχείρησης από ειδική διάταξη νόμου. Στη συνέχεια εκδίδεται στο όνομα του πλειοδότη από την αρμόδια αρχή επιβεβαιωτική πράξη μεταβίβασης της άδειας. Το ίδιο ισχύει και για τα δικαιώματα μεταλλειοκτησίας που αποτελούν τμήμα του ενεργητικού της επιχείρησης του οφειλέτη.

Σύμπτυξη του Δημοσίου

Άρθρο 142.- 1. Το Δημόσιο εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή οποιονδήποτε ήθελε ορίσει η Διυπουργική Επιτροπή Αποκρατικοποίησης (Δ.Ε.Α.), μπορεί να συμβάλλεται, ως εκ τρίτου συμβαλλόμενος, στις ανωτέρω συμβάσεις μεταβίβασης και να αποδέχεται την ανάληψη υποχρεώσεων από τον πλειοδότη για τη διενέργεια επενδυτικών προγραμμάτων, σχετικά με τα μεταβιβαζόμενα στοιχεία του ενεργητικού, την ανάπτυξη επιχειρηματικών σχεδίων δράσης και την εξασφάλιση θέσεων εργασίας.

2. Στις περιπτώσεις, όπου συμβάλλεται ως τρίτος το Δημόσιο, η τυχόν απαιτούμενη άδεια της αρχής για τη μεταβίβαση του περιουσιακού στοιχείου, θεωρείται ότι χορηγήθηκε.

Εξόφληση του τιμήματος

Άρθρο 143.- 1. Ο πλειοδότης καταβάλλει προς τον σύνδικο το συμφωνηθέν ως αμέσως καταβλητέο ποσό του τιμήματος. Αν καταβληθεί το σύνολο του ποσού, ο σύνδικος συντάσσει την πράξη εξόφλησης, ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου. Αν καταβλήθηκε το μέρος του τιμήματος που συμφωνήθηκε και τηρήθηκαν οι όροι που συμφωνήθηκαν για την εξασφάλιση της καταβολής του υπόλοιπου, ο σύνδικος, μετά από έγκριση του εισηγητή, συντάσσει αντίστοιχα, ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου, την πράξη μερικής εξόφλησης και πράξη πιστοποίησης ότι εκπληρώθηκαν οι εν λόγω όροι.

2. Ο σύνδικος υποχρεούται να καταθέσει, χωρίς καμιά καθυστέρηση, κάθε ποσό που εισπράττει, στο λογαριασμό του άρθρου 73.

3. Με την καταβολή όλου του εκπλειστηριασμού και τη σύνταξη πράξης ολοσχερούς εξόφλησης, επέρχονται όλες οι έννομες συνέπειες της καταβολής που ορίζονται στο άρθρο 1005 Κ.Πολ.Δ..

Επανάληψη του δημόσιου πλειστηριασμού

Άρθρο 144.- 1. Αν δεν υποβληθεί καμία νομότυπη προσφορά ή οι υποβληθείσες νομοτύπως δεν κριθούν συμφέρουσες κατά το άρθρο 140, ο δημόσιος πλειστηριασμός επαναλαμβάνεται για μια ακόμη φορά.

2. Ο σύνδικος, στην περίπτωση αυτή, επαναλαμβάνει εντός

δεκαπέντε (15) ημερών τις δημοσιεύσεις του άρθρου 138, ορίζοντας νέες ημερομηνίες υποβολής προσφορών. Ο σύνδικος μπορεί να ζητήσει από το πτωχευτικό δικαστήριο να ορίσει νέα τιμή πρώτης προσφοράς. Ο νέος δημόσιος πλειστηριασμός διεξάγεται με τις ίδιες διατυπώσεις και έχει τα ίδια αποτελέσματα που ορίζονται στις ανωτέρω διατάξεις.

Χωριστή εκποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων του ενεργητικού

Άρθρο 145.- Αν και ο δεύτερος δημόσιος πλειστηριασμός δεν καταλήξει στη σύναψη σύμβασης μεταβίβασης της επιχείρησης, η εκποίηση πλέον γίνεται χωριστά για κάθε στοιχείο του ενεργητικού, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 146 έως 150, αν δεν έχει αποφασισθεί διαφορετικά από τη συνέλευση των πιστωτών, σύμφωνα με το άρθρο 84.

III. Η εκποίηση των κατ' ιδίαν στοιχείων του οφειλέτη

Εκποίηση κινητών

Άρθρο 146.- 1. Εάν μέχρι την ένωση δεν έχουν εκποιηθεί όλα τα κινητά και εμπορεύματα της περιουσίας του οφειλέτη κατά τις διατάξεις των άρθρων 67 και 84 του παρόντος κώδικα, αυτά που έχουν απομείνει εκποιούνται κατά τη διαδικασία του άρθρου 77, χωρίς την τήρηση της διατυπώσεως της παραγράφου 2 αυτού. Η άδεια του εισηγητή κοινοποιείται στους πιστωτές που έχουν εμπράγματη ασφάλεια.

2. Κατά τον πλειστηριασμό ακολουθείται η διαδικασία του άρθρου 149, στην άδεια δε του εισηγητή ορίζεται ο χρόνος εξόφλησης του τιμήματος και παράδοσης των κινητών στον πλειοδότη.

Εκποίηση ακινήτων

Άρθρο 147.- 1. Αν πριν την ένωση των πιστωτών, οι ενέγγυοι πιστωτές δεν κίνησαν τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης (κατάσχεση) επί υπέγγυου ακινήτου της πτώχευσης (άρθρο 26), την εκποίηση αυτού και την κατάταξη των πιστωτών ενεργεί μόνο ο σύνδικος, κατά τις ακόλουθες διατάξεις.

2. Σε περίπτωση που άρχισε εκτέλεση από τους ενέγγυους πιστωτές κατά την προηγούμενη παράγραφο, αν και μετά την ένωση αυτή καθυστερεί σε βλάβη των πιστωτών, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον και έκθεση του εισηγητή, μπορεί να δώσει την άδεια στον σύνδικο να εκποιήσει το ακίνητο κατά τις διατάξεις των επόμενων άρθρων.

Διαδικασία διακήρυξης

Άρθρο 148.- 1. Η εκποίηση των ακινήτων του οφειλέτη γίνεται μετά από άδεια του πτωχευτικού δικαστηρίου που παρέχεται μετά από αίτηση του συνδίκου και έκθεσή του εισηγητή. Στην απόφαση του δικαστηρίου ορίζεται η αξία του ακινήτου, η τιμή πρώτης προσφοράς και οι τυχόν όροι της εκποίησης. Αν έχει προηγηθεί η διαδικασία των άρθρων 135 επ., ως αξία του ακινήτου θεωρείται η εκτίμησή του σύμφωνα με το άρθρο 136.

2. Μετά από την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 1 ο εισηγητής συντάσσει έκθεση, στην οποία αναφέρεται το ακίνητο που εκποιείται, η τιμή πρώτης προσφοράς και οι τυχόν όροι που όρισε το πτωχευτικό δικαστήριο, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία. Ορίζεται ο τόπος και χρόνος του πλειστηριασμού και ο τόπος και χρόνος των επαναλήψεων του.

3. Ο σύνδικος, εντός δέκα (10) ημερών από τη δημοσίευση της κατά τα άνω απόφασης του δικαστηρίου, εκδίδει διακήρυξη περί διενέργειας δημόσιου πλειοδοτικού διαγωνισμού. Η διακήρυξη περιέχει σύντομη περιγραφή του ακινήτου, την τιμή πρώτης προσφοράς και τους τυχόν όρους που όρισε το πτωχευτικό δικαστήριο, τον τόπο και χρόνο του πλειστηριασμού και τις τυχόν επαναλήψεις του, καθώς και κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία.

4. Αντίγραφο της διακήρυξης τοιχοκολλάται στο γραφείο του εισηγητή και κοινοποιείται στους ευνοηθέντες πιστωτές και στο Δημόσιο είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν τον πλειστηριασμό. Περίληψη της διακήρυξης, που αναφέρει τα ανωτέρω

στοιχεία, δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν τον πλειστηριασμό και τις τυχόν επαναλήψεις του. Ο εισηγητής μπορεί να διατάξει πρόσθετες δημοσιεύσεις σε πολιτικές ή οικονομικές αθηναϊκές εφημερίδες, καθώς και σε εφημερίδα του τόπου όπου βρίσκεται το ακίνητο, τις οποίες ορίζει ο ίδιος. Στις τελευταίες αυτές δημοσιεύσεις πρέπει να αναφέρεται η ημέρα και ώρα του πλειστηριασμού και οι επαναλήψεις, πρέπει δε οι δημοσιεύσεις αυτές να γίνουν, εφόσον διαταχθούν, επτά (7) τουλάχιστον ημέρες πριν τον πλειστηριασμό.

Προσφορές

Άρθρο 149.- 1. Η εκποίηση του ακινήτου γίνεται με ενσφράγιστες προσφορές των ενδιαφερομένων ενώπιον του εισηγητή με την παρουσία του συνδίκου. Στον πλειστηριασμό λαμβάνει μέρος οποιοσδήποτε, αφού προηγουμένως δηλώσει, αν συμμετέχει για τον εαυτό του ή ενεργεί ως πληρεξούσιος άλλου, προσκομίζοντας ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο. Ο συμμετέχων υποχρεούται να καταβάλει ως εγγυοδοσία το ποσό του ενός τρίτου της τιμής πρώτης προσφοράς, με επιταγή έκδοσης Τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε διαταγή του ίδιου, που συμψηφίζεται στο τίμημα, αν κατακυρωθεί σε αυτόν το ακίνητο.

2. Οι προσφορές αποσφραγίζονται και μονογράφονται από τον εισηγητή. Ο εισηγητής, αν κρίνει την τιμή συμφέρουσα, εγκρίνει την εκποίηση και επιτρέπει τη σύναψη της πώλησης, άλλως η διαδικασία επαναλαμβάνεται. Για τον πλειστηριασμό και εφόσον εγκριθεί από τον εισηγητή, συντάσσεται χωρίς υπαίτια βραδύτητα από αυτόν έκθεση, στην οποία αναφέρεται το ακίνητο, το τίμημα που επιτεύχθηκε, η δοθείσα εγγυοδοσία ως προκαταβολή του τιμήματος και ο χρόνος εξόφλησης του τιμήματος και σύνταξης του μεταβιβαστικού συμβολαίου.

Επανάληψη πλειστηριασμού

Άρθρο 150.- 1. Εάν ο πλειστηριασμός επαναληφθεί τρεις (3) ακόμα συνεχείς ανά εβδομάδα φορές, χωρίς να εμφανιστεί πλειοδότης, αναβάλλεται για μία ακόμη φορά από τον εισηγητή, χωρίς άλλες διατυπώσεις, σε ημερομηνία απέχουσα τέσσερις εβδομάδες. Μετά από αυτό, το πτωχευτικό δικαστήριο, κατόπιν αίτησης του συνδίκου, κατά τη συζήτηση της οποίας μπορεί να παρέμβει καθένας που δικαιολογεί έννομο συμφέρον, υποχρεούται να μεταρρυθμίσει την κατά το άρθρο 148 απόφασή του, σύμφωνα με το άρθρο 758 Κ.Πολ.Δ. και να ορίσει μικρότερη τιμή πρώτης προσφοράς ή να θέσει όρους για τη διευκόλυνση της εκποίησης του ακινήτου.

2. Το πτωχευτικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη και την έκθεση του εισηγητή, αποφαινεται εντός δεκαπέντε (15) ημερών και μεταρρυθμίζει την απόφαση. Αμέσως μετά τη δημοσίευση της απόφασης, ο εισηγητής συντάσσει νέα έκθεση, κατά το άρθρο 148 παράγραφος 2, ο δε σύνδικος συντάσσει νέα διακήρυξη, την οποία προσαρμόζει στην απόφαση και τηρεί τις διατυπώσεις της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου. Η ίδια διαδικασία εφαρμόζεται και για κάθε περαιτέρω μείωση της τιμής πρώτης προσφοράς.

IV. Ανακοπές κατά των πράξεων εκποίησης

Αντιστοιχία προς τις πράξεις εκτελέσεως του Κ.Πολ.Δ.

Άρθρο 151.- 1. Επί εκποίησης της επιχείρησης του οφειλέτη ως συνόλου (άρθρα 135 επ.), η συμβολαιογραφική σύμβαση μεταβίβασης επέχει θέση τελεσίδικης κατακύρωσης των άρθρων 1003 επ. Κ.Πολ.Δ.. Το συνολικό ποσό του τιμήματος έναντι του οποίου έγινε η πώληση και μεταβίβαση της επιχείρησης επέχει θέση εκπλειστηριάσματος του άρθρου 1004 επ. Κ.Πολ.Δ.. Η πράξη εξόφλησεως ή μερικής εξόφλησεως και πιστοποίησης ότι τηρήθηκαν οι όροι που συμφωνήθηκαν για την εξασφάλιση της καταβολής του υπόλοιπου τιμήματος, επέχει τη θέση περιλήψης εκθέσεως κατακυρώσεως του άρθρου 1005 Κ.Πολ.Δ., επί της οποίας εφαρμόζονται αναλόγως όσα ισχύουν γι' αυτή.

2. Επί των εκποιήσεων του παρόντος κεφαλαίου του κώδικα,

η έγκριση του εισηγητή επί των κινητών και η συμβολαιογραφική σύμβαση μεταβίβασης του ακινήτου επέχουν θέση κατακύρωσης των άρθρων 1003 επ. Κ.Πολ.Δ., το ποσό του τιμήματος επέχει θέση εκπλειστηριάσματος και η πράξη εξόφλησης του τιμήματος επέχει θέση περιλήψης εκθέσεως κατακυρώσεως, κατά το άρθρο 1005 Κ.Πολ.Δ., επί της οποίας εφαρμόζονται αναλόγως όσα ισχύουν γι' αυτή.

Ανακοπές κατά της εκτελεστικής διαδικασίας

Άρθρο 152.- 1. Οι κατ' ιδίαν πράξεις της διαδικασίας του δημόσιου πλειστηριασμού που ενεργείται για την εκποίηση της περιουσίας του οφειλέτη είτε ως συνόλου είτε των κατ' ιδίαν περιουσιακών του στοιχείων, προσβάλλονται από κάθεναν που έχει έννομο συμφέρον με ανακοπή που ασκείται ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου.

2. Η ανακοπή ασκείται εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την ενέργεια της κάθε πράξης. Σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί να ασκηθεί ανακοπή μετά τη μεταγραφή της περιλήψης της πράξης εξόφλησης ή μερικής εξόφλησης και πιστοποίησης ότι τηρήθηκαν οι όροι που συμφωνήθηκαν για την εξασφάλιση της καταβολής του υπόλοιπου τιμήματος, εκτός αν η προσβολή αφορά τη σύνταξη της μεταβιβαστικής σύμβασης, καθώς και μεταγενέστερες πράξεις, οπότε η ανακοπή ασκείται εντός ενενήντα (90) ημερών από της μεταγραφής ή αν δεν υπάρχουν ακίνητα εντός εξήντα (60) ημερών από της υπογραφής της σύμβασης μεταβίβασης.

3. Η άσκηση της ανακοπής και η προθεσμία αυτής δεν αναστέλλουν την περαιτέρω διαδικασία της εκκαθάρισης, εκτός αν διατάξει τούτο ο εισηγητής, μετά από αίτηση κάθε ενδιαφερομένου που δικαιολογεί έννομο συμφέρον και αφού ακουσθεί η επιτροπή των πιστωτών και ο σύνδικος, που προσκαλούνται να εκθέσουν τις απόψεις τους εγγράφως προ τριών (3) ημερών.

4. Το δικαστήριο αποφαινεται επί της ανακοπής εντός δεκαπέντε (15) ημερών. Η απόφαση του δικαστηρίου υπόκειται μόνο στο ένδικο μέσο της εφέσεως. Το πτωχευτικό δικαστήριο με την απόφαση που απαγγέλλει την ακύρωση ορίζει ποιες από τις πράξεις πρέπει να επαναληφθούν.

V. Διανομές προς τους πιστωτές

Πίνακας διανομής

Άρθρο 153.- 1. Ο σύνδικος συντάσσει χωρίς υπαίτια καθυστέρηση πίνακα διανομής του εκπλειστηριάσματος, καθώς και κάθε ποσό που εισέπραξε κατά οποιονδήποτε τρόπο για λογαριασμό της πτωχεύσεως. Ο πίνακας συντάσσεται με βάση τις επαληθευθείσες απαιτήσεις, σύμφωνα με τα επόμενα άρθρα. Με άδεια του εισηγητή μπορεί ο σύνδικος να προβεί και σε προσωρινές διανομές.

2. Ο πίνακας διανομής υποβάλλεται στον εισηγητή, ο οποίος τον κηρύσσει εκτελεστό και τοιχοκολλάται στα γραφεία του. Ανακοίνωση περί της σύνταξης του πίνακα διανομής δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών. Αν ο πίνακας διανομής αφορά προϊόν εκποίησης της επιχείρησης ως συνόλου, η ανακοίνωση για τη σύνταξη του πίνακα δημοσιεύεται και σε δύο από τις πέντε μεγαλύτερης κυκλοφορίας (κατά το δελτίο του προηγούμενου μηνός) ημερήσιες πολιτικές αθηναϊκές εφημερίδες πανελλήνιας κυκλοφορίας, καθώς και σε μια οικονομική εφημερίδα. Αν πρόκειται για επιχείρηση της οποίας η αξία έχει καθορισθεί κατά το άρθρο 137 παράγραφος 3 σε ποσό άνω των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) ευρώ, πρέπει η πρόσκληση να δημοσιευθεί και σε μια διεθνούς κυκλοφορίας ημερήσια οικονομική εφημερίδα που κυκλοφορεί και στην Ελλάδα. Τις εφημερίδες προσδιορίζει ο εισηγητής. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο εισηγητής μπορεί να διατάξει τη δημοσίευση και σε μια ημερήσια πολιτική αθηναϊκή εφημερίδα πανελλήνιας κυκλοφορίας, καθώς και σε μια οικονομική εφημερίδα, τις οποίες προσδιορίζει ο ίδιος.

Γενικά προνόμια

Άρθρο 154.- Μετά από την αφαίρεση των δικαστικών εξόδων, των εξόδων της διοίκησης της πτωχευτικής περιουσίας,

στα οποία περιλαμβάνεται και η προσωρινή και οριστική αντιμυσθία του συνδίκου και των τυχόν ομαδικών πιστωμάτων, οι πιστωτές κατατάσσονται με την ακόλουθη σειρά:

α) Οι απαιτήσεις από χρηματοδοτήσεις του οφειλέτη οποιασδήποτε φύσεως, προκειμένου να εξασφαλιστεί η συνέχιση της δραστηριότητάς του και των πληρωμών του με βάση τη συμφωνία συνδιαλλαγής ή το σχέδιο αναδιοργάνωσης της επιχείρησης.

β) Οι απαιτήσεις για την κηδεία ή τα νοσήλια του οφειλέτη, της συζύγου και των ανήλικων τέκνων του, εφόσον προέκυψαν κατά το τελευταίο εξάμηνο πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

γ) Οι απαιτήσεις από την παροχή εξαρτημένης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις των δικηγόρων από πάγια περιοδική αμοιβή, εφόσον προέκυψαν κατά την τελευταία διετία πριν την κήρυξη της πτώχευσης. Απαιτήσεις από αποζημίωση λόγω καταγγελίας της σχέσεως εξαρτημένης εργασίας, καθώς και απαιτήσεις έμμεσων δικηγόρων για αποζημίωση λόγω λύσης της σύμβασης έμμισθης εντολής κατατάσσονται στην τάξη αυτή ανεξάρτητα από το χρόνο που προέκυψαν. Απαιτήσεις δικηγόρων από αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις, εφόσον αμείβονται κατά υπόθεση, κατατάσσονται στην τάξη αυτή, εφόσον προέκυψαν κατά τους τελευταίους έξι (6) μήνες πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

δ) Οι απαιτήσεις αγροτών ή αγροτικών συνεταιρισμών από πώληση αγροτικών προϊόντων, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους είκοσι τέσσερις (24) μήνες πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

ε) Οι απαιτήσεις του Δημοσίου από φόρους που ορίστηκαν από την αξία της προσόδου ή από το είδος των πραγμάτων που πλειστηριάστηκαν και που αφορούν το έτος που έγινε ο πλειστηριασμός και το προηγούμενο.

στ) Οι απαιτήσεις των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης που προέκυψαν είκοσι τέσσερις (24) μήνες πριν την κήρυξη της πτώχευσης, χωρίς προσαυξήσεις.

Ειδικά προνόμια

Άρθρο 155.- 1. Οι απαιτήσεις που έχουν προνόμιο σε ορισμένο κινητό ή ακίνητο πράγμα ή σε ποσότητα χρημάτων κατατάσσονται με την παρακάτω σειρά:

α) Οι απαιτήσεις που προέκυψαν από δαπάνες για τη διατήρηση του πράγματος το τελευταίο εξάμηνο πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

β) Οι απαιτήσεις για το κεφάλαιο με τους τόκους των δύο (2) τελευταίων ετών για τις οποίες υπάρχει ενέχυρο ή υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης, εφόσον πρόκειται για ακίνητο.

γ) Οι απαιτήσεις που προέκυψαν από δαπάνες για παραγωγή και συγκομιδή καρπών κατά το τελευταίο εξάμηνο πριν την κήρυξη της πτώχευσης.

2. Επί πωλήσεως της επιχείρησης ως συνόλου (άρθρα 135 επ.), αν υπάρχουν ειδικοί προνομιούχοι πιστωτές επί κατ' ιδίαν αντικειμένων της περιουσίας του οφειλέτη, κατατάσσονται ειδικά επί του ποσού του μέρους του τιμήματος που αντιστοιχεί στο μεταβιβασθέν στοιχείο επί του οποίου υπάρχει το ειδικό προνόμιο, του οποίου η αξία υπολογίζεται για την κατάταξή τους.

Συρροή προνομίων

Άρθρο 156.- Επί διανομής προϊόντος εκποίησης πράγματος ή χρηματικής ποσότητας, εάν υπάρχουν και απαιτήσεις με προνόμιο του άρθρου 155, το προς διανομή ποσόν διαχωρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 977 του Κ.Πολ.Δ., σε συνδυασμό με το άρθρο 31 του ν.1545/1985.

Άρθρο 157.- Εάν το προϊόν εκποίησης των ακινήτων διανεμηθεί πριν το προϊόν εκποίησης των κινητών ή και συγχρόνως, οι ενυπόθηκοι πιστωτές, που δεν έχουν πλήρως εξοφληθεί από το τίμημα των ακινήτων, συντρέχουν ως προς το οφειλόμενο υπόλοιπο με τους ανέγγυους πιστωτές, σε κάθε διανομή με τους τελευταίους, με την προϋπόθεση ότι οι απαιτήσεις των προνομιούχων πιστωτών έχουν επαληθευθεί στα χρέη της πτώχευσης.

Άρθρο 158.- Εάν πριν τη διανομή του τιμήματος των ακινήτων πραγματοποιηθούν χρηματικές διανομές από τα κινητά ή ποσότητα χρημάτων, οι προνομιούχοι ή ενυπόθηκοι πιστωτές, των οποίων οι απαιτήσεις έχουν επαληθευθεί, συντρέχουν σ' αυτές στο σύνολο των πιστωμάτων τους, οπότε όμως επέρχονται οι συνέπειες των επόμενων άρθρων.

Άρθρο 159.- Εάν οι γενικοί προνομιούχοι ή οι ενυπόθηκοι πιστωτές καταταγούν στο τίμημα των ακινήτων για το σύνολο των πιστώσεών τους, το οποίο και θα εισπράξουν, η ανέγγυα ομάδα υποκαθίσταται στη θέση τους κατά τα ποσά, που αυτοί θα έχουν τυχόν εισπράξει κατά το άρθρο 158.

Άρθρο 160.- 1. Εάν οι γενικοί προνομιούχοι ή οι ενυπόθηκοι πιστωτές καταταγούν στο τίμημα των ακινήτων για μέρος μόνον των απαιτήσεών τους, για το υπόλοιπο κατατάσσονται ως ανέγγυοι με τους λοιπούς πιστωτές.

2. Σε περίπτωση που οι γενικοί προνομιούχοι ή οι ενυπόθηκοι πιστωτές έχουν εισπράξει, κατά το άρθρο 158, περισσότερα από την οριστική τους αναλογία κατά το παρόν άρθρο, οι ανέγγυοι πιστωτές υποκαθίστανται στη θέση τους για το επιπλέον της οριστικής τους αναλογίας εισπραχθέν ποσόν.

3. Όσοι από τους γενικούς προνομιούχους ή ενυπόθηκους πιστωτές δεν καταταγούν επωφελώς στο τίμημα, θεωρούνται ανέγγυοι πιστωτές.

Ανακοπή κατά του πίνακα διανομής

Άρθρο 161.- 1. Εντός δέκα (10) ημερών από την επομένη της τελευταίας χρονολογικά δημοσίευσης του άρθρου 153 παράγραφος 2, οποιοσδήποτε δικαιολογεί έννομο συμφέρον, μπορεί να ασκήσει κατ' αυτού ανακοπή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου. Η ανακοπή απευθύνεται κατά του συνδίκου και κατά των πιστωτών των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη. Η απόφαση του δικαστηρίου υπόκειται μόνο σε έφεση.

2. Αν δεν ασκήθηκαν ανακοπές κατά του πίνακα κατάταξης, ο σύνδικος διανέμει αμέσως το εκπλειστηρίασμα. Αλλιώς, η πληρωμή γίνεται μόνο προς τους καταταγέντες πιστωτές, των οποίων δεν προσβλήθηκε η κατάταξη, διατηρείται δε το ποσό στο οποίο έγινε η κατάταξη του αμφισβητούμενου πιστωτή, μέχρι η κατάταξή του να γίνει τελεσίδικη. Ο εισηγητής μπορεί, μετά από αίτηση αυτού του οποίου προσβλήθηκε η κατάταξη, να διατάξει να γίνει η πληρωμή προς αυτόν, με τον όρο καταβολής εγγυοδοσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙ ΠΤΩΧΕΥΣΕΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

Γενική διάταξη

Άρθρο 162.- 1. Αν η πτωχευτική περιουσία έχει εκτιμηθεί κατά την απογραφή του άρθρου 68 σε ποσό μικρότερο από εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ και δεν υπάρχουν ακίνητα, ακολουθείται η διαδικασία του παρόντος κεφαλαίου. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των λοιπών κεφαλαίων του παρόντος κώδικα.

2. Στις πτωχεύσεις του παρόντος κεφαλαίου δεν διορίζεται επιτροπή πιστωτών.

Εκδίκαση αμφισβητήσεων

Άρθρο 163.- 1. Οι αναγγελίες και επαληθεύσεις γίνονται σύμφωνα με τα άρθρα 89 έως 91. Ο εισηγητής, αφού ακούσει τους ενδιαφερομένους, αποφαινεται με αιτιολογημένη πράξη του για κάθε αμφισβήτηση απαίτησης κατά την επαλήθευση, για κάθε αντίρρηση που θα προβληθεί και για τις αιτήσεις εκπρόθεσμης επαλήθευσης απαιτήσεων, καθώς και για τις αντιρρήσεις κατά του πίνακα κατάταξης των πιστωτών. Κατά της πράξης αυτής του εισηγητή επιτρέπεται προσφυγή ενώπιον του πτωχευτικού δικαστηρίου, εντός δέκα (10) ημερών, το οποίο αποφαινεται αμετάκλητα, αν το ποσό του αμφισβητούμενου ή του εκπροθέσμως υποβληθέντος προς επαλήθευση πιστώματος δεν υπερβαίνει το ποσό των ογδόντα χιλιάδων (80.000) ευρώ. Αν το ποσό

του αμφισβητούμενου ή του εκπροθέσμως υποβληθέντος προς επαλήθευση πιστώματος υπερβαίνει το ποσό αυτό, επιτρέπεται έφεση κατά της απόφασης του πτωχευτικού δικαστηρίου. Το δευτεροβάθμιο πτωχευτικό δικαστήριο αποφαινεται αμετακλήτως.

2. Αν ο εισηγητής έκανε δεκτό το πίστωμα, εφόσον ασκήθηκε εμπροθέσμως προσφυγή ή αντιρρήσεις κατά της πράξης του αυτής, μέχρι να αποφανθεί το πτωχευτικό δικαστήριο, ο πιστωτής έχει το δικαίωμα να παρίσταται στις συνελεύσεις και παρακρατείται για το πίστωμά του ανάλογο ποσό σε κάθε διανομή ενεργητικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ Η ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΠΤΩΧΕΥΣΗΣ

Γενικά

Άρθρο 164.- Η πτώχευση περατώνεται, με την επικύρωση του σχεδίου αναδιοργάνωσης (άρθρο 125 παράγραφος 2), με την εκποίηση όλων των στοιχείων του ενεργητικού της, καθώς και με την παύση των εργασιών της, είτε για έλλειψη ενεργητικού είτε λόγω της παρόδου του χρόνου που ορίζεται στο άρθρο 166 παράγραφος 3.

Η λογοδοσία του συνδίκου

Άρθρο 165.- 1. Εντός μηνός από την περάτωση της πτώχευσης, με οποιονδήποτε από τους προβλεπόμενους στον παρόντα κώδικα τρόπους, ο σύνδικος καταθέτει στον εισηγητή έκθεση περί της λογοδοσίας του. Οι πιστωτές και ο οφειλέτης δικαιούνται να λάβουν αντίγραφο της έκθεσης αυτής.

2. Ο εισηγητής συγκαλεί εντός μηνός τη συνέλευση των πιστωτών, ενώπιον των οποίων ο σύνδικος λογοδοτεί για τη διαχείρισή του. Στη συνέλευση αυτή καλείται και δικαιούται να παρευρεθεί και ο οφειλέτης. Οι πιστωτές γνωμοδοτούν περί της διαχείρισης του συνδίκου και εάν ο οφειλέτης είναι συγγνωστός. Συντάσσεται περί αυτού έκθεση από τον εισηγητή, στην οποία καταχωρούνται και οι τυχόν παρατηρήσεις του οφειλέτη και των πιστωτών. Αν η σύγκληση της συνέλευσης των πιστωτών δεν καταστεί δυνατό να πραγματοποιηθεί, μετά από δεύτερη ατελές-φορη προσπάθεια, ο σύνδικος λογοδοτεί ενώπιον μόνου του εισηγητή.

Παύση των εργασιών της πτωχεύσεως

Άρθρο 166.- 1. Αν οι εργασίες της πτωχεύσεως δεν μπορούν να εξακολουθήσουν, λόγω έλλειψης των αναγκαίων χρημάτων ή ευχερώς ρευστοποιήσιμης περιουσίας, το πτωχευτικό δικαστήριο, μετά από έκθεση του εισηγητή και αφού ακούσει τον σύνδικο και την επιτροπή πιστωτών, μπορεί, μετά από αίτηση του οφειλέτη, πιστωτή ή του συνδίκου ή και αυτεπαγγέλτως, να κηρύξει την παύση των εργασιών της πτωχεύσεως.

2. Στην περίπτωση της παραγράφου 1 περατώνεται η πτώχευση, αίρεται η πτωχευτική απαλλοτρίωση και ο οφειλέτης αναλαμβάνει τη διοίκηση της περιουσίας του. Οι πιστωτές αναλαμβάνουν τα ατομικά καταδικαστικά μέτρα και παύει το λειτούργημα του συνδίκου, καθώς και του εισηγητή. Τα αποτελέσματα αυτά επέρχονται μετά πάροδο μηνός από τη δημοσίευση της απόφασης της παραγράφου 1.

3. Μετά παρέλευση δέκα (10) ετών από την έναρξη της ένωσης των πιστωτών και σε κάθε περίπτωση μετά παρέλευση δεκαπέντε (15) ετών από την κήρυξη της πτώχευσης επέρχονται αυτοδικαίως και χωρίς άλλη διατύπωση τα αποτελέσματα της παραγράφου 2.

Κήρυξη του οφειλέτη συγγνωστού

Άρθρο 167.- 1. Το πτωχευτικό δικαστήριο, εκτιμώντας τα αίτια και τις συνθήκες της πτωχεύσεως, αποφαινεται ότι ο οφειλέτης είναι συγγνωστός, αν αυτός είναι καλής πίστης και η πτώχευση δεν οφείλεται σε δόλιες ενέργειές του. Δεν μπορούν να κηρυχθούν συγγνωστοί αυτοί που καταδικάστηκαν για κάποια από τις πράξεις χρεοκοπίας των άρθρων 171 και 172 ή για κάποια από τις κακούρηματικές πράξεις της κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης ή πλαστογραφίας του Ποινικού Κώδικα. Αν

υπάρχει εκκρεμής ποινική δίωξη για κάποια από αυτές τις πράξεις, το πτωχευτικό δικαστήριο μπορεί να αναβάλλει την απόφασή του μέχρι την αμετάκλητη περάτωση της ποινικής διαδικασίας. Η απόφαση ανακαλείται αν επέλθει μεταβολή πραγμάτων που να δικαιολογεί την ανάκληση.

2. Μετά τη λογοδοσία του συνδίκου, ο εισηγητής υποβάλλει τη σχετική έκθεση της συνέλευσης των πιστωτών προς το πτωχευτικό δικαστήριο, καθώς και δική του έκθεση για τις περιστάσεις της πτωχεύσεως.

3. Αν η πτώχευση περατώθηκε με απόφαση που κηρύσσει την παύση των εργασιών της, κατά την παρ. 1 του άρθρου 166, με την ίδια απόφαση το πτωχευτικό δικαστήριο, εξετάζοντας τις συνθήκες της πτώχευσης και αφού ακούσει και τον σύνδικο και την επιτροπή πιστωτών, μπορεί να αποφανθεί ότι ο οφειλέτης είναι συγγνωστός. Αν η πτώχευση περατώθηκε σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 166, το πτωχευτικό δικαστήριο μετά από σχετική έκθεση του εισηγητή και αφού ακούσει και τον σύνδικο και την επιτροπή πιστωτών, μπορεί να αποφανθεί ότι ο οφειλέτης είναι συγγνωστός.

4. Αν ο οφειλέτης κηρυχθεί συγγνωστός, δεν προσωποκρατείται από τους πιστωτές της πτώχευσης, εκτός αν ειδικοί νόμοι ορίζουν διαφορετικά. Η διάταξη της απόφασης περί κηρύξεως του οφειλέτη συγγνωστού σημειώνεται στο Μητρώο Πτωχεύσεως, καθώς και στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ Η ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΗ

Προϋποθέσεις

Άρθρο 168.- 1. Ο οφειλέτης φυσικό πρόσωπο αποκαθίσταται:

α) μετά πάροδο δεκαετίας από την κήρυξη της πτώχευσης, ή
β) αν εξόφλησε όλους τους πτωχευτικούς πιστωτές κατά το κεφάλαιο και τόκους μέχρι την κήρυξη της πτωχεύσεως.

2. Ο οφειλέτης νομικό πρόσωπο αποκαθίσταται μόνο αν συντρέχει η περίπτωση β' της προηγούμενης παραγράφου.

3. Δεν επιτρέπεται η αποκατάσταση αυτού που καταδικάστηκε για κάποια από τις πράξεις χρεοκοπίας των άρθρων 171 και 172 του παρόντος κώδικα, εκτός αν επήλθε ποινική αποκατάστασή του (άρθρο 66 Π.Κ. και 531, 532 Κ.Ποιν.Δ.). Η παραπομπή στο πτωχευτικό δικαστήριο για κάποια από τις πράξεις αυτές αναστέλλει τη διαδικασία της αποκατάστασης. Σε περίπτωση που μετά την αποκατάσταση επήλθε καταδίκη για πράξεις χρεοκοπίας, η πτωχευτική αποκατάσταση αίρεται αυτοδικαίως.

Απόφαση του δικαστηρίου

Άρθρο 169.- 1. Η αποκατάσταση κηρύσσεται με απόφαση του πτωχευτικού δικαστηρίου, μετά από αίτηση του οφειλέτη ή, σε περίπτωση θανάτου του, των κληρονόμων του. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ορίζει δικάσιμο και διατάσσει τη δημοσίευση περίληψης της αίτησης στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών, η οποία πρέπει να γίνει τουλάχιστον τριάντα (30) ημέρες πριν τη δικάσιμο. Περίληψη της απόφασης δημοσιεύεται στο ίδιο Δελτίο.

2. Κατά της απόφασης επιτρέπεται έφεση εντός μηνός από τη δημοσίευση στο Δελτίο, καθώς και τριτανακοπή από όποιον έχει έννομο συμφέρον. Αν απορρίφθηκε η αίτηση αποκατάστασης, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν την πάροδο έτους από τη δημοσίευση της απορριπτικής απόφασης.

Συνέπειες της αποκατάστασης

Άρθρο 170.- 1. Τα αποτελέσματα της αποκατάστασης επέρχονται από την τελεσιδικία της απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 169.

2. Η αποκατάσταση του οφειλέτη φυσικού προσώπου επιφέρει παύση των στερήσεων από δικαιώματα που ήταν συνέπειες της πτώχευσης σύμφωνα με το άρθρο 15 του κώδικα.

3. Η αποκατάσταση του οφειλέτη νομικού προσώπου αποτελεί λόγο αναβίωσής του.

4. Η αποκατάσταση σύμφωνα με το άρθρο 168 παράγραφος

1 περίπτωση β' περατώνει χωρίς άλλο την πτώχευση.

5. Το πτωχευτικό δικαστήριο στην περίπτωση του άρθρου 168 παράγραφος 1 περίπτωση α', με την απόφασή του μπορεί να κηρύξει και την περάτωση της πτώχευσης, εάν δεν συντρέχει λόγος διατήρησής της, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων του άρθρου 166 παράγραφος 2 εδάφια πρώτο και δεύτερο. Το πτωχευτικό δικαστήριο, στην περίπτωση αυτή επί οφειλέτη που έχει κηρυχθεί συγγνωστός, εκτιμώντας ιδίως την οικονομική του κατάσταση, μπορεί να αποφασίσει και την απαλλαγή του, εν όλω ή εν μέρει, από το υπόλοιπο των απαιτήσεων των πιστωτών που δεν ικανοποιήθηκε από την πτωχευτική περιουσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Χρεοκοπία

Άρθρο 171.- 1. Με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος, κατά την ύποπτη περίοδο ή και έξι (6) μήνες πριν ή και μετά την κήρυξη της πτώχευσης οποτεδήποτε:

α) εξαφανίζει ή παρασιωπά περιουσιακά του στοιχεία που σε περίπτωση πτώχευσης εμπίπτουν στην πτωχευτική περιουσία ή κατά τρόπο που αντίκειται στους κανόνες της συνετής οικονομικής διαχείρισης, ματαιώνει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων τρίτων, βλάπτει ή καθιστά αυτά χωρίς αξία·

β) καταρτίζει ζημιογόνες ή κερδοσκοπικές ή ριψοκίνδυνες δικαιοπραξίες πάσης φύσεως, ακόμα και επί χρηματοοικονομικών παραγώγων, κατά τρόπο που αντίκειται στους κανόνες της συνετής οικονομικής διαχείρισης, ή διαθέτει υπερβολικά ποσά σε παίγνια, στοιχήματα ή σε αντιοικονομικές δαπάνες ή συνάπτει χρέη για τους σκοπούς αυτούς·

γ) προμηθεύεται εμπορεύματα ή αξιόγραφα με πίστωση, τα οποία, ή τα πράγματα που κατασκευάζει με αυτά, διαθέτει ή παραχωρεί σε τιμές ουσιωδώς κάτω της αξίας τους, κατά τρόπο που αντίκειται στους κανόνες της συνετής οικονομικής διαχείρισης·

δ) παριστά ψευδώς ότι είναι οφειλέτης άλλων ή αναγνωρίζει ανύπαρκτα δικαιώματα τρίτων·

ε) παραλείπει την τήρηση υποχρεωτικών εμπορικών βιβλίων ή τα τηρεί κατά τέτοιο τρόπο ή τα μεταβάλλει, ώστε να δυσχεραίνεται η διαπίστωση της κατάστασης της περιουσίας του·

στ) εξαφανίζει ή αποκρύπτει τα εμπορικά του βιβλία ή άλλα στοιχεία ή παρασιωπά την ύπαρξη εμπορικών βιβλίων ή άλλων στοιχείων, καταστρέφει ή βλάπτει εμπορικά βιβλία ή άλλα στοιχεία, η τήρηση των οποίων είναι υποχρεωτική κατά το νόμο, πριν παρέλθει η προθεσμία που πρέπει να τα διατηρήσει, ώστε να δυσχεραίνεται η διαπίστωση της κατάστασης της περιουσίας του·

ζ) αντίθετα προς το νόμο, ι) παραλείπει την κατά το νόμο σύνταξη των ισολογισμών ή της απογραφής ή ii) καταρτίζει ισολογισμούς ή απογραφή κατά τρόπο που δυσχεραίνεται η διαπίστωση της κατάστασης της περιουσίας του·

η) ελαττώνει την κατάσταση της περιουσίας του με άλλον τρόπο ή παρασιωπά ή αποκρύπτει τις αληθινές δικαιοπρακτικές του σχέσεις.

2. Τιμωρείται επίσης, με τις ποινές της παραγράφου 1 και αυτός που με κάποια από τις πράξεις της παραγράφου 1 προκάλεσε την παύση των πληρωμών του.

3. Όποιος τέλεσε κάποια από τις πράξεις των περιπτώσεων ε' και ζ' της παραγράφου 1 από αμέλεια, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών.

4. Οι πράξεις του παρόντος άρθρου είναι αξιόποινες μόνο σε περίπτωση που κηρυχθεί η πτώχευση ή η αίτηση απορριφθεί για το λόγο ότι προβλέπεται πως η περιουσία του οφειλέτη δεν θα επαρκέσει για τη κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας (άρθρο 6 παράγραφος 2).

Ευνοϊκή μεταχείριση πιστωτή

Άρθρο 172.- 1. Τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών και χρηματική ποινή, όποιος ενώ βρίσκεται σε κατάσταση παύ-

σης πληρωμών ή σε κατάσταση επαπειλούμενης αδυναμίας κανονικής εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών του υποχρεώσεων, ικανοποιεί απαίτηση πιστωτή ή του παρέχει ασφάλεια, εν γνώσει του ευνοώντας αυτόν έναντι των λοιπών πιστωτών.

2. Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 171 εφαρμόζεται αναλόγως.

Ποινική ευθύνη τρίτων

Άρθρο 173.- 1. Με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος:

α) εν γνώσει του ότι άλλος απειλείται να περιέλθει σε κατάσταση αδυναμίας κανονικής εκπλήρωσης των ληξιπρόθεσμων χρηματικών του υποχρεώσεων ή

β) μετά την παύση των πληρωμών του, με τη συναίνεση του οφειλέτη ή προς όφελος εκείνου, εξαφανίζει ή παρασιωπά ή αποκρύπτει περιουσιακά στοιχεία εκείνου, τα οποία σε περίπτωση πτώχευσης ανήκουν στην πτωχευτική περιουσία ή ενεργώντας κατά τρόπο που αντίκειται στους κανόνες της συνετής διαχείρισης, τα καταστρέφει, τα βλάπτει ή τα καθιστά άχρηστα.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται ο πιστωτής που συνομολογεί με τον οφειλέτη ή άλλο πρόσωπο ιδιαίτερα ωφελήματα χάριν της ψήφου του στις διασκέψεις της πτώχευσης ή όποιος συνάπτει ιδιαίτερη συμφωνία που ωφελεί τον ίδιο και επιβαρύνει το ενεργητικό της πτώχευσης. Οι συμφωνίες αυτές κηρύσσονται άκυρες έναντι πάντων και έναντι του οφειλέτη από το πτωχευτικό δικαστήριο.

3. Οι πράξεις του παρόντος άρθρου είναι αξιόποινες μόνο σε περίπτωση που κηρυχθεί η πτώχευση ή η αίτηση απορριφθεί, διότι προβλέπεται ότι η περιουσία του οφειλέτη δεν θα επαρκέσει για την κάλυψη των εξόδων της διαδικασίας (άρθρο 6 παράγραφος 2).

Ποινική ευθύνη συζύγων και συγγενών

Άρθρο 174.- 1. Ο σύζυγος, οι κατιόντες ή ανιόντες του οφειλέτη και οι κατά την ίδια τάξη εξ αγχιστείας συγγενείς του που εν γνώσει παρανόμως ιδιοποιούνται, υπεξάγουν ή αποκρύπτουν πτωχευτικά πράγματα, χωρίς συνεννόηση με τον οφειλέτη, τιμωρούνται κατά τις διατάξεις περί κλοπής ή υπεξαίρεσης του Ποινικού Κώδικα και δώκονται πάντοτε αυτεπαγγέλτως.

2. Αν οι πράξεις αυτές τελούνται μετά από συνεννόηση με τον οφειλέτη, εφαρμόζονται ως προς τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου οι διατάξεις περί συμμετοχής του Ποινικού Κώδικα.

Αδίκημα συνδίκων

Άρθρο 175.- 1. Κάθε παράνομη ιδιοποίηση χρημάτων ή άλλων πραγμάτων της πτωχευτικής περιουσίας από τον σύνδικο ή από πρόσωπα που έχουν προσληφθεί για τις ανάγκες της πτώχευσης τιμωρείται κατά τις διατάξεις περί υπεξαίρεσης του Ποινικού Κώδικα (άρθρα 375 επ.).

2. Κάθε ψευδής παράσταση του συνδίκου με την έκθεση του άρθρου 70 ή με μεταγενέστερες εκθέσεις, δηλώσεις και υπομνήματά του, προς βλάβη του οφειλέτη ή των πιστωτών, τιμωρείται κατά τις διατάξεις περί απάτης του Ποινικού Κώδικα (άρθρα 386 επ.).

3. Τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή διπλάσια της ωφελείας του ο σύνδικος που πωλεί πτωχευτικά πράγματα και τα αγοράζει εμμέσως ο ίδιος με παρένθετα πρόσωπα. Το ποσό της χρηματικής ποινής εισπράττεται κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ και αποδίδεται από το Δημόσιο στην πτώχευση.

Ποινική ευθύνη των διαχειριστών κ.λπ. των νομικών προσώπων

Άρθρο 176.- 1. Όταν η πτώχευση αναφέρεται σε νομικά πρόσωπα, ποινική ευθύνη για τις πράξεις του παρόντος κεφαλαίου, έχουν εκείνοι από τους διαχειριστές, τα μέλη της διοίκησης και οι διευθυντές τους, οι οποίοι διέπραξαν τα εν λόγω εγκλήματα.

2. Οι διαχειριστές, τα μέλη της διοίκησης και οι διευθυντές των νομικών προσώπων τιμωρούνται με τις ποινές της παρα-

γράφου 1 του άρθρου 171 και όταν έλαβαν προκαταβολές ανώτερες από αυτές που προβλέπονται στο καταστατικό του νομικού προσώπου.

Δικονομικές διατάξεις

Άρθρο 177.- 1. Τα αδικήματα του παρόντος κεφαλαίου ανακρίνονται και εκδικάζονται κατά προτεραιότητα με ευθύνη του αρμόδιου εισαγγελέα. Δικαίωμα παράστασης πολιτικής αγωγής για την αποκατάσταση των υλικών ζημιών στις δίκες για παράβαση των διατάξεων αυτών έχει μόνο ο σύνδικος. Οι πιστωτές παρίστανται ατομικώς για τη χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.

2. Περίληψη των καταδικαστικών αποφάσεων για πράξεις του παρόντος κώδικα δημοσιεύεται στο Δελτίο Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ταμείου Νομικών και τοιχοκολλάται στα γραφεία του εισηγητή επί εικοσαήμερο. Η καταδικαστική απόφαση και οι επιβληθείσες κυρώσεις σημειώνονται και στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΡΙΤΟ ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Περιορισμός ευθύνης

Άρθρο 178.- Το άρθρο 479 του Αστικού Κώδικα δεν ισχύει σε περίπτωση μεταβίβασης περιουσίας ή επιχείρησης του οφειλέτη κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κώδικα.

Συμπληρωματική εφαρμογή των διατάξεων του κώδικα

Άρθρο 179.- Οι διατάξεις του κώδικα αυτού εφαρμόζονται συμπληρωματικά και επί εξυγίανσης και εκκαθάρισης πιστωτικών ιδρυμάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων, κατά το μέρος που δεν ρυθμίζονται ειδικά.

Έναρξη ισχύος του κώδικα

Άρθρο 180.- Ο παρών κώδικας αρχίζει να ισχύει από την 16η Σεπτεμβρίου 2007.

Καταργούμενες διατάξεις

Άρθρο 181.- Με την επιφύλαξη της διάταξης του επόμενου άρθρου, από την έναρξη της ισχύος του παρόντος, καταργούνται: α) το Τρίτο Βιβλίο (άρθρα 525 έως 707) του Εμπορικού Νόμου, β) ο α.ν. 635/1937, γ) το ν.δ. 3562/1956 «περί υπαγωγής Ανωνύμων Εταιριών υπό την διοίκηση και διαχείριση των πιστωτών και θέσεως αυτών υπό ειδική εκκαθάριση» και το β.δ. της 22/28.12.1956 «περί εφαρμογής επί ομορρύθμων και ετερορρύθμων εταιριών των διατάξεων του ν.δ. 3562/1956», δ) τα άρθρα 44 έως 46γ του ν. 1892/1990, όπως ισχύουν μετά τις τροποποιήσεις τους με τους νόμους 1947/1991, 2000/1991, 2224/1994, 2237/1994, 2302/1995, 2324/1995, 2335/1995, 2359/1995, 2516/1997, 2556/1997, 2702/1999, ε) το άρθρο 6

παρ. 18 και 19 του ν. 2479/1997 «Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο Επιτάχυνση των δικών», στ) οι διατάξεις του ΚΕΔΕ περί αναγκαστικής εκτέλεσης επί της περιουσίας του οφειλέτη κατά τη διάρκεια της πτώχευσης, ζ) το άρθρο 115 του Εισ. Νόμου Αστικού Κώδικα όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 του ν. 1329/1983, η) το άρθρο 44 Εισ. Ν. Κ. Πολ. Δικονομίας, θ) τα εδάφια 2 και 3 της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 11 του ν. 1667/1986 «Αστικοί Συνεταιρισμοί και άλλες διατάξεις» και ι) κάθε άλλη διάταξη που αναφέρεται σε αντικείμενο που ρυθμίζεται από τον παρόντα κώδικα και αντιβαίνει στις διατάξεις αυτού.

Μεταβατικό δίκαιο

Άρθρο 182.- 1. Ο παρών κώδικας εφαρμόζεται επί των διαδικασιών που αρχίζουν μετά την έναρξη ισχύος του.

2. Οι προϊσχύσασες διατάξεις εξακολουθούν να ισχύουν και να εφαρμόζονται επί των εκκρεμών διαδικασιών. Μέχρι την έκδοση της κατά το άρθρο 8 παρ. 3 υπουργικής απόφασης, τα προβλεπόμενα στη διάταξη αυτή Μητρώα εξακολουθούν να τηρούνται σύμφωνα με τις ήδη ισχύουσες διατάξεις.

3. Οι διατάξεις του άρθρου 166 παρ. 3 εφαρμόζονται και επί εκκρεμών πτωχεύσεων, εφόσον από την κήρυξη της πτώχευσης παρήλθε διάστημα είκοσι (20) ετών.

4. Οι διατάξεις άλλων νόμων που παραπέμπουν σε άρθρα του καταργούμενου Τρίτου Βιβλίου του Εμπορικού Νόμου ή άλλων ρυθμίσεων πτωχευτικού δικαίου ή δικαίου εξυγίανσης επιχειρήσεων, από την έναρξη ισχύος του παρόντος πτωχευτικού κώδικα θεωρούνται ότι παραπέμπουν σε αντίστοιχες διατάξεις του."

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Ερωτάται το Σώμα: Δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 12.40' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 28 Ιουνίου 2007 και ώρα 10.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο: συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: «μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας: «Διασφάλιση των αποθεματικών των Ασφαλιστικών Ταμείων και διεύρυνση των ασφαλιστικών-συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των εργαζομένων», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ